Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 23 ноември 2016 г.
(OR. en)

14775/16

Междуинституционално досие:
2016/0360 (COD)

EF 351
ECOFIN 1096
CCG 12

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	23 ноември 2016 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2016) 850 final
Относно:	Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи пасиви, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за докладване и оповестяване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2016) 850 final.

Приложение: COM(2016) 850 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 23.11.2016 г.
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи пасиви, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за докладване и оповестяване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2016) 377 final}
{SWD(2016) 378 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Предложеното изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламент за капиталовите изисквания или РКИ) е част от законодателен пакет, включващ също така изменения на Директива 2013/36/ЕС (Директива за капиталовите изисквания или ДКИ), на Директива 2014/59/ЕС (Директивата за възстановяване и преструктуриране на банките или ДВПБ) и на Регламент (ЕС) № 806/2014 (Регламент за Единния механизъм за преструктуриране или РЕМП).

През последните години ЕС извърши значителна реформа на нормативната уредба на финансовите услуги — до голяма степен въз основа на световните стандарти, договорени с международните партньори, с цел повишаване на устойчивостта на институциите (т.е. кредитните институции и инвестиционните посредници), извършващи дейност във финансовия сектор в ЕС. Пакетът за реформи по-конкретно включва Регламент (ЕС) № 575/2013[1] (Регламент за капиталовите изисквания или РКИ) и Директива 2013/36/ЕС[2] (Директива за капиталовите изисквания или ДКИ) относно пруденциалните изисквания за институциите и техния надзор, Директива 2014/59/ЕС[3] (Директива за възстановяване и преструктуриране на банките или ДВПБ) относно възстановяването и преструктурирането на институциите и Регламент (ЕС) № 806/2014[4] относно Единния механизъм за преструктуриране (ЕМП).

Тези мерки бяха предприети в отговор на финансовата криза от 2007—2008 г. и отразяват международно приетите стандарти. Макар че реформите стабилизираха финансовата система и я направиха по-устойчива на много видове възможни бъдещи сътресения и кризи, те все още не обхващат напълно всички установени проблеми. Поради това настоящите предложения имат за цел да допълнят реформаторската програма чрез преодоляване на съществуващите слабости и

---

1 Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 321, 26.6.2013 г., стр. 6).

2 Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

3 Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

4 Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010.

разгръщане на някои все още неприложени елементи на реформата, които са от първостепенно значение за устойчивостта на институциите, но работата по които световните организации по стандартизация (т.е. Базелския комитет по банков надзор (БКБН) и Съвета за финансова стабилност (СФС)) приключиха едва наскоро:

- задължително отношение на ливъридж, което ще предотврати прекомерното увеличаване на ливъриджа от страна на институциите, например за да компенсират ниска рентабилност;

- задължително отношение на нетното стабилно финансиране (ОНСФ), което ще се основава на подобрените финансови профили на институциите и ще установи хармонизиран стандарт за степента на стабилност на дългосрочните източници на финансиране на една институция, за да е устойчива в периоди на пазарно напрежение и затруднения с финансирането;

- капиталови изисквания, които отчитат риска в по-голяма степен, за институциите със значителни операции с ценни книжа и деривати с оглед предотвратяване на прекомерно разминаване в тези изисквания, което не се основава на рисковите профили на институциите;

- и не на последно място, нови стандарти за общия капацитет за покриване на загуби (ОКПЗ) на глобалните системно значими институции (Г-СЗИ), които ще задължат тези институции да имат по-голям капацитет за поемане на загуби и за рекапитализиране, ще отчитат взаимовръзките на световните финансови пазари и ще укрепят допълнително капацитета на ЕС да преструктурира проблемните Г-СЗИ, като същевременно свежда до минимум рисковете за данъкоплатците.

В съобщението си от 24 ноември 2015 г.[5] Комисията призна необходимостта от допълнително намаляване на риска и се ангажира да представи законодателно предложение, което се основава на горепосочените международни споразумения. Такива мерки за намаляване на риска не само ще укрепят допълнително устойчивостта на европейската банкова система и доверието на пазарите в нея, но ще предоставят също и основа за по-нататъшен напредък към окончателното изграждане на банковия съюз. Необходимостта от допълнителни конкретни законодателни мерки за намаляване на рисковете във финансовия сектор бе призната и в заключенията на Съвета по икономически и финансови въпроси от 17 юни 2016 г.[6] Резолюцията на Европейския парламент от 10 март 2016 г. относно Банковия съюз — Годишен доклад за 2015 г. също посочва някои области в действащата нормативна уредба, които могат да бъдат разгледани допълнително.

---

[5] Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Към завършването на банковия съюз“ (COM(2015) 587 final, 24.11.2015 г.).

[6] Заключения на Съвета за пътна карта с оглед на приключване изграждането на банковия съюз, 17.6.2016 г.

В същото време Комисията трябваше да вземе предвид действащата нормативна уредба и новите нормативни промени на международно равнище, както и да отговори на предизвикателствата пред икономиката на ЕС, и по-специално на необходимостта от насърчаване на растежа и заетостта в моменти на несигурна икономическа перспектива. С цел укрепване на икономиката на Съюза бяха лансирани важни политически инициативи като например Плана за инвестиции за Европа (ЕФСИ) и Съюза на капиталовите пазари. Трябва да се засили капацитетът на институциите да финансират икономиката, без това да нарушава стабилността на нормативната уредба. С цел да се гарантира, че наскоро проведените реформи във финансовия сектор взаимодействат гладко както с новите политически инициативи и помежду си, така и с по-широкообхватните скорошни реформи в сектора, Комисията извърши, посредством покана за представяне на предложения, задълбочена цялостна оценка на действащата уредба на финансовите услуги (в т.ч. РКИ, ДКИ, ДВПБ и РЕМП). Оценен е също и предстоящият преглед на световните стандарти в по-широк икономически аспект.

Измененията, произтичащи от международните тенденции, представляват точно прилагане на международните стандарти в правото на Съюза, като са извършени целенасочени промени с цел отразяване на особеностите на ЕС и по-широки политически съображения. Така например преобладаващата зависимост от банково финансиране на малките и средните предприятия (МСП) или на инфраструктурните проекти в ЕС налага специфични нормативни промени, за да се гарантира капацитетът на институциите да ги финансират, тъй като те представляват гръбнакът на единния пазар. Необходимо е гладко взаимодействие с действащите изисквания като тези за централен клиринг и за обезпечаване на експозициите в деривати или постепенно преминаване към някои от новите изисквания. Следователно тези ограничени по обхват или време промени не въздействат върху цялостната стабилност на предложенията, чиято амбиция съответства на заложената в международните стандарти.

Освен това, въз основа на поканата за представяне на мнения, предложенията са насочени към подобряване на действащите норми. Анализът на Комисията показва, че настоящата уредба може да се прилага по по-пропорционален начин, като се вземе предвид по-специално положението на по-малките и по-опростени институции, при които изглежда не са обосновани някои от действащите изисквания за оповестяване, докладване и във връзка със сложни търговски портфейли. Освен това Комисията разгледа риска при заемите към МСП и финансирането на инфраструктурни проекти и установи, че за някои от тези заеми има основания капиталовите изисквания да бъдат по-ниски от прилаганите понастоящем. Настоящите предложения съответно ще коригират тези изисквания и ще засилят пропорционалността на пруденциалната рамка за институциите. Следователно капацитетът на институциите да финансират икономиката ще бъде засилен, без да се нарушава стабилността на нормативната уредба.

Не на последно място, Комисията оцени прилагането на определените в ДКИ и РКИ възможности и правомощия в тясно сътрудничество с експертната група по банкова дейност, плащания и застраховане. Въз основа на този анализ с настоящото предложение се възнамерява да бъдат премахнати някои възможности и правомощия, свързани с разпоредбите за отношението на ливъридж, за големите експозиции и за

собствените средства. Предлага се да се премахне възможността за създаване на нови гарантирани от държавата отсрочени данъчни активи, които не се основават на бъдеща рентабилност и които ще бъдат освободени от приспадане от регулаторния капитал.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Няколко елемента на предложенията за ДКИ и РКИ са в резултат на прегледите на тези текстове, а други изменения на финансовата нормативна уредба станаха наложителни в светлината на последвалите събития като приемането на ДВПБ, създаването на Единния надзорен механизъм и работата, извършена от Европейският банков орган (ЕБО) и на международно равнище.

Предложението въвежда изменения на действащото законодателство и го привежда в пълно съответствие с действащите разпоредби в областта на пруденциалните изисквания за институциите и уредбата на техния надзор, възстановяване и преструктуриране.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Четири години след като европейските държавни и правителствени ръководители приеха създаването на банков съюз, двата стълба на този съюз — единен надзор и преструктуриране — вече са въведени върху солидна основа — еднообразни норми за всички институции в ЕС. Въпреки постигнатия значителен напредък, необходими са допълнителни стъпки за завършването на банковия съюз, включително създаване на единна схема за гарантиране на депозитите.

Прегледът на РКИ и ДКИ е част от мерките за намаляване на риска, необходими за допълнителното укрепване на устойчивостта на банковия сектор и провеждани успоредно с поетапното въвеждане на Европейската схема за застраховане на депозитите (ЕСЗД). Същевременно той цели да осигури постоянни еднообразни норми за всички институции в ЕС, независимо дали са в банковия съюз или са извън него. Описаните по-горе общи цели на настоящата инициатива са напълно последователни и съгласувани с основните цели на ЕС за насърчаване на финансовата стабилност, за намаляване на вероятността и степента на подпомагане от данъкоплатците в случай на преструктуриране на институция, както и за допринасяне за по-хармонично и устойчиво финансиране на стопанската дейност, което благоприятства за по-високо ниво на конкурентоспособност и защита на потребителите.

Тези общи цели са в съответствие и с целите на другите основни инициативи на ЕС, описани по-горе.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Предложените изменения се опират на същото правно основание като законодателните актове, които са предмет на изменение, т.е. член 114 от ДФЕС — за предложението за

регламент за изменение на РКИ и член 53, параграф 1 от ДФЕС — за предложението за директива за изменение на ДКИ IV.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Целите на предложените мерки са насочени към допълване на вече съществуващото законодателство на ЕС, поради което могат да бъдат постигнати най-ефективно на равнището на ЕС, а не чрез различни национални инициативи. Националните мерки, насочени например към намаляване на ливъриджа на институциите, укрепване на стабилността на тяхното финансиране и капиталовите изисквания към търговския портфейл, няма да бъдат толкова ефективни при осигуряването на финансова стабилност, колкото нормите на ЕС, като се има предвид свободата на институциите да се установяват и да предоставят услуги в други държави членки и произтичащите от това трансгранично предоставяне на услуги, капиталови потоци и интеграция на пазара. Точно обратното, националните мерки биха могли да доведат до нарушаване на конкуренцията и да засегнат капиталовите потоци. Освен това приемането на национални мерки би било предизвикателство в правно отношение, като се има предвид, че с РКИ вече се уреждат банкови въпроси, включително изискванията за ливъридж (и за докладването му), за ликвидност (по-специално отношението на ликвидно покритие или ОЛП) и за търговския портфейл.

Следователно изменението на РКИ и ДКИ се счита за най-добрия вариант. То постига точния баланс между хармонизирането на правилата и поддържането на националната гъвкавост, където това е от съществено значение, без да се възпрепятства единната уредба. Измененията ще насърчат допълнително еднаквото прилагане на пруденциалните изисквания, сближаването на надзорните практики и осигуряването на равнопоставеност в рамките на единния пазар на банкови услуги. Тези цели не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен само от държавите членки. Това е особено важно в банковия сектор, където много кредитни институции извършват дейност в рамките на единния пазар на ЕС. Пълното сътрудничество и доверие в рамките на единния надзорен механизъм (ЕНМ) и в рамките на колегиите от надзорни органи и компетентните органи извън ЕНМ е от съществено значение за ефективния надзор на кредитните институции на консолидирана основа. Националните правила не могат да постигнат тези цели.

- **Пропорционалност**

Пропорционалността е неразделна част от оценката на въздействието, придружаваща предложението. Всеки от предложените варианти в различни области на нормотворчество бе оценен спрямо целта за пропорционалност, като липсата на пропорционалност на действащите норми бе представена като обособен проблем, а отделните варианти бяха анализирани, като акцентът бе върху намаляване, при по-малките институции, на административните разходи и разходите за съблюдаване на нормативната уредба (вж. раздели 2.9 и 4.9 от оценката на въздействието).

- **Избор на инструмент**

Предлага се мерките да се приложат чрез изменение на РКИ и ДКИ съответно чрез регламент и директива. Предложените мерки действително касаят или доразвиват вече съществуващи разпоредби в тези правни инструменти (ликвидност, ливъридж, възнаграждение, пропорционалност).

Що се отнася до новоприетия от СФС стандарт за ОКПЗ, предлага се по-голямата част от него да се включи в РКИ, тъй като необходимото еднообразно прилагане може да се постигне единствено чрез регламент, както е при действащите капиталови изисквания, основаващи се на преценения риск. Оформянето на пруденциалните изисквания като изменение на РКИ фактически ще осигури пряката им приложимост към Г-СЗИ. Това ще възпрепятства прилагането на различаващи се национални изисквания от държавите членки в област, в която пълната хармонизация е желателна с цел предотвратяване на неравнопоставеността. Необходимо е обаче да се доуточнят текущите законови разпоредби в рамките на ДВПБ, за да се осигури пълната съгласуваност и последователност на изискването за ОКПЗ и на минималното капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви.

При транспонирането им в националното законодателство някои от предложените изменения на ДКИ, които засягат пропорционалността, ще оставят на държавите членки известна гъвкавост да запазят собствени норми. Това ще даде на държавите членки възможност да налагат по-строги правила при някои въпроси.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Комисията лансира различни инициативи, за да прецени дали съществуващата пруденциална уредба и предстоящите прегледи на световните стандарти са най-подходящите инструменти за постигането на пруденциалните цели за институциите в ЕС, а също и дали тези институции ще продължат да осигуряват необходимото финансиране за икономиката на ЕС.

През юли 2015 г. Комисията започна обществена консултация относно възможното въздействие на РКИ и ДКИ върху банковото финансиране на икономиката на ЕС с особен акцент върху финансирането на МСП и на инфраструктурни проекти, а през септември 2015 г. — покана за представяне на мнения[7], която обхваща финансовото

[7] Вж. http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf и http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Поканата за представяне на мнения има за цел да обхване пълния спектър на регулирането на финансовите услуги. Оценката на въздействието разглежда въпроси, ограничени само до областта на банковото дело. Отделно ще бъдат разгледани други въпроси, свързани с останалите аспекти от финансовото законодателство на ЕС.

законодателство на ЕС като цяло. С двете инициативи се търсеха емпирични доказателства и конкретна обратна информация за i) правилата, с които се засяга капацитетът на икономиката да се самофинансира и да расте; ii) излишно нормативно бреме; iii) взаимосвързаност, несъгласуваност и пропуски в правилата; и iv) правилата, които водят до нежелани последствия. Освен това Комисията събра становищата на заинтересованите страни в рамките на конкретни анализи на разпоредбите относно възнагражденията[8] и на пропорционалността на нормите в РКИ и ДКИ. Освен това бе открита обществена консултация в контекста на възложеното от Комисията проучване за оценка на въздействието на РКИ върху банковото финансиране на икономиката[9].

Всички гореспоменати инициативи предоставиха ясни доказателства за необходимостта от актуализиране и завършване на действащите норми с цел: i) допълнително намаляване на рисковете в банковия сектор и оттам — намаляване на зависимостта от държавна помощ и парите на данъкоплатците при кризи; и ii) засилване на капацитета на институциите да насочват достатъчно финансиране към икономиката.

В приложения 1 и 2 от оценката на въздействието е предоставено обобщение на консултациите, прегледите и докладите.

- **Оценка на въздействието**

Оценката на въздействието[10] бе обсъдена с Комитета за регулаторен контрол и отхвърлена на 7 септември 2016 г. След отхвърлянето тя бе подсилена, като бяха добавени i) по-добро обяснение за политическия контекст на предложението (т.е. нейната връзка с промените както в международните, така и в европейските политики); ii) повече информация относно мненията на заинтересованите страни; и iii) допълнителни доказателства за въздействието (както по отношение на ползите, така и на разходите) на различните варианти на политиката, които са разгледани в оценката на въздействието. На 27 септември 2016 г. Комитетът за регулаторен контрол даде положително становище[11] относно повторно представената оценка на въздействието. Предложението е придружено от оценката на въздействието. Предложението остава в съответствие с оценката на въздействието.

От симулационния анализ и макроикономическото моделиране, представени в оценката на въздействието, от въвеждането на новите изисквания, по-специално новите стандарти от Базел, като коефициента на ливъридж и търговския портфейл, е видно, че могат да се очакват ограничени разходи. Очакваното дългосрочно въздействие върху брутния вътрешен продукт (БВП) варира между –0,03 % и –0,06 %, а увеличението на разходите за финансиране за банковия сектор се очаква да бъде под 3 базисни пункта в

---

8 Доклад на комисията COM(2016)510: Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 28 юли 2016 г. — Оценка на правилата за възнагражденията по Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013.

9 Обществената консултация е достъпна на адрес: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

10 Да се постави връзка към оценката на въздействието.

11 Да се постави връзка към становището.

най-крайния сценарий. От гледна точка на ползите симулацията показва, че размерът на необходимите обществени средства за подпомагане на банковата система в случай на финансова криза с мащаб, подобен на тази от 2007—2008 г., ще намалее с 32 % — ще претърпи спад от 51 до 34 милиарда евро.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Очаква се запазването на опростените подходи за изчисляване на капиталовите изисквания да осигури непрекъсната пропорционалност на нормите за по-малките институции. Освен това допълнителните мерки за увеличаване на пропорционалността на някои от изискванията (свързани с докладването, оповестяването и възнагражденията) следва да облекчат административното бреме за тези институции и да намалят разходите им за съблюдаване на нормативната уредба.

Що се отнася до МСП, предложеното ново калибриране на капиталовите изисквания при банковите експозиции към МСП се очаква да окаже положително влияние върху финансирането на МСП от страна на банките. Това се отнася предимно за МСП, които понастоящем имат експозиции над 1,5 милиона евро, тъй като съгласно действащите норми за тях не се прилага коефициентът за подпомагане на МСП.

Очаква се други елементи на предложението, особено тези, насочени към повишаване устойчивостта на институциите на бъдещи кризи, да увеличат стабилността на кредитирането на МСП.

Очаква се също мерките, насочени към намаляване на разходите на институциите за съблюдаване на нормативната уредба, по-специално на по-малките и по-опростени институции, да намалят разходите на МСП за финансиране.

В международно изражение предложението ще подобри стабилността на финансовите пазари в ЕС и следователно ще намали вероятността от възможни отрицателни последици — верижна реакция — за световните финансови пазари и свързаните с това разходи. Освен това с предложените изменения ще се хармонизира допълнително нормативната уредба в Съюза и по този начин ще се намалят значително административните разходи за институциите от трети държави, които упражняват дейност в ЕС.

С оглед на продължаващия преглед на инвестиционните посредници, обхванати от РКИ, и в контекста на първоначалния доклад, представен от ЕБО[12], се смята за целесъобразно до приключване на прегледа нововъведените изисквания да се прилагат само за системно значимите инвестиционни посредници, а за останалите инвестиционни посредници да се прилага старият режим.

Предложението е в съответствие с приоритета на Комисията за цифров единен пазар.

[12] За повече подробности вж. https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms

- **Основни права**

ЕС е поел ангажимент за високи стандарти за защита на основните права и е страна по множество конвенции за правата на човека. В този контекст няма вероятност предложението да окаже пряко въздействие върху правата, посочени в основните конвенции на ООН за правата на човека и Хартата на основните права на Европейския съюз, която представлява неразделна част от Договорите на ЕС и Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ).

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Съюза.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Очаква се предложените изменения да започнат да влизат в сила най-рано през 2019 г. Измененията са тясно взаимосвързани с други разпоредби на РКИ и ДКИ, които вече са влезли в сила и са предмет на мониторинг от 2014 г.

БКБН и ЕБО ще продължат да събират необходимите данни за мониторинг на отношението на ливъридж и на новите мерки за ликвидност с цел бъдеща оценка на въздействието на новите инструменти на политиката. Редовното провеждане на процеса на надзорен преглед и оценка (ПНПО) и на тестовете за устойчивост също ще спомогне за мониторинга на въздействието на новите предложени мерки върху обхванатите институции и за оценката на адекватния характер на гъвкавостта и пропорционалността, предвидени с оглед на спецификите на по-малките институции. Освен това службите на Комисията ще продължат да участват в работните групи на БКБН и в съвместната работна група, създадена от Европейската централна банка (ЕЦБ) и от ЕБО, които наблюдават динамиката на собствените средства и ликвидните позиции на институциите съответно в световен мащаб и в ЕС.

Наборът от показатели за наблюдение на напредъка при резултатите от прилагането на предпочитаните варианти включва следното:

Относно отношението на нетното стабилно финансиране (ОНСФ):

Показател	ОНСФ за институции в ЕС
Цел	Към датата на прилагане 99 % от институциите, които участват в извършваното от ЕБО наблюдение на въздействието на Базел III, да удовлетворяват на 100 % изискването за ОНСФ (към края на декември 2015 г. на изискването за ОНСФ отговарят 65 % от кредитните институции от група 1 и 89 % от тези от група 2)
Източник на	Шестмесечни мониторингови доклади на ЕБО за

данните	въздействието на Базел III

Относно отношението на ливъридж:

Показател	Отношение на ливъридж за институциите в ЕС
Цел	Към датата на прилагане отношението на ливъридж за 99 % от кредитните институции от групи 1 и 2 да бъде най-малко 3 % (към юни 2015 г. тази цел е изпълнена от 93,4 % от институциите от група 1)
Източник на данните	Шестмесечни мониторингови доклади на ЕБО за въздействието на Базел III

Относно МСП

Показател	Недостиг на финансирането за МСП в ЕС, т.е. разликата между потребностите от външно финансиране и наличното финансиране
Цел	Две години след датата на прилагане недостигът да е под 13 % (последна известна стойност: 13 % в края на 2014 г.)
Източник на данните	Проучване SAFE на Европейската комисия и Европейската централна банка за достъпа на предприятията до финансиране (данните обхващат само еврозоната)

Относно ОКПЗ:

Показател	ОКПЗ на Г-СЗИ
Цел	Всички глобални системно значими банки (Г-СЗБ) в ЕС да са постигнали следните цели: от 2019 г. нататък — над 16 % рисково претеглени активи / 6 % мярка за експозицията с оглед на отношението на ливъридж; от 2022 г. нататък — над 18 % рисково претеглени активи / 6,75 % мярка за експозицията с оглед на отношението на ливъридж
Източник на данните	Шестмесечни мониторингови доклади на ЕБО за въздействието на Базел III

Относно търговския портфейл:

Показател	Рисково претеглени активи за пазарен риск за институциите в ЕС

	Наблюдаваната променливост на рисково претеглените активи на агрегираните портфейли, като се използва подходът на вътрешните модели.
Цел	- От 2023 г. нататък всички институции в ЕС да отговарят на капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск съгласно приетия в ЕС окончателен вариант. - От 2021 г. нататък неоправданата променливост (т.е. тази, която не е в резултат на разлики в базовите рискове) на резултатите от вътрешните модели във всички институции в ЕС да е по-малка от текущата*. _____ *Референтните стойности за „текущата променливост“ на изискванията за стойността под риск и за допълнителен риск следва да са тези, посочени в последния доклад на ЕБО — „Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios“, и изчислени за агрегираните портфейли, публикувани преди влизането в сила на новата уредба на пазарния риск.
Източник на данните	Шестмесечни мониторингови доклади на ЕБО за въздействието на Базел III Доклад „Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios“ на ЕБО. Следва да се изчислят нови стойности в съответствие със същата методика.

Относно възнагражденията:

Показател	Използване от институциите на разсрочване на възнагражденията и на възнаграждение в инструменти
Цел	99 % от големите и сложните институции, в съответствие с изискванията на ДКИ, да разсрочват най-малко 40 % от променливото възнаграждение за период от 3 до 5 години, а на служителите си, за които са установени значителни нива на променливо възнаграждение, да изплащат най-малко 50 % от променливото възнаграждение в инструменти.
Източник на данните	Сравнителни доклади на ЕБО относно възнагражденията

Относно пропорционалността:

Показател	Намалено бреме поради облекчено докладване пред надзорните органи и оповестяване
Цел	80 % от по-малките и по-опростени институции да докладват, че бремето им е намаляло
Източник на данните	Проучване, което ще бъде разработено и проведено от ЕБО до 2022—2023 г.

Оценката на въздействието на това предложение ще се извърши пет години след датата на прилагане на предложените мерки, въз основа на методиката, която ще се съгласува с ЕБО скоро след приемането. ЕБО ще има задача да определи и да събере необходимите данни за наблюдение на посочените по-горе показатели, както и други необходими показатели за оценката на изменените РКИ и ДКИ. Методиката може да бъде разработена за отделни варианти или набор от взаимосвързани варианти в зависимост от обстоятелствата преди началото на оценката и от резултатите от показателите за наблюдение.

Съблюдаването на нормативната уредба и правоприлагането ще се следят постоянно, където е необходимо, като за липса на транспониране или за неправилно транспониране или прилагане на законодателните мерки Комисията ще може да открива производство за нарушение. Сигнали за нарушения на правото на ЕС могат да се подават чрез Европейската система за финансов надзор (ЕСФН), включително чрез националните компетентни органи и ЕБО, както и чрез ЕЦБ. ЕБО също така ще продължи да публикува своите редовни доклади за наблюдението на банковата система в ЕС във връзка с Базел III. Предмет на това наблюдение е въздействието на изискванията на Базел III (приложени чрез РКИ и ДКИ) върху институциите в ЕС, по-специално при капиталовите отношения (основано и неосновано на риска) и отношенията на ликвидност (ОЛП, ОНСФ) на институциите. То се извършва паралелно с наблюдението, провеждано от БКБН.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ КАПИТАЛОВИ И ЛИКВИДНИ ИЗИСКВАНИЯ (РКИ)

Ако от дъщерните предприятия се изиска да спазват на индивидуална основа капиталовите и ликвидните изисквания, това може да попречи на институциите ефективно да управляват тези ресурси на равнище група. Това е особено валидно в настоящия контекст, тъй като техническото развитие все повече улеснява централизираното управление — на равнище група — на капитала и ликвидността.

Съгласно действащото законодателство компетентните органи могат да освободят от прилагането на изискванията на индивидуална основа дъщерно предприятие или предприятие майка, които са в една държава членка или са част от обособена по отношение на ликвидността подгрупа, разположена в няколко държави членки, при

условие че се предвидят защитни механизми за осигуряване на адекватно разпределение на капитала и ликвидността между предприятието майка и дъщерните предприятия. Със създаването на единния надзорен механизъм (ЕНМ) груповият надзор бе съществено засилен, особено по отношение на субектите от дадена група, разположени в държави членки, които участват в ЕНМ, тъй като ЕНМ позволява по-доброто познаване, както и упражняването на преки правомощия по отношение на субектите от такива групи, разположени в различни държави членки. Въпреки това, до окончателното изграждане на банковия съюз, в държавите членки, в които се намират дъщерните предприятия, ще продължат опасенията, че затрудненията на дадено дъщерно предприятие по отношение на ликвидността или капитала могат да имат фискални последици за тези (приемащи) държави членки. Тези опасения са отчетени в настоящото предложение, като са предвидени следните защитни механизми: предвидените в РКИ изисквания са допълнени с ясно формулирано задължение за предприятието майка да подпомага дъщерните предприятия. Това задължение на предприятието майка трябва да покрива изцяло размера на изискването, от чието прилагане е освободен съответният субект, като поне половината от гарантираната сума трябва да бъде обезпечена. Комисията внимателно ще следи прилагането на съответните разпоредби.

Приема се, че на този етап на изграждане на банковия съюз, на компетентния орган, отговарящ за надзора върху предприятието майка и дъщерните предприятия, установени в различни държави членки в рамките на банковия съюз, следва да се позволи да освобождава дъщерните предприятия, разположени в друга държава членка от тази, в която се намира предприятието майка, от прилагането на капиталовите изисквания и на изискванията за ликвидност само ако обаче предприятието майка се задължи да подкрепя такива дъщерни предприятия за целия размер на изискването, от чието прилагане е освободен съответният субект, като поне половината от гарантираната сума бъде обезпечена. Членове 7 и 8 от РКИ се изменят съответно. На компетентните органи на държавите членки извън банковия съюз се позволява да предоставят същите освобождавания, стига да са изрично съгласни с това.

ПРИЛАГАНЕ НА СТАНДАРТА НА СФС ЗА ОБЩИЯ КАПАЦИТЕТ ЗА ПОЕМАНЕ НА ЗАГУБИ (РКИ, ДВПБ, ЕМП)

На 9 ноември 2015 г. СФС публикува предварително споразумение за общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ) (оттук нататък „Стандартът за ОКПЗ“), който Г-20 прие седмица по-късно на срещата си на върха в Турция[13]. Стандартът за ОКПЗ изисква от глобалните системно значими банки (Г-СЗБ) (наричани Г-СЗИ в правото на Съюза) да разполагат с достатъчно голям размер пасиви за покриване на загуби (и които могат да се използват при споделянето на загуби) с оглед на гладкото и бързо поемане на загуби и рекапитализация при преструктуриране. Взаимодействието на Стандарта за ОКПЗ с

[13] FSB, Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet [Принципи на СФС за капацитета за покриване на загуби и за рекапитализация на глобално системно значимите банки (Г-СЗБ) при преструктуриране, Споразумение за общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)], 9.11.2015 г.

действащото законодателство на Съюза, което преследва същите нормативни цели, е описано по-подробно в обяснителния меморандум, придружаващ предложенията за изменение на ДВПБ и РЕМП.

Съгласуваност с ДВПБ

Стандартът за ОКПЗ се прилага в Съюза чрез изменения на РКИ, които се основават на съществуващата уредба, въведена с ДВПБ. С цел да се интегрират двете уредби, които преследват едни и същи цели, трябва да бъдат въведени нови определения като например „подлежащи на преструктуриране субекти“, „подлежаща на преструктуриране група“ и т.н. (член 4 от РКИ) и да се предвиди сътрудничество между компетентните органи и органите за преструктуриране (член 2 от РКИ).

Въз основа на прегледа, предвиден в член 518 от РКИ, и в съответствие с изискванията на член 59 от ДВПБ се изменят критериите за инструментите на допълнителния капитал от първи ред (член 52 от РКИ) и на капитала от втори ред (член 63 от РКИ), за да се изиска при настъпването на неплатежоспособност тези инструменти да бъдат обезценени или преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. Така, без да се променя статутът на капиталовите инструменти, емитирани от институции от ЕС, се гарантира, че само инструментите, които са емитирани от дъщерни предприятия на институции от ЕС, намиращи се в трети държави, и които удовлетворяват това допълнително условие, могат да се приемат от предприятията майки от ЕС на тези дъщерни предприятия за инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, когато тези предприятия майки от ЕС изчисляват консолидираните капиталови изисквания.

Капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви

Стандартът за ОКПЗ се прилага в ЕС чрез въвеждането на капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви, състоящо се от отношение, основано на риска, и от отношение, неосновано на риска (нов член 92а от РКИ). Тези изисквания се прилагат само за Г-СЗИ, които могат да бъдат група от институции или отделни институции (член 131, параграф 1 от ДКИ). Член 6 от РКИ се изменя, за да се задължат Г-СЗИ, които са подлежащи на преструктуриране субекти, да спазват на индивидуална основа капиталовото изискване и изискването за приемливи пасиви, а член 11 се изменя, за да се задължат подлежащите на преструктуриране субекти, които са част от група, определена за Г-СЗИ, да спазват на консолидирана основа капиталовото изискване и изискването за приемливи пасиви.

В Стандарта за ОКПЗ се съдържа и изискване за вътрешен ОКПЗ (т.е. изискване за предварително позициониране на равнище дъщерно предприятие в рамките на подлежаща на преструктуриране група на капацитета за покриване на загуби и за рекапитализация), което е транспонирано в ЕС чрез въвеждането на капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви (нов член 92б от РКИ) за Г-СЗИ извън ЕС (в ДВПБ вече е предвидена подобна разпоредба за Г-СЗИ). Тези изисквания представляват 90 % от изискванията за Г-СЗИ в съответствие с новия член 92а. Капиталовото изискване и изискването за приемливи пасиви за Г-СЗИ извън ЕС се прилагат за значимите дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън ЕС на индивидуална

основа — ако те не са нито подлежащи на преструктуриране субекти, нито институции майки от ЕС, и на консолидирана основа — ако те са предприятия майки от ЕС, но не са подлежащи на преструктуриране субекти.

Приемливи пасиви

В РКИ, след главите относно собствените средства, е добавена нова глава 5а (нови членове от 72а до 72л) относно приемливите пасиви. В новия член 72а се изброяват пасивите, които се изключват от елементите с оглед на капиталовото изискване и изискването за приемливи пасиви. В член 72б се съдържат критериите за допустимост за инструментите на приемливите пасиви, като в параграф 2 са посочени критериите за допустимост на подчинените пасиви, а в параграфи 3 и 4 — критериите за допустимост на пасивите, чийто ранг е равен на този на изключените пасиви. В член 72в се посочва, че инструментите могат да се приемат за приемливи пасиви само ако остатъчният им срок до падежа е най-малко една година. В съответствие със споразумението за ОКПЗ, критериите за допустимост изключват пасивите, емитирани от дружества със специална инвестиционна цел.

В раздел 2 от новата глава 5а (членове от 72д до 72й) се въвеждат правила за приспадане с оглед определяне на нетната стойност на пасивите, която може да се вземе предвид с оглед на капиталовото изискване и изискването за приемливи пасиви. Институциите са задължени да приспадат позициите си в собствени инструменти на приемливите пасиви (член 72е) и в приемливи пасиви на други Г-СЗИ (членове 72з и 72и). В член 72д, параграф 3 е предвидено пропорционално приспадане за позициите в пасиви, чийто ранг е равен на този на изключените пасиви и които могат само донякъде да се приемат за приемливи пасиви. Приспаданията се извършват от приемливите пасиви и от собствените средства — според съответния подход на приспадане (член 66, буква д) от РКИ). В член 72й е предвидено изключение от приспадането за елементите на търговския портфейл. В раздел 3 от новата глава 5а се определя какво се разбира под „приемливи пасиви“ (член 72к) и „собствени средства и приемливи пасиви“ (член 72л).

Комисията ще поиска от ЕБО становище за алтернативни варианти за третиране на инструментите ОКПЗ, емитирани от Г-СЗИ, както и за въздействието на такива варианти. Един от вариантите, за които Комисията ще поиска становище, ще бъде прилагане на наскоро публикувания от БКБН подход за третиране на позициите ОКПЗ. Въз основа на становището Комисията ще прецени дали е необходимо да се измени формулираното в настоящото предложение решение.

Изменения на общите изисквания за собствени средства и приемливи пасиви

Глава 6 от част II, дял I от РКИ (членове 73—80) се изменя, за да се отрази въвеждането на категорията „приемливи пасиви“. Обхватът на членове 77 и 78 е разширен, за да включи и предварителното разрешение от надзорния орган за предсрочно обратно изкупуване на капиталови инструменти и приемливи пасиви. С член 78 се въвежда възможността да се даде общо предварително разрешение на институциите да извършват предсрочно обратно изкупуване, стига да спазват критериите, с които се гарантира спазването на условията за издаване на такова разрешение от надзорния орган. По силата на член 80 ЕБО наблюдава емитирането на собствени средства и

приемливи пасиви. С цел критериите за приемливост на собствените средства да се съобразят с критериите за приемливите пасиви, инструментите на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, емитирани от дружества със специална инвестиционна цел, ще се приемат като собствени средства само до 31 декември 2021 г.

КАПИТАЛОВИ ИНВЕСТИЦИИ ВЪВ ФОНДОВЕ (РКИ)

През декември 2013 г. БКБН публикува нов стандарт за третирането на капиталовите инвестиции във фондове. С новия стандарт се цели да се поясни съществуващото третиране и да се постигне по-съгласувано в международен план и по-чувствително към риска третиране на тези експозиции (т.е. третиране, което отразява както риска при базовите инвестиции на фонда, така и неговия ливъридж). С оглед на прилагането на новия стандарт в правото на Съюза, в РКИ бяха внесени някои изменения.

Член 128 се изменя, така че определението на позициите, свързани с особено висок риск, да не обхваща експозициите в дялови единици или акции в ПКИ.

Член 132 се изменя, за да отрази новите общи принципи и изисквания, свързани с изчисляването на капиталовите изисквания за експозициите в дялови единици или акции в ПКИ, за институциите, които прилагат стандартизирания подход за кредитен риск.

Добавя се нов член 132а с цел подробно представяне на изчисленията при два от подходите по член 132 — подхода на подробен преглед и мандатния подход.

Член 152 се изменя, за да отрази изменените изисквания и подходи за изчисляване на капиталовите изисквания за експозициите в дялови единици или акции в ПКИ, за институциите, които прилагат вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск.

СТАНДАРТИЗИРАН ПОДХОД ЗА КРЕДИТЕН РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА (СПКРК) (РКИ)

С цел преодоляване на недостатъците на съществуващите стандартизирани методи, през март 2014 г. БКБН публикува стандарт за нов стандартизиран метод за изчисляване на стойността на експозициите в деривати, т.нар. стандартизиран подход за кредитен риск от контрагента (СПКРК). С оглед на въвеждането на новия метод в правото на Съюза и осигуряването на пропорционалност на новите правила, в РКИ бяха внесени някои изменения.

С цел да бъдат отразени новите въведени методи, в член 273 бяха изменени някои определения и добавени някои нови определения. Методът на пазарната оценка бе заменен от СПКРК (членове 274—280е). Бяха премахнати разпоредбите относно стандартизирания метод. Бяха въведени нови разпоредби за опростен СПКРК (член 281). Бяха изменени действащите разпоредби за метода на първоначалната експозиция (член 282). Бяха изменени критериите за допустимост за използване на метода на първоначалната експозиция и въведени критерии за допустимост за използване на опростения СПКРК (членове 273а и 273б). Бяха изменени членове 298 и 299, за да се отрази въвеждането на СПКРК.

Експозиции към ЦК (РКИ и Регламента за европейската пазарна инфраструктура)

През април 2014 г. БКБН публикува окончателен стандарт за третирането на експозициите към централни контрагенти (ЦК). С окончателния стандарт се преодоляват недостатъците на публикувания преди две години временен стандарт. С цел да се въведе окончателният стандарт в правото на Съюза, в РКИ и Регламент (ЕС) № 648/2012 (Регламент за европейската пазарна инфраструктура) бяха внесени някои изменения.

Изменения на членове 300—310 и 497 от РКИ

В член 300 бяха добавени няколко нови определения на термините, използвани в изменените разпоредби относно капиталовите изисквания за експозициите към ЦК. Член 301 беше изменен, за да се въведе специфично третиране на експозициите на институциите към ЦК в резултат на парични сделки, да се доуточни третирането на първоначалния маржин и да се отрази фактът, че за изчисляването на капиталовите изисквания за експозициите към квалифициран ЦК (КЦК) се прилага само един метод. Член 304 беше изменен, за да се отрази промяната на методите за изчисляване на стойността на експозициите в деривати и да се изясни третирането на сделките за финансиране с ценни книжа (СФЦК) и на обезпеченията, които клиентите предоставят на своите клирингови членове. Член 305 беше изменен, за да се поясни третирането на СФЦК и да се коригират критериите за допустимост за преференциално третиране на експозициите на клиенти. В член 306 бе пояснено третирането на гаранциите, които клиринговите членове предоставят на своите клиенти, както и третирането на СФЦК. В член 308 бе въведен нов метод за изчисляване на капиталовите изисквания за предварителните вноски в гаранционния фонд на КЦК. В член 309 бе изменена формулата за изчисляване на капиталовите изисквания за експозициите към неквалифициран ЦК. В член 310 алтернативният метод за изчисляване на капиталовите изисквания за експозициите към ЦК бе премахнат и заменен с ново третиране на вноските с гаранция в гаранционен фонд. Накрая, бяха изменени преходните разпоредби в член 497.

Изменения на членове 50а—50г и 89 от Регламента за европейската пазарна инфраструктура

Членове 50а—50г бяха изменени, за да се включи нов метод за изчисляване на хипотетичния капитал на ЦК, който е необходим на институциите, за да изчислят капиталовите си изисквания за вноските в гаранционния фонд на този ЦК. Член 89, параграф 5а бе изменен с оглед актуализиране на преходните разпоредби във връзка с това изчисление.

Търговски портфейл / пазарен риск (РКИ)

През януари 2016 г. БКБН приключи работата си по основния преглед на търговския портфейл и публикува нов стандарт за третиране на пазарния риск. Със стандарта се преодоляват концептуалните недостатъци на съществуващата уредба на пазарния риск, в т.ч. недостатъчното отчитане на пълния спектър от рискове, на които са изложени

институциите, и несигурността по отношение на разграничителните белези на търговския и банковия портфейл, която създава условия за регулаторен арбитраж. В новия стандарт се съдържат преработени правила за използването на вътрешни модели за изчисляване на собствените средства с оглед на пазарния риск, както и нов стандартизиран подход, с който се заменя действащият. С оглед на въвеждането на новия стандарт в правото на Съюза и осигуряването на пропорционалност на правилата, в РКИ бяха внесени някои изменения.

В дял I - Общи изисквания, оценка и докладване

В член 94 се посочват изменените условия, при които дадена институция може да се ползва от дерогацията за институции с малък търговски портфейл, по силата на която капиталовите изисквания с оглед на кредитния риск при позициите в банковия портфейл могат да заменят капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск. В членове 102 и 103 се поясняват общите изисквания за позициите в търговския портфейл. В членове 104 и 104а се поясняват критериите за включване на дадена позиция в търговския портфейл и условията за преквалифициране на дадена позиция от търговския портфейл в позиция от банковия портфейл и обратно. В член 104б се дефинира новият термин „търговско звено“. В член 105 се определят задължителните правила с оглед на консервативно остойностяване на позициите в търговския портфейл. В член 106 се описва признаването и третирането на позициите в търговския портфейл, които се считат за вътрешно хеджиране на позиции в банковите портфейли.

В дял IV, глава 1 — Общи разпоредби

В член 325 се описват различните подходи, които институциите могат да използват за изчисляване на капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск, както и условията за използване на тези подходи и как използването им може да бъде комбинирано. В член 325а се определят по-подробно критериите за допустимост за използване на опростения стандартизиран подход от институциите със среден търговски портфейл. В член 325б се определят условията, при които, за целите на изчисляване на консолидираните капиталови изисквания с оглед на пазарния риск, експозициите към пазарен риск могат да бъдат нетирани между правните субекти от една и съща група. В член 325в се определят условията, при които позициите, открити от институция с цел хеджиране на неблагоприятния ефект от промените в обменните курсове върху нейните капиталови отношения, могат да бъдат освободени от изискванията с оглед на пазарния риск.

Глава 1а — Стандартизиран подход

В раздел 1 (член 325г) се описват различните компоненти на стандартизирания подход. В раздел 2 (членове 325д—325л) е описано действието на първия компонент — метода, основан на чувствителността към риск. В него се определят общите принципи за изчисляването и агрегирането на делта риска, вега риска и риска от кривината. В подраздел 1 от раздел 3 (членове 325м—325с) са посочени рисковите фактори, които трябва да бъдат взети предвид, за да се изчисли чувствителността на позициите в търговския портфейл към различните класове риск. В подраздел 2 от раздел 3 (членове 325т—325ф) е обяснено как се изчислява тази чувствителност към отделните класове

риск. В раздел 4 (член 325х) се описва функционирането на втория компонент на стандартизирания подход — добавката за остатъчен риск. В раздел 5 се описва функционирането на третия компонент на стандартизирания подход — капиталовото изискване за риска от неизпълнение. В член 325ц се съдържат основните определения. В подраздел 1 (членове 325ч—325щ) се описва как се изчислява рискът от неизпълнение при несекюритизиращи позиции, а в подраздели 2 (членове 325аа и 325аб) и 3 (членове 325ав—325ад) се описва същото изчисление при секюритизации. В раздел 6 (членове 325ае—325ащ) се посочват рисковите тегла и корелациите, които трябва да се използват за всеки рисков клас в комбинация със съответната чувствителност, за да се определят капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск съгласно стандартизирания подход. Експозициите към дългови инструменти на държави от ЕС са включени в първата рискова група, която получава най-ниското рисково тегло (членове 325аи и 325ал). Това третиране е в съответствие с независещото от рейтинга третиране, което понастоящем е предвидено за видовете експозиции, включени в банковия портфейл. Бяха намалени рисковите тегла за покритите облигации, емитирани от институции на ЕС (членове 325аи и 325ал). Това третиране ще предотврати потенциалното значително увеличение на капиталовите изисквания за експозициите към покрити облигации, емитирани от институции на ЕС, като по този начин ще се поддържат по-ниски разходи за финансиране на ипотечните кредити за жилищни и нежилищни имоти.

Глава 1б — Подход на вътрешните модели

В раздел 1 (членове 325ба и 325бб) се определят условията, при които на институциите е разрешено да използват вътрешни модели, както и начинът на изчисляване на капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск от търговските звена, които се ползват от такова разрешение. В раздел 2 (членове 325бв—325бл) се описва как очакваният недостиг и хоризонтите на ликвидност трябва да бъдат използвани при изчисляването на капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск; изискванията, на които трябва да отговарят вътрешните модели по отношение на бек-тестовете; отнасянето на печалбата и загубата; вътрешното валидиране; по-общите качествени изисквания и изисквания за измерване на риска, а също така и стойността на риска при стрес сценарий, която трябва да бъде изчислена за неподлежащите на моделиране рискови фактори. Както при стандартизирания подход, при подхода на вътрешните модели бе въведено благоприятно третиране чрез по-къси хоризонти на ликвидност за експозициите към ДЦК от ЕС и за покритите облигации, емитирани от институции на ЕС (член 325бд). В раздел 3 (членове 325бм—325бр) се описва как търговските звена, при които е налице риск от неизпълнение, изчисляват допълнителното изискване с оглед на риска от неизпълнение, като използват вътрешен модел.

Глави 2, 3 и 4 — Опростен стандартизиран подход

В глави 2, 3 и 4 — съответно капиталови изисквания с оглед на позиционния, валутния и стоковия риск — е отразен опростеният стандартизиран подход на преразгледаната рамка на пазарния риск. Тези разпоредби вече съществуват в текущата рамка на пазарния риск и не се изменят. Институциите ще могат да използват този подход до [дата на прилагане на настоящия регламент]. След тази дата само институциите, които

удовлетворяват критериите за допустимост, посочени в член 325а, ще могат да използват опростения стандартизиран подход.

Глава 5 — Опростен подход на вътрешните модели

В глава 5 се съдържа опростеният подход на вътрешните модели на преразгледаната рамка на пазарния риск. Тези разпоредби вече съществуват в текущата рамка на пазарния риск и не се изменят. Институциите ще могат да използват този подход до [дата на прилагане на настоящия регламент]. След тази дата институциите няма да могат да използват опростения подход на вътрешните модели за изчисляване на капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск. Независимо от това обаче глава 5 остава в сила за изчисляване на капиталовите изисквания с оглед на риска във връзка с ККО съгласно усъвършенствания подход, както е посочено в член 383.

Десета част — Преходни разпоредби, докладване, преразглеждане и изменяне

В член 501б се описва как постепенно ще бъдат въведени капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск, изчислени съгласно глави 1а и 1б. В член 519а се определят редица технически елементи на преразгледаната рамка на пазарния риск, които могат да изглеждат проблематични, след като бъдат приложени. На ЕБО е възложено да прегледа тези технически елементи не по-късно от 3 години след влизането в сила на настоящия регламент; в светлината на заключенията на ЕБО Комисията може да отправи предложения за изменение на съответните разпоредби.

ГОЛЕМИ ЕКСПОЗИЦИИ (РКИ)

Настоящата капиталова база („приемлив капитал“) обхваща само малка част от общия размер на големите експозиции на институциите и следователно не е достатъчно надеждна, за да се избегне максималната възможна загуба на дадена институция в резултат на внезапно неизпълнение на отделен контрагент или група от контрагенти, застрашаващо оцеляването ѝ като действащо предприятие. Освен това настоящото ограничение на размера на експозициите не отчита по-големите рискове при експозициите на Г-СЗИ към даден контрагент или групи от свързани клиенти, в частност — при експозициите към други Г-СЗИ. Финансовата криза показа, че в действителност съществени загуби на една Г-СЗИ могат да възбудят опасения за платежоспособността на други Г-СЗИ, с потенциално сериозни последици за финансовата стабилност. Накрая, настоящата рамка на големите експозиции се основава на по-малко прецизни методи в сравнение с новата методика (стандартизирания подход за кредитен риск от контрагента — СПКРК), разработена от БКБН за изчисляване на експозициите на банките в деривати (т.е. извънборсови). Рамката на големите експозиции бе изменена, за да се отстранят установените пропуски. По-специално, капиталът, който може да бъде взет предвид при изчисляването на максималния размер на големите експозиции, се ограничава до капитала от първи ред (като вече не се включва капиталът от втори ред); член 395, параграф 1 се изменя, за да се въведе по-ниска граница от 15 % за експозициите на Г-СЗБ към други Г-СЗБ, а измененият член 390 налага използването на методите СПКРК за определяне на експозициите към извънборсови сделки с деривати, дори за банките, които имат разрешение да използват вътрешни модели. Измененията, въведени в

настоящата рамка, като цяло ще повишат чувствителността към риск на режима на големите експозиции и ще сближат европейската система със стандарта на БКБН за големите експозиции, издаден през 2014 г.

В член 507 от РКИ от Комисията се изисква да направи преглед и да докладва за прилагането на член 400, параграф 1, буква й) и член 400, параграф 2. Тъй като не бе възможно да се съберат достатъчно количествени данни, за да се оцени потенциалното въздействие от премахването или въвеждането на задължителен характер на изключенията, изброени в тези разпоредби, в член 507 се предвижда нов мандат за ЕБО, който да докладва на Комисията за използването на изключенията, посочени в член 400, параграфи 1 и 2, и в член 390, параграф 6.

Отношение на ливъридж (РКИ)

В различни членове от РКИ бяха въведени нови разпоредби и направени корекции с цел за всички институции, обхванати от ДКИ, да бъде въведено задължително изискване за отношението на ливъридж. Изискването за отношението на ливъридж допълва настоящите изисквания в ДКИ за надзор на риска от прекомерен ливъридж и изискванията в РКИ за изчисляване на отношението на ливъридж, за докладването му на надзорните органи, а от януари 2015 г. — и за публичното му оповестяване.

Изискване за отношението на ливъридж

Към капиталовите изисквания в член 92 от РКИ бе добавено изискване за отношение на ливъридж от 3 % от капитала от първи ред — съгласно договореното на международно равнище, което институциите трябва да удовлетворяват в допълнение към изискванията, основани на преценения риск. По този начин в целия Съюз се въвежда хармонизирано задължително изискване, което създава буфер за институциите. Освен това компетентните органи продължават да са натоварени с мониторинга на политиките и процесите на поемане на ливъридж при отделните институции и могат при необходимост да наложат допълнителни мерки за преодоляване на риска от прекомерен ливъридж.

Изменение на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж

Бяха запазени вече включените в действащия РКИ изменения на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж. Изискването за отношение на ливъридж от 3 % обаче ще ограничи някои бизнес модели и видове дейност повече от други, поради което се налагат допълнителни изменения. Институциите могат да намаляват мярката за експозицията с оглед отношението на ливъридж при публичното кредитиране от публичните банки за развитие (член 429а, параграф 1, буква г), заемите чрез посредник (член 429а, параграф 1, буква д) и официално гарантираните експортни кредити (член 429а, параграф 1, буква е). С цел да се демотивират институциите да извършват клиринг за сметка на клиенти, институциите имат право да намаляват мярката за експозицията с първоначалния маржин, получен от клиенти за дериватите, преминали през клиринг от КЦК (член 429в, параграф 4).

Буфер на отношението на ливъридж за Г-СЗБ

Понастоящем в международен план се обсъжда въпросът за евентуален буфер на отношението на ливъридж за Г-СЗБ. Когато бъде постигнато окончателно международно споразумение за буфера на отношението на ливъридж, той ще бъде разгледан с оглед на включването му в РКИ.

ДОКЛАДВАНЕ ЗА НОРМАТИВНИ ЦЕЛИ (РКИ)

В РКИ и ДКИ бяха добавени или изменени различни разпоредби, за да се увеличи пропорционалността и да се намалят разходите за институциите при общата рамка на докладването за нормативни цели.

Член 99, параграф 5 е изменен, за да се включи мандат за ЕБО да представи до 31 декември 2019 г. доклад на Комисията за разходите по докладването за нормативни цели. Този мандат представя много точна методика, по която ЕБО да даде количествено изражение на разходите на институциите за докладване, и предвижда задължение за отправяне на препоръки за начините за опростяване на докладването за малките институции чрез изменения на съществуващите отчетни образци на ЕБО.

От малките институции, както са определени в член 430а, ще се изисква да предоставят регулаторни доклади ежегодно, а не, както е за останалите институции, на всеки шест месеца или по-често (член 99, параграф 4 и членове 100, 101, 394 и 430).

Докладването на големите експозиции ще бъде опростено чрез премахване на един елемент и пояснява̀не на друг елемент, за който понастоящем по силата на член 394 се изисква да бъде предоставяна информация.

ОПОВЕСТЯВАНЕ (РКИ)

Повишена пропорционалност на изискванията за оповестяване

В осма част бяха добавени нови разпоредби с оглед постигането на по-пропорционален режим на оповестяване, който отчита относителния размер и сложност на институциите. Институциите са класифицирани в три категории: значителни (член 433а), малки (член 433б) и други (член 433в), като допълнително се разграничават котираните и некотираните институции. Изискванията за оповестяване ще се прилагат за всяка категория институции на базата на подвижна скàла, която диференцира съдържанието и честотата на оповестяванията.

В горния край на подвижната скàла, от значимите институции с търгувани на борсата ценни книжа ще се изисква да оповестяват на годишна основа цялата информация, изисквана съгласно част осма, плюс, на тримесечие и на шестмесечие — избрана информация, включително, в последния случай, таблица на основните пруденциални показатели (член 447). В долния край на скàлата, от малките некотирани институции ще се изисква единствено да оповестяват на годишна основа информация за корпоративното управление, възнаграждението и управлението на риска, както и таблица на основните показатели.

Целенасочени изменения с цел съобразяване с международните стандарти и с новите или изменени изисквания по стълб 1

В дялове II и III от осма част (членове 435—455) бяха внесени редица изменения, за да се постигне по-добро съответствие на изискванията за оповестяване с международните стандарти за оповестяванията. По-специално бе добавено ново изискване за оповестяване на значителните инвестиции в застрахователни предприятия, които компетентният орган е разрешил да не бъдат приспадани от допълнителните капиталови изисквания на финансовите конгломерати (член 438, букви д) и е).

Други изменения на тези дялове бяха направени с цел отразяване на новите или изменени изисквания по стълб 1, които ще бъдат въведени в настоящото законодателно предложение. Това ще включва оповестяванията на ОКПЗ (член 437а), кредитния риск от контрагента (член 439), пазарния риск (член 445) и изискванията за ликвидност (член 451а). Не на последно място бяха направени някои пояснения на оповестяването на възнагражденията, като бе въведено изискване за оповестяване на прибягването до дерогации от разпоредбите относно възнагражденията на Директива 2013/36/ЕС (член 450).

Предоставяне на правомощия на ЕБО и Комисията

Предложението включва предоставяне на ЕБО на правомощие да разработи единни формати за оповестяване, които следва да бъдат в максимална степен съгласувани с международните формати за оповестяване, за да се улесни съпоставимостта (член 434а).

За същата цел, предложението предвижда на Комисията да се предостави правомощието да изменя изискванията за оповестяване в осма част, за да се отразят измененията на международните стандарти за оповестяванията (член 456, буква к).

ОНСФ (РКИ)

Към част шеста е добавен нов дял и са изменени съществуващите разпоредби с цел въвеждане на обвързващо отношение на нетното стабилно финансиране (ОНСФ) за кредитните институции и за инвестиционните посредници със системно значение.

Общи разпоредби

В част първа бяха внесени изменения в общите разпоредби. В член 8 бяха внесени изменения, за да се уточнят условията, при които институциите могат да се възползват от освобождаване от изискванията за ликвидност на индивидуална основа; бяха изменени и разпоредбите относно консолидирането в членове 11 и 18.

Съществуващи разпоредби относно ликвидността

В шеста част, дялове I и II бяха изменени определенията и изискванията за докладване. Определенията бяха изменени в член 411, а изискванията за докладване — допълнително уточнени в членове 412, 413, 415, 416 и 422—425. Член 414 бе изменен,

за да се включи новото изискване за ОНСФ и посочат приложимите последици от нарушаването му.

Новият дял IV от част шеста: Отношение на нетното стабилно финансиране

Глава 1 — Отношение на нетното стабилно финансиране (членове 428а и 428б)

В член 428а се определят приложимите за дъщерните предприятия в трети държави правила за изчисляване на ОНСФ на консолидирана основа.

В член 428б се посочва общият замисъл на ОНСФ, което се изчислява като отношение на размера на наличното стабилно финансиране (НСФ) към размера на изискваното стабилно финансиране (ИСФ).

Глава 2 — Общи правила за изчисляване на отношението на нетното стабилно финансиране (членове 428в—428з)

В член 428в се пояснява общите правила, които се прилагат при изчисляване на ОНСФ.

В член 428г се определя начинът, по който при изчисляването на ОНСФ се отчитат договорите за деривати, а в член 428д се уточнява нетирането на обезпечените сделки по финансиране и на сделките, обусловени от капиталовия пазар.

В член 428е се определят условията, при които някои активи и пасиви могат да се разглеждат като взаимозависими и се изготвя списък на продуктите, чиито активи и пасиви се приемат за такива: централизирано регулирани спестявания, насърчителни заеми, емисии на покрити облигации без риск за финансирането за една година напред и клиринг на деривати за сметка на клиенти. Комисията се оправомощава да приеме делегиран акт, за да преразгледа този списък (нов параграф 3 на член 460).

В член 428ж се уточнява третирането на влоговете в кооперативни мрежи или институционални защитни схеми, а в член 428з на компетентните органи се дава правото при определени условия да предоставят преференциално третиране на вътрешногруповите трансакции.

Глава 3 — Налично стабилно финансиране (членове 428и—428о)

В раздел 1 (членове 428и и 428й) от тази глава се определят общите правила, които се прилагат при изчисляването на размера на НСФ, което представлява числителят на ОНСФ.

В раздел 2 (членове 428к—428о) се определят коефициентите на НСФ, които се прилагат към регулаторния капитал и различни пасиви в зависимост от техните характеристики, по-специално матуритета и естеството на контрагента.

Глава 4 — Изисквано стабилно финансиране (членове 428п—428аж)

В раздел 1 (членове 428п и 428р) от тази глава се определят общите правила, които се прилагат при изчисляването на размера на ИСФ, което представлява знаменателят на ОНСФ.

В раздел 2 (членове 428с—428аж) се определят коефициентите на ИСФ, които се прилагат към различни активи и задбалансови експозиции в зависимост от техните характеристики, по-специално техния матуритет и ликвидност, както и естеството на контрагента.

Определенията и коефициентите на ИСФ, прилагани при изчисляването на ОНСФ, отразяват определенията и намаленията на стойността, прилагани при изчисляването на ОЛП в ЕС. По-специално при активите, които могат да бъдат считани за висококачествени ликвидни активи (ВКЛА) от ниво 1, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, коефициентът на ИСФ е 0 %, за да се избегне отрицателното въздействие върху ликвидността на пазарите на държавни облигации.

При активите, произтичащи от сделки с финансови клиенти, с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца и обезпечени с ВКЛА от ниво 1, с изключение на изключително висококачествени покрити облигации, коефициентът на ИСФ е 5 % (член 428т). Ако те не са обезпечени или са обезпечени с други активи, коефициентът на ИСФ при тези трансакции е 10 % (член 428ф). Тези изменения на базелските коефициенти на ИСФ (които са съответно 10 % и 15 %) имат за цел да смекчат непосредственото въздействие върху ликвидността на пазарите на междубанково финансиране, върху ликвидността на ценните книжа и върху дейностите по поддържане на пазара. Комисията се оправомощава да приеме делегиран акт, с който да преразгледа това третиране и в по-широк план — третирането на обезпечените сделки, като вземе предвид заключенията от изготвен от ЕБО доклад. Ако до 3 години след началната дата на прилагане на ОНСФ не бъде взето решение, тези коефициенти на ИСФ ще се повишат съответно на 10 % и 15 % (нов параграф 7 на член 510 от десета част).

При договорите за деривати, ако дериватните активи (компенсирани от вариационни маржини, получени под формата на парични средства и ВКЛА от ниво 1, с изключение на изключително висококачествени покрити облигации) са повече от дериватните пасиви (компенсирани от всички предоставени вариационни маржини), разликата подлежи на коефициент на ИСФ от 100 % (член 428аж). Освен това активите, предоставени като първоначален марж или като вноска в гаранционния фонд на ЦК, подлежат на коефициент на ИСФ от 85 % (член 428ае). Също така, за да се обхване бъдещият риск, свързан с финансирането на дериватите, бе въведен чувствителен към риска подход, коригиран спрямо базелското ОНСФ. При договорите за деривати без допълнително обезпечение, коефициент на ИСФ от 10 % се прилага за брутните им дериватни пасиви (член 428ф), а при договорите за деривати с допълнително обезпечение се дава възможност да се прилага коефициент на ИСФ от 20 % към брутните дериватни пасиви или да се използва потенциалната бъдеща експозиция, изчислена по стандартизирания подход за кредитен риск от контрагента (СПКРК) (член 428ч). Комисията се оправомощава да приеме делегиран акт, с който да

преразгледа това третиране, като вземе предвид заключенията от изготвен от ЕБО доклад. Ако до 3 години след началната дата на прилагане на ОНСФ не бъде взето решение, за всички договори за деривати и за всички институции (нов параграф 5 на член 510) ще се прилага коефициент на ИСФ от 20 % върху брутните дериватни пасиви.

МСФО 9 (РКИ)

Добавя се член 473а с оглед на постепенно въвеждане (от 1 януари 2019 г. до 31 декември 2023 г.) на новите допълнителни изисквания за провизиране с оглед на кредитния риск съгласно МСФО, с цел смекчаване на финансовите последици за институциите.

КОЕФИЦИЕНТ ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА МСП (РКИ)

Предложението включва промени в капиталовите изисквания за експозициите към МСП (член 501). Запазва се настоящото капиталово намаление от 23,81 % за експозиция към МСП, ако тя не надвишава 1,5 млн. евро. За експозиция към МСП, надвишаваща 1,5 млн. евро, се предлага капиталово намаление от 23,81 % за първия ѝ дял (1,5 млн. евро), а за останалия ѝ дял над прага от 1,5 млн. евро — намаление от 15 %. Институциите ще могат да продължат да прилагат намалението, като съобразят размера на рисково претеглената експозиция към дадено МСП.

ТРЕТИРАНЕ НА ЕКСПОЗИЦИИТЕ КЪМ ИНФРАСТРУКТУРА (РКИ)

Насърчаването на икономически жизнеспособни инфраструктурни проекти в области като транспорта, енергетиката, иновациите, образованието, научните изследвания е от ключово значение за икономическия растеж на Съюза. Във връзка с други инициативи на Комисията като Съюза на капиталовите пазари и Плана за инвестиции за Европа предложението има за цел мобилизиране на частното финансиране в полза на висококачествени инфраструктурни проекти. Въз основа на неотдавнашните промени в нормативната уредба на застрахователните предприятия и на текущата работа, която БКБН извършва в контекста на предстоящата реформа на стандартизирания подход, се предлага да се предостави, съгласно стандартизирания подход и вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск, преференциално третиране на експозициите към специализирано кредитиране, насочено към финансиране на надеждни и стабилни инфраструктурни проекти. Тези проекти са дефинирани чрез набор от критерии, с които може да се намали рисковият профил на експозицията и да се засили капацитетът на институциите да управляват този риск. Критериите са съобразени с тези за установяване на инфраструктурните проекти, допустими за преференциално третиране по рамката „Платежоспособност II“. Предложеното третиране подлежи на клауза за преразглеждане с цел евентуално прецизиране на разпоредбата в зависимост от въздействието ѝ върху инфраструктурните инвестиции в ЕС и за да се отчетат актуалните глобални тенденции. Тази клауза също така ще позволи, при необходимост, изменение на разпоредбата с цел да се увеличи гъвкавостта по отношение на структурата на финансиране на инфраструктурните проекти, т.е. в обхвата на третирането да бъдат включени инфраструктурните инвестиции от предприятия. Комисията, след като се консултира с ЕБО, ще докладва за тенденциите на пазара на

инфраструктурни инвестиции и за ефективния рисков профил на тези инвестиции; тя ще представи този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно с евентуални целесъобразни предложения.

ПРЕГЛЕД НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ (РКИ)

Прегледът на инвестиционните посредници по силата на член 508, параграф 3 навлиза във втората си фаза. В първия си доклад, публикуван през декември 2015 г., ЕБО установи, че правилата от банков тип, предвидени в РКИ, не са целесъобразни за повечето инвестиционни посредници, с изключение на тези от тях с най-голямо системно значение, които пораждат рискове, подобни на тези, пред които са изправени кредитните институции. По искане на Комисията ЕБО извърши допълнителна аналитична работа и събиране на данни с цел изготвяне на по-подходящо и пропорционално капиталово третиране за инвестиционните посредници, което да обхваща всички параметри на евентуален нов режим. Очаква се през юни 2017 г. ЕБО да предостави на Комисията окончателните резултати от работата си. До края на 2017 г. Комисията възнамерява да представи законодателни предложения за създаване на специална пруденциална рамка за инвестиционните посредници, които не са със системно значение.

До приемането на тези предложения се счита за целесъобразно на инвестиционните посредници, които не са със системно значение, да се позволи да прилагат РКИ в редакцията преди влизането в сила на измененията. От своя страна, инвестиционните посредници със системно значение ще се съобразяват с изменения текст на РКИ. Това ще осигури подходящо третиране на системно значимите дружества, като същевременно се намали нормативното бреме за дружествата, които не са със системно значение и които в противен случай би трябвало временно — до окончателното приемане на специалната пруденциална рамка за инвестиционните посредници, която ще бъде предложена през 2017 г. — да прилагат нов набор от правила, предназначени за системно значимите кредитни институции и инвестиционни посредници.

ВЪВЕЖДАНЕ НА ИЗМЕНЕНА УРЕДБА НА ЛИХВЕНИЯ РИСК (РКИ И ДКИ)

В резултат на изменението от страна на БКБН на измерването на лихвения риск, членове 84 и 98 от ДКИ и член 448 от РКИ се изменят с цел изменяне на уредбата, така че да бъде обхванат лихвеният риск при позициите в банковия портфейл. Измененията включват въвеждането на общ стандартизиран подход, който институциите могат да използват за обхващане на този риск или чието използване може да бъде наложено на институциите от компетентните органи, ако разработените от съответната институция системи за обхващане на този риск не са задоволителни. Измененията предвиждат и усъвършенстване на тестовете за аномални стойности, както и на изискванията за оповестяване. Освен това в член 84 от ДКИ на ЕБО се предоставя мандат да уточни критериите и условията на стандартизираната методика, която институциите трябва да следват с цел да установяват, измерват, управляват и ограничават лихвения риск, а в член 98 от ДКИ на същия орган се предоставя мандат да определи за надзорни цели шест сценария на сътресение за лихвените проценти, както и общото допускане, което институциите трябва да прилагат при тестовете за аномални стойности.

2016/ 0360 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи пасиви, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за докладване и оповестяване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка[14],

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[15],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) С оглед на последиците от финансовата криза, която се разви през 2007—2008 г., Съюзът проведе значителна реформа на нормативната уредба на финансовите услуги с цел повишаване на устойчивостта на финансовите институции. Тази реформа до голяма степен бе основана на международно приети стандарти. Сред многобройните мерки, пакетът от реформи съдържаше приемането на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета[16] и Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[17], с които се въведоха по-

[14] ОВ C [...], [...] г., стр. [...].

[15] ОВ C [...], [...] г., стр. [...].

[16] Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

[17] Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

строги пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници.

(2) Макар че реформата стабилизира финансовата система и я направи по-устойчива на много видове възможни бъдещи сътресения и кризи, тя не обхвана всички установени проблеми. Важна причина за това беше, че създателите на международни стандарти — Базелският комитет по банков надзор (Базелският комитет) и Съветът за финансова стабилност (СФС) — тогава все още не бяха привършили работата си по намирането на международно приети решения на проблемите. Понастоящем тази работа по важните допълнителни реформи привърши, поради което оставащите проблеми следва да бъдат разрешени.

(3) В съобщението си от 24 ноември 2015 г. Комисията призна необходимостта от допълнително редуциране на риска и се ангажира да внесе законодателно предложение, което да се основава на международно приетите стандарти. Необходимостта от предприемането на допълнителни конкретни законодателни мерки за редуциране на рисковете във финансовия сектор бе признато и от Съвета в неговите заключения от 17 юни 2016 г., както и от Европейския парламент — в неговата резолюция от 10 март 2016 г.[18]

(4) Мерките за редуциране на риска не само ще укрепят допълнително устойчивостта на европейската банкова система и доверието на пазарите в нея, но ще предоставят също и основа за по-нататъшен напредък към окончателното изграждане на банковия съюз. Тези мерки следва да се разглеждат и в контекста на по-широките проблеми, засягащи икономиката на Съюза, в частност необходимостта от насърчаване на растежа и заетостта на фона на несигурни икономически перспективи. В този контекст, с цел укрепване на икономиката на Съюза, бяха лансирани важни политически инициативи като Плана за инвестиции за Европа и Съюза на капиталовите пазари. Важно е, следователно, всички мерки за редуциране на риска да взаимодействат гладко с тези политически инициативи, както и с по-широкомащабните реформи във финансовия сектор, проведени неотдавна.

(5) Разпоредбите на настоящия регламент за изменение следва да бъдат равностойни на международно приетите стандарти и да гарантират запазване на равностойността на Директива 2013/36/ЕС и на настоящия регламент с рамката на Базел III. Целенасочените изменения с цел отразяване на особеностите на Съюза, както и по-широки политически съображения, следва да бъдат ограничени по отношение на обхвата или на времето, за да не се наруши общата стабилност на пруденциалната рамка.

(6) Действащите мерки за редуциране на риска следва да бъдат усъвършенствани, за да се осигури по-пропорционалното им прилагане, както и че спазването им не поражда прекомерно бреме, особено за по-малките и опростени институции.

[18] Вж. Резолюция на Европейския парламент от 10 март 2016 г. относно банковия съюз — Годишен доклад за 2015 г., достъпна на следния адрес: http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//BG

(7) Отношенията на ливъридж допринасят за запазването на финансовата стабилност, тъй като действат в подкрепа за основаните на риска капиталови изисквания и ограничават прекомерното натрупване на ливъридж при икономически подем. Поради това в допълнение на настоящата система за докладване и оповестяване на отношението на ливъридж следва да се въведе изискване за отношението на ливъридж.

(8) С цел да се предотврати излишно ограничаване на кредитирането на предприятията и домакинствата от страна на институциите, както и нежелано неблагоприятно въздействие върху ликвидността на пазара, изискването за отношението на ливъридж следва да бъде определено на такова равнище, на което да действа като надежден ограничител на риска от прекомерен ливъридж, без да се възпрепятства икономическият растеж.

(9) В доклада си до Комисията[19] Европейският банков орган (ЕБО) заключи, че едно калибрирано на 3 % отношение на ливъридж с оглед на собствения капитал от първи ред, за всеки вид кредитна институция, би представлявало надежден ограничител. Изискване за отношение на ливъридж от 3 % бе договорено и на международно равнище от БКБН. Поради това изискването за отношението на ливъридж следва да бъде калибрирано на 3 %.

(10) Изискването за отношение на ливъридж от 3 % обаче ще ограничи някои бизнес модели и видове дейност повече от други. По-специално е възможно непропорционално да бъдат засегнати публичното кредитиране от публичните банки за развитие и официално гарантираните експортни кредити. Поради това отношението на ливъридж следва да бъде пригодено към този вид експозиции.

(11) Отношението на ливъридж не следва да пречи на институциите при предоставянето на услуги по централизиран клиринг на техните клиенти. Поради това първоначалното допълнително обезпечение за подлежащите на централизиран клиринг сделки с деривати, което институциите получават в брой от своите клиенти и после предоставят на централните контрагенти (ЦК), следва да бъде изключено от мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

(12) Базелският комитет измени международния стандарт за отношението на ливъридж, за да доуточни някои концептуални аспекти във връзка с това отношение. Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъдат приведен в съответствие с изменения стандарт, така че да се подобри в международен план конкурентната равнопоставеност на институциите от ЕС, извършващи дейност извън Съюза, а отношението на ливъридж да продължи ефективно да допълва основаните на риска капиталови изисквания.

(13) Понастоящем Базелският комитет обмисля въвеждането на допълнително

[19] Report on the leverage ratio requirement of 3 August 2016 [Доклад от 3 август 2016 г. за изискването за отношението на ливъридж] https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf

отношение на ливъридж за глобалните системно значими банки (Г-СЗБ). Окончателният резултат от работата на Базелския комитет по калибрирането следва да предизвика дебат за подходящото калибриране на отношението на ливъридж за институциите от ЕС със системно значение.

(14) На 9 ноември 2015 г. СФС публикува предварително споразумение за общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ) (стандарт относно ОКПЗ), който Г-20 приеха на срещата на върха през ноември 2015 г. в Турция. Стандартът за ОКПЗ изисква от глобалните системно значими банки (Г-СЗБ) да притежават достатъчно висок размер пасиви за покриване на загуби (и които могат да се използват при споделянето на загуби) с оглед на гладкото и бързо поемане на загуби и рекапитализация при преструктуриране. В съобщението си от 24 ноември 2015 г. Комисията пое ангажимент да представи до края на 2016 г. законодателно предложение за прилагане на стандарта за ОКПЗ до международно договорения краен срок — 2019 г.

(15) При прилагането на стандарта за ОКПЗ в Съюза трябва да се вземе под внимание действащото минимално капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви, определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[20]. Тъй като ОКПЗ и минималното капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви преследват една и съща цел — да се гарантира, че институциите имат достатъчен капацитет за поемане на загуби, двете изисквания са допълващи се елементи от една обща рамка. От оперативна гледна точка, хармонизираното минимално равнище на стандарта за ОКПЗ следва да се въведе в Регламент (ЕС) № 575/2013 чрез ново капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви, докато допълнителното изискване за дадени глобални системно значими институции (Г-СЗИ) и за дадени субекти, които не са Г-СЗИ, следва да се въведе чрез целенасочени изменения на Директива 2014/59/ЕС и на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета[21]. Съответните разпоредби за въвеждане на стандарта за ОКПЗ в настоящия регламент следва да се четат заедно с тези в гореспоменатото законодателство и с Директива 2013/36/ЕС.

(16) В съответствие със стандарта за ОКПЗ, който обхваща само Г-СЗБ, въведеното с настоящия регламент минимално изискване за достатъчно собствени средства и пасиви с висок капацитет за поемане на загуби следва да се прилага само спрямо Г-СЗИ. От друга страна, въведените с настоящия регламент разпоредби относно

[20] Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

[21] Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране на банки, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

приемливите пасиви следва да се прилагат за всички институции, в съответствие с допълнителните изменения и изисквания на Директива 2014/59/ЕС.

(17) В съответствие със стандарта за ОКПЗ, капиталовото изискване и изискване за приемливи пасиви следва да се прилага за подлежащите на преструктуриране субекти, които самите са Г-СЗИ или са част от група, определена като Г-СЗИ. Капиталовото изискване и изискване за приемливи пасиви следва да се прилага на индивидуална или консолидирана основа според това дали подлежащите на преструктуриране субекти са самостоятелни институции без дъщерни предприятия, или са предприятия майки.

(18) Директива 2014/59/ЕС позволява инструментите за преструктуриране да се използват не само при институциите, а и при финансовите холдинги и смесените финансови холдинги. Поради това финансовите холдинги майки и смесените финансови холдинги майки, също както институциите майки, следва да имат достатъчен капацитет за поемане на загуби.

(19) С оглед на ефективността на капиталовото изискване и изискването за приемливи пасиви е изключително важно инструментите, държани с цел да бъде удовлетворено това изискване, да имат голям капацитет за поемане на загуби. Пасивите, изключени от посочения в Директива 2014/59/ЕС инструмент за споделяне на загуби, нямат този капацитет, също както го нямат и други пасиви, които по принцип могат при нужда да бъдат използвани при споделяне на загубите, но това би породило трудности на практика. Поради това тези пасиви не следва да се считат за приемливи с оглед на капиталовото изискване и изискване за приемливи пасиви. От друга страна, капиталовите инструменти, както и подчинените пасиви, имат голям капацитет за поемане на загуби. В съответствие със стандарта за ОКПЗ обаче следва донякъде да се признае потенциалът за поемане на загуби на пасивите, чийто ранг е равен на този на някои изключени пасиви.

(20) За да се избегне двойното отчитане на пасивите за целите на капиталовото изискване и изискване за приемливи пасиви следва да се въведат правила за приспадане на позициите в елементи на приемливите пасиви, които правила да отразяват съответния подход на приспадане при капиталовите инструменти, вече разработен в Регламент (ЕС) № 575/2013. Съгласно посочения подход всички позиции в инструменти на приемливите пасиви следва първо да се приспаднат от приемливите пасиви и, доколкото не са налице достатъчно пасиви, да бъдат приспаднати от инструментите на капитала от втори ред.

(21) В стандарта за ОКПЗ се съдържат някои критерии за приемливост на пасивите, които са по-строги от настоящите критерии за приемливост на капиталовите инструменти. С оглед на последователността критериите за приемливост на капиталовите инструменти следва да бъдат съгласувани по отношение на неприемливостта на инструментите, емитирани чрез дружества със специална инвестиционна цел, считано от 1 януари 2022 г.

(22) Откакто бе приет Регламент (ЕС) № 575/2013 международният стандарт за

пруденциалното третиране на институционалните експозиции към ЦК бе изменен, за да се подобри третирането на институционалните експозиции към квалифицирани централни контрагенти (КЦК). Основните изменения на този стандарт включваха използването на единен метод за определяне на капиталовото изискване за експозициите, произтичащи от вноските в гаранционния фонд, изрична горна граница на общите капиталови изисквания, прилагани спрямо експозициите към КЦК, както и подход, при който рискът се отчита в по-голяма степен, с цел при изчисляването на хипотетичните ресурси на даден КЦК да може да се използва стойността на дериватите. Същевременно бе запазен начинът на третиране на експозициите към неквалифицираните ЦК. Като се има предвид, че въведеното с преработените международни стандарти третиране е по-добро от гледна точка на централизирания клиринг, законодателството на Съюза следва да бъде изменено, за да включи тези стандарти.

(23) С цел да се позволи на институциите подходящо да управляват експозициите си в дялови единици или акции в предприятия за колективно инвестиране (ПКИ), в разпоредбите относно третирането на тези експозиции следва да се отчита рискът и да се насърчава прозрачността по отношение на базисните експозиции на ПКИ. Във връзка с това Базелският комитет прие преработен стандарт, с който се установява ясна йерархия на подходите за изчисляване на рисково претеглената експозиция за посочените експозиции. Йерархизирането отразява степента на прозрачност по отношение на базисните експозиции. Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде съгласуван с тези международно договорени норми.

(24) Понастоящем за изчисляването на стойността на експозицията по сделките с деривати, обхванати от уредбата на кредитния риск от контрагента, Регламент (ЕС) № 575/2013 предоставя на институциите избор между три различни стандартизирани подхода: стандартизирания метод (СМ), метода на пазарната оценка (МПО) и метода на първоначалната експозиция (МПЕ).

(25) Тези стандартизирани подходи обаче не отчитат по подходящ начин редуциращия риска характер на обезпечението по експозициите. Калибрирането им е остаряло и не отразява значителната променливост, наблюдавана по време на финансовата криза. То не отчита по подходящ начин и ползата от нетирането. С цел да бъдат отстранени тези недостатъци, Базелският комитет реши да замени СМ и МПО с нов стандартизиран подход за изчисляване на стойността на експозициите в деривати — т.нар. стандартизиран подход за кредитен риск от контрагента (СПКРК). Като се има предвид, че въведеното с преработените международни стандарти ново стандартизирано третиране е по-добро от гледна точка на централизирания клиринг, законодателството на Съюза следва да бъде изменено, за да включи тези стандарти.

(26) При СПКРК рискът се отчита в по-голяма степен отколкото при СМ и МПО и поради това би следвало да води до капиталови изисквания, които отразяват по-добре рисковете при сключваните от институциите сделки с деривати. Същевременно прилагането на СПКРК е по-сложно за институциите. За някои институции, които в момента използват МПО, прилагането на СПКРК може да

се окаже твърде сложно и трудоемко. За тези институции следва да бъде въведена опростена версия на СПКРК. Тъй като при такава опростена версия на СПКРК рискът ще се отчита в по-малка степен отколкото при пълната версия, тя следва да бъде подходящо калибрирана, за да не води до подценяване на стойността на експозицията при сделките с деривати.

(27) За институциите, които имат много ограничени експозиции в деривати и понастоящем използват МПЕ, прилагането не само на СПКРК, а и на опростената му версия, би могло да бъде твърде сложно. Поради това за тези институции МПЕ следва да бъде запазен, но в преработен вид, за да се отстранят основните му недостатъци.

(28) С цел ориентиране на институцията при избора на даден разрешен подход следва да бъдат въведени ясни критерии. Тези критерии следва да се основават на размера на операциите с деривати на дадена институция, който е белег за степента на сложност, която дадена институция следва да може да съблюдава при изчисляването на стойността на експозицията си.

(29) По време на финансовата криза някои установени в Съюза институции претърпяха значителни загуби, свързани с търговския портфейл. За някои от тях необходимият капитал за покриването на тези загуби се оказа недостатъчен, което ги накара да поискат извънредна публична финансова подкрепа. Тези съображения накараха Базелския комитет да отстрани редица недостатъци на пруденциалното третиране на позициите в търговския портфейл във връзка с капиталовите изисквания за пазарен риск.

(30) През 2009 г. първият набор от реформи бе международно приет и транспониран в правото на Съюза с Директива 2010/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[22].

(31) С реформата от 2009 г. обаче не бяха преодолени структурните слабости на стандартите за капиталовите изисквания за пазарен риск. Липсата на яснота при разграничителните белези на търговския и банковия портфейл дадоха възможност за регулаторен арбитраж, а липсата на чувствителност към риска на капиталовите изисквания за пазарен риск не позволи да се обхване целият спектър от рискове, на които са изложени институциите.

(32) Поради това, с цел преодоляване на тези недостатъци, Базелският комитет лансира инициативата „Основно преразглеждане на търговския портфейл“ (ОПТП). Работата по нея приключи през януари 2016 г. Със стандартите в резултат на ОПТП (С-ОПТП) отчитането на риска в нормите относно пазарния риск се засилва, тъй като те определят такъв размер на капиталовите изисквания, който отчита в по-голяма степен рисковете при позициите в търговския

[22] Директива 2010/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за изменение на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на капиталовите изисквания за търговските портфейли и за пресекюритизация и на надзорния преглед на политиките за възнагражденията (ОВ L 329, 14.12.2010 г., стр. 3).

портфейл; с тях се определя по-ясно и границата между банковия и търговския портфейл.

(33) Прилагането на С-ОПТП в Съюза трябва да запази гладкото функциониране на финансовите пазари в Съюза. Последните проучвания на въздействието на С-ОПТП показват, че въвеждането на С-ОПТП се очаква да доведе до рязко повишаване на общите капиталови изисквания за пазарен риск. С цел да се избегне рязко свиване на търгуването в Съюза въвеждането следва да се извърши постепенно, в рамките на определен период, така че институциите да могат да признаят общото равнище на капиталови изисквания за пазарен риск, породено от транспонирането в Съюза на С-ОПТП. Особено внимание следва да се обърне на европейските специфики на търгуване, като се предвидят корекции в капиталовите изисквания за държавните и покритите облигации, и на опростения, прозрачен и стандартизиран характер на секюритизациите.

(34) Пазарният риск при институциите с ограничена по мащаб дейност по търговския портфейл следва да се третира пропорционално, така че да се позволи на повече институции, при които търгуването е ограничена дейност, да прилагат нормите относно кредитния риск спрямо позициите в банковия портфейл, както е посочено в преработената версия на дерогацията за ограничена дейност по търговския портфейл. Освен това, на институциите със средна по мащаб дейност по търговския портфейл следва да се даде възможност да използват опростен стандартизиран подход за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск, подобно на възприетия понастоящем подход в Регламент (ЕС) № 575/2013.

(35) Нормите относно големите експозиции следва да бъдат засилени, за да се подобри капацитетът на институциите за поемане на загуби и да се приведат тези норми в по-тясно съответствие с международните стандарти. За тази цел като капиталова база за изчисляване на максималния размер на големите експозиции следва да се използва по-високо качество на капитала, а експозициите към кредитни деривати — да се изчисляват по СПКРК. Освен това, максималният размер на експозициите, които Г-СЗБ могат да имат към други Г-СЗБ, следва да бъде намален, за да се ограничат системните рискове, породени от взаимовръзките между големите институции, както и вероятността неизпълнение от контрагент на Г-СЗБ да се отрази на финансовата стабилност.

(36) Въпреки че отношението на ликвидно покритие (ОЛП) е признак, че кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение са в състояние за кратко да устоят на тежък стрес, то не означава, че тези кредитни институции и инвестиционни посредници разполагат в по-дългосрочен план със стабилна структура на финансиране. Поради това е видно, че на равнище ЕС следва да бъде разработено подробно задължително изискване за стабилно финансиране, което неотклонно да се спазва, така че да се предотвратят прекомерните падежни несъответствия между активите и пасивите и прекаленото разчитане на краткосрочно междубанково финансиране.

(37) Разпоредбите, които следва да се въведат в съответствие с изготвените от Базелския комитет стандарти за стабилно финансиране, следва да определят

изискването за стабилно финансиране като отношение на размера на наличното стабилно финансиране на институцията към размера на необходимото ѝ стабилно финансиране за една година напред. Това е задължителното отношение на нетното стабилно финансиране (ОНСФ). Размерът на наличното стабилно финансиране следва да се изчисли, като пасивите и регулаторният капитал на институцията се умножат по съответните коефициенти, определени с оглед на степента на надеждност на тези пасиви и регулаторен капитал за едногодишния период на ОНСФ. Размерът на изискваното стабилно финансиране следва да се изчисли, като активите и задбалансовите експозиции на институцията се умножат по съответните коефициенти, определени с оглед на характеристиките на тези активи и задбалансови експозиции по отношение на ликвидността и с оглед на остатъчните им матуритети — за едногодишния период на ОНСФ.

(38) ОНСФ следва да бъде изразено като процент, а минималната му стойност да бъде 100 %, което ще означава, че дадена институция разполага с достатъчно стабилно финансиране, за да посрещне нуждите си от финансиране за една година напред, както при обичайни условия, така и при напрежение. Ако ОНСФ спадне под 100 %, институцията следва да изпълни специалните изисквания по член 414 от Регламент (ЕС) № 575/2013 с оглед на своевременно възстановяване на ОНСФ до минималната му стойност. Надзорните мерки при неспазване следва да не бъдат определяни автоматично, а след като компетентните органи са оценили причините за неспазване на изискването за ОНСФ.

(39) В съответствие с препоръките, които ЕБО отправи в доклада си от 15 декември 2015 г., изготвен в съответствие с член 510, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, правилата за изчисляване на ОНСФ следва да бъдат съобразени със стандартите на Базелския комитет, в т.ч. с промените в тези стандарти, отнасящи се до третирането на сделките с деривати. От друга страна, необходимостта да се вземат под внимание някои европейски специфики, за да не се позволи на ОНСФ да възпрепятства финансирането на реалната европейска икономика, оправдава известни изменения на ОНСФ по Базел при определянето на европейското ОНСФ. Тези изменения, обусловени от европейския контекст, са препоръчани от изготвения от ЕБО доклад за ОНСФ и главно касаят специфичното третиране на: i) моделите, при които няма транширане на риска („pass-through models“), като цяло, и в частност — емитирането на покрити облигации; ii) финансирането на търговията; iii) централизирано регулираните спестявания; iv) жилищните гарантирани заеми; и v) кооперативните банки. Тези предложени случаи на специфично третиране като цяло отразяват преференциалното третиране на тези дейности в европейското ОЛП в сравнение с ОЛП по Базел. Тъй като ОНСФ допълва ОЛП, двете отношения следва непременно да бъдат съобразени едно с друго при дефинирането и калибрирането им. Такъв е по-специално случаят с коефициентите при необходимото налично финансиране, прилагани към висококачествените ликвидни активи на ОЛП за изчисляването на ОНСФ, които трябва да отразяват определенията и процентните намаления на стойността на европейското ОЛП, независимо от спазването на общите и оперативните изисквания за изчисляване на ОЛП, които не са подходящи при едногодишната рамка на изчисляване на ОНСФ.

(40) Освен европейските специфики, по-строгото третиране в ОНСФ по Базел на сделките с деривати може да окаже значително въздействие върху дейностите на институциите с деривати и оттам — върху европейските финансови пазари и достъпа на крайните потребители до някои операции. Сделките с деривати и някои свързани операции, в т.ч. клиринговите дейности, могат да се окажат неоснователно и несъразмерно засегнати от въвеждането на ОНСФ по Базел, без да са били обект на задълбочени проучвания на количественото въздействие, нито на обществена консултация. Допълнителното изискване за наличие на стабилно финансиране в размер на 20 % от брутните дериватни пасиви се възприема много широко като строга мярка, която надценява рисковете пред допълнителното финансиране, породени от потенциално увеличение на дериватните пасиви в рамките на една година напред. Поради това е логично да се приеме алтернативна мярка, която да отчита риска в по-голяма степен, за да не се нанесе ущърб на гладкото функциониране на европейските финансови пазари и предоставянето на инструменти за хеджиране на риска на институциите и крайните потребители, в т.ч. предприятия, за да се гарантира, че финансирането им е цел на Съюза на капиталовите пазари.

Коефициент на изискваното стабилно финансиране (КИСФ) в размер на 10 % следва да се прилага към брутните дериватни пасиви на сделките с деривати без допълнително обезпечение, при които бъдещите финансови рискове са функция на непредвидими събития като например такива, предизвикващи изменение в кредитния рейтинг, което налага предоставянето на обезпечение, които събития най-добре се оценяват чрез пазарната им стойност, която е размерът на изискваното финансиране при евентуалното им настъпване. КИСФ от 20 % изглежда действително много консервативен. При допълнително обезпечените сделки с деривати за институциите, използващи СПКРК, се въвежда възможност да прилагат КИСФ от 20 %, както е посочено в стандарта на Базел, или да използват своята потенциална бъдеща експозиция, изчислена по СПКРК. Институциите, които не използват СПКРК, имат много малки дериватни портфейли и следва да бъдат освободени от това изискване. Този подход отчита риска в по-голяма степен и тъй като е свързан с кредитния риск от контрагента и изчисляване на отношението на ливъридж, прилагането му не следва да налага допълнително бреме върху институциите.

(41) Третирането по Базел на договорените с финансови клиенти краткосрочно финансиране, като репо сделки (които не са признати за стабилно финансиране), и краткосрочни заеми, като обратни репо сделки (при които е необходимо известно стабилно финансиране: 10 %, ако са обезпечени с висококачествени ликвидни активи от ниво 1, както са определени в ОЛП, и 15 % — за останалите сделки), е асиметрично с цел да възпира значителни отношения между финансови клиенти във връзка с краткосрочно финансиране, които са източник на взаимосвързаност и затрудняват преструктурирането на конкретна институция без опасност при несъстоятелност рискът да обхване и останалата част от финансовата система. Калибрирането на асиметрията обаче е твърде консервативно и може да окаже влияние върху ликвидността на ценните книжа (в частност — на държавните облигации), които обичайно се използват за обезпечаване на краткосрочните трансакции, тъй като институциите вероятно

ще ограничат обема на дейността си на пазарите на репо сделки. То би могло да възпрепятства и дейността по поддържане на пазара, тъй като пазарите на репо сделки улесняват управлението на необходимите запаси — което противоречи на целите на съюза на капиталовите пазари. Такова калибриране би затруднило и бързото превръщане на добра цена на тези ценни книжа в парични средства, което би могло да застраши ефективността на ОЛП, чиято логика е да има буфер от ликвидни активи, които лесно да могат да бъдат превърнати в парични средства в случай на затруднения с ликвидността. В крайна сметка, калибрирането на тази асиметрия може да окаже влияние върху ликвидността на пазарите на междубанково финансиране, по-специално за целите на управлението на ликвидността, тъй като за банките ще бъде скъпо да отпускат една на друга краткосрочни заеми. Асиметричното третиране следва да се запази, като обаче КИСФ бъде намален съответно на 5 % и 10 % (вместо 10 % и 15 %).

(42) В допълнение към рекалибрирането на КИСФ по Базел, който се прилага спрямо краткосрочните обратни репо сделки с финансови клиенти, обезпечени с държавни облигации (КИСФ от 5 % вместо 10 %), се налагат и някои други корекции, за да не се допусне въвеждането на ОНСФ да възпрепятства ликвидността на пазарите на държавни облигации. КИСФ по Базел в размер на 5 %, който се прилага спрямо висококачествените ликвидни активи от ниво 1, включително спрямо държавните облигации, предполага, че институциите трябва да разполагат с този размер дългосрочно необезпечено финансиране, независимо от времето, през което те очакват да държат такива държавни облигации. Това потенциално би могло допълнително да насърчи институциите да депозират парични средства в централни банки, вместо да действат като първични търговци и да осигуряват ликвидност на пазарите на държавни облигации. Освен това, такъв коефициент е в противоречие с ОЛП, което признава пълната ликвидност на тези активи дори при сериозни затруднения с ликвидността (0 % намаление на стойността). Поради това определеният в ОЛП на ЕС КИСФ при висококачествените ликвидни активи от ниво 1, без изключително висококачествените покрити облигации, следва да бъде снижен от 5 % на 0 %.

(43) Освен това всички висококачествени ликвидни активи от ниво 1, както са определени в ОЛП на ЕС (без изключително висококачествените покрити облигации), получени като вариационни маржини по договори с деривати, следва да компенсират дериватните активи, докато Базелският стандарт приема за компенсиране на дериватните активи само парични средства в съответствие с рамката относно ливъриджа. Това по-широко признаване на активите, получени като вариационни маржини, ще благоприятства ликвидността на пазарите на държавни облигации, без да санкционира крайните потребители, които притежават значителен размер държавни облигации, но малко парични средства (като пенсионните фондове), и да внася допълнително напрежение върху търсенето на парични средства на пазарите на репо сделки.

(44) ОНСФ следва да се прилага спрямо институциите както на индивидуална, така и на консолидирана основа, освен ако компетентните органи отменят прилагането

му на индивидуална основа. Това дублира обхвата на прилагане на ОЛП, което ОНСФ допълва. Ако прилагането на ОНСФ на индивидуална основа не е отменено, трансакциите между две институции от една и съща група или институционална защитна схема следва по принцип да получат симетрични коефициенти на наличното и на изискваното стабилно финансиране, за да не се загуби финансиране в рамките на вътрешния пазар и да не се възпрепятства ефективното управление на ликвидността в тези европейски групи, при които ликвидността се управлява централно. Такова преференциално симетрично третиране следва да се предоставя на вътрешногруповите сделки само ако са въведени всички необходими защитни механизми в съответствие с допълнителните критерии при трансграничните сделки и само с предварителното одобрение на съответните компетентни органи, тъй като не може да се приеме за даденост, че институциите, изпитващи трудности при изпълнението на своите платежни задължения, винаги ще получават финансова подкрепа от други субекти от същата група или същата институционална защитна схема.

(45) При консолидирането на дъщерните предприятия в трети държави следва надлежно да се отчитат изискванията за стабилно финансиране, приложими в тези държави. Аналогично, разпоредбите на Съюза в областта на консолидирането не следва да предвиждат по-благоприятно третиране на наличното и необходимото стабилно финансиране на дъщерните предприятия в трети държави от третирането, предвидено в националното законодателство на тези трети държави.

(46) В съответствие с член 508, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 Комисията трябва да представи доклад за подходящия режим на пруденциален надзор върху инвестиционните посредници и по целесъобразност — да представи законодателно предложение. Докато тази разпоредба започне да се прилага, инвестиционните посредници, които не са със системно значение, следва да продължат да спазват националното законодателство на държавите членки, уреждащо изискването за нетно стабилно финансиране. Въпреки това, с цел посоченото в Регламент (ЕС) № 575/2013 ОНСФ да се изчислява коректно на консолидирана основа, инвестиционните посредници, които не са със системно значение, но са част от банкова група, следва да подлежат на ОНСФ на консолидирана основа.

(47) Институциите следва да са задължени да докладват на съответните им компетентни органи, подробно и в отчетната валута, задължителното ОНСФ за всички позиции, както и отделно за всяка позиция в значима валута, за да се осигури подходящ контрол на възможните валути несъответствия. ОНСФ не следва да налага на институциите двойни изисквания за докладване или изисквания за докладване, които не са в съответствие с действащите разпоредби; на институциите следва да се предостави достатъчно време, за да се подготвят за влизането в сила на новите изисквания за докладване.

(48) Достъпът на пазара до полезна и съпоставима информация за общите ключови рискови показатели на институциите е основен принцип на една стабилна

банкова система, поради което е от особена важност да се намали във възможно най-голяма степен информационният дисбаланс и да се улесни съпоставимостта на рисковите профили на отделните кредитни институции от дадена юрисдикция и от различни юрисдикции. Във връзка с това през януари 2015 г. Базелския комитет по банков надзор (БКБН) публикува преработени стандарти за оповестяване по стълб 3, с цел да се подобри съпоставимостта, качеството и съгласуваността на информацията, която институциите са задължени да предоставят на пазара. Следователно, с оглед на прилагането на тези нови международни стандарти, е целесъобразно да се изменят съществуващите изисквания за оповестяване.

(49) Респондентите на поканата, отправена от Комисията за представяне на сведения за нормативната уредба на ЕС на финансовите услуги, преценихa действащите изисквания за оповестяване като непропорционално сложни и тежки за по-малките институции. Без да се засяга по-тясното сближаване с изискванията за оповестяване по международните стандарти, от по-малките и опростени институции, с оглед на намаляване на административното им бреме, следва да се изиска да предоставят данни по-рядко и не в такива подробности, отколкото по-големите им конкуренти.

(50) Оповестяванията във връзка с възнагражденията следва да се пояснят. Също така, от институциите, които се ползват с дерогация от някои разпоредби относно заплащането, следва да се изиска да оповестяват информация относно такава дерогация.

(51) Прилагането на очакваното провизиране за кредитни загуби, въведено с преработените международни счетоводни стандарти за финансовите инструменти „МСФО 9“, може да доведе до внезапно значително увеличение на капиталовите отношения на институциите. Докато дискусиите по подходящото пруденциално третиране на въздействието на увеличението на очакваните кредитни загуби все още текат и за да се предотврати нежелано отрицателно въздействие върху кредитирането от страна на кредитните институции, допълнителното провизиране за кредитен риск в МСФО 9 следва да бъде въведено поетапно.

(52) Малките и средните предприятия (МСП) са един от стълбовете на икономиката на Съюза предвид основополагащата им роля за създаване на икономически растеж и осигуряване на заетост. С цел да се осигури оптимално банково финансиране на МСП и предвид факта, че МСП са с по-нисък системен риск в сравнение с по-големите предприятия, капиталовите изисквания за експозициите към МСП следва да бъдат по-ниски от тези за експозициите към големи предприятия. Понастоящем експозициите към МСП до 1,5 милиона евро подлежат на намаление от 23,81 % на рисково претегления им размер. Предвид факта, че прагът от 1,5 милиона евро за експозиция към МСП не показва наличие на промяна в риска, свързан с МСП, намаляването на капиталовите изисквания за експозициите към МСП следва да бъде разширено отвъд прага от 1,5 милиона евро, като за размера над този праг намалението на рисково претеглената експозиция следва да е 15 %.

(53) Инфраструктурните инвестиции са от ключово значение за повишаване на конкурентоспособността на Европа и за насърчаване на създаването на работни места. Възстановяването и бъдещият растеж на икономиката на Съюза зависят главно от наличието на капитал за стратегически инвестиции от европейско значение в инфраструктури като високоскоростния интернет и енергийните мрежи, както и в транспортната инфраструктура, по-специално в промишлените центрове; в образованието, научните изследвания и иновациите, в енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност. Планът за инвестиции за Европа има за цел да насърчи допълнителното финансиране на жизнеспособни инфраструктурни проекти, като наред с другото бъдат мобилизирани допълнителни частни източници на финансиране. За известен брой потенциални инвеститори основно безпокойство пораждат усещането за липса на жизнеспособни проекти и ограниченият капацитет за адекватна оценка на риска поради присъщия на проектите в тази област сложен характер.

(54) Следователно, за да бъдат насърчени частните инвестиции в инфраструктурни проекти, е от първостепенно значение да се създаде такава нормативна среда, която да насърчава висококачествените инфраструктурни проекти и да ограничава рисковете за инвеститорите. По-специално следва да бъдат снижени капиталовите изисквания за експозициите към инфраструктурни проекти, при условие че тези експозиции удовлетворяват определен брой критерии с оглед намаляване на рисковия профил и повишаване на предвидимостта на паричните потоци. Комисията следва да направи преглед на разпоредбата до [три години след влизането в сила], с цел да оцени: а) въздействието ѝ върху обема на инфраструктурните инвестиции от институции и върху качеството на инвестициите, като се вземат предвид целите на ЕС за преминаване към нисковъглеродна, устойчива на изменението на климата и кръгова икономика; и б) нейната целесъобразност от пруденциална гледна точка. Комисията следва също така да разгледа въпроса за евентуално разширяване на приложното поле, за да бъдат обхванати и инфраструктурните инвестиции от предприятия.

(55) В член 508, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета[2] от Комисията се изисква да докладва на Европейския парламент и на Съвета за подходящия режим на пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и дружествата по член 4, параграф 1, точка 2), букви б) и в) от посочения регламент, като по целесъобразност докладът бъде последван от законодателно предложение. Това законодателно предложение може да въведе нови изисквания за тези дружества. С цел да се осигури пропорционалност и да се избегнат ненужни и чести нормативни промени, инвестиционните посредници, които не са със системно значение, следва да се изключат от прилагането на новите разпоредби за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013. Инвестиционните посредници, които пораждат същия системен риск като кредитните институции, следва обаче да подлежат на същите изисквания като приложимите спрямо кредитните институции.

(56) С оглед на засиления групов надзор в резултат на укрепването на пруденциалната регулаторна рамка и създаването на банковия съюз е желателно институциите все повече да се възползват от предимствата на единния пазар,

включително за осигуряване на ефективно управление на капитала и ресурсите на ликвидност в рамките на цялата група. Поради това на трансграничните групи следва да се предостави възможността някои дъщерни предприятия или предприятия майки да бъдат освободени от прилагането на изискванията, стига да са налице подходящи защитни механизми, за да се гарантира, че подлежащите на освобождаване субекти разполагат с достатъчно капитал и ликвидност. Ако са налице всички защитни механизми, компетентният орган може да вземе решение за подобно освобождаване. Решенията на компетентните органи следва да бъдат надлежно обосновани.

(57) С цел да се улесни съблюдаването на разпоредбите на настоящия регламент и на Директива 36/2013/ЕС, както и на регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, насоките и моделите, приети с оглед на прилагането на тези разпоредби, ЕБО следва да разработи софтуерен инструмент, който да ориентира институциите сред приложимите към тях, в зависимост от техния размер и бизнес модел, разпоредби, стандарти и образци.

(58) За да се улесни сравнимостта на оповестяванията, на ЕБО следва да бъде възложено да разработи стандартизирани образци за оповестяване, които да обхващат всички съществени изисквания за оповестяване, посочени в Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета. При разработването на тези стандарти ЕБО следва да вземе предвид мащаба и сложността на институциите, както и естеството и степента на риска, който дейността им поражда.

(59) С оглед на подходящото определяне на някои специфични технически разпоредби на Регламент (ЕС) № 573/2013 и предвид потенциалните международни тенденции, по силата на член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз Комисията следва да бъде оправомощена да приема актове във връзка със списъка на продуктите или услугите, чиито активи и пасиви могат да се разглеждат като взаимозависими, и с начина, по който с оглед на изчисляването на ОНСФ следва да бъдат третирани сделките с деривати, обезпечените кредитни сделки, сделките, обусловени от капиталовия пазар, и необезпечените сделки с финансови клиенти, сключени преди по-малко от шест месеца.

(60) По силата на член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Комисията следва да приеме посредством делегирани актове разработените от ЕБО проекти на регулаторни технически стандарти относно капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск при позициите в банковия портфейл, изложените на остатъчни рискове инструменти, изчисляването на риска от внезапно неизпълнение, разрешаването на използване на вътрешни модели за пазарния риск, бек-тестването на вътрешните модели, разпределянето на елементите на печалбата и загубата, неподлежащите на моделиране рискови фактори и риска от неизпълнение при вътрешния модел за пазарния риск. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. Комисията и ЕБО следва да гарантират, че тези стандарти и изисквания могат да бъдат прилагани

от всички съответни институции по начин, който е пропорционален на естеството, мащаба и сложността на тези институции и техните дейности.

(61) С оглед на прилагането на разпоредбите относно големите експозиции, Комисията, чрез приемането на актове по силата на член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, следва да определи при какви обстоятелства са изпълнени условията за съществуването на група от свързани клиенти, както и как се изчислява стойността на експозициите, произтичащи от договорите, посочени в приложение II, и кредитните деривати, които не са пряко сключени с клиент, но са базови на дългов или капиталов инструмент, емитиран от съответния клиент, а също така случаите и срока, при които компетентните органи могат да позволят границата на експозицията да бъде превишена. Комисията следва да издаде регулаторен технически стандарт за определяне на формàта и периодичността на докладването за големите експозиции, както и критериите за установяване на паралелните банки, към които се отнасят задълженията за докладване за големите експозиции.

(62) По отношение на кредитния риск от контрагента, по силата на член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз Комисията следва да бъде оправомощена да приема актове за определяне на аспектите на допълнителните изисквания с оглед на съществения рисков фактор при сделките, делта риска за надзорни цели и категорията „стоков риск“.

(63) Преди приемането на актове по силата на член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, от особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, които да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел осигуряване на равнопоставено участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(64) За да се реагира по-ефективно на промените с течение на времето на стандартите във връзка с оповестяването — на международно равнище и на равнището на Съюза, Комисията следва да получи мандат да изменя с делегиран акт изискванията за оповестяване, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013.

(65) ЕБО следва да докладва дали пропорционалността на пакета на Съюза относно докладването за надзорни цели би могла да бъде подобрена по отношение на приложното поле, равнището на детайлност и честотата.

(66) За целите на прилагането на капиталовите изисквания за експозициите в дялови единици или акции в ПКИ, Комисията следва да определи, посредством приемането на регулаторен технически стандарт, как институциите трябва да изчисляват рисково претеглената експозиция по мандатния подход, когато не

всички изходни данни, необходими за това изчисление, са налични.

(67) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно засилването и усъвършенстването на действащото законодателство на Съюза, с което се осигуряват еднообразни пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници в Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради своя обхват и последици могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(68) С оглед на промените в третирането на експозициите към квалифицирани централни контрагенти (КЦК) и в частност на третирането на вноските на институциите в гаранционните фондове на КЦК, следва да бъдат изменени и съответните разпоредби в Регламент (ЕС) № 648/2012, въведени в него с Регламент (ЕС) № 575/2013, които определят изчисляването на хипотетичния капитал на ЦК, който след това институциите използват за изчисляване на капиталовите си изисквания.

(69) Както бе договорено на международно равнище, някои разпоредби относно новото капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви, с които се прилага стандартът за ОКПЗ, следва да се прилагат от 1 януари 2019 г.

(70) Поради това Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 575/2013 се изменя, както следва:

(1) Член 1 се заменя със следното:

„Член 1
Обхват

С настоящия регламент се установяват единни норми, отнасящи се до общите пруденциални изисквания за институциите, финансовите холдинги и смесените финансови холдинги — обект на надзор по силата на Директива 2013/36/ЕС, обхващащи долупосочените елементи:

а) капиталови изисквания по отношение на изцяло количествено измерими, еднотипни и стандартизирани елементи на кредитния, пазарния и операционния риск и риска във връзка със сетълмента;

б) изисквания за ограничаване на големите експозиции;

в) изисквания за ликвидност по отношение на изцяло количествено измерими, единни и стандартизирани елементи на ликвидния риск;

г) изисквания за предоставяне на информация във връзка с букви а), б) и в), както и с ливъриджа;

д) изисквания за публично оповестяване.

С настоящия регламент се установяват единните норми, отнасящи се до изискванията относно собствените средства и приемливите пасиви, приложими към подлежащите на преструктуриране субекти, които са глобално системно значими институции (Г-СЗИ) или част от Г-СЗИ, или са значими дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън ЕС.

Настоящият регламент не урежда изискванията за публично оповестяване на информация от компетентните органи в областта на пруденциалното регулиране и надзор върху институциите, определени в Директива 2013/36/ЕС.“.

(2) Член 2 се заменя със следното:

„Член 2
Надзорни правомощия

1. За да се осигури спазването на разпоредбите на настоящия регламент, компетентните органи разполагат с правомощията и следват процедурите, определени в Директива 2013/36/ЕС и в настоящия регламент.
2. За да се осигури спазването на разпоредбите на настоящия регламент, органите за преструктуриране разполагат с правомощията и следват процедурите, определени в Директива 2014/59/ЕС и в настоящия регламент.
3. За да се осигури спазването на изискванията относно собствените средства и приемливите пасиви, компетентните органи и органите за преструктуриране си сътрудничат.“

(3) Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 точка 7 се заменя със следното:

„7) „предприятие за колективно инвестиране“ или „ПКИ“ означава ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[23] или АИФ, по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[24];“;

б) в параграф 1 точка 20 се заменя със следното:

[23] Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

[24] Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

„20) „финансов холдинг“ означава финансова институция, чиито дъщерни предприятия са изключително или предимно институции или финансови институции и която не е смесен финансов холдинг.

Дъщерните предприятия на финансова институция са предимно институции или финансови институции, в които поне една от страните е институция и когато повече от 50 % от дружествения капитал, консолидираните активи, приходите, персоналът или друг показател, който компетентният орган на финансовата институция сметне за целесъобразен, е свързан с дъщерни предприятия, които са институции или финансови институции.“;

в) в параграф 1 точка 26 се заменя със следното:

„26) „финансова институция“означава предприятие, различно от институция и от чисто промишлен холдинг, чиято основна дейност е да придобива дялови участия или да извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12 и точка 15 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС, включително финансов холдинг, смесен финансов холдинг, платежна институция по смисъла на Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[25] и дружество за управление на активи, но не и застрахователните холдинги и застрахователните холдинги със смесена дейност, определени съответно в букви е) и ж) от член 212, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО;“;

г) в параграф 1, точка 39 се добавя следната алинея:

„Две или повече физически или юридически лица, които отговарят на условията, посочени в букви а) или б) поради своята пряка експозиция, по отношение на клирингови дейности, към един и същ ЦК, не се считат за група от свързани клиенти.“;

д) в параграф 1, точка 71 въвеждащото изречение в буква б) се заменя със следното:

„б) за целите на член 97 това означава сборът от следното:“;

е) в параграф 1, точка 72 буква а) се заменя със следното:

„а) тя е регулиран пазар или е пазар на трета държава, счетен за еквивалентен на регулиран пазар в съответствие с процедурата, посочена в член 25, параграф 4, буква а) от Директива 2014/65/ЕС;“;

ж) в параграф 1 точка 86 се заменя със следното:

„86) „търговски портфейл“ означава всички позиции във финансови инструменти и стоки, които институция държи с намерение за търгуване или

[25] Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1).

с цел да хеджира i) позициите, държани с намерение за търгуване, или ii) позициите по член 104, параграф 2 — с изключение на позициите по член 104, параграф 3;“.

з) в параграф 1 точка 91 се заменя със следното:

„91) „експозиция по търговско финансиране“ означава текущата експозиция, включваща вариационен маржин, който се дължи на клиринговия член, но все още не е получен, и потенциалната бъдеща експозиция на клирингов член или клиент към ЦК, произтичаща от договорите и сделките, изброени в член 301, параграф 1, букви а), б) и в), както и първоначален маржин;“.

и) в параграф 1 точка 96 се заменя със следното:

„96) „вътрешно хеджиране“ означава позиция, която в значителна степен компенсира съставните рискови елементи между позиция в търговския портфейл и една или повече позиции в банковия портфейл, или между две търговски звена;“.

й) в параграф 1 се добавят следните точки:

129) „орган за преструктуриране“ означава органът за преструктуриране, определен в член 2, параграф 1, точка 18) от Директива 2014/59/ЕС;

130) „подлежащ на преструктуриране субект“ означава подлежащият на преструктуриране субект, определен в член 2, параграф 1, точка 83а от Директива 2014/59/ЕС;

131) „подлежаща на преструктуриране група“ означава подлежащата на преструктуриране група, определена в член 2, параграф 1, точка 83б от Директива 2014/59/ЕС;

132) „глобална системно значима институция“ (Г-СЗИ) означава Г-СЗИ, определена съгласно член 131, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/36/ЕС;

133) „глобална системно значима институция извън ЕС“ (Г-СЗИ извън ЕС) означава глобална системно значима банкова група или банка (Г-СЗБ), която не е Г-СЗИ и която е включена в публикувания и редовно актуализиран от Съвета за финансова стабилност списък на Г-СЗБ;

134) „значимо дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие, което на индивидуална или консолидирана основа отговаря на някое от следните условия:

а) дъщерното предприятие притежава над 5 % от консолидираните рисково претеглени активи на неговото крайно предприятие майка;

б) дъщерното предприятие генерира над 5 % от общия оперативен приход на неговото крайно предприятие майка;

в) общата експозиция към ливъридж на дъщерното предприятие е над 5 % от консолидираната експозиция към ливъридж на неговото крайно предприятие майка;

135) „субект Г-СЗИ“ означава субект с правосубектност, който е Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС;

136) „инструмент за споделяне на загуби“ означава инструментът за споделяне на загуби, определен в член 2, параграф 1, точка 57 от Директива 2014/59/ЕС;

137) „група“ означава група от предприятия, поне едно от които е институция, която група се състои от предприятие майка и дъщерните му предприятия или от предприятия, които помежду си имат някое от посочените в член 22 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[26] отношения;

138) „сделка за финансиране с ценни книжа“ или „СФЦК“ означава репо сделка, сделка за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или маржин заемна сделка;

139) „системно значим инвестиционен посредник“ означава инвестиционен посредник, идентифициран като Г-СЗИ или Д-СЗИ съгласно член 131, параграф 1, 2 или 3 от Директива 2013/36/ЕС“;

140) „първоначален маржин“ или „ПМ“ означава всяко обезпечение, различно от вариационен маржин, събрано от или предоставено на даден субект с цел покриване на текущата и потенциалната бъдеща експозиция на сделка или на портфейл от сделки за периода, необходим за приключването на сделките или за повторното хеджиране на свързания със сделката или с портфейла от сделки пазарен риск вследствие на неизпълнение от контрагента;

141) „пазарен риск“ означава риск от загуба в резултат на промени в пазарните цени;

142) „валутен риск“ означава риск от загуба в резултат на промени във валутните курсове;

143) „стоков риск“ означава риск от загуба в резултат на промени в стоковите цени;

144) „търговско звено“ означава ясно определена група дилъри, създадена от институцията с цел съвместно управляване на портфейл от позиции в

[26] Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

търговския портфейл според ясно определена и последователна делова стратегия и при една и съща структура на управление на риска.“.

к) добавя се следният параграф 4:

„4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които определя обстоятелствата, при които са изпълнени условията по точка 39, първа алинея, буква а) или б).

ЕБО предава на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти не по-късно от [една година след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.“.

(4) Член 6 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„Всяка институция изпълнява задълженията, определени във втора до пета, седма и осма част.“;

б) добавя се следният параграф 1а:

„1а. Чрез дерогация от параграф 1, изискванията по член 92а се изпълняват индивидуално само от институциите, идентифицирани като подлежащи на преструктуриране субекти, които освен това са Г-СЗИ или част от Г-СЗИ и нямат дъщерни предприятия.

Изискванията по член 92а се изпълняват индивидуално само от значимите дъщерни предприятия на дадена Г-СЗИ извън ЕС, които не са дъщерни предприятия на институция майка от ЕС, не са подлежащи на преструктуриране субекти и нямат дъщерни предприятия.“.

(5) В член 7 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Компетентните органи могат да освободят от изискванията на член 6, параграф 1 дъщерно предприятие, когато главното управление и на дъщерното предприятие, и на предприятието майка е в една и съща държава членка и дъщерното предприятие е включено в консолидирания надзор върху предприятието майка, което е институция, финансов холдинг или смесен финансов холдинг, както и когато са изпълнени всички изброени по-долу условия, за да се осигури адекватно разпределение на собствените средства между предприятието майка и дъщерните предприятия:

а) понастоящем няма, а и не се очакват, съществени практически или правни пречки предприятието майка бързо да прехвърли на дъщерното

предприятие собствени средства или да изплати задълженията му;

б) компетентният орган се е уверил, че предприятието майка управлява дъщерното предприятие разумно, а самото предприятие майка със съгласието на компетентния орган е заявило, че гарантира поетите от дъщерното предприятие задължения, или рисковете в дъщерното предприятие са пренебрежимо малки;

в) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на предприятието майка се прилагат за дъщерното предприятие;

г) предприятието майка държи повече от 50 % от акциите с право на глас в капитала на дъщерното предприятие или има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на ръководния му орган.

2. След консултация с консолидиращия надзорен орган компетентните органи могат да освободят от изискванията на член 6, параграф 1 дъщерно предприятие, чието главно управление е в друга държава членка от тази, в която е главното управление на предприятието майка, и което в включено в надзора на консолидирана основа, на който подлежи предприятието майка — институция, финансов холдинг или смесен финансов холдинг, стига да са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) условията по параграф 1, букви а)—г);

б) институцията предоставя гаранция на дъщерното си предприятие, което неотклонно съблюдава следните изисквания:

(i) гаранцията се предоставя най-малко за размера на капиталовото изискване, от което дъщерното предприятие е освободено;

(ii) гаранцията се задейства, когато дъщерното предприятие не е в състояние да плати дълговете си или други, станали изискуеми, задължения или когато спрямо него е направена констатацията по член 59, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС — което от двете събития настъпи по-рано;

(iii) поне 50 % от размера на гаранцията е напълно обезпечен със споразумение за финансово обезпечение, както това споразумение е определено в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[27];

(iv) гаранцията и споразумението за финансово обезпечение се уреждат от законите на държавата членка, в която се намира главното управление на дъщерното предприятие, освен ако компетентният

[27] Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 г. относно финансовите обезпечения (ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43).

орган на дъщерното предприятие не е посочил друго;

(v) обезпечението на гаранцията е приемливо обезпечение по член 197 и след прилагането на достатъчно консервативно процентно намаление все пак покрива напълно размера по подточка iii);

(vi) обезпечението на гаранцията е свободно от тежести и не обезпечава друга гаранция;

(vii) няма правни, нормативни или оперативни пречки за прехвърлянето на обезпечението от предприятието майка на съответното дъщерно предприятие.“.

(6) Член 8 се заменя със следното:

„Член 8
Освобождаване от прилагането на изискванията за ликвидност на индивидуална основа

1. Компетентните органи могат изцяло или частично да освободят от изискванията на шеста част дадена институция и някои или всичките ѝ дъщерни предприятия, чиито главни управления се намират в същата държава членка, в която е и нейното главно управление, и да упражняват върху тях надзор по отношение на ликвидността като единна подгрупа, стига да са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) шеста част се спазва от институцията майка — на консолидирана основа или от дъщерната институция — на подконсолидирана основа;

б) институцията майка — на консолидирана основа или дъщерната институция — на подконсолидирана основа непрекъснато следи позициите по отношение на ликвидността на всички институции в образуваната по отношение на ликвидността подгрупа, които в съответствие с настоящия параграф са освободени от изискването, и осигурява достатъчно ниво на ликвидност за всички тези институции;

в) институциите в образуваната по отношение на ликвидността подгрупа са сключили удовлетворяващи компетентните органи договори, които предвиждат свободно движение на средства между тези институции с цел те да могат да изпълняват своите индивидуални и съвкупни задължения, щом станат изискуеми;

г) към момента няма и не се очакват съществени практически или правни пречки пред изпълнението на договорите по буква в).

2. След прилагане на процедурата по член 21 компетентните органи могат изцяло или частично да освободят от изискванията на шеста част дадена институция и някои или всичките ѝ дъщерни предприятия, чиито главни управления се

намират в друга държава членка от тази, в която е неговото главно управление, и да упражняват върху тях надзор като върху обособена по отношение на ликвидността подгрупа, стига да са постигнали съгласие по следните елементи, отнасящи се до тази институция:

а) своята оценка, че условията по параграф 1 се съблюдават;

б) своята оценка, че при организирането и третирането на ликвидния риск се спазват критериите по член 86 от Директива 2013/36/ЕС за цялата обособена по отношение на ликвидността подгрупа;

в) разпределението на сумите, местонахождението и собствеността върху ликвидните активи, които трябва да се държат в обособената по отношение на ликвидността подгрупа;

г) определянето на минималния размер ликвидни активи, които трябва да се държат от институциите, които се освобождават от изискванията на шеста част;

д) необходимостта от по-строги параметри от посочените в шеста част;

е) неограничен обмен на пълна информация между компетентните органи;

ж) пълно разбиране на последствията от такова освобождаване.

3. Орган, компетентен за надзора на дадена институция и на всички или някои от нейните дъщерни предприятия, чиито главни управления са в друга държава членка от тази, в която е неговото главно управление, може изцяло или частично да освободи от изискванията на шеста част тази институция и всички или някои от нейните дъщерни предприятия и да упражнява надзор върху тях като обособена по отношение на ликвидността подгрупа, стига да са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) условията по параграф 1 и параграф 2, буква б);

б) институцията майка — на консолидирана основа, или дъщерната институция — на подконсолидирана основа, предоставя на институцията или на групата от институции, чиито главни управления се намират в други държави членки, гаранция, която отговаря на всички изброени по-долу изисквания:

(i) гаранцията се предоставя в размер не по-малък от размера на нетните изходящи ликвидни потоци, които тя замества, и за обхванатата от освобождаването и ползваща се от нея институция или група институции се изчислява — съответно на индивидуална

или на подконсолидирана основа, в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията[28] и без никакво преференциално третиране;

(ii) гаранцията се задейства, когато обхванатата от освобождаването и ползваща се от гаранцията институция или група институции не е в състояние да плати дълговете си или други, станали изискуеми, задължения, или когато спрямо такава институция или група институции е направена констатацията по член 59, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС — което от двете събития настъпи по-рано;

(iii) гаранцията е напълно обезпечена със споразумение за финансово обезпечение, както това споразумение е определено в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2002/47/ЕО;

(iv) гаранцията и споразумението за финансово обезпечение се уреждат от законите на държавата членка, в която се намира главното управление на обхванатата от освобождаването и ползваща се от гаранцията институция или група институции, освен ако компетентният орган на тези институции не е посочил друго;

(v) обезпечението на гаранцията е приемливо като висококачествен ликвиден актив, както той е определен в членове 10—13 и 15 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията, и след прилагане на процентните намаления, посочени в дял II, глава 2 от същия регламент, покрива поне 50 % от размера на нетните изходящи ликвидни потоци, изчислени, в съответствие със същия регламент и без никакво преференциално третиране, на индивидуална основа — за институцията, или на подконсолидирана основа — за групата институции, обхваната от освобождаването и ползваща се от гаранцията;

(vi) обезпечението на гаранцията е свободно от тежести и не обезпечава друга операция;

(vii) към момента няма и не се очакват правни, нормативни или оперативни пречки за прехвърляне на обезпечението от институцията, предоставяща гаранцията, на обхванатата от освобождаването и ползваща се от гаранцията институция или група от институции.

4. Компетентните органи могат да прилагат параграфи 1, 2 и 3 спрямо едно или

[28] Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

няколко дъщерни предприятия на финансов холдинг или смесен финансов холдинг, както и да упражняват надзор като върху обособена по отношение на ликвидността подгрупа върху финансовия холдинг или смесения финансов холдинг и подлежащите на освобождаване дъщерни предприятия, или само върху подлежащите на освобождаване дъщерни предприятия. Позоваванията в параграфи 1, 2 и 3 на институцията майка се разбират като обхващащи финансовия холдинг или смесения финансов холдинг.

5. Компетентните органи могат да прилагат параграфи 1, 2 и 3 и спрямо институциите, които са членове на една и съща институционална защитна схема, посочена в член 113, параграф 7, стига тези институции да удовлетворяват всички предвидени в същия член изисквания, както и спрямо други институции, свързани с отношението по член 113, параграф 6, стига тези институции да удовлетворяват всички предвидени в същия член изисквания. В този случай компетентните органи определят една от институциите, която може да бъде освободена от изискванията на шеста част въз основа на консолидираното състояние на всички институции от обособената по отношение на ликвидността подгрупа.

6. Когато по силата на параграфи 1—5 са предоставили освобождаване от изискванията, компетентните органи могат да приложат и член 86 от Директива 2013/36/ЕС или части от него спрямо обособената по отношение на ликвидността подгрупа и да отменят прилагането на индивидуална основа на член 86 от Директива 2013/36/ЕС или на части от него.

Когато по силата на параграфи 1—5 са предоставили освобождаване от изискванията, за тези изисквания от шеста част, които са отменени, компетентните органи прилагат спрямо обособената по отношение на ликвидността подгрупа посочените в член 415 от настоящия регламент задължения за докладване и отменят прилагането на член 415 на индивидуална основа.

7. Когато такова освобождаване по силата на параграфи 1—5 не бъде предоставено на институциите, на които преди това такова им е било предоставено на индивидуална основа, компетентните органи взимат предвид времето, необходимо на тези институции да се подготвят за прилагането на шеста част или на части от нея, и предвиждат подходящ преходен период преди прилагането спрямо тях на съответните разпоредби.“.

(7) Член 11 се заменя със следното:

„Член 11
Общо третиране

1. С цел прилагане на изискванията на настоящия регламент на консолидирана основа, термините „институции“, „институции майки в държава членка“, „институция майка от ЕС“ и „предприятие майка“ — според случая, се отнасят и за лицензираните в съответствие с член 21а от Директива 2013/36/ЕС финансови холдинги и смесени финансови холдинги.

2. Институциите майки в държава членка изпълняват, в степента и по начина, описани в член 18, задълженията, предвидени във втора до четвърта част и в седма част, въз основа на консолидираното си състояние. Предприятията майки и дъщерните им предприятия, обхванати от настоящия регламент, установяват необходимата организационна структура и подходящи механизми за вътрешен контрол с цел да се осигури надлежното обработване и изпращане на данните, необходими за консолидацията. По-конкретно те гарантират прилагането, от страна на дъщерните предприятия, които не са обхванати от настоящия регламент, на правила, процедури и механизми, осигуряващи качеството на консолидацията.

3. Чрез дерогация от параграф 2, единствено институциите майки, определени като подлежащи на преструктуриране субекти, които са Г-СЗИ или част от Г-СЗИ, или са част от Г-СЗИ извън ЕС, се съобразяват с разпоредбите на член 92а на консолидирана основа, в степента и по начина, описани в член 18.

   Единствено предприятията майки от ЕС, които са значимо дъщерно предприятие на Г-СЗИ извън ЕС и не са подлежащи на преструктуриране субекти, се съобразяват с разпоредбите на член 92б на консолидирана основа в степента и по начина, описани в член 18.

4. Институциите майки от ЕС изпълняват изискванията на шеста част въз основа на консолидираното си състояние, ако групата се състои от една или повече кредитни институции или инвестиционни посредници с лиценз да предоставят инвестиционните услуги и дейностите, изброени в приложение I, раздел А, точки 3 и 6 от Директива 2004/39/ЕО. До изготвянето на доклада на Комисията в съответствие с член 508, параграф 2 от настоящия регламент и ако групата включва единствено инвестиционни посредници, компетентните органи могат да освобождават институциите майки от ЕС от изпълнение на изискванията в шеста част на консолидирана основа в зависимост от естеството, мащаба и сложността на дейността на инвестиционните посредници.

   Когато по силата на член 8, параграфи 1—5 е предоставено освобождаване от изискванията, институциите и когато е приложимо — финансовите холдинги

и смесените финансови холдинги, които са част от образувана по отношение на ликвидността подгрупа, съблюдават шеста част на консолидирана основа или на подконсолидираната основа на образуваната по отношение на ликвидността подгрупа.“

5. Когато се прилага член 10, посоченият в него централен орган изпълнява изискванията на втора - осма част въз основа на консолидираното състояние на съвкупността, образувана от централния орган и свързаните с него институции.

6. В допълнение към изискванията на параграфи 1—4 и без да се засягат останалите разпоредби на настоящия регламент и на Директива 2013/36/ЕС, когато е оправдано за надзорни цели поради конкретното естество на риска или на капиталовата структура на дадена институция, или когато държавите членки приемат национални закони, изискващи структурно разделение на дейностите в рамките на банкова група, компетентните органи могат да изискат от институцията да изпълнява на подконсолидирана основа задълженията, посочени във втора до четвърта и в шеста до осма част от настоящия регламент и в дял VII от Директива 2013/36/ЕС.

Прилагането на подхода, предвиден в първа алинея, не засяга ефективния надзор на консолидирана основа и не трябва да води до несъразмерни отрицателни последици за финансовата система или за части от нея в други държави членки или Съюза като цяло, нито да представлява или да създава пречка пред функционирането на вътрешния пазар. “.

(8) Член 12 се заменя със следното:

„Член 12
Консолидирано изчисляване за Г-СЗИ с множество подлежащи на преструктуриране субекти

Когато повече от един субект Г-СЗИ от една и съща Г-СЗИ е подлежащ на преструктуриране субект, институцията майка от ЕС на тази Г-СЗИ изчислява размера на собствените средства и приемливите пасиви по член 92а, параграф 1, буква а). Изчислението се извършва въз основа на консолидираното състояние на институцията майка от ЕС, все едно че тя е единственият подлежащ на преструктуриране субект от Г-СЗИ.

Когато размерът, изчислен в съответствие с първата алинея, е по-малък от сбора на собствените средства и приемливите пасиви, посочени в член 92а, параграф 1, буква а), на всички подлежащи на преструктуриране субекти от тази Г-СЗИ, органите за преструктуриране подхождат в съответствие с член 45г, параграф 3 и член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.

Когато размерът, изчислен в съответствие с първата алинея, е по-голям от сбора на собствените средства и приемливите пасиви, посочени в член 92а, параграф 1, буква а), на всички подлежащи на преструктуриране субекти от тази Г-СЗИ, органите за преструктуриране могат да подходят в съответствие с член 45г, параграф 3 и член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.“.

(9) Член 13 се заменя със следното:

„Член 13
Прилагане на изискванията за оповестяване на консолидирана основа

1. Институциите майки от ЕС съблюдават осма част въз основа на консолидираното си състояние.

   Значимите дъщерни предприятия на институциите майки от ЕС оповестяват информацията, посочена в членове 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451а, 451г и 453, на индивидуална основа, а когато е приложимо по силата на настоящия регламент и на Директива 2013/36/ЕС — на подконсолидирана основа.

2. Институциите, определени като подлежащи на преструктуриране субекти, които са Г-СЗИ или са част от Г-СЗИ, съблюдават осма част въз основа на консолидираното си финансово състояние.

3. Първа алинея от параграф 1 не се прилага спрямо институциите майки от ЕС, финансовите холдинги майки от ЕС, смесените финансови холдинги майки от ЕС и подлежащите на преструктуриране субекти, когато те са включени в еквивалентни оповестявания на консолидирана основа, предоставяни от предприятие майка, установено в трета държава.

   Втора алинея от параграф 1 се прилага спрямо дъщерните предприятия на предприятие майка, установено в трета държава, когато те могат да се приемат за значими дъщерни предприятия.

4. Когато се прилага член 10, посоченият в него централен орган съблюдава осма част въз основа на консолидираното състояние на централния орган. Член 18, параграф 1 се прилага спрямо централния орган, като свързаните институции се третират като негови дъщерни предприятия.“.

(10) Член 18 се заменя със следното:

Член 18
Методи за пруденциално консолидиране

1. Институциите, финансовите холдинги и смесените финансови холдинги, които въз основа на консолидираното си състояние е необходимо да се съобразят с изискванията, посочени в раздел 1 от настоящата глава, извършват пълна консолидация на всички институции и финансови институции, които са техни дъщерни предприятия. Параграфи 3—7 от настоящия член не се прилагат, ако се прилага шеста част въз основа на консолидираното състояние на дадена институция, финансов холдинг или смесен финансов холдинг, или на подконсолидираното състояние на образувана по отношение на ликвидността подгрупа, както е посочено в членове 8 и 10.

Институциите, които трябва да се съобразят с изискванията, посочени в член 92а или 92б, на консолидирана основа, извършват пълна консолидация на всички институции и финансови институции, които са техни дъщерни предприятия в съответните подлежащи на преструктуриране групи.

2. Когато по силата на член 111 от Директива 2013/36/ЕС се изисква консолидиран надзор, предприятията за допълнителни банкови услуги се включват в консолидацията в случаите и в съответствие с методите, посочени в настоящия член.

3. Когато предприятията са свързани с отношение по смисъла на член 22, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС, компетентните органи определят как да се извърши консолидацията.

4. Консолидиращият надзорник изисква пропорционална консолидация според дела от капитала, включващ участия в институции и финансови институции, управлявани от предприятие, включено в консолидацията заедно с едно или повече предприятия, които не са включени в консолидацията, когато отговорността на тези предприятия е ограничена до дела в капитала, който притежават.

5. При участия или капиталови връзки, различни от посочените в параграфи 1 и 4, компетентните органи определят дали да се извърши консолидация и под каква форма. По-конкретно те могат да разрешат или да изискат прилагането на метода на собствения капитал. Този метод обаче не означава включване на съответните предприятия в надзора на консолидирана основа.

6. Компетентните органи определят дали и под каква форма да се извърши консолидация в следните случаи:

а) когато по мнение на компетентните органи дадена институция упражнява значително влияние върху една или повече институции или финансови институции, но без да има участие или други капиталови връзки с тези институции; както и

б) когато две или повече институции или финансови институции имат единно ръководство, което не е установено в учредителен договор или устав.

По-конкретно компетентните органи могат да разрешат или да изискат прилагането на метода, посочен в член 22, параграфи 7—9 от Директива 2013/34/ЕС. Този метод обаче не означава включване на съответните предприятия в консолидирания надзор.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията на извършване на консолидация в случаите, посочени в параграфи 2—6 от настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2016 г.

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.“.

(11) Член 22 се заменя със следното:

„ Член 22
Подконсолидация при субекти в трети държави

1. Ако дъщерна институция има в трета държава дъщерно предприятие — институция или финансова институция — или дялово участие в такова предприятие, тя прилага изискванията в членове 89—91 и в трета и четвърта част въз основа на своето подконсолидирано състояние.

2. Чрез дерогация от параграф 1, дъщерната институция може и да не прилага изискванията в членове 89—91 и в трета и четвърта част въз основа на своето подконсолидирано състояние, ако общите активи на дъщерното ѝ предприятие в третата държава са по-малко от 10 % от общия размер на нейните активи и задбалансови позиции.“

(12) Заглавието на част втора се заменя със следното:

„СОБСТВЕНИ СРЕДСТВА И ПРИЕМЛИВИ ПАСИВИ“

(13) В член 33, параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) печалбата и загубата от преоценка по справедлива стойност на дериватните пасиви на институцията поради промяна в кредитния ѝ рейтинг.“.

(14) В член 36 буква й) се заменя със следното:

„й) размера на елементите, приспадани в съответствие с член 56 от елементите на допълнителния капитал от първи ред, с който се надхвърлят елементите на допълнителния капитал от първи ред на институцията;“.

(15) В член 37 се добавя следната буква в):

„в) сумата, която ще се приспада, се намалява с размера на счетоводната преоценка на нематериалните активи на дъщерните предприятия, произтичащи от консолидирането на тези дъщерни предприятия и свързани с лица, различни от предприятията, включени в консолидацията в съответствие с дял II, глава 2 от част първа.“.

(16) В член 39, параграф 2, първа алинея уводното изречение се заменя със

следното:

„Отсрочените данъчни активи, които не се основават на бъдеща печалба, се ограничават до размера на отсрочените данъчни активи, които произтичат от временни разлики, създадени преди [датата на приемане на изменящия регламент от колегията], когато са изпълнени следните условия:“.

(17) В член 45, буква а) подточка i) се заменя със следното:

„i) падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или настъпва по-късно, или остатъчният матуритет на дългата позиция е най-малко 365 дни;“

(18) В член 49 се добавя следното последно изречение към параграф 2:

„Настоящият параграф не се прилага при изчисляването на собствените средства за целите на изискванията по членове 92а и 92б.“.

(19) В член 52 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) инструментите са емитирани пряко от институция и са изцяло платени“;

б) буква п) се заменя със следното:

„п) по силата на законовата уредба или на договорните условия, на които подлежат инструментите, при решение на органа за преструктуриране да упражни правомощието в член 59 от Директива 2014/59/ЕС главницата на инструментите се обезценява неотменимо или инструментите се преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;“

в) в параграф 1 се добавят следните букви р) и с):

„р) инструментите могат да бъдат емитирани само съгласно законодателството на трета държава — или да се подчиняват по друг начин на това законодателство, когато съгласно това законодателство упражняването на правомощието в член 59 от Директива 2014/59/ЕС за обезценяване или преобразуване е валидно и приложимо по силата на правни норми или приложими договорни разпоредби, които признават действията по преструктуриране или други действия за обезценка или преобразуване;

с) инструментите не са обхванати от споразумения за прихващане или права за нетиране, които биха ограничили капацитета им да поемат загуби.“.

(20) В член 56 буква д) се заменя със следното:

„д) размера на елементите, приспадани в съответствие с член 66 от елементите на капитала от втори ред, с който се надхвърлят елементите на капитала от втори ред на институцията;

(21) В член 59, буква а) подточка i) се заменя със следното:

„i) падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или настъпва по-късно, или остатъчният матуритет на дългата позиция е най-малко 365 дни;“.

(22) В член 62 буква а) се заменя със следното:

„а) когато са изпълнени условията по член 63 — капиталовите инструменти и подчинените заеми, в степента, посочена в член 64;“.

(23) Член 63 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) институцията пряко е емитирала инструментите или пряко е получила подчинените заеми — според случая, като те са изцяло платени;“

б) буква г) се заменя със следното:

„г) вземанията по главницата на инструментите съгласно разпоредбите, уреждащи тези инструменти, или вземанията по главницата на подчинените заеми съгласно разпоредбите, уреждащи тези заеми — според случая, са с по-нисък ранг от вземанията по всички инструменти на приемливите пасиви;“.

в) буква н) се заменя със следното:

„н) по силата на законовата уредба или на договорните условия, уреждащи инструментите, при решение на органа за преструктуриране да упражни правомощието в член 59 от Директива 2014/59/ЕС главницата на инструментите се обезценява неотменимо или инструментите се преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

г) добавят се следните букви о) и п):

„о) инструментите могат да бъдат емитирани само съгласно законодателството на трета държава — или да се подчиняват по друг начин на това законодателство, когато съгласно това законодателство упражняването на правомощието в член 59 от Директива 2014/59/ЕС за обезценяване или преобразуване е валидно и приложимо по силата на правни норми или приложими договорни разпоредби, които признават действията по преструктуриране или други действия за обезценка или преобразуване;

п) инструментите не са обхванати от споразумения за прихващане или права за нетиране, които биха ограничили капацитета им да поемат загуби.“.

(24) Член 64 се заменя със следното:

„Член 64
Амортизация на инструментите на капитала от втори ред

1. Инструментите на капитала от втори ред с остатъчен срок до падежа над пет години са приемливи в пълен размер за елементи на капитала от втори ред.

2. Степента, в която през последните пет години от матуритета си инструментите на капитала от втори ред са приемливи за елементи на капитала от втори ред, се изчислява, като резултатът от изчислението в буква а) се умножи по числото в буква б), както следва:

а) балансовата стойност на инструментите или подчинените заеми на първия ден от последния петгодишен период на договорения матуритет, разделена на броя на календарните дни в този период;

б) броя на оставащите календарни дни от договорения матуритет на инструментите или подчинените заеми.“.

(25) В член 66 се добавя следната буква д):

„д) размера на елементите, приспадани в съответствие с член 72д от елементите на приемливите пасиви, с който се надхвърлят приемливите пасиви на институцията.“.

(26) В член 69, буква а) подточка i) се заменя със следното:

„i) падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или настъпва по-късно, или остатъчният матуритет на дългата позиция е най-малко 365 дни;“.

(27) След член 72 се добавя следната глава 5а:

„ГЛАВА 5а
Приемливи пасиви

РАЗДЕЛ 1
ЕЛЕМЕНТИ И ИНСТРУМЕНТИ НА ПРИЕМЛИВИТЕ ПАСИВИ

Член 72а
Елементи на приемливите пасиви

1. Ако не попадат в някоя от категориите изключени пасиви, изброени в параграф

2, елементите на приемливите пасиви се състоят от следното:

а) ако са изпълнени условията в член 72б — инструментите на приемливите пасиви, доколкото не са приемливи за елементи на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред;

б) инструментите на капитала от втори ред с остатъчен срок до падежа от поне една година, доколкото в съответствие с член 64 не са приемливи за елементи на капитала от втори ред.

2. Чрез дерогация от параграф 1, от елементите на приемливите пасиви се изключват следните пасиви:

а) гарантираните депозити;

б) безсрочните депозити и краткосрочните депозити с първоначален матуритет под една година;

в) частта приемливи депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, която надхвърля посочения в член 6 от Директива 2014/49/ЕС размер на гаранцията;

г) депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, които, ако не са били направени в намиращи се извън Съюза клонове на установени в Съюза институции, са щели да бъдат приемливи депозити;

д) обезпечени задължения, включително покрити облигации и задължения под формата на финансови инструменти, използвани за хеджиране, които представляват неразделна част от пула от обезпечения и които според националното законодателство са обезпечени по сходен начин с покритите облигации, при условие че всички обезпечени активи, свързани с пул от обезпечения на покрити облигации, остават незасегнати, обособени, с достатъчно финансиране и изключват всяка част на обезпечено задължение или на задължение, за което е предоставено обезпечение, която надхвърля стойността на активите, залога или обезпечението, с които е обезпечено такова задължение;

е) задълженията, произтичащи от държането на активи или средства на клиент, в т.ч. на активите или на средствата на клиент, държани за сметка на предприятия за колективно инвестиране, при условие че такъв клиент е защитен съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността;

ж) задълженията, произтичащи от доверително отношение между подлежащия на преструктуриране субект или някое от дъщерните му предприятия (като доверител) и друго лице (като бенефициер), при условие че такъв бенефициер е защитен съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността или гражданското право;

з) задълженията с първоначален срок до падежа под седем дни към институции, с изключение на задълженията към субекти, които са част от същата група;

и) задълженията с остатъчен срок до падежа под седем дни, дължими на системи или оператори на системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, или на техните участници, които задължения произтичат от участието в такава система;

й) задълженията към някое от следните лица:

(i) наето лице, във връзка с натрупано трудово възнаграждение, пенсионни права или друго фиксирано възнаграждение, с изключение на променливия компонент на възнаграждението, което не се урежда от законодателството или от колективно трудово споразумение, както и на променливия компонент на възнаграждението на поемащите съществен риск служители, посочени в член 92, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС;

(ii) търговски кредитор, когато задължението произтича от предоставянето на институцията или на предприятието майка на ключови за ежедневната им дейност стоки или услуги, в т.ч. услуги на информационните технологии, комунално-битови услуги, както и услуги по наемане, обслужване и поддържане на стопанските площи;

(iii) данъчните и социалноосигурителните органи, при условие че тези задължения са привилегировани съгласно действащото законодателство.

(iv) схемите за гарантиране на депозитите, при които задължението възниква от вноските, дължими по силата на Директива 2014/49/ЕС.

к) задълженията, възникващи от деривати;

л) задълженията, възникващи от дългови инструменти с внедрени деривати.

Член 72б
Инструменти на приемливите пасиви

1. Пасивите се считат за инструменти на приемливите пасиви, ако отговарят на условията, посочени в настоящия член, и само до посочената в него степен.

2. Пасивите се считат за инструменти на приемливите пасиви, ако са изпълнение всички изброени по-долу условия:

а) институция пряко е емитирала или получила пасивите — според случая, като те са изцяло платени;

б) пасивите не са закупени от някой от следните:

(i) институция или предприятие, включени в една и съща подлежаща на преструктуриране група;

(ii) предприятие, в което институцията има пряко или непряко участие под формата на притежание, пряко или посредством контрол, на 20 % или повече от правата на глас или от капитала на това предприятие;

в) подлежащият на преструктуриране субект не финансира пряко или непряко закупуването на пасивите;

г) вземанията по главницата на пасивите по силата на разпоредбите, уреждащи тези инструменти, са с по-нисък ранг от вземанията по изключените пасиви, посочени в член 72а, параграф 2. Това изискване за подчиненост се счита за изпълнено в който и да е от следните случаи:

(i) в договорните разпоредби, уреждащи пасивите, се уточнява, че в случай на обичайно производство по несъстоятелност, както е определено в член 2, параграф 1, точка 47 от Директива 2014/59/ЕС, вземането по главницата на инструментите е с по-нисък ранг от вземанията по който и да е от изключените пасиви, посочени в член 72а, параграф 2;

(ii) в законодателството, уреждащо пасивите, се уточнява, че в случай на обичайно производство по несъстоятелност, както е определено в член 2, параграф 1, точка 47 от Директива 2014/59/ЕС, вземането по главницата на инструментите е с по-нисък ранг от вземанията по който и да е от изключените пасиви, посочени в член 72а, параграф 2;

д) инструментите са емитирани от подлежащ на преструктуриране субект, който няма в баланса си изключените пасиви по член 72а, параграф 2, които са с равен или по-нисък ранг от инструментите на приемливите пасиви;

е) пасивите не са обезпечени, нито са предмет на гаранция или друго споразумение, с което се повишава рангът на вземанията от страна на някое от следните:

(i) институцията или нейните дъщерни предприятия;

(ii) предприятието майка на институцията или неговите дъщерни предприятия;

(iii) предприятие, което има тесни връзки със субектите, посочени в подточки i) и ii);

ж) пасивите не са обхванати от споразумения за прихващане или права за нетиране, които биха ограничили капацитета им да поемат загуби при преструктуриране;

з) разпоредбите, уреждащи пасивите, не включват стимул главницата по тях да бъде изискана, изкупена обратно или изплатена преди падежа, според случая, от институцията;

и) при спазване на член 72в, параграф 2, пасивите не подлежат на обратно изкупуване преди падежа от страна на държателите на инструментите;

й) ако пасивите включват една или повече възможности за изискване или за ранно изплащане, тези възможности могат да бъдат реализирани единствено според волята на емитента;

к) пасивите могат да бъдат изискани, изкупени обратно или предсрочно изплатени, ако са изпълнени условията в членове 77 и 78;

л) в разпоредбите, уреждащи пасивите, не се посочва изрично, нито се подразбира, че пасивите ще бъдат или биха могли да бъдат изискани, изкупени обратно или изплатени предсрочно, според случая, от подлежащия на преструктуриране субект, освен при несъстоятелност или ликвидация на институцията, нито институцията предоставя знак за това по друг начин;

м) разпоредбите, уреждащи пасивите, не дават на държателя им правото да ускори графика на изплащане на лихвите или на главницата, освен при несъстоятелност или ликвидация на подлежащия на преструктуриране субект;

н) размерът на произтичащите от пасивите лихви или дивиденти, според случая, не може да бъде променян въз основа на кредитния рейтинг на подлежащия на преструктуриране субект или на неговото предприятие майка;

о) по силата на договорните условия, уреждащи пасивите, при решение на органа за преструктуриране да упражни посочените в член 48 от Директива 2014/59/ЕС правомощия за обезценяване и преобразуване главницата на пасивите се обезценява неотменимо или пасивите се преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

3. В допълнение към пасивите, посочени в параграф 2, пасивите се считат за инструменти на приемливите пасиви до един общ размер, който не надхвърля 3,5 % от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4, при условие че:

а) са изпълнени всички условия, посочени в параграф 2, с изключение на условието в буква г);

б) пасивите са с ранг, еднакъв на най-ниския ранг при изключените пасиви по член 72а, параграф 2; както и

в) включването на тези пасиви в елементите на приемливите пасиви не оказва съществено неблагоприятно въздействие върху възможността за преструктуриране на институцията — което органът за преструктуриране трябва да потвърди, след като оцени елементите, посочени в член 45б, параграф 3, букви б) и в) от Директива 2014/59/ЕС.

Институцията може да реши да не включва посочените в първата алинея пасиви в елементите на приемливите пасиви.

4. Ако институцията вземе решение съгласно параграф 3, втора алинея, пасивите се считат за инструменти на приемливите пасиви в допълнение към посочените в параграф 2 пасиви, при условие че:

а) решението на институцията да не включва посочените в параграф 3, първа алинея пасиви в елементите на приемливите пасиви е в сила — както е посочено в параграф 5;

б) са изпълнени всички условия, посочени в параграф 2, с изключение на условието в буква г) на същия параграф;

в) пасивите са с ранг, еднакъв или по-висок от най-ниския ранг при изключените пасиви по член 72а, параграф 2;

г) в баланса на институцията размерът на изключените пасиви по член 72а, параграф 2, които при несъстоятелност са с еднакъв или по-нисък ранг от тези пасиви, не надхвърля 5 % от размера на собствените средства и приемливите пасиви на институцията;

д) включването на тези пасиви в елементите на приемливите пасиви не оказва съществено неблагоприятно въздействие върху възможността за преструктуриране на институцията — което органът за преструктуриране трябва да потвърди, след като оцени елементите, посочени в член 45б, параграф 3, букви б) и в) от Директива 2014/59/ЕС.

5. В посоченото в параграф 3, втора алинея решение се уточнява дали институцията възнамерява да включи посочените в параграф 4 пасиви в елементите на приемливите пасиви, или да не включи никой от посочените в параграфи 3 и 4 пасиви. Институцията не може да реши да включи в елементите на приемливите пасиви едновременно пасивите, посочени в параграф 3, и тези, посочени в параграф 4.

Решението се публикува в годишния доклад и влиза в сила 6 месеца след публикуването на този доклад. Решението е в сила минимум една година.

6. Когато преценява дали са изпълнени условията на настоящия член

компетентният орган се консултира с органа за преструктуриране.

Член 72в

Амортизация на инструментите на приемливите пасиви

1. Инструментите на приемливите пасиви с остатъчен срок до падежа от поне една година се считат изцяло за елементи на приемливите пасиви.

   Инструментите на приемливите пасиви с остатъчен срок до падежа под една година не се считат за елементи на приемливите пасиви.

2. За целите на параграф 1, когато инструмент на приемливите пасиви включва възможност за обратно изкупуване от държателя, която може да бъде реализирана преди първоначално посочения падеж на инструмента, падежът на инструмента се определя на възможно най-ранната дата, на която неговият държател може да реализира възможността за обратно изкупуване и да поиска обратното изкупуване или откупуването на инструмента.

Член 72г

Последствие от неспазване на условията за приемливост

Ако условията по член 72б вече не са изпълнени за инструмент на приемливите пасиви, пасивите незабавно престават да се считат за инструменти на приемливите пасиви.

Пасивите по член 72б, параграф 2 могат да продължат да се считат за инструменти на приемливите пасиви, ако отговарят на изискванията в член 72б, параграф 3 или в член 72б, параграф 4 за инструменти на приемливите пасиви.

РАЗДЕЛ 2
ПРИСПАДАНИЯ ОТ ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ПРИЕМЛИВИТЕ ПАСИВИ

Член 72д

Приспадания от елементите на приемливите пасиви

1. Институциите, обхванати от член 92а, приспадат от елементите на приемливите пасиви следното:

   а) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в собствени инструменти на приемливите пасиви, включително собствените пасиви, които тя може да бъде задължена да закупи в резултат на съществуващи договорни задължения;

   б) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на приемливите пасиви на субекти, които са Г-СЗИ и с които институцията има реципрочни кръстосани позиции, които компетентният орган смята, че са били създадени с цел да се раздуе

изкуствено капацитетът на подлежащия на преструктуриране субект за покриване на загубите и за рекапитализация;

в) приложимия размер, определен в съответствие с член 72и, на преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на приемливите пасиви на субекти, които са Г-СЗИ и в които институцията няма значителни инвестиции;

г) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на приемливите пасиви на субекти, които са Г-СЗИ и в които институцията има значителни инвестиции, без поетите позиции, държани за по-малко от пет работни дни.

2. За целите на настоящия раздел, всички инструменти с еднакъв ранг с този на инструментите на приемливите пасиви се считат за инструменти на приемливите пасиви, с изключение на инструментите с еднакъв ранг с този на инструментите, признати за приемливи пасиви съгласно член 72б, параграфи 3 и 4.

3. За целите на настоящия раздел, институциите могат да изчисляват размера на позициите в посочените в член 72б, параграф 3 инструменти на приемливите пасиви, както следва:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

където:

h = размерът на позициите в посочените в член 72б, параграф 3 инструменти на приемливите пасиви;

i = индексът, обозначаващ емитиращата институция;

H_i = общият размер на позициите в приемливи пасиви на емитиращата институция i по член 72б, параграф 3;

l_i = размерът на пасивите, включени от емитиращата институция i в елементите на приемливите пасиви в рамките на ограниченията, посочени в член 72б, параграф 3, съгласно последните оповестявания на емитиращата институция;

L_i = общият размер на непогасените задължения на емитиращата институция i по член 72б, параграф 3 съгласно последните оповестявания на емитента.

4. Когато обхванатата от член 92а институция майка от ЕС или институция майка в

държава членка има преки, непреки или синтетични позиции в капиталови инструменти или инструменти на приемливите пасиви на едно или повече дъщерни предприятия, които не се числят към подлежащата на преструктуриране група, в която е тази институция майка, органът за преструктуриране на тази институция майка, след консултация с органите за преструктуриране на съответните дъщерни предприятия, може да ѝ разреши да не прилага параграф 1, буква в), параграф 1, буква г) и параграф 2, а да приспадне по-малък размер, който той е определил. Този по-малък размер трябва да бъде не по-малък от следния размер (m), изчислен, както следва:

$$m_i = O_i + P_i - max\{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

където:

i = индексът, обозначаващ дъщерното предприятие;

O_i = размерът на капиталовите инструменти, емитирани от дъщерно предприятие i, който е признат в консолидираните собствени средства на институцията майка;

P_i = размерът на инструментите на приемливите пасиви, емитирани от дъщерно предприятие i и държани от институцията майка;

r_{RG} = отношението за съответната подлежаща на преструктуриране група съгласно член 92а, параграф 1, буква а) и член 45г от Директива 2014/59/ЕС;

R_i = общата рискова експозиция на субекта i, който е Г-СЗИ, изчислена в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4.

Ако по силата на първа алинея на институция майка е разрешено да приспада по-малкия размер, дъщерното предприятие изважда от съответния елемент на собствените средства и приемливите пасиви разликата между размера, изчислен в съответствие с параграф 1, буква в), параграф 1, буква г) и параграф 2, и този по-малък размер.

Член 72е

Приспадане на позициите в собствени инструменти на приемливите пасиви

За целите на член 72д, параграф 1, буква а) институциите изчисляват позициите си въз основа на брутните дълги позиции при спазване на следните изключения:

а) институциите могат да изчисляват размера на позициите въз основа на нетната дълга позиция, ако са изпълнени следните две условия:

(i) дългите и късите позиции са в една и съща базисна експозиция и късите позиции не са свързани с риск от контрагента;

(ii) както дългите, така и късите позиции се държат в търговския или в

банковия портфейл.

б) институциите определят сумата, която да се приспадне за преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към включените в тези индекси собствени инструменти на приемливите пасиви;

в) институциите могат да прихванат късите позиции в собствени инструменти на приемливите пасиви, произтичащи от къси позиции в базисните индекси, включително когато тези къси позиции включват риск от контрагента, от брутните дълги позиции в собствени инструменти на приемливите пасиви, произтичащи от позиции в свързани с индекси ценни книжа, ако са изпълнени следните две условия:

(i) дългите и късите позиции са в едни и същи базисни индекси;

(ii) както дългите, така и късите позиции се държат в търговския или в банковия портфейл.

Член 72ж

Основа за приспадане за елементите на приемливите пасиви

За целите на член 72д, параграф 1, букви б), в) и г) институциите приспадат брутните дълги позиции при спазване на изключенията, предвидени в членове 72з—72и.

Член 72з

Приспадане на позициите в приемливи пасиви на други субекти, които са Г-СЗИ

Институциите, които не използват изключението, предвидено в член 72й, извършват приспаданията, посочени в член 72д, параграф 1, букви в) и г), в съответствие със следното:

а) те могат да изчисляват преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на приемливите пасиви въз основа на нетната дълга позиция в същата базисна експозиция, ако са изпълнени следните две условия:

(i) падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или има остатъчен срок до падежа най-малко една година;

(ii) както дългата, така и късата позиция се държат в търговския или в банковия портфейл;

б) те определят сумата, която да се приспадне за преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като проучват обстойно базисната експозиция към включените в тези индекси инструменти на приемливите пасиви.

Член 72и

Приспадане на приемливите пасиви, когато дадена институция няма значителни инвестиции в субекти, които са Г-СЗИ

1. За целите на член 72д, параграф 1, буква в) институциите изчисляват приложимата подлежаща на приспадане сума, като умножават сумата в буква а) от настоящия параграф по коефициента, получен от изчислението в буква б) от настоящия параграф:

   а) общата сума, с която преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, и в инструменти на приемливите пасиви на субекти, които са Г-СЗИ, в нито един от които институцията няма значителни инвестиции, надхвърлят 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията след прилагане на следното:

      (i) членове 32—35;

      (ii) член 36, параграф 1, букви а)—ж), буква к), подточки ii)—v) и буква л), с изключение на сумата, която се приспада за отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;

      (iii) членове 44 и 45;

   б) сумата на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на приемливите пасиви на субекти, които са Г-СЗИ и в които институцията няма значителни инвестиции, разделена на общата сума на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, и в инструменти на приемливите пасиви на субекти, които са Г-СЗИ, в нито един от които подлежащият на преструктуриране субект няма значителни инвестиции.

2. Институциите изключват поетите позиции, държани за пет работни дни или по-малко, от посочената в параграф 1, буква а) сума и от изчисляването на посочения в параграф 1, буква б) коефициент.

3. Подлежащата на приспадане сума съгласно параграф 1 се разпределя на всеки държан от институцията инструмент на приемливите пасиви на субект, който е Г-СЗИ. Институциите определят сумата за всеки инструмент на приемливите пасиви, която се приспада съгласно параграф 1, като умножат посочената в буква а) от настоящия параграф сума по посочения в буква б) от настоящия параграф дял:

а) сумата на позициите, които подлежат на приспадане съгласно параграф 1;

б) дела на общата сума на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на приемливите пасиви на субекти, които са Г-СЗИ и в които институцията няма значителни инвестиции, представляван от всеки държан от нея инструмент на приемливите пасиви.

4. Сумата на позициите, посочени в член 72д, параграф 1, буква в), която е равна на или по-малка от 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията след прилагане на разпоредбите на параграф 1, буква а), подточки i), ii) и iii), не се приспада и за нея се прилагат, според случая, съответните рискови тегла по трета част, дял II, глава 2 или 3, или изискванията в трета част, дял IV.

5. Институциите определят за всеки инструмент на приемливите пасиви сумата, която съгласно параграф 4 е рисково претеглена, като умножат сумата на позициите, които съгласно параграф 4 задължително получават рисково тегло, по дела, получен от посоченото в параграф 3, буква б) изчисление.

Член 72й

Изключение за търговския портфейл от приспаданията от елементите на приемливите пасиви

1. Институциите могат да решат да не приспадат определена част от своите преки, непреки и синтетични позиции в инструменти на приемливите пасиви, която, както като общ размер, така и изчислена на брутна дълга основа, не надхвърля, след прилагане на членове 32—36, 5 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, стига да са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) позициите са в търговския портфейл;

б) инструментите на приемливите пасиви се държат за срок не по-дълъг от 30 работни дни.

2. За размера на елементите, които по силата на параграф 1 не се приспадат, се прилагат капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл.

3. Когато при приспаднати в съответствие с параграф 1 позиции установените в същия параграф условия вече не са налице, позициите се приспадат в съответствие с член 72ж, без да се прилагат изключенията в членове 72з и 72и.

РАЗДЕЛ 3
СОБСТВЕНИ СРЕДСТВА И ПРИЕМЛИВИ ПАСИВИ

Член 72к

Приемливи пасиви

Приемливите пасиви на дадена институция се състоят от елементите на приемливите пасиви след приспаданията, посочени в член 72д.

Член 72л
Собствени средства и приемливи пасиви

Собствените средства и приемливите пасиви на дадена институция се състоят от сбора на нейните собствени средства и приемливи пасиви.“.

(28) В част II, дял II заглавието на глава 6 се заменя със следното:

„Общи капиталови изисквания и изисквания за приемливите пасиви“

(29) Член 73 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Разпределения по инструменти“;

б) параграфи 1, 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„1. Капиталовите инструменти и пасивите, за които единствено институцията преценява дали да се изплатят разпределения не под формата на парични средства или капиталови инструменти, не могат да се считат за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред или на приемливите пасиви, освен ако институцията не е получила предварително разрешение от компетентния орган.

2. Компетентните органи дават посоченото в параграф 1 разрешение само ако считат, че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) възможността, с която разполага институцията да отменя плащания по инструмента, не се влияе отрицателно от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията;

б) капацитетът на инструмента или пасива да поема загуби не се влияе отрицателно от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията;

в) качеството на капиталовия инструмент или на пасива не се намалява по друг начин от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията.

Преди да предостави посоченото в параграф 1 разрешение, компетентният орган се консултира с органа за преструктуриране относно това дали институцията изпълнява тези условия.

3. Капиталовите инструменти и пасивите, за които юридическо лице, различно от институцията, която ги емитира, има право да реши или да изиска разпределенията по тях да се изплатят не под формата на парични средства или капиталови инструменти, не могат да се считат за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред или на приемливите пасиви.

4. Институциите могат да използват широк пазарен индекс като една от базите за определяне на размера на разпределенията по инструментите на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред или на приемливите пасиви.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Институциите докладват и оповестяват широките пазарни индекси, на които се основават техните капиталови инструменти и инструменти на приемливите пасиви.“.

(30) В член 75 уводното изречение се заменя със следното:

Изискванията относно падежа на късите позиции, посочени в член 45, буква а), член 59, буква а), член 69, буква а) и член 72з, буква а), се считат за удовлетворени по отношение на държаните позиции, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:“.

(31) В член 76 параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. За целите на член 42, буква а), член 45, буква а), член 57, буква а), член 59, буква а), член 67, буква а), член 69, буква а) и член 72з, буква а) институциите могат да намалят размера на дадена дълга позиция в капиталов инструмент с частта от индекс, която е съставена от същата хеджирана базисна експозиция, ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) хеджираната дълга позиция и късата позиция в индекс, който е използван за хеджиране на тази дълга позиция, са държани в търговския портфейл или в банковия портфейл;

б) посочените в буква а) позиции са включени по справедлива стойност в баланса на институцията.

2. Когато компетентният орган е дал предварително разрешение, институцията може да използва консервативна оценка на базисната си експозиция във включени в индекси капиталови инструменти като алтернатива на изчисляването на своята експозиция спрямо елементите, посочени в една или повече от следните букви:

а) включени в индекси собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред и на приемливите пасиви;

б) включени в индекси инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор;

в) включени в индекси инструменти на приемливите пасиви, емитирани от институции.

3. Компетентните органи дават разрешението, посочено в параграф 2, само ако институцията им е представила убедителни доказателства, че за нея наблюдението на базисната ѝ експозиция към елементите, посочени в една или повече букви от параграф 2 — според случая, ще представлява оперативна тежест.“.

(32) Член 77 се заменя със следното:

„Член 77
Условия за намаляване на собствените средства и приемливите пасиви

Институцията трябва да поиска предварително разрешение на компетентния орган, за да извърши едно от следните или и двете заедно:

а) да намали, да изкупи или да изкупи обратно емитираните от нея инструменти на базовия собствен капитал от първи ред по разрешения от приложимото национално право начин;

б) да изиска, изкупи, откупи или изкупи обратно инструменти на допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред, или на инструменти на приемливите пасиви — според случая, преди техния договорен падеж.“.

(33) Член 78 се заменя със следното:

„Член 78
Разрешение от надзорния орган за намаляване на собствените средства и приемливите пасиви

1. Компетентният орган дава разрешение на институцията да намали, изкупи обратно, изиска или откупи инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред или на приемливите пасиви, ако е изпълнено някое от следните условия:

а) преди извършване на действието по член 77 или едновременно с него институцията заменя инструментите, посочени в член 77, с капиталови инструменти или инструменти на приемливите пасиви със същото или по-високо качество при условия, които не накърняват капацитета ѝ да генерира доход;

б) институцията е предоставила на компетентния орган убедителни доказателства, че след въпросното действие собствените ѝ средства и приемливите ѝ пасиви надхвърлят изискванията, определени в настоящия регламент, в Директива 2013/36/ЕС и в Директива 2014/59/ЕС, с маржина, който компетентният орган е счел за необходим.

Преди да даде посоченото разрешение компетентният орган се консултира с органа за преструктуриране.

Ако институцията предостави достатъчни гаранции, че може да функционира с равнище на собствените средства над изискваното в настоящия регламент, в Директива 2013/36/ЕС и в Директива 2014/59/ЕС, органът за преструктуриране, след консултации с компетентния орган, може да ѝ даде общо предварително разрешение да изисква, изкупува, откупува или изкупува обратно инструменти на приемливите пасиви при спазването на определени критерии с цел тези бъдещи действия да са в съответствие с условията, определени в букви а) и б) от настоящия параграф. Това общо предварително разрешение се дава само за период до една година, след което може да бъде подновено. То се дава само за предварително определен от органа за преструктуриране размер. Органите за преструктуриране уведомяват компетентните органи за всяко общо предварително разрешение, което са дали.

Ако институцията предостави достатъчни гаранции, че може да функционира с равнище на собствените средства над изискваното в настоящия регламент, в Директива 2013/36/ЕС и в Директива 2014/59/ЕС, компетентният орган, след консултации с органа за преструктуриране, може да ѝ даде общо предварително разрешение да изисква, изкупува, откупува или изкупува обратно инструменти на приемливите пасиви при спазването на определени критерии с цел тези бъдещи действия да са в съответствие с условията, определени в букви а) и б) от настоящия параграф. Това общо предварително разрешение се дава само за период до една година, след което може да бъде подновено. То се дава за предварително определен от компетентния орган размер. При инструментите на базовия собствен капитал от първи ред този предварително определен размер не надхвърля 3 % от съответната емисия, нито 10 % от сумата, с която базовият собствен капитал от първи ред надхвърля сбора на изискванията за базовия собствен капитал от първи ред, определени в настоящия регламент, в Директива 2013/36/ЕС и в Директива 2014/59/ЕС, с маржина, който компетентният орган е счел за необходим. При инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред този предварително определен размер не надхвърля 10 % от съответната емисия, нито 3 % от общия размер на непогасените инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред — според случая. При инструментите на приемливите пасиви предварително определеният размер се определя от органа за преструктуриране след консултация с компетентния орган.

Ако институцията наруши някой от критериите, определени за целите на

общото предварително разрешение, компетентните органи го оттеглят.

2. Когато компетентните органи извършват оценката по параграф 1, буква а) — доколко заместващите инструменти не накърняват капацитета на институцията да генерира доход, те взимат под внимание степента, в която тези заместващи капиталови инструменти и пасиви пораждат повече разходи за институцията, отколкото инструментите, които заменят.

3. Когато институцията предприема посоченото в член 77, буква а) действие и приложимото национално право забранява отказа от изкупуване на посочените в член 27 инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, компетентният орган може да я освободи от изискванията по параграф 1 от настоящия член, като обаче изиска от нея да ограничи изкупуването на такива инструменти по подходящ начин.

4. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да изискват, изкупуват, откупуват или изкупуват обратно инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред до пет години след датата на тяхното емитиране, стига да са спазени условията по параграф 1, както и всички изброени по-долу условия:

а) има промяна в регулаторната класификация на тези инструменти, която може да доведе до тяхното изключване от собствените средства, или те са прекласифицирани като форма на собствени средства с по-ниско качество, и са изпълнени следните две условия:

(i) компетентният орган счита, че тази промяна е достатъчно сигурна;

(ii) институцията е представила на компетентния орган убедителни доказателства, че регулаторната прекласификация на тези инструменти не е могла да бъде предвидена към момента на емитирането им;

б) има промяна в приложимото данъчно третиране на тези инструменти, като институцията представя на компетентния орган убедителни доказателства, че тази промяна е съществена и не е могла да бъде предвидена към момента на емитирането на инструментите;

в) инструментите са унаследени по смисъла на член 484 от РКИ;

г) преди извършване на действието по член 77 или едновременно с него институцията заменя инструментите, посочени в член 77, с капиталови инструменти или инструменти на приемливите пасиви със същото или по-високо качество при условия, които не накърняват капацитета ѝ да генерира доход, а компетентният орган е разрешил това действие, считайки го за полезно от пруденциална гледна точка и основателно

поради извънредни обстоятелства;

д) инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред се изкупуват обратно с цел поддържане на пазара.

Преди да даде посоченото разрешение компетентният орган се консултира по тези условия с органа за преструктуриране.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) значението на „не накърняват капацитета на институцията да генерира доход“;

б) подходящите начини за ограничаване на изкупуването, посочено в параграф 3;

в) процеса — сроковете и процедурите за предоставяне на предварително одобрение от компетентните органи за някое от изброените в член 77 действия, както и изисквания във връзка с данните при подаване на заявление от институция за разрешение от компетентния орган за извършване на някое от изброените в член 77 действия, в т.ч. процедурата при обратно изкупуване на акции, емитирани в полза на членове на кооперативни дружества, и срока за обработване на такова заявление;

г) извънредните обстоятелства, посочени в параграф 4;

д) значението на термина „поддържане на пазара“, посочен в параграф 4.

ЕБО предоставя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [3 месеца след влизането в сила].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.“.

(34) Член 79 се изменя, както следва:

а) Заглавието се заменя със следното:

„Временно неприлагане на приспаданията от собствените средства и приемливите пасиви“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато дадена институция притежава капиталови инструменти или пасиви или е отпуснала подчинени заеми — според случая, те временно се считат за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред в предприятие от финансовия сектор, или за инструменти на приемливите пасиви в институция,

а когато компетентният орган счете, че тези позиции са за целите на операция по финансова помощ с оглед оздравяване и спасяване на това дружество или тази институция, той може временно да отмени прилагането на разпоредбите относно приспаданията, които иначе биха се прилагали към тези инструменти.“.

(35) Член 80 се изменя, както следва:

а) Заглавието се заменя със следното:

„Постоянен анализ на качеството на собствените средства и приемливите пасиви“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. ЕБО наблюдава качеството на капиталовите инструменти и инструментите на приемливите пасиви, емитирани от институции в Съюза, и уведомява незабавно Комисията при наличието на съществени доказателства, че тези инструменти не изпълняват съответните критерии за приемливост, установени в настоящия регламент.

При поискване от ЕБО компетентните органи незабавно му препращат цялата информация във връзка с емитираните нови капиталови инструменти или нови видове пасиви, която той счита, че му е необходима, за да наблюдава качеството на капиталовите инструменти и инструментите на приемливите пасиви, емитирани от институции в Съюза.“;

в) в параграф 3 уводното изречение се заменя със следното:

„3. ЕБО предоставя технически съвети на Комисията относно всякакви значими изменения, които смята за необходими за определянето на собствените средства и приемливите пасиви, в резултат на което и да е от следните:“.

(36) В член 81 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Малцинствените участия включват сумата на базовия собствен капитал от първи ред, когато са изпълнени следните условия:

а) дъщерното предприятие е някое от следните:

(i) институция;

(ii) предприятие, за което съгласно приложимото национално право се прилагат изискванията на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС;

(iii) междинен финансов холдинг в трета държава, за който се прилагат същите норми като за кредитните институции от тази трета държава, ако Комисията в съответствие с член 107, параграф 4 е

решила, че тези норми са най-малкото еквивалентни на нормите в настоящия регламент;

б) дъщерното предприятие е напълно включено в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2;

в) посоченият в уводната част на настоящия параграф базов собствен капитал от първи ред се държи от лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.“.

(37) Член 82 се заменя със следното:

„Член 82

Квалифициран допълнителен капитал от първи ред, квалифициран капитал от първи ред, квалифициран капитал от втори ред и квалифицирани собствени средства

Квалифицираният допълнителен капитал от първи ред, квалифицираният капитал от първи ред, квалифицираният капитал от втори ред и квалифицираните собствени средства обхващат малцинствените участия, инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред — според случая, плюс неразпределената печалба и премийните резерви от емисии във връзка с тях, на дъщерно предприятие, когато са изпълнени следните условия:

а) дъщерното предприятие е някое от следните:

(i) институция;

(ii) предприятие, което за съгласно приложимото национално право се прилагат изискванията на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС;

(iii) междинен финансов холдинг в трета държава, за който се прилагат същите норми като за кредитните институции от тази трета държава, ако Комисията в съответствие с член 107, параграф 4 е решила, че тези норми са най-малкото еквивалентни на нормите в настоящия регламент;

б) дъщерното предприятие е напълно включено в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2;

в) тези инструменти са собственост на лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.“.

(38) В член 83 уводното изречение на параграф 1 се заменя със следното:

„1. Инструментите на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, емитирани от дружество със специална цел, и свързаните с тях премийни резерви от емисии се включват до 31 декември 2021 г. в квалифицирания допълнителен капитал от първи ред, квалифицирания капитал от първи ред, квалифицирания капитал от втори ред или в квалифицираните собствени средства — според случая, само когато са

изпълнени следните условия:“.

(39) Член 92 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква г):

„г) отношение на ливъридж от 3 %.“.

б) в параграф 3 букви б), в) и г) се заменят със следното:

„б) капиталовите изисквания за дейността на институцията по търговския портфейл, за следното:

(iv) пазарния риск, както е определен в дял IV от настоящата част;

(v) значителните експозиции, надхвърлящи посочените в членове 395—401 граници, в рамките на разрешения на институцията размер на надхвърляне, определен съгласно четвърта част;

в) капиталовите изисквания за пазарен риск, както е определен в дял IV от настоящата част, за всички стопански дейности, пораждащи валутен или стоков риск;

г) капиталовите изисквания, определени в съответствие с дял V, с изключение на член 379 — за риска във връзка със сетълмента.“.

(40) Добавят се следните членове 92а и 92б:

„Член 92а
Капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви при Г-СЗИ

1. При спазване на разпоредбите на членове 93 и 94 и на изключенията, предвидени в параграф 2 от настоящия член, институциите, които са определени като подлежащи на преструктуриране субекти и са Г-СЗИ или част от Г-СЗИ, непрекъснато спазват следните капиталови изисквания и изисквания за приемливи пасиви:

а) отношение от 18 %, основано на риска, което представлява собствените средства и приемливите пасиви на институцията, изразени като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4;

б) отношение от 6,75 %, неосновано на риска, което представлява собствените средства и приемливите пасиви на институцията, изразени като процент от мярката за обща експозиция по член 429, параграф 4.

2. Изискването в параграф 1 не се прилага в следните случаи:

а) в рамките на три години след датата, на която институцията или групата, от която институцията е част, е определена за Г-СЗИ;

б) в рамките на две години след датата, на която органът за преструктуриране е приложил, в съответствие с Директива 2014/59/ЕС, инструмента за споделяне на загуби;

в) в рамките на две години след датата, на която, с цел да се рекапитализира без прилагането на инструменти за преструктуриране, подлежащият на преструктуриране субект е въвел алтернативната мярка от страна на частния сектор, посочена в член 32, параграф 1, буква б) от Директива 2014/59/ЕС, с която капиталовите инструменти и другите пасиви са били обезценени или преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

3. Когато общата стойност, произтичаща от прилагането на изискванията в параграф 1, буква а) към всеки подлежащ на преструктуриране субект от същата Г-СЗИ, надхвърли капиталовото изискване и изискването за приемливи пасиви, изчислено в съответствие с член 12, органът за преструктуриране на институцията майка от ЕС може, след като се консултира с другите съответни органи за преструктуриране, да действа в съответствие с член 45г, параграф 3 или член 45з, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС.

Член 92б

Капиталови изисквания и изисквания за приемливи пасиви при Г-СЗИ извън ЕС

Институциите, които са значими дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън ЕС и не са подлежащи на преструктуриране субекти, непрекъснато спазват капиталово изискване и изискване за приемливи пасиви в размер на 90 % от капиталовото изискване и изискването за приемливи пасиви по член 92а.

С оглед на спазването на параграф 1, инструментите на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред и на приемливите пасиви се взимат предвид само ако се държат от предприятието майка на институцията в трета държава.“.

(41) Член 94 се заменя със следното:

„Член 94

Дерогация за малък търговски портфейл

1. Чрез дерогация от член 92, параграф 3, буква б) институциите могат да изчисляват капиталовото изискване за дейността си по търговския портфейл в съответствие с параграф 2, при условие че според извършваната месечно оценка размерът на балансовата и задбалансовата им дейност по търговския портфейл не надхвърля следните прагове:

а) 5 % от общите активи на институцията;

б) 50 милиона евро.

2. Когато са изпълнени условията по параграф 1, институциите могат да

изчисляват капиталовото изискване за дейността си по търговския портфейл, както следва:

а) при договорите, изброени в приложение II, точка 1, договорите, свързани с капиталови инструменти, които са посочени в приложение II, точка 3, и кредитните деривати институциите могат да освобождават тези позиции от капиталовото изискване по член 92, параграф 3, буква б);

б) при позициите в търговския портфейл, различни от посочените в буква а), институциите могат да заменят капиталовото изискване по член 92, параграф 3, буква б) с изискването, изчислено съгласно член 92, параграф 3, буква а).

3. За целите на параграф 1 институциите изчисляват размера на балансовата и задбалансовата си дейност по търговския портфейл към дадена дата, като спазват следните изисквания:

а) всички позиции, включени в търговския портфейл в съответствие с член 104, се включват в изчислението, с изключение на следните:

(i) валутните и стоковите позиции;

(ii) кредитните деривати, които са признати за вътрешно хеджиране на експозиции към кредитен риск в банковия портфейл или към риск от контрагента;

б) всички позиции се оценяват по пазарни цени към посочената дата; когато пазарната цена на дадена позиция не е налична към въпросната дата, институциите приемат за тази позиция най-актуалната ѝ пазарна цена;

в) абсолютните стойности на дългите и късите позиции се сумират.

4. Институциите уведомяват компетентните органи, когато изчисляват или престанат да изчисляват капиталовите изисквания за дейността си по търговския портфейл в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

5. Институция, която престане да отговаря на някое от условията в параграф 1, незабавно уведомява за това компетентния орган.

6. При настъпване на някое от следните събития, в срок до три месеца институцията престава да определя капиталовите изисквания за дейността си по търговския портфейл в съответствие с параграф 2:

а) институцията не отговаря на никое от условията в параграф 1 през три последователни месеца;

б) институцията не отговаря на никое от условията в параграф 1 през повече от 6 от 12-те предходни месеца.

7. На институция, престанала да изчислява капиталовите изисквания за дейността си по търговския портфейл в съответствие с настоящия член, може да се разреши отново да изчислява капиталовите изисквания за дейността си по търговския портфейл в съответствие с настоящия член само ако докаже на компетентния орган, че всички условия в параграф 1 са били изпълнени за целогодишен период без прекъсване.

8. Институциите не откриват позиция в търговския портфейл с единствената цел да отговарят при месечната оценка на някое от условията в параграф 1.“.

(42) Член 99 се заменя със следното:

„Член 99

Докладване във връзка с капиталовите изисквания и финансовата информация

1. Институциите докладват на компетентните органи във връзка със задълженията по член 92, в съответствие с настоящия член.

   Органите за преструктуриране докладват на компетентните си органи във връзка със задълженията по членове 92а и 92б най-малко на всеки шест месеца.

2. В допълнение към докладването относно собствените средства, посочено в параграф 1, институциите докладват на компетентните си органи финансова информация, когато са едно от следните:

   а) институция, за която се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 1606/2002;

   б) кредитна институция, която по силата на член 5, буква б) от Регламент (ЕО) № 1606/2002 изготвя своите консолидирани отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти.

3. По силата на член 24, параграф 2 от настоящия регламент компетентните органи могат да поискат от кредитните институции, които определят своите собствени средства на консолидирана основа в съответствие с международните счетоводни стандарти, да докладват финансова информация в съответствие с настоящия член.

4. Докладите, изисквани по силата на параграфи 1—3, се предоставят от малките институции, както са определени в член 430а, на годишна основа, а от всички останали институции, при спазване на параграф 6 — на всеки шест месеца или по-често.

5. Докладването на финансова информация, посочено в параграфи 2 и 3, включва само необходимата информация за придобиването на обстойна представа за рисковия профил на дадената институция и за системните рискове, които тя поражда за финансовия сектор или за реалната икономика, както е посочено в

Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на единните формати, честотата, датите на докладването, определенията и информационно-техническите решения във връзка с посоченото в параграфи 1—3 и в член 100 докладване.

Изискванията за докладване, определени в настоящия член, се прилагат спрямо институциите по пропорционален начин, според тяхната големина и сложност, както и според естеството и степента на рисковете, които дейността им поражда.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО оценява финансовото въздействие на Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията[29] върху институциите по отношение на разходите за съблюдаване на нормативната уредба и докладва констатациите си на Комисията не по-късно от [31 декември 2019 г.]. В този доклад по-специално се анализира дали изискванията за докладване са били приложени по достатъчно пропорционален начин. За тази цел в доклада:

а) институциите се класифицират в категории според своята големина и сложност, както и според естеството и степента на рисковете, които дейността им поражда. В доклада по-специално се съдържа категорията на малките институции, както е определена в член 430а;

б) за всяка категория институции се измерва през съответния период бремето във връзка с докладването — съблюдаване на изискванията за докладване, определени в Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014, като се вземат предвид следните принципи:

(i) бремето във връзка с докладването се измерва като отношение на разходите за съблюдаване на нормативната уредба спрямо нетния доход на институциите през съответния период;

(ii) разходите за съблюдаване на нормативната уредба включват всички разходи, пряко или непряко свързани с внедряването и текущото функциониране на системите за докладване, в т.ч. разходите за персонал, за информационни системи и за правни, счетоводни, одиторски и консултантски услуги;

[29] Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията от 16 април 2014 г. за определяне, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета, на техническите стандарти за изпълнение по отношение на предоставянето на информация от институциите на надзорните органи (ОВ L 191, 28.6.2014 г., стр. 1).

(iii) „съответен период“ е всеки годишен период, през който институциите са направили разходи за съблюдаване на нормативната уредба — по подготовката за изпълнение на определените в Регламент (ЕС) № 680/2014 изисквания за докладване и по текущата експлоатация на системите за докладване;

в) оценява се дали и доколко разходите за съблюдаване на нормативната уредба значително възпрепятстват навлизането на новоучредени институции на пазара;

г) за всяка категория институции се оценява, по отношение на алтернативните разходи, въздействието на разходите за съблюдаване на нормативната уредба, посочени в буква б), подточка ii); както и

д) се препоръчват изменения на Регламент (ЕС) № 680/2014 с цел да се намали бремето на институциите — или на някои категории от тях — във връзка с докладването, когато това е уместно предвид целите на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС. В доклада задължително се съдържат препоръки за това как да се намали степента на подробност на изискванията за докладване за малките институции по член 430а.

8. За целите на параграф 7, буква г) „алтернативни разходи“ означава стойността на загубата за институциите поради непредоставени на клиентите услуги в резултат на разходи за съблюдаване на нормативната уредба.

9. Ако са изпълнени изброените по-долу условия, компетентните органи се консултират с ЕБО дали други институции освен посочените в параграфи 2 и 3 следва да докладват финансова информация на консолидирана основа в съответствие с параграф 2:

а) съответните институции все още не докладват на консолидирана основа;

б) съответните институции подлежат на счетоводните разпоредби на Директива 86/635/ЕИО;

в) докладването на финансова информация се счита за необходимо за придобиването на обстойна представа за рисковия профил на дадената институция и за системните рискове, които тя поражда за финансовия сектор или за реалната икономика, както е посочено в Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на форматите, които институциите по първа алинея да използват за посочените в нея цели.

В съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените във втора алинея технически стандарти

за изпълнение.

10. Ако даден компетентен орган сметне, че информация, която не е обхваната от техническия стандарт за изпълнение по параграф 6, е необходима за постигането на посочените в параграф 5 цели, той уведомява ЕБО и ЕССР за допълнителната информация, която намира за необходимо да бъде включена в техническия стандарт за изпълнение по посочения параграф.

11. Компетентните органи могат да отменят прилагането на изискванията за докладване на дадена информация, посочена в техническите стандарти за изпълнение, посочени в настоящия член и в членове 100, 101, 394, 415 и 430, ако вече са я получили по други пътища от определените в посочените по-горе технически стандарти за изпълнение, в т.ч. — в различен формат или степен на подробност.“

(43) Член 100 се заменя със следното:

„Член 100
Изисквания за докладване във връзка с тежестите върху активи

1. Институциите докладват на компетентните органи степента на тежестите върху активите си.

2. В доклада по параграф 1 тежестите върху активи се представят по видове — споразумения за обратно изкупуване, предоставяне в заем на ценни книжа, секюритизирани експозиции или кредити, с които се обезпечават покрити облигации. “.

(44) В член 101, параграф 1 уводното изречение се заменя със следното:

„1. Всеки шест месеца институциите докладват на компетентните органи следните обобщени данни за всеки национален пазар на недвижими имоти, към който имат експозиции:“.

(45) В член 101 параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

„4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне, по отношение на обобщените данни по параграф 1, на единните формати, определенията, честотата и датите за докладване, а така също и на информационно-техническите решения.

В съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение.

5. Чрез дерогация от параграф 1, малките институции, както са определени в член 430а, докладват информацията по параграф 1 веднъж годишно.“.

(46) Член 102 се изменя, както следва:

а) Параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Намерението за търгуване се доказва въз основа на стратегиите, политиките и процедурите, установени от институцията в съответствие с член 104 за управление на позицията или портфейла.

3. В съответствие с член 103 институциите въвеждат и поддържат системи и контролни механизми за управление на търговския си портфейл.

4. Позициите в търговския портфейл се разпределят към търговските звена, създадени от институцията в съответствие с член 104б, освен ако институцията отговаря на условията, за да ги третира по член 94, или ѝ е предоставено освобождаването, посочено в член 104б, параграф 3.“

б) Добавят се следните параграфи 5 и 6:

„5. Позициите в търговския портфейл подлежат на изискванията за пруденциална оценка, посочени в член 105.

6. Институциите третират вътрешното хеджиране в съответствие с член 106.“.

(47) Член 103 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институциите имат ясно определени политики и процедури за цялостното управление на търговския портфейл. Тези политики и процедури обхващат най-малко:

а) дейностите, които институцията смята за принадлежащи към търгуването и за съставляващи част от търговския портфейл за целите на капиталовите изисквания;

б) степента, в която дадена позиция всекидневно може да бъде оценявана по пазарни цени при активен, ликвиден и двупосочен пазар;

в) за позициите, които се оценяват въз основа на модел — степента, в която институцията може:

(i) да определи всички съществени рискове на позицията;

(ii) да хеджира всички съществени рискове на позицията с инструменти, за които съществува активен, ликвиден и двупосочен пазар;

(iii) да получи надеждни оценки за основните допускания и параметри, използвани в модела;

г) степента, в която институцията може и е задължена да оценява позицията по начин, който може да бъде утвърден от външен експерт по последователен начин;

д) степента, в която правни ограничения или други оперативни изисквания биха се отразили неблагоприятно на способността на институцията бързо да закрие или хеджира позиция;

е) степента, в която институцията може и е задължена да управлява активно риска на позициите в рамките на дейностите по търгуването;

ж) степента, в която институцията може да прехвърля риск или позиции между банковия и търговския портфейл, както и критериите по член 104а за такива прехвърляния.“;

б) В параграф 2 уводната част се заменя със следното:

„2. При управлението на позициите или на портфейлите от позиции в търговския портфейл институцията спазва всички изброени по-долу изисквания:“;

в) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) налице е ясно документирана стратегия за търгуване на позицията или портфейлите в търговския портфейл, която висшето ръководство одобрява и която включва очаквания период на държане;“;

г) в параграф 2 въвеждащата част на буква б) се изменя, както следва:

„б) налице са ясно определени политики и процедури за активно управление на позициите и портфейлите в търговския портфейл. Тези политики и процедури включват следното:“;

д) в параграф 2, буква б) подточка i) се изменя, както следва:

„i) кои позиции или портфейли от позиции могат да се откриват от отделните търговски звена или от определени дилъри — според случая;“.

(48) Член 104 се заменя със следното:

„Член 104
Включване в търговския портфейл

1. Институциите имат ясно определени политики и процедури за установяване на това коя позиция да бъде включена в търговския портфейл за целите на изчисляването на капиталовите изисквания, като тези политики и процедури отговарят на изискванията в член 102, на определението за търговски портфейл

в член 4, параграф 1, точка 86 и на разпоредбите на настоящия член, като се отчитат възможностите и практиките на отделните институции за управление на риска. Институциите надлежно документират как спазва тези практики и процедури, подлагат ги на вътрешен одит поне веднъж годишно и предоставят резултатите от одита на разположение на компетентните органи.

2. В търговския портфейл се включват позициите в следните инструменти:

а) инструменти, които отговарят на изискванията по параграфи 6—9 за включване в портфейла за корелационно търгуване (ПКТ);

б) финансови инструменти, които се управляват на търговска платформа, създадена в съответствие с член 104б;

в) финансови инструменти, които водят до нетна къса кредитна или капиталова позиция;

г) инструменти, които произтичат от ангажименти за поемане на емисия;

д) финансови пасиви или активи, оценени по справедлива стойност;

е) инструменти, които произтичат от дейността по поддържане на пазара;

ж) предприятия за колективно инвестиране, ако отговарят на условията по параграф 10 от настоящия член;

з) борсово котирани капиталови инструменти;

и) свързани с търгуването СФЦК;

й) опции, включително разделени внедрени деривати от инструменти в банковия портфейл, които са свързани с кредитен или капиталов риск.

За целите на буква в) от настоящия параграф дадена институция има нетна къса капиталова позиция, ако намаляването на цената на капиталовите инструменти води до печалба за институцията. Аналогично, институцията има нетна къса кредитна позиция, ако увеличаването на кредитния спред или влошаването на кредитоспособността на емитент или група от емитенти води до печалба за институцията.

3. В търговския портфейл не се включват позициите в следните инструменти:

а) инструменти, определени за краткосрочно финансиране на заеми, които подлежат на секюритизиране;

б) недвижима собственост;

в) кредити на физически лица и на МСП;

г) други предприятия за колективно инвестиране, освен посочените в

параграф 2, буква ж), в които институцията няма възможност ежедневно да разполага с точна и обстойна информация за фонда или да получава реални цени за капиталовите си инвестиции в него;

д) договори за деривати с някой от базисните инструменти по букви а)—г);

е) инструменти, държани с цел хеджиране на конкретен риск при дадена позиция в някой от инструментите по букви а)—д).

4. Независимо от разпоредбите на параграф 2, институциите могат и да не отнесат към търговския си портфейл дадена позиция във финансов инструмент по параграф 2, букви д)—и), ако представят на компетентните органи убедителни доказателства, че позицията не се държи с цел търгуване, нито за хеджиране на позиции, държани с цел търгуване.

5. Компетентните органи могат да изискат от отделните институции да представят доказателства, че позиция, различна от посочените в параграф 3, трябва да бъде отнесена към търговския портфейл. При липса на подходящи доказателства компетентните органи могат да изискат от дадената институция да преразпредели към банковия портфейл тази позиция, освен ако позицията не е сред посочените в параграф 2, букви а)—г).

6. Компетентните органи могат да изискат от отделните институции да представят доказателства, че позиция, различна от посочените в параграф 2, букви а)—г), трябва да бъде отнесена към банковия портфейл. При липса на подходящи доказателства компетентните органи могат да изискат от дадената институция да преразпредели към търговския портфейл тази позиция, освен ако позицията не е сред изброените в параграф 3.

7. Към ПКТ се отнасят секюритизиращите позиции и кредитните деривати за n-то неизпълнение, които удовлетворяват следните критерии:

а) позициите не са нито пресекюритизиращи позиции, нито опции върху секюритизационен транш, нито каквито и да било други деривати по секюритизирани експозиции, които не предоставят пропорционален дял от приходите от секюритизационен транш;

б) всичките им базисни инструменти са:

(i) издадени върху задължения на едно лице инструменти, включително издадени върху задължения на едно лице кредитни деривати, за които има ликвиден двупосочен пазар;

(ii) обичайно търгувани индекси, базирани на инструментите по подточка i).

Счита се, че има двупосочен пазар, когато има независими добросъвестни

предложения за покупка и продажба, така че в рамките на един ден може да бъде определена цена, достатъчно близка до последната продажна цена или до текущите добросъвестни конкурентни котировки за покупка и продажба, и на тази цена може да бъде извършен сетълмент за относително кратко време съобразно обичайната търговска практика.

8. Позициите с някой от следните базисни инструменти не се включват в ПКТ:

а) базисните инструменти, които принадлежат към класовете експозиции по член 112, буква з) или и);

б) вземане от дружество със специална цел, пряко или непряко обезпечено с позиция, която сама по себе си не би отговаряла на изискванията на параграф 6 за включване в ПКТ.

9. Институциите могат да включват в ПКТ позиции, които не са нито секюритизиращи позиции, нито кредитни деривати за n-то неизпълнение, но които хеджират други позиции от този портфейл, при условие че за инструмента или базисните му инструменти съществува ликвиден двупосочен пазар по смисъла на параграф 7, последна алинея.

10. Институциите отнасят към търговския портфейл позициите в предприятията за колективно инвестиране, ако е изпълнено някое от следните условия:

а) институцията може ежедневно да има точна и обстойна информация за предприятието за колективно инвестиране;

б) институцията може ежедневно да получава цени за предприятието за колективно инвестиране.“.

(49) Добавят се следните членове 104а и 104б:

„Член 104а
Прекласифициране на позиции

1. Институциите, с цел капиталовите им изисквания да удовлетворяват компетентните органи, имат ясно определени политики относно това кои извънредни обстоятелства обосновават прекласифицирането на дадена позиция от търговския портфейл в позиция от банковия портфейл и обратно — на позиция от банковия портфейл в позиция от търговския портфейл. Институциите правят преглед на тези политики най-малко веднъж годишно.

За целите на настоящия член, до [две години след влизането в сила на настоящия регламент] ЕБО разработва насоки относно значението на „изключителни обстоятелства“.

2. Компетентните органи дават разрешение на дадена институция да прекласифицира, за целите на определяне на капиталовите изисквания, позиция

от търговския портфейл като позиция от банковия портфейл и обратно — позиция от банковия портфейл като позиция от търговския портфейл, само ако институцията им е предоставила писмени доказателства, че решението ѝ да прекласифицира съответната позиция е резултат от извънредно обстоятелство съгласно определените от самата нея в съответствие с параграф 1 политики. За тази цел институцията, в съответствие с член 104, предоставя убедителни доказателства, че позицията вече не отговаря на изискванията за класифициране в търговския или съответно — в банковия портфейл.

Решението по първа алинея се одобрява от ръководния орган на институцията.

3. Когато компетентните органи са издали разрешение в съответствие с параграф 2, институцията:

а) публично оповестява на най-ранната отчетна дата, че позицията е била прекласифицирана;

б) при спазване на предвиденото в параграф 4 третиране определя, в съответствие с член 92 и считано от най-ранната отчетна дата, капиталовите изисквания за прекласифицираната позиция.

4. Ако към първата отчетна дата нетното изменение в размера на капиталовите изисквания на институцията в резултат на прекласифицирането на позицията води до нетно намаление на капиталовите изисквания, институцията трябва да разполага с допълнителни собствени средства в размер на това нетно изменение и публично да оповести този техен размер. Размерът на тези допълнителни собствени средства остава постоянен до падежа на позицията освен ако компетентните органи не разрешат на институцията да оттегли тази сума на по-ранна дата.

5. Прекласификацията на позиция в съответствие с настоящия член не се отменя.

Член 104б

Изисквания за търговските звена

1. Институциите създават търговски звена и разпределят всяка от позициите в търговския си портфейл към някое от тези звена. Позициите в търговския портфейл се разпределят към едно и също търговско звено само ако отговарят на договорената делова стратегия на звеното и са непрекъснато управлявани и контролирани в съответствие с параграф 2.

2. Търговските звена на институциите неотклонно спазват следните изисквания:

а) всяко търговско звено има ясна и свойствена делова стратегия, както и подходящата за нея структура за управление на риска;

б) всяко търговско звено има ясна организационна структура; позициите в търговското звено се ръководят от определени дилъри в рамките на институцията; всеки дилър в търговското звено е натоварен с определени функции; един дилър трябва да работи само към едно търговско звено; във всяко търговско звено трябва да има водещ дилър за наблюдение на дейностите и на останалите дилъри в търговското звено;

в) всяко търговско звено определя ограничения за позициите в съответствие с деловата си стратегия;

г) поне веднъж седмично се изготвят доклади за дейността, рентабилността, управлението на риска и нормативните изисквания на търговското звено; тези доклади редовно се предоставят на ръководния орган на институцията;

д) всяко търговско звено има ясен годишен бизнес план с ясно определена политика относно възнагражденията, основаваща се на стабилни критерии, използвани за измерване на резултатите.

3. Институциите уведомяват компетентните органи за начина, по който спазват изискванията на параграф 2. Компетентните органи могат да изискат от дадена институция да промени структурата или организацията на своите търговски звена с цел да спази разпоредбите на настоящия член.

4. Чрез дерогация от параграф 1 институциите, които определят капиталовите изисквания за пазарен риск чрез подходите по член 325, параграф 1, букви а) и в), могат да поискат освобождаване, пълно или частично, от изискванията на настоящия член. Компетентните органи могат да предоставят освобождаване, ако институцията докаже, че:

а) неспазването на изискванията по параграф 2 не би имало съществено неблагоприятно въздействие върху способността ѝ ефективно да управлява и контролира пазарния риск при позициите си в търговския портфейл;

б) спазва общите изисквания за управление на търговския портфейл, предвидени в член 103.“.

(50) Член 105 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всички позиции в търговския портфейл и позиции в банковия портфейл, оценени по справедлива стойност, подлежат на посочените в настоящия член стандарти за пруденциална оценка. Институциите по-специално се уверяват, че пруденциалната оценка на позициите в търговския им портфейл е с подходяща степен на надеждност предвид динамичния характер на позициите в търговския портфейл и на оценените по справедлива стойност позиции в

банковия портфейл, изискванията за пруденциална надеждност, както и режима на действие и целта на капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл и за оценените по справедлива стойност позиции в банковия портфейл.“;

б) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Институциите преоценяват по справедлива стойност позициите в търговския портфейл поне веднъж дневно. Промените в стойността на тези позиции се отразяват в отчета за приходите и разходите на институцията.

4. Винаги, когато е възможно институциите оценяват по пазарни цени позициите в търговския си портфейл и позициите в банковия си портфейл, оценени по справедлива стойност, включително когато прилагат съответното капиталово третиране към тези позиции.“;

в) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„6. Когато не е възможна оценка по пазарни цени, институциите оценяват позициите и портфейлите си консервативно въз основа на модел, включително, когато изчисляват капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл и за оценените по справедлива стойност позиции в банковия портфейл.“;

г) в параграф 7 последната алинея се заменя със следното:

„За целите на буква г) моделът се разработва и оценява независимо от търговското звено и подлежи на независима проверка, включваща утвърждаване на числените методи, допусканията и програмното осигуряване.“;

д) в параграф 11 буква а) се заменя със следното:

„а) допълнителното време, необходимо за хеджиране на позицията или на свързаните с нея рискове извън хоризонтите на ликвидност, които са били определени за рисковите фактори на позицията в съответствие с член 325бд;“.

(51) Член 106 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Изискванията на параграф 1 се прилагат, без да се засягат изискванията, приложими за хеджираната позиция в банковия или в търговския портфейл — според случая.

3. Когато дадена институция хеджира със записан в търговския ѝ портфейл кредитен дериват експозиция към кредитен риск от банковия портфейл или експозиция към риск от контрагента и освен това сключи сделка с кредитни деривати с трето лице — приемлив доставчик на кредитна защита, което

трето лице удовлетворява изискванията за кредитна защита с гаранции в банковия портфейл и напълно компенсира пазарния риск на вътрешното хеджиране, за целите на изчисляването на посочения в член 92, параграф 3, буква а) размер на рисково претеглените експозиции тази позиция — кредитният дериват — се признава като вътрешно хеджиране на експозицията към кредитен риск от банковия портфейл или на експозицията към риск от контрагента.

За целите на изчисляването на капиталовите изисквания за пазарен риск, в търговския портфейл се включват както вътрешното хеджиране, признато в съответствие с първа алинея, така и кредитният дериват — предмет на сключената с трето лице сделка.“;

б) Добавят се следните параграфи 4, 5 и 6:

„4. Когато дадена институция хеджира експозиция към капиталов риск от банковия портфейл със записан в търговския ѝ портфейл капиталов дериват и освен това сключи сделка с капиталови деривати с трето лице — приемлив доставчик на кредитна защита, което трето лице удовлетворява изискванията за кредитна защита с гаранции в банковия портфейл и напълно компенсира пазарния риск на вътрешното хеджиране, за целите на изчисляването на посочения в член 92, параграф 3, буква а) размер на рисково претеглените експозиции тази позиция — капиталовият дериват — се признава като вътрешно хеджиране на експозицията към капиталов риск от банковия портфейл.

За целите на изчисляването на капиталовите изисквания за пазарен риск, в търговския портфейл се включват както вътрешното хеджиране, признато в съответствие с първа алинея, така и капиталовият дериват — предмет на сключената с трето лице сделка.

5. Когато дадена институция хеджира със записана в търговския ѝ портфейл лихвена рискова позиция експозициите към лихвен риск от банковия портфейл, тази позиция се счита за вътрешно хеджиране за целите на оценката на лихвения риск при позициите в банковия портфейл в съответствие с членове 84 и 98 от Директива 2013/36/ЕС, ако са изпълнени следните условия:

а) позицията е възложена на дадено търговско звено, създадено в съответствие с член 104б, чиято делова стратегия е насочена изцяло към управляване и редуциране на пазарния риск при вътрешното хеджиране на експозицията към лихвен риск. За целта това търговско звено може да открива други лихвени рискови позиции при трети лица или други търговски звена на институцията, стига тези други търговски звена напълно да компенсират пазарния риск на тези други лихвени рискови позиции, произтичащи от откриването на противоположни лихвени рискови позиции при трети лица;

б) за целите на изискванията по членове 84 и 98 от Директива 2013/36/ЕС институцията надлежно е документирала как позицията редуцира лихвения риск при позициите в банковия портфейл.

6. Капиталовите изисквания за пазарен риск за всички позиции, възложени на посоченото в параграф 3, буква а) търговско звено или договорени от него, се изчисляват самостоятелно в отделен портфейл и допълват капиталовите изисквания за останалите позиции от търговския портфейл.“.

(52) В член 107 параграф 3 се заменя със следното:

„3. За целите на настоящия регламент експозициите към инвестиционни посредници от трета държава, към кредитни институции от трета държава и към борси от трета държава се третират като експозиции към институции само когато третата държава прилага към съответния субект пруденциални и надзорни изисквания, които са поне равностойни на прилаганите в Съюза.“.

(53) В член 128 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Институциите присъждат рисково тегло от 150 % на експозициите, които са свързвани с особено високи рискове.

2. За целите на настоящия член институциите третират спекулативното финансиране на недвижимо имущество като експозиции, свързвани с особено високи рискове.“.

(54) Член 132 се заменя със следното:

„Член 132
Капиталови изисквания за експозициите в дялови единици или акции в ПКИ

1. За експозициите си в дялови единици или акции в дадено ПКИ институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции, като умножат размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, изчислен по посочените в първа алинея от параграф 2 подходи, с процента на притежаваните от тях дялови единици или акции.

2. Когато са изпълнени условията на параграф 3, институциите могат да прилагат подхода на подробния преглед — в съответствие с член 132а, параграф 1 или мандатния подход — в съответствие с член 132а, параграф 2.

При спазване на член 132б, параграф 2 институциите, които не прилагат нито подхода на подробен преглед, нито мандатния подход, определят за експозициите си в дялови единици или акции в ПКИ рисково тегло от 1 250 % („алтернативен подход“).

Институциите могат да изчисляват размера на рисково претеглените си експозиции в дялови единици или акции в дадено ПКИ, като комбинират

посочените в настоящия параграф подходи, стига да са изпълнени условията за използването на тези подходи.

3. Институциите могат да определят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ по посочените в член 132а подходи, ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) ПКИ е някое от следните:

(i) предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), обхванато от Директива 2009/65/ЕО;

(ii) АИФ от ЕС, управляван от ЛУАИФ от ЕС, регистрирано в съответствие с член 3, параграф 3 от Директива 2011/61/ЕС;

(iii) АИФ, управляван от ЛУАИФ от ЕС, получило разрешение в съответствие с член 6 от Директива 2011/61/ЕС;

(iv) АИФ, управляван от ЛУАИФ от трета държава, получило разрешение в съответствие с член 37 от Директива 2011/61/ЕС;

(v) АИФ от трета държава, управляван от ЛУАИФ от трета държава и предлаган в съответствие с член 42 от Директива 2011/61/ЕС;

б) проспектът на ПКИ или друг негов еквивалентен документ включва:

(i) категориите активи, в които ПКИ има лиценз да инвестира;

(ii) когато се прилагат инвестиционни лимити — относителните лимити и методиката за изчисляването им;

в) предоставянето на информация от ПКИ на институцията се извършва в съответствие със следните изисквания:

(i) дейността на ПКИ се докладва най-малко толкова често, колкото тази на институцията;

(ii) изчерпателността на финансовата информация е достатъчна, за да позволи на институцията да изчисли размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ по избрания от нея подход;

(iii) когато институцията прилага подхода на подробен преглед, информацията за базисните експозиции се проверява от независимо трето лице.

4. Институциите, които не разполагат с подходящи данни или информация, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ по подходите в член 132а, могат да ползват изчисленията на трето лице, стига да са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) третото лице е някое от следните:

(i) институцията депозитар или финансовата институция депозитар на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира изключително в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази институция депозитар или финансова институция депозитар;

(ii) за ПКИ извън обхвата на подточка i) — управляващото дружество на ПКИ, при условие че то отговаря на условието в параграф 3, буква а).

б) третото лице извършва изчислението по посочените в член 132a, параграфи 1, 2 и 3 подходи — както е приложимо;

в) външен одитор е потвърдил точността на изчислението на третото лице.

Институциите, които се основават на изчисленията на трето лице, умножават с коефициент 1,2 получения от тези изчисления размер на рисково претеглените експозиции на ПКИ.

1. Когато дадена институция изчислява размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ („първа степен при ПКИ“) по подходите в член 132a и някоя от базисните експозиции от първа степен при ПКИ е експозиция в дялови единици или акции в друго ПКИ („втора степен при ПКИ“), размерът на рисково претеглените експозиции от втора степен при ПКИ може да се изчисли, като се използва някой от трите подхода в параграф 2. За изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции от трета и всяка следваща степен при ПКИ институцията може да използва подхода на подробен преглед само ако го е използвала за изчисляване при по-ниските степени. При всички други случаи се използва алтернативният подход.

6. Размерът на рисково претеглените експозиции на ПКИ, изчислен по подхода на подробен преглед и по мандатния подход, не надхвърля размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, изчислен по алтернативния подход.“.

(55) Добавя се следният член 132a:

„Член 132a

Подходи за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ

1. Когато са изпълнени условията на член 132, параграф 3, институциите, които разполагат с достатъчно информация за отделните базисни експозиции на дадено ПКИ, подробно преглеждат тези експозиции, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, като претеглят с оглед на риска всички базисни експозиции на ПКИ, все едно че са държани пряко от самите институции.

2. Когато са изпълнени условията на член 132, параграф 3, институциите, които

не разполагат с достатъчно информация за отделните базисни експозиции на дадено ПКИ, за да използват подхода на подробния преглед, могат да изчислят размера на рисково претеглените експозиции за тези експозиции въз основа на ограниченията, определени в мандата на ПКИ и в съответното законодателство.

За целите на първа алинея институциите правят изчисленията с допускането, че ПКИ първоначално поема експозиции с най-високото капиталово изискване и в максималната степен, позволена в мандата му или в съответното законодателство, а след това продължава да поема експозиции в низходящ ред, докато достигне максимално позволената обща експозиция.

Институциите извършват изчислението по първа алинея по методите, определени в настоящата глава, в глава 5 от настоящия дял и в глава 6, раздели 3, 4 или 5 от настоящия дял.

3. Чрез дерогация от член 92, параграф 3, буква г) институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с параграф 1 или 2 от настоящия член, могат да заменят капиталовото изискване във връзка с риска от корекция на кредитната оценка на експозициите на това ПКИ в деривати със сума, равна на 50 % от стойността на тези експозиции, изчислена в съответствие с глава 6, раздел 3, 4 или 5 от настоящия дял — както е приложимо.

Чрез дерогация от първа алинея институция може да изключи от изчислението на капиталовото изискване във връзка с риска от корекция на кредитната оценка експозициите в деривати, които не биха подлежали на това изискване, ако са поети пряко от институцията.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на начина на изчисляване от институциите на посочения в параграф 2 размер на рисково претеглените експозиции, когато някои от необходимите за това изчисление изходни данни не са налични.

ЕБО предоставя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [3 месеца след влизането в сила].

В съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.“.

(56) Добавя се следният член 132б:

„Член 132б
Изключения от подходите за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ

5. Институциите изключват от изчисленията по член 132 притежаваните от

дадено ПКИ инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, които се приспадат съответно съгласно член 36, параграф 1, член 56 и член 66.

6. Институциите могат да изключат от изчисленията по член 132 експозициите в дялови единици или акции в ПКИ по смисъла на член 150, параграф 1, букви ж) и з) и вместо това да ги третират по член 133.“

(57) Член 152 се заменя със следното:

„Член 152
Третиране на експозиции в дялове или акции в ПКИ

1. За експозициите си в дялови единици или акции в дадено ПКИ институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции, като умножат размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, изчислен по посочените в настоящия член подходи, с процента на притежаваните от тях дялови единици или акции.

2. Когато са изпълнени условията на член 132, параграф 3, институциите, които разполагат с достатъчно информация за отделните базисни експозиции на дадено ПКИ, подробно преглеждат тези базисни експозиции, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, като претеглят с оглед на риска всички базисни експозиции на ПКИ, все едно че са държани пряко от самите институции.

3. Чрез дерогация от член 92, параграф 3, буква г) институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с параграф 1 или 2 от настоящия член, могат да заменят капиталовото изискване във връзка с риска от корекция на кредитната оценка на експозициите на това ПКИ в деривати със сума, равна на 50 % от стойността на тези експозиции, изчислена в съответствие с глава 6, раздел 3, 4 или 5 от настоящия дял — както е приложимо.

Чрез дерогация от първа алинея институция може да изключи от изчислението на капиталовото изискване във връзка с риска от корекция на кредитната оценка експозициите в деривати, които не биха подлежали на това изискване, ако са поети пряко от институцията.

4. Институциите, които прилагат подхода на подробния преглед в съответствие с параграфи 2 и 3 и изпълняват условията за постоянна частична употреба в член 150 или не изпълняват условията за използване на предвидените в настоящата глава методи по отношение на всички базисни експозиции на ПКИ или на част от тях, изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и

размера на очакваните загуби в съответствие със следните принципи:

а) за експозициите от класа експозиции в капиталови инструменти по член 147, параграф 2, буква д) институциите прилагат посочения в член 155, параграф 2 подход за опростено определяне на рисковите тегла;

б) за експозициите от класа секюритизиращи експозиции институциите прилагат посочения в член 261 рейтингов метод;

в) за всички други базисни експозиции институциите прилагат посочения в глава 2 от настоящия дял стандартизиран подход.

Ако за целите на буква а) от първата алинея институцията не е в състояние да разграничи експозициите в дялов капитал, експозициите в търгувани на борсата инструменти и останалите експозиции в капиталови инструменти, тя отнася съответните експозиции в категорията „други експозиции в капиталови инструменти“.

5. Когато са изпълнени условията на член 132, параграф 3, институциите, които не разполагат с достатъчно информация за отделните базисни експозиции на дадено ПКИ, могат да изчислят размера на рисково претеглените експозиции за тези експозиции по посочения в член 132а, параграф 2 мандатен подход. За експозициите по параграф 4, букви а), б) и в) от настоящия член обаче институциите прилагат подходите, посочени в тези букви.

6. При спазване на член 132б, параграф 2 институциите, които не прилагат подхода на подробния преглед в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член, нито мандатния подход в съответствие с параграф 5 от настоящия член, прилагат посочения в член 132, параграф 2 алтернативен подход.

7. Институциите, които не разполагат с подходящи данни или информация, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ по подходите, посочени в параграфи 2, 3, 4 и 5, могат да се основат на изчисленията на трето лице, стига да са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) третото лице е някое от следните:

(i) институцията депозитар или финансовата институция депозитар на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира изключително в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази институция депозитар или финансова институция депозитар;

(ii) за ПКИ извън обхвата на подточка i) — управляващото дружество на ПКИ, при условие че то отговаря на критериите в параграф 132, параграф 3, буква а);

б) за експозициите, различни от изброените в параграф 4, букви а), б) и в),

третото лице извършва изчислението по подхода в член 132а, параграф 1;

в) за експозициите, изброени в параграф 4, букви а), б) и в), третото лице извършва изчислението по подходите, посочени в тези букви;

г) външен одитор е потвърдил точността на изчислението на третото лице.

Институциите, които се основават на изчисленията на трето лице, умножават с коефициент 1,2 получения от тези изчисления размер на рисково претеглените експозиции на ПКИ.

8. За целите на настоящия член се прилагат разпоредбите на член 132, параграфи 5 и 6 и на член 132б.“.

(58) В член 201, параграф 1 буква з) се заменя със следното:

„з) квалифицирани централни контрагенти.“.

(59) Добавя се следният член 204а:

„Член 204а
Приемливи видове капиталови деривати

1. Институциите могат да използват като приемлива кредитна защита капиталови деривати, които са суапове за обща доходност или имат подобен икономически ефект, само с оглед на вътрешното хеджиране.

Кредитната защита не се признава, ако институцията е закупила суап за обща доходност и отчита нетните постъпления по сделката като нетен доход, но не отчита съответното намаление в стойността на покрития актив посредством намаление на справедливата стойност или увеличение към резервите.

2. Когато институцията вътрешно хеджира с капиталов дериват, вътрешното хеджиране се счита за приемливо за целите на настоящата глава само ако прехвърленият към търговския портфейл кредитен риск се прехвърля на трето лице или лица.

Институциите, които използват кредитна защита с гаранции, изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба съгласно разпоредбите в раздели 4—6 от настоящата глава, стига вътрешното хеджиране да е извършено в съответствие с разпоредбите на първа алинея и да са изпълнени изискванията по настоящата глава.“.

(60) Член 223 се изменя, както следва:

а) В параграф 3 последната алинея се заменя със следното:

„При сделките с извънборсови деривати институциите, които използват метода в глава 6, раздел 6, изчисляват E_{VA} по следния начин:

$$E_{VA} = E.''.$$

б) В параграф 5 последната алинея се заменя със следното:

„При сделките с извънборсови деривати институциите, които използват методите по настоящия дял, глава 6, раздели 3, 4 и 5, отчитат въздействието на обезпечението върху редуцирането на риска в съответствие с разпоредбите на тези раздели, както е приложимо.“

(61) В член 272 точки 6 и 12 се заменят със следното:

„(6) „хеджираща съвкупност“ означава група от сделки в рамките на една нетираща съвкупност, за които при определянето на потенциалната бъдеща експозиция по методите, посочени в раздел 3 или раздел 4 от настоящата глава, е разрешено пълно или частично компенсиране;

(12) „текуща пазарна стойност (наричана по-долу „CMV“) за целите на раздели 3—5 от настоящата глава означава нетната пазарна стойност на всички сделки в рамките на нетираща съвкупност, без да е приспаднато евентуално получено или предоставено обезпечение, когато положителните и отрицателните пазарни стойности се нетират при изчисляването на CMV;“.

(62) В член 272 се добавят следните точки 7а и 12а:

„7а) „еднопосочно маржин споразумение“ означава споразумение, съгласно което дадена институция е длъжна да предостави на контрагент вариационен маржин, но няма право да получи вариационен маржин от този контрагент — или обратното;“.

„12а) „нетно независимо обезпечение“ (наричано по-долу „NICA“) означава сборът от коригираната за променливост стойност на получените или предоставени, според случая, нетни обезпечения за тази нетираща съвкупност, различни от вариационния маржин;“.

(63) Член 273 се изменя, както следва:

а) Параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институциите изчисляват стойността на експозицията за изброените в приложение II договори по някой от методите, посочени в раздели 3—6 от настоящата глава, в съответствие с настоящия член.

Институция, която не изпълнява условията по член 273а, параграф 2, не използва метода в раздел 4 от настоящата глава. Институция, която не изпълнява условията по член 273а, параграф 3, не използва метода в раздел 5 от настоящата глава.

За определяне на стойността на експозицията за договорите, изброени в приложение II, точка 3, институциите не използват метода в раздел 5 от

настоящата глава.

В рамките на дадена група институциите могат постоянно да комбинират методите в раздели 3—6 от настоящата глава. Само една институция не може постоянно да използва методите в раздели 3—6 от настоящата глава.“

б) Параграфи 6, 7, 8 и 9 се заменят със следното:

„6. По всички методи в раздели 3—6 от настоящата глава, стойността на експозицията за даден контрагент е равна на сбора от стойностите на експозициите, изчислени за всяка нетираща съвкупност от сделки с този контрагент.

Чрез дерогация от първа алинея, когато маржин споразумение се прилага за различни нетиращи съвкупности с този контрагент и институцията изчислява стойността на експозицията на тези нетиращи съвкупности по някой от методите в раздел 3 и раздел 6 от настоящата глава, стойността на експозицията се изчислява съгласно посочения раздел.

За даден контрагент стойността на експозицията за дадена нетираща съвкупност от изброените в приложение II извънборсови деривативни инструменти, изчислена в съответствие с настоящата глава, е по-голямата от следните стойности: нула и разликата между сумата от стойностите на експозициите във всички нетиращи съвкупности от сделки с контрагента и сумата на ККО за въпросния контрагент, която е призната от институцията като извършени обезценки. Корекциите на кредитната оценка се изчисляват, без да се вземат предвид балансиращите корекции на стойността на дебита, определени към собствения кредитен риск на дружеството, които в съответствие с член 33, параграф 1, буква в) вече са били изключени от собствените средства .

7. Когато изчисляват стойността на експозицията по методите в раздели 3—5 от настоящата глава, институциите могат да третират два напълно съответстващи си договора за извънборсови деривати, включени в едно и също споразумение за нетиране, като един договор с нулева условна стойност на главницата.

За целите на първа алинея, два договора за извънборсови деривати си съответстват напълно, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) рисковите им позиции са противоположни;

б) характеристиките им, с изключение на датата на сделката, са идентични;

в) паричните им потоци напълно се компенсират.

8. Институциите определят стойността на породените от трансакции с удължен сетълмент експозиции по някой от методите в раздели 3—6 от настоящата глава, независимо от метода, който институцията е избрала за

третиране на сделките с извънборсови деривати, репо сделките, сделките по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки и маржин заемните сделки. При изчисляване на капиталовите изисквания за трансакции с удължен сетълмент, институцията, която използва подхода в глава 3, може да присъжда рискови тегла по подхода в глава 2, постоянно и без да отчита доколко съществени са тези позиции.

9. По отношение на методите в раздели 3—6 от настоящата глава, институциите третират сделките с установен специфичен утежняващ риск в съответствие с член 291.“.

(64) Добавят се следните членове 273а и 273б:

„Член 273а
Условия за използване на опростени методи за изчисляване на стойността на експозиция

1. Институциите могат да изчисляват по метода в раздел 4 стойността на експозицията на позициите в деривати, при условие че според извършваната месечно оценка размерът на балансовите и задбалансовите им операции с деривати не надхвърля следните прагове:

а) 10 % от общите активи на институцията;

б) 150 милиона евро.

За целите на настоящия параграф институциите определят размера на балансовите и задбалансовите си операции с деривати към определена дата, като включват всички позиции в деривати с изключение на кредитните деривати, признати за вътрешно хеджиране срещу експозиции към кредитен риск в банковия портфейл.

2. Институциите могат да изчисляват в съответствие с раздел 5 стойността на експозицията на позициите в деривати върху лихви, валутни курсове и злато, при условие че според извършваната месечно оценка размерът на балансовите и задбалансовите им операции с деривати не надхвърля следните прагове:

а) 5 % от общите активи на институцията;

б) 20 милиона евро.

За целите на настоящия параграф институциите определят размера на балансовите и задбалансовите си операции с деривати към определена дата, като включват всички дериватни позиции в договорите по приложение II, параграфи 1 и 2.

3. За целите на параграфи 1 и 2 институциите изчисляват размера на балансовите и задбалансовите си операции с деривати към дадена дата в съответствие със

следните изисквания:

а) всички позиции в деривати се оценяват по пазарните цени на тази дата. Ако пазарната цена на дадена позиция не е налична на въпросната дата, институциите приемат за тази позиция най-актуалната ѝ пазарна цена.

б) абсолютните стойности на дългите и късите позиции се сумират.

4. Институциите уведомяват компетентните органи за методите в раздел 4 или раздел 5 от настоящата глава, по които изчисляват или, според случая, престават да изчисляват стойността на експозицията на позициите си в деривати.

5. Институциите не извършват трансакция с деривати с единствената цел да отговарят при месечната оценка на някое от условията в параграфи 1 и 2.“.

Член 273б

Неспазване на условията за използване на опростени методи за изчисляване на стойността на експозицията на деривати

1. Институция, която престане да отговаря на някое от условията на член 273а, параграф 1 или 2, незабавно уведомява за това компетентния орган.

2. Институцията престава да прилага член 273а, параграф 1 или 2 в срок от три месеца след възникването на някое от следните обстоятелства:

а) институцията не отговаря на никое от условията по член 273а, параграф 1 или 2 през три последователни месеца;

б) институцията не отговаря на никое от условията по член 273а, параграф 1 или 2 през повече от 6 от 12-те предходни месеца.

3. На институция, престанала да прилага член 273а, параграф 1 или 2, се разрешава да определя стойността на експозицията на позициите си в деривати по методите в раздел 4 или 5 от настоящата глава — според случая, стига да докаже на компетентния орган, че всички условия по член 273а, параграф 1 или 2 са били изпълнени за целогодишен период без прекъсване.“.

(65) В част трета, дял II, глава 6 раздел 3 се заменя със следното:

„РАЗДЕЛ 3
СТАНДАРТИЗИРАН ПОДХОД ЗА КРЕДИТНИЯ РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА

Член 274

Стойност на експозицията

1. Институцията може да изчисли една единствена стойност на експозиция на ниво нетираща съвкупност за всички сделки, обхванати от споразумение за нетиране, ако са изпълнени всички от следните условия:

а) споразумението за нетиране принадлежи към един от видовете споразумения за нетиране, посочени в член 295;

б) споразумението за нетиране е било признато от компетентните органи в съответствие с член 296;

в) институцията е изпълнила предвидените в член 297 задължения по отношение на споразумението за нетиране.

Ако някое от тези условия не е спазено, институцията третира всяка сделка като отделна нетираща съвкупност.

2. Институциите изчисляват стойността на експозицията на дадена нетираща съвкупност съгласно стандартизирания подход към метода за кредитния риск от контрагента, както следва:

$$Exposure\ value = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

където:

RC = разменната стойност, изчислена в съответствие с член 275;

PFE = потенциалната бъдеща експозиция, изчислена в съответствие с член 278;

α = 1,4.

3. Стойността на експозицията на дадена нетираща съвкупност, за която се прилага договорено маржин споразумение, се ограничава до стойността на експозицията на същата нетираща съвкупност, когато не се прилага такова споразумение.

4. Когато за една и съща нетираща съвкупност се прилагат няколко маржин споразумения, институциите разпределят всяко маржин споразумение към групата от сделки в нетиращата съвкупност, за които се прилага това маржин споразумение, и изчисляват стойността на експозицията отделно за всяка от тези групирани сделки.

5. Институциите могат да определят, че стойността на експозицията на дадена нетираща съвкупност е равна на нула, когато нетиращата съвкупност отговаря на всички от следните условия:

а) тя се състои единствено от продадени опции;

б) текущата пазарна стойност на нетиращата съвкупност е винаги отрицателна;

в) институцията е получила предварително премията по всички опции,

включени в нетиращата съвкупност, за да се гарантира изпълнението на договорите;

г) нетиращата съвкупност не е предмет на маржин споразумение.

6. За целите на изчисляване на стойността на експозицията на нетиращата съвкупност в съответствие с настоящия раздел, институциите заместват сделка в нетираща съвкупност, която е линейна комбинация от закупени или продадени кол или пут опции, с всички единични опции, които образуват тази линейна комбинация, все едно те представляват отделна сделка.

Член 275
Разменна стойност

1. Институциите изчисляват разменната стойност (RC) за нетиращи съвкупности, за които не се прилага маржин споразумение, съгласно следната формула:

$$RC = max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Институциите изчисляват разменната стойност (RC) за нетиращи съвкупности с един контрагент, за които се прилага маржин споразумение, съгласно следната формула:

$$RC = max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

където:

VM = коригираната за променливост стойност на нетния вариационен маржин, получаван или предоставян редовно, в зависимост от случая, за тази нетираща съвкупност за смекчаване на промените в текущата пазарна стойност (CMV) на нетиращата съвкупност;

TH = маржин прага, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението, под който институцията не може да изисква обезпечението;

MTA = минималния размер на прехвърляемите средства, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението.

3. Институциите изчисляват разменната стойност за нетиращи съвкупности с множество контрагенти, за които се прилага маржин споразумение, съгласно следната формула:

$$RC = max\left\{\sum_i max\{CMV_i, 0\} - max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$
$$+ max\left\{\sum_i min\{CMV_i, 0\} - min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

където:

i = индекса, с който се обозначават нетиращите съвкупности, за които се прилага маржин споразумение с един контрагент;

CMV_i = текущата пазарна стойност на нетиращата съвкупност i;

VM_{MA} = сбора от коригираната за променливост стойност на редовно получаваното или предоставяно, според случая, обезпечение за нетиращи съвкупности с множество контрагенти за смекчаване на промените в техните текущи пазарни стойности;

$NICA_{MA}$ = сбора от коригираната за променливост стойност на полученото или предоставеното, според случая, обезпечение за нетиращи съвкупности с множество контрагенти, различен от VM_{MA};

За целите на първа алинея $NICA_{MA}$ може да бъде изчислен на ниво сделка, на ниво нетираща съвкупност или на ниво всички нетиращи съвкупности, за които се прилага маржин споразумението, в зависимост от това на кое ниво се прилага маржин споразумението.

Член 276
Признаване и третиране на обезпечението

1. За целите на настоящия раздел институциите изчисляват размерите на VM, $VM_{MA,}$ NICA и $NICA_{MA}$ във връзка с обезпечението, като изпълняват всяко от следните изисквания:

а) когато всички сделки, включени в нетиращата съвкупност, принадлежат към търговския портфейл, се признава само обезпечението, което се допуска съгласно член 299;

б) когато нетиращата съвкупност съдържа поне една сделка, която принадлежи към банковия портфейл, се признава само обезпечението, което се допуска съгласно член 197;

в) обезпечението, получено от контрагента, се признава с положителен знак, а обезпечението, предоставено на контрагента, се признава с отрицателен знак;

г) коригираната за променливост стойност на всяко получено или предоставено обезпечение се изчислява в съответствие с член 223. За целите на това изчисление институциите не използват метода, определена в член 225;

д) една и съща позиция по обезпечение не може да бъде включена във VM и NICA едновременно;

е) една и съща позиция по обезпечение не може да бъде включена във VM_{MA} и $NICA_{MA}$ едновременно;

ж) обезпечение, предоставено на контрагента, което е отделено от активите на контрагента и в резултат на това разделяне е защитено от несъстоятелност в случай на неизпълнение или неплатежоспособност на този контрагент, не се признава при изчисляването на NICA и $NICA_{MA}$.

2. При изчисляването на коригираната за променливост стойност на предоставеното обезпечение, посочено в параграф 1, буква г), институциите заместват формулата по член 223, параграф 2 със следната формула:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 + H_C + H_{fx}\right)$$

3. За целите на параграф 1, буква г) институциите определят период на реализация, който има отношение към изчисляването на коригираната за променливост стойност на полученото или предоставеното обезпечение, в съответствие с един от следните периоди:

а) за нетиращите съвкупности, посочени в член 276, параграф 1, периодът е една година;

б) за нетиращите съвкупности, посочени в член 276, параграфи 2 и 3, периодът е равен на рисковия маржин период, определен в съответствие с член 279г, параграф 1, буква б).

Член 277
Разпределяне на сделките по рискови категории

1. Институциите разпределят всяка сделка от нетираща съвкупност към една от следните шест рискови категории, за да определят потенциалната бъдеща експозиция на нетиращата съвкупност, посочена в член 278:

а) лихвен риск;

б) валутен риск;

в) кредитен риск;

г) капиталов риск;

д) стоков риск;

е) други рискове.

2. Институциите извършват разпределението, посочено в параграф 1, въз основа

на основния рисков фактор на сделката. За сделки, различни от посочените в параграф 3, основният рисков фактор е единственият съществен рисков фактор на дериватната позиция.

3. Считано от [датата на прилагане на настоящия регламент], за сделка с деривати, разпределена към търговския портфейл, за който институцията използва установените в глава 1а или 1б подходи за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск, основният рисков фактор е рисковият фактор, свързан с най-високата абсолютна чувствителност измежду всички чувствителности на тази сделка, изчислени в съответствие с глава 1б на дял IV.

4. Независимо от параграфи 1 и 2, когато разпределят сделките по изброените в параграф 1 рискови категории, институциите прилагат следните изисквания:

ж) когато основният рисков фактор на сделката е променлива, свързана с инфлацията, институциите отнасят сделките към категорията на лихвения риск;

з) когато основният рисков фактор на сделката е променлива, свързана с климатичните условия, институциите отнасят сделката към категорията на стоковия риск.

5. Чрез дерогация от параграф 2 институциите отнасят сделките с деривати, които имат повече от един основен рисков фактор, към повече от една рискова категория. Когато всички съществени рискови фактори на една от тези сделки спадат към една и съща рискова категория, институциите трябва да разпределят тази сделка еднократно към рисковата категория въз основа на най-съществения от тези рискови фактори. Когато съществените рискови фактори на една от тези сделки спадат към различни рискови категории, институциите разпределят еднократно сделката към всяка рискова категория, за която сделката има поне един съществен рисков фактор, въз основа на най-съществения от рисковите фактори в тази рискова категория.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които подробно определя:

а) метода за определяне на единствения съществен рисков фактор на сделките, различни от посочените в параграф 3;

б) метода за идентифициране на сделки с повече от един съществен рисков фактор и за определяне на най-съществения от тези рискови фактори за целите на параграф 3;

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически

стандарти до [6 месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

Член 277а
Хеджиращи съвкупности

1. Институциите определят съответните хеджиращи съвкупности за всяка рискова категория на дадена нетираща съвкупност и разпределят всяка сделка към тези хеджиращи съвкупности, както следва:

а) сделки, отнесени към категорията на лихвения риск, се разпределят към същата хеджираща съвкупност само ако основният им рисков фактор е деноминиран в една и съща валута;

б) сделки, отнесени към категорията на валутния риск, се разпределят към същата хеджираща съвкупност само ако основният им рисков фактор се основава на една и съща двойки валута;

в) всички сделки, отнесени към категорията на кредитния риск, се разпределят към една и съща хеджираща съвкупност;

г) всички сделки, отнесени към категорията на капиталовия риск, се разпределят към една и съща хеджираща съвкупност;

д) сделки, отнесени към категорията на стоковия риск, се разпределят към една от следните пет хеджиращи съвкупности въз основа на естеството на основния им рисков фактор:

(i) енергетика;

(ii) метали

(iii) селскостопански стоки;

(iv) климатични условия;

(v) други стоки.

е) сделки, отнесени към категорията на други рискове, се разпределят към една и съща хеджираща съвкупност само ако имат еднакъв основен рисков фактор.

За целите на буква а) сделки, които се отнасят към категорията на лихвения риск и чийто основен рисков фактор е променлива, свързана с инфлацията, се разпределят в хеджиращи съвкупности, различни от определените за сделките, отнесени към категорията на лихвения риск, чийто основен рисков

фактор не е променлива, свързана с инфлацията. Тези сделки могат да бъдат отнесени към една и съща хеджираща съвкупност само ако основният им рисков фактор е деноминиран в една и съща валута.

2. Чрез дерогация от параграф 1 институциите определят за следните сделки отделни хеджиращи съвкупности във всяка рискова категория:

а) сделки, чийто основен рисков фактор е присъщата на пазара променливост или действителната променливост на рисковия фактор, или корелацията между двата рискови фактора;

б) сделки, чийто основен рисков фактор е разликата между два рискови фактора, отнесени към една и съща рискова категория, или сделки с две платежни рамена, деноминирани в една и съща валута, при които рисков фактор, който попада в същата рискова категория, към която е отнесен основният рисков фактор, се съдържа в платежното рамо, различно от рамото, което съдържа основният рисков фактор.

За целите на буква а) на първа алинея институциите разпределят сделките към една и съща хеджираща съвкупност от съответната рискова категория само когато те имат еднакъв основен рисков фактор.

За целите на буква б) от първа алинея институциите разпределят сделките към една и съща хеджираща съвкупност от съответната рискова категория само когато двойката рискови фактори в тези сделки, както е посочено в буква б), е еднаква и между двата рискови фактора, които се съдържат в тази двойка, съществува положителна корелация. В противен случай институциите отнасят сделките по буква б) към една от хеджиращите съвкупности, определени в съответствие с параграф 1, въз основа на само един от двата рискови фактора, посочени в буква б).

3. При поискване от компетентните органи институциите предоставят броя на хеджиращите съвкупности, определени в съответствие с параграф 2 за всяка рискова категория, заедно с основния рисков фактор или двойката рискови фактори на всяка от хеджиращите съвкупности, както и броя на сделките във всяка от тях.

Член 278
Потенциална бъдеща експозиция

1. Институциите изчисляват потенциалната бъдеща експозиция (PFE) за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$PFE = multiplier * \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

където:

a = индексът, с който се обозначават рисковите категории, включени в

изчисляването на потенциалната бъдеща експозиция на нетиращата съвкупност;

$AddOn^{(a)}$ = добавката за рисковата категория „a“, изчислена в съответствие с членове 280a—280e, според случая;

multiplier = мултипликационния коефициент, изчислен в съответствие с формулата, посочена в параграф 3.

За целите на това изчисление институциите включват добавката за дадена рискова категория при изчисляването на потенциалната бъдеща експозиция на нетираща съвкупност, когато поне една сделка от нетиращата съвкупност е отнесена към тази рискова категория.

2. Потенциалната бъдеща експозиция на нетиращи съвкупности с множество контрагенти, за които се прилага едно маржин споразумение, както е посочено в член 275, параграф 3, се изчислява като сбора от отделните нетиращи съвкупности, разглеждани все едно за тях не се прилага маржин споразумение.

3. За целите на параграф 1 мултипликаторът се изчислява, както следва:

$$multiplier = \begin{cases} 1, & if z \geq 0 \\ min\left\{1, Floor_m + (1 - Floor_m) \cdot exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\}, & otherwise \end{cases}$$

където:

$Floor_m$ = 5 %;

y = $2 * (1 - Floor_m) * \sum_a Addon^{(a)}$

z =

$$\begin{cases} CMV - NICA & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(1)} \\ CMV - VM - NICA & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(2)} \\ CMV_i - NICA_i & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(3)} \end{cases}$$

$NICA_i$ = нетния независим размер на обезпечението, изчислен само за сделките, които са включени в нетиращата съвкупност „i“. $NICA_i$ се изчислява на ниво сделка или на ниво нетираща съвкупност в зависимост от маржин споразумението.

Член 279
Изчисляване на рисковата позиция

За целите на изчисляването на добавките за рисковата категорията, посочени в членове 280а—280е, институциите изчисляват рисковата позиция на всяка сделка от определена нетираща съвкупност, както следва:

$$RiskPosition = \delta \cdot AdjNot \cdot MF$$

където:

δ = регулаторната делта на сделката, изчислена в съответствие с формулата, посочена в член 279а;

AdjNot = коригирания условен размер на сделката, изчислен в съответствие с член 279б;

MF = матуритетния фактор на сделката, изчислен в съответствие с формулата, посочена в член 279в;

Член 279а
Регулаторна делта

1. Институцията изчислява регулаторната делта (δ), както следва:

а) за кол и пут опции, които дават възможност на купувача да закупи или продаде базисния инструмент на положителна цена на конкретна дата в бъдещето, освен ако тези опции са отнесени към категорията на лихвения риск, институциите използват следната формула:

$$\delta = sign \cdot N\left(type \cdot \frac{ln\left(P/K\right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

където:

sign = $\begin{cases} -1 \text{ where the transaction is a put option} \\ +1 \text{ where the transaction is a call option} \end{cases}$

type = $\begin{cases} -1 & \text{where the transaction is a bought option} \\ +1 & \text{where the transaction is a sold option} \end{cases}$

N(x) = кумулативната функция на разпределение за стандартна нормална случайна променлива (т.е. вероятността една нормална случайна променлива със средна стойност нула и дисперсия единица да бъде по-малка или равна на „*x*“);

P = спот или форуърд цената на базисния инструмент на

опцията;

K = цената на упражняване на опцията;

T = датата на изтичане на опцията, която е единствената бъдеща дата, на която опцията може да бъде упражнена. Датата на изтичане на опцията се изразява в години чрез конвенцията за работен ден.

σ = регулаторната променливост на опцията, определена в съответствие с таблица 1 въз основа на рисковата категория на сделката и естеството на базисния инструмент на опцията.

Таблица 1

Рискова категория	Базисен инструмент	Регулаторна променливост
Валута	Всички	15 %
Кредит	Инструмент, издадени върху задължения на едно лице	100 %
	Инструмент, издаден върху задължения на няколко лица	80 %
Акции	Инструмент, издадени върху задължения на едно лице	120 %
	Инструмент, издаден върху задължения на няколко лица	75 %
Стоки	Електроенергия	150 %
	Други стоки (без	70 %

	електроенергия)	
Други	Всички	150 %

Институция, която използва форуърд цената на базисния инструмент на опцията, гарантира, че:

i) форуърд цената съответства на характеристиките на опцията;

ii) форуърд цената се изчислява, като се използва съответният лихвен процент, преобладаващ към датата на отчета;

iii) форуърд цената включва очакваните парични потоци по базисния инструмент преди изтичането на опцията.

б) за траншове от синтетична секюритизация институциите използват следната формула:

$$\delta = sign \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

където:

$$\text{sign} = \begin{cases} +1 \text{ where credit protection has been obtained through the transaction} \\ -1 \text{ where credit protection has been provided through the transaction} \end{cases}$$

A = началната точка на загуба по транша;

D = крайната точка на загуба по транша.

в) за сделките, които не са посочени в буква а) или б), институциите използват следната регулаторна делта:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 \text{ where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases}$$

2. За целите на настоящия раздел дълга позиция в основния рисков фактор означава, че пазарната стойност на сделката нараства, когато стойността на основния рисков фактор се увеличава, докато къса позиция в основния рисков фактор означава, че пазарната стойност на сделката намалява, когато стойността на основния рисков фактор се увеличава.

За сделките по член 277, параграф 3 дълга позиция е сделка, за която чувствителността на основния рисков фактор е с положителен знак, а къса позиция е сделка, за която чувствителността на основния рисков фактор е с отрицателен знак. За сделки, различни от посочените в член 277, параграф 3,

институциите определят дали тези сделки са дълги или къси позиции в основния рисков фактор въз основа на обективна информация относно тяхната структура или целта, която се преследва с тези сделки.

3. Институциите определят дали дадена сделка с повече от един съществен рисков фактор е дълга позиция или къса позиция във всеки от съществените рискови фактори в съответствие с подхода, възприет по отношение на основния рисков фактор съгласно параграф 2.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които определя:

а) формулата, която институциите използват за изчисляване на регулаторната делта за кол и пут опции, разпределени към категорията на лихвения риск, съвместима с пазарни условия, при които лихвените проценти може да бъдат отрицателни, както и регулаторната променливост, която е подходяща за тази формула;

б) каква обективна информация, свързана със структурата и целта на сделката, институциите трябва да използват, за да определят дали дадена сделка, която не е посочена в член 277, параграф 2, е дълга или къса позиция в нейния основен рисков фактор;

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в срок от [6 месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

Член 279б
Коригирана условна стойност

1. Институциите изчисляват коригираната условна стойност, както следва:

а) за сделки, разпределени към категорията на лихвения риск или към категорията на кредитния риск, институциите изчисляват коригираната условна стойност като произведението на условната стойност на договора за деривати, умножена по регулаторния коефициент на продължителност, който се изчислява по следния начин:

$$supervisory\ duration\ factor = \frac{exp(-R \cdot S) - exp(-R \cdot E)}{R}$$

където:

R = регулаторния дисконтов процент; R = 5 %;

S = началната дата, т.е. датата, на която започват да се изчисляват или извършват плащания по сделката, различни от плащанията, свързани с

размяна на обезпечение по маржин споразумение. Когато към отчетната дата вече се определят или извършват плащания по сделката, началната дата е равна на 0. Началната дата се изразява в години чрез конвенцията за работен ден.

Когато сделката има една или няколко бъдещи дати, на които институцията или контрагентът може да реши да прекрати сделката преди договорения й падеж, началната дата е равна на най-ранната от следните дати:

i) датата или най-ранната от няколко бъдещи дати, на която институцията или контрагентът може да реши да прекрати сделката, преди да настъпи договореният й падеж;

ii) датата, на която започват да се определят или извършват плащания по сделката, различни от плащанията, свързани с размяната на обезпечение по маржин споразумение.

Когато базисният инструмент по сделката е финансов инструмент, който може да доведе до договорни задължения в допълнение към тези на сделката, началната дата на сделката се определя въз основа на най-ранната дата, на която започват да се определят или извършват плащания по базисния инструмент.

E = крайната дата, т.е датата, на която стойността на последното договорно плащане по сделката е разменена между институцията и контрагента. Крайната дата се изразява в години чрез конвенцията за работен ден.

Когато базисният инструмент по сделката е финансов инструмент, който може да доведе до договорни задължения в допълнение към тези на сделката, крайната дата на сделката се определя въз основа на последното договорно плащане по базисния инструмент на сделката;

б) за сделки, разпределени към категорията на валутния риск, институциите изчисляват коригираната условна стойност, както следва:

(i) когато сделката се състои от едно платежно рамо, коригираната условна стойност е равна на условната стойност по договора за деривати;

(ii) когато сделката се състои от две платежни рамена и условната стойност на едното платежно рамо е деноминирана в отчетната валута, коригираната условна стойност е равна на условната стойност на другото платежно рамо;

(iii) когато сделката се състои от две платежни рамена и условната стойност на всяко платежно рамо е деноминирана във валута, различна от отчетната валута на институцията, коригираната условна стойност е равна на най-голямата от условните стойности

на двете платежни рамена, след като тези суми са били преизчислени в отчетната валута на съответната институция по текущия спот валутен курс.

в) за сделки, разпределени към категорията на капиталовия риск или към категорията на стоковия риск, институциите изчисляват коригираната условна стойност като произведението на пазарната цена на единица от базисния инструмент по сделката, умножена по броя на единиците на базисния инструмент, заложени в сделката.

Институцията използва условната стойност като коригираната условна стойност, когато дадена сделка, отнесена към категорията на капиталовия риск или към категорията на стоковия риск, е изразена в договора като условна стойност, а не като броя на единиците в базисния инструмент.

2. За целите на изчисляването на посочената в параграф 1 коригирана условна стойност на сделката институциите определят условната стойност или броя на единиците от базисния инструмент, както следва:

а) когато условната стойност или броят на единиците от базисния инструмент на сделката не е фиксиран до настъпване на падежа по договора:

(i) за детерминистичните условни стойности и брой на единиците от базисния инструмент — условната стойност е средната претеглена стойност на всички детерминистични величини на условните стойности или брой на единиците от базисния инструмент, според случая, до настъпване на падежа на сделката по договора, като теглата представляват тази част от периода, през която се прилага всяка условна стойност;

(ii) за стохастични условни стойности и брой единици от базисния инструмент — условната стойност представлява стойността, установена чрез фиксиране на текущите пазарни стойности във формулата за изчисляване на бъдещите пазарни стойности;

б) за двукомпонентни и дигитални опции — условната стойност представлява най-голямата стойност от евентуалните варианти на доходността на опцията към датата на изтичане на опцията.

Без да се засяга първа алинея, в случай че един от възможните варианти на доходността на опцията е стохастичен, институцията използва метода, определен в буква а), подточка ii), за да определи условната стойност;

в) за договори, при които условната стойност се разменя повече от веднъж — условната стойност се умножава по броя на оставащите плащания, които остава да бъдат направени съгласно договорите;

г) при договори, които предвиждат мултиплициране на плащанията или на базисния инструмент по договора, условната стойност се коригира от институцията с цел да се отчетат последиците от мултиплицирането върху структурата на риска на тези договори.

3. Институциите преизчисляват коригираната условна стойност на сделката в отчетната си валута по текущия спот валутен курс, когато коригираната условна стойност се изчислява съгласно настоящия член като производна на условната стойност по договора или на пазарната цена на броя на единиците от базисния инструмент, деноминирана в друга валута.

Член 279в

Матуритетен фактор

1. Институциите изчисляват матуритетния фактор, както следва:

а) за сделки, включени в нетиращи съвкупности, както е посочено в член 275, параграф 1, институцията използва следната формула:

$$MF = \sqrt{min\{max\{M, 10/OneBusinessYear\}, 1\}}$$

където:

M = остатъчния срок до падежа на сделката, който е равен на времето, необходимо за приключването на всички договорни задължения по сделката. За тази цел всяка възможност за избор по дериватен договор се счита за договорно задължение. Остатъчният срок до падежа се изразява в години чрез използване на съответната конвенция за работен ден

Когато дадена сделка има друг дериватен договор като базисен инструмент, който може да доведе до допълнителни договорни задължения извън рамките на договорните задължения по сделката, остатъчният срок до падежа на сделката е равен на времето, необходимо за приключването на всички договорни задължения по базисния инструмент.

OneBusinessYear = една година, изразена в работни дни, като се използва съответната конвенция за работен ден.

б) за сделки, включени в нетиращи съвкупности по член 275, параграфи 2 и 3, матуритентият фактор се определя като:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{OneBusinessYear}}$$

където:

MPOR = рисковия маржин период на нетиращата съвкупност, определен в съответствие с член 285, параграфи 2—5.

При определяне на рисковия маржин период за сделки между клиент и клирингов член, институцията, която действа като клиент или клирингов член, замества минималния период, посочен в член 285, параграф 2, буква б), с 5 работни дни.

2. За целите на параграф 1, за сделки, които са структурирани за уреждане на неуредени експозиции след определени дати на плащане, остатъчният падеж е равен на времето до датата на следващата актуализация, като условията се актуализират така, че пазарната стойност на договора да бъде нула на тези дати на плащане.

Член 280
Регулаторен коефициент на хеджираща съвкупност

За целите на изчисляването на добавката за хеджираща съвкупност съгласно членове 280а—280е регулаторният коефициент ϵ на хеджираща съвкупност е следният:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{for the hedging sets established in accordance with Article 275(1)} \\ 5 & \text{for the hedging sets established in accordance with point (a) of Article 275(2)} \\ 0.5 & \text{for the hedging sets established in accordance with point (b) of Article 275(2)} \end{cases}$$

Член 280а
Добавка за категорията на лихвения риск

1. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на лихвения риск за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$AddOn^{IR} = \sum_j AddOn_j^{IR}$$

където:

j = индекса, с който се обозначават всички хеджиращи съвкупности за лихвения риск на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква а) и с член 277а, параграф 2;

$AddOn^{IR}_j$ = добавката за хеджираща съвкупност „j“ на категорията на лихвения риск, изчислена в съответствие с параграф 2.

2. Добавката за хеджираща съвкупност „j“ на категорията на лихвения риск се изчислява, както следва:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

където:

ϵ_j = регулаторния коефициент за хеджиращата съвкупност „j“, определен в съответствие с приложимата стойност, посочена в член 280;

SF^{IR} = регулаторния коефициент за категорията на лихвения риск на стойност 0,5 %;

$EffNot^{IR}_j$ = ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност „*j*“, изчислена в съответствие с параграфи 3 и 4.

3. За целите на изчисляването на ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност „*j*“ институциите първо разпределят всяка сделка от хеджиращата съвкупност към съответната група в таблица 2. Това разпределение се извършва въз основа на крайната дата на всяка сделка, определена съгласно член 279б, параграф 1, буква а):

Таблица 2

Група	Крайна дата (в години)
1	>0 и <=1
2	>1 и <= 5
3	> 5

След това институциите изчисляват ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност „*j*“ в съответствие със следната формула:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

където:

l = индекса, с който се обозначава рисковата позиция;

$D_{j,k}$ = ефективната условна стойност на група „*k*“ на хеджиращата съвкупност „j“, изчислена както следва:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in Bucket\ \ k} RiskPosition_l$$

Член 280б

Добавка за категорията на валутния риск

1. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на валутния риск за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

където:

j = индекса, с който се обозначават всички хеджиращи съвкупности за валутния риск на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква б) и с член 277а, параграф 2;

$AddOn^{FX}_j$ = добавката за хеджиращата съвкупност „j“ на категорията за валутния риск, изчислена в съответствие с параграф 2.

2. Добавката за хеджиращата съвкупност „j“ на категорията за валутния риск се изчислява, както следва:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot \left|EffNot_j^{FX}\right|$$

където:

ϵ_j = регулаторния коефициент за хеджиращата съвкупност „j“, изчислен в съответствие с член 280;

SF^{FX} = регулаторния коефициент за категорията на валутния риск на стойност 4 %;

$EffNot^{IR}_j$ = ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност „j“, изчислена както следва:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in Hedging\ \ set\ j} RiskPosition_l$$

Член 280в

Добавка за категорията на кредитния риск

1. За целите на параграф 2 институциите определят съответните кредитни референтни единици на нетиращата съвкупност в съответствие със следното:

а) един кредитен референтен субект съответства на всеки емитент на референтен дългов инструмент, който е базисен инструмент за сделка с един контрагент, отнесена към категорията на кредитния риск. Сделките с един контрагент биват отнесени към един и същи кредитен референтен субект само когато базисният референтен дългов инструмент на тези сделки е емитиран от един и същи емитент;

б) един кредитен референтен субект съответства на всяка група от референтни дългови инструменти или кредитни деривати върху задължени на едно лице, които са базисни инструменти по сделка с няколко контрагента, отнесена към категорията на кредитния риск.

Сделки с няколко контрагента се отнасят към един и същи кредитен референтен субект само когато групата на включените в сделките базисни референтни дългови инструменти или кредитни деривати върху задължения на едно лице имат едни и същи компоненти.

2. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на кредитния риск за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$AddOn^{Credit} = \sum_{j} AddOn_j^{Credit}$$

където:

j = индекса, с който се обозначават всички хеджиращи съвкупности за кредитния риск на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с член 277a, параграф 1, буква в) и с член 277a, параграф 2;

$AddOn^{Credit}_{j}$ = добавката за категорията на кредитния риск за хеджиращата съвкупност „j“, изчислена в съответствие с параграф 2.

3. Институциите изчисляват добавката за категорията на кредитния риск на хеджиращата съвкупност „j“, както следва:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} \cdot AddOn(Entity_j)\right)^2 + \sum_j \left(1 - \left(\rho_j^{Credit}\right)^2\right) \cdot \left(AddOn(Entity_j)\right)^2}$$

където:

j = индексът, с който се обозначават кредитните референтни единици на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с параграф 1;

ϵ_j = регулаторния коефициент за хеджиращата съвкупност „j“, определен в съответствие с член 280, параграф 3;

$AddOn(Entity_j)$ = добавката за кредитния референтен субект „j“, определен в съответствие с параграф 4;

ρ_j^{Credit} = коефициент на корелация за субекта „j“. Когато кредитният референтен субект „j“ е определен в съответствие с параграф 1, буква а), $\rho_j^{Credit} = 50\ \%$. Когато кредитният референтен субект „j“ е определен в съответствие с параграф 1, буква б), $\rho_j^{Credit} = 80\ \%$.

4. Институциите изчисляват добавката за кредитния референтен субект „j“, както следва:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

където:

$EffNot^{Credit}_j$ = ефективната условна стойност на кредитния референтен субект „j“, изчислена както следва:

$$EffNot_j^{Credit} = \sum_{l \in Credit\ reference\ \ entity\ \ j} SF_{j,l}^{Credit} \cdot RiskPosition_l$$

където:

l = индекса, с който се обозначава рисковата позиция;

$SF_{j,l}^{Credit}$ = регулаторния коефициент, приложим към кредитния референтен субект „j“, определен в съответствие с параграф 5.

5. За целите на параграф 4 институциите изчисляват регулаторния коефициент, приложим към кредитния референтен субект „j“, както следва:

а) за кредитния референтен субект „j“, определен в съответствие с параграф 1, буква а), $SF_{j,l}^{Credit}$ се отнася към един от шестте регулаторни коефициента, посочени в таблица 3 от настоящия член, въз основа на външна кредитна оценка, присъдена на съответния отделен емитент от призната АВКО. За отделен емитент, за когото няма присъдена кредитна оценка от призната АВКО:

(i) институцията, използваща подхода по дял II, глава 3, отнася вътрешния рейтинг на отделния емитент към една от външните кредитни оценки;

(ii) институцията, използваща подхода по дял II, глава 2, присъжда $SF_{j,l}^{Credit}$ = 0,54 % на този кредитен референтен субект. Когато обаче институцията прилага член 128, за да определи рисковото тегло на кредитния риск от контрагента по отношение на експозициите към този отделен емитент, тя присъжда $SF_{j,l}^{Credit}$ = 1,6 %;

б) за кредитния референтен субект „j“, определен в съответствие с параграф 1, буква б):

(i) когато позиция „l“, отнесена към кредитния референтен субект „j“, е кредитен индекс, котиран на призната борса, $SF_{j,l}^{Credit}$ се отнася към един от двата регулаторни коефициента, определени в таблица 4 от настоящия член, въз основа на доминиращото кредитно качество на неговите отделни компоненти;

(ii) когато позиция „l“, отнесена към кредитния референтен субект „j“, не е посочена в подточка i) от настоящата буква, $SF_{j,l}^{Credit}$ е

средната претеглена стойност на регулаторни коефициента, отнесени към всеки компонент в съответствие с метода, определен в буква а) на настоящия параграф, като теглата се определят в зависимост от дела, който условната стойност на компонентите има в тази позиция.

Таблица 3

Степен на кредитно качество	Регулаторен коефициент за сделки с един контрагент
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Таблица 4

Доминиращо кредитно качество	Регулаторен коефициент за котирани индекси
Инвестиционен рейтинг	0,38 %
Неинвестиционен рейтинг	1,06 %

Член 280г

Добавка за категорията на капиталовия риск

1. За целите на параграф 2 институциите определят съответните капиталови референтни единици на нетиращата съвкупност, както следва:

а) един капиталов референтен субект съответства на всеки емитент на референтен капиталов инструмент, който е базисен инструмент за сделка

с един контрагент, отнесена към категорията на капиталовия риск. Сделките с един контрагент биват отнесени към един и същи кредитен референтен субект само когато базисният референтен капиталов инструмент по сделките е емитиран от един и същи емитент;

б) един капиталов референтен субект съответства на всяка група от референтни капиталови инструменти или капиталови деривати върху акциите на едно лице, които са базисни инструменти по сделка с няколко контрагента, отнесена към категорията на капиталовия риск. Сделки с няколко контрагента се отнасят към един и същи капиталов референтен субект само когато групата от базисните референтни капиталови инструменти или капиталовите деривати върху акциите на едно лице, според случая, по тези сделки имат едни и същи компоненти.

2. За целите на член 278 за дадена нетираща съвкупност институцията изчислява добавката за категорията на капиталовия риск, както следва:

$$AddOn^{Equity} = \sum_j AddOn_j^{Equity}$$

където:

j = индекса, с който се обозначават всички хеджиращи съвкупности за кредитния риск на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с член 277a, параграф 1, буква г) и с член 277a, параграф 2;

$AddOn^{Equity}_j$ = добавката за хеджираща съвкупност „j“ на категорията за кредитен риск, определена в съответствие с параграф 3.

3. Институциите изчисляват добавката за категорията на капиталовия риск за хеджиращата съвкупност „j“, както следва:

$$AddOn_j^{Equity} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Equity} \cdot AddOn(Entity_j)\right)^2 + \sum_j \left(1 - \left(\rho_j^{Equity}\right)^2\right) \cdot \left(AddOn(Entity_j)\right)^2}$$

където:

j = индекса, с който се обозначават капиталовите референтни единици на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с параграф 1;

ϵ_j = регулаторния коефициент за хеджиращата съвкупност „j“, определен в съответствие с член 280;

$AddOn(Entity_j)$ = добавката за капиталовия референтен субект „j“, определена в съответствие с параграф 4;

ρ_j^{Equity} = коефициент на корелация за субекта „j“. Когато капиталовият референтен субект „j“ е определен в съответствие с параграф 1, буква а), ρ_j^{Equity} =50 %. Когато капиталовият референтен субект „j“ е определен в съответствие с параграф 1, буква б), ρ_j^{Equity} =80 %.

4. Институциите изчисляват добавката за капиталовия референтен субект „j“, както следва:

$$AddOn(Entity_j) = SF_j^{Equity} \cdot EffNot_j^{Equity}$$

където:

SF_j^{Equity} = регулаторния фактор, приложим към капиталовия референтен субект „j“. Когато капиталовият референтен субект „j“ е определен в съответствие с параграф 1, буква а), SF_j^{Equity} = 32 %; когато капиталовия референтен субект „j“ е определен в съответствие с параграф 1, буква б), SF_j^{Equity} = 20 %;

$EffNot^{Equity}_j$ = ефективната условна стойност на капиталовия референтен субект „j“, изчислена както следва:

$$EffNot_j^{Equity} = \sum_{l \in Equity\ \ reference\ \ entity\ \ j} RiskPosition_l$$

Член 280б

Добавка за категорията на стоковия риск

1. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на стоковия риск за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$AddOn^{Com} = \sum_j AddOn_j^{Com}$$

j = индекса, с който се обозначават хеджиращите съвкупности за стоковия риск на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква д) и с член 277а, параграф 2;

$AddOn^{Com}_j$ = добавката за категорията на стоковия риск на хеджиращата съвкупност „j“, определена в съответствие с параграф 4.

2. За целите на изчисляването съгласно параграф 4 на добавката на хеджираща съвкупност срещу стоковия риска на дадена нетираща съвкупност, институциите въвеждат съответните стокови референтни видове за всяка хеджираща съвкупност. Сделките със стокови деривати се отнасят към един и същи стоков референтен вид само когато базисният стоков инструмент на тези сделки е от едно и също естество.

3. Чрез дерогация от параграф 2 компетентните органи могат да изискват от

институция с големи по обем и концентрация портфейли от стокови деривати да разгледат допълнителни характеристики, освен естеството на базисния стоков инструмент, при определяне на стоковите референтни видове за хеджираща съвкупност срещу стоковия риск в съответствие с параграф 2.

ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които определя по-подробно какво представлява посоченият в първа алинея голям по обем и концентрация портфейл от стокови деривати.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [15 месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

4. Институциите изчисляват добавката за категорията на стоковия риск за хеджиращата съвкупност „j“, както следва:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{Com} \cdot \sum_k AddOn\left(Type_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - (\rho^{Com})^2\right) \cdot \sum_k \left(AddOn\left(Type_k^j\right)\right)^2}$$

където:

k = индекса, с който се обозначават стоковите референтни видове на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с параграф 2;

ϵ_j = регулаторния коефициент за хеджиращата съвкупност „j“, определен в съответствие с член 280;

$AddOn(Type_j^k)$ = добавката за стоковия референтен вид „k“, изчислена в съответствие с параграф 5;

ρ^{Com} = коефициента на корелация за категорията на стоковия риск на стойност 40 %;

5. Институцията изчислява добавката за стоковия референтен вид „k“, както следва:

$$AddOn\left(Type_k^j\right) = SF_k^{Com} * EffNot_k^{Com}$$

където:

SF_k^{Com} = регулаторния фактор, приложим към стоковия референтен

вид „k“.

Когато стоковият референтен вид „k“ съответства на сделки, разпределени към хеджиращата съвкупност, посочена в член 277б, параграф 1, буква д), подточка i), SF_k^{Com} = 40 %; в противен случай, SF_k^{Com} = 18 %.

$EffNot^{Com}_k$ = ефективната условна стойност на стоковия референтен вид „k“, изчислена както следва:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in Commodity\ \ reference\ \ type\ \ k} RiskPosition_l$$

Член 280е
Добавка за категорията на други рискове

1. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на други рискове за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$AddOn^{Other} = \sum_j AddOn_j^{Other}$$

където:

j = индекса, с който се обозначават хеджиращите съвкупности за други рискове за нетиращата съвкупност, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква е) и с член 277а, параграф 2;

$AddOn^{Other}_j$ = добавката за категорията на други рискове за хеджиращата съвкупност „j“, изчислена в съответствие с параграф 2.

2. Институциите изчисляват добавката за категорията на други рискове за хеджиращата съвкупност „j“, както следва:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j * SF^{Other} * \left|EffNot_j^{Other}\right|$$

където:

ϵ_j = регулаторния коефициента за хеджиращата съвкупност „j“, определен в съответствие с член 280;

SF^{Other} = регулаторния фактор за категорията на други рискове на стойност 8 %;

$EffNot^{Other}_j$ = ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност „j“, изчислена както следва:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in Hedging\ \ set\ j} RiskPosition_l$$

“

(66) В част трета, дял II, глава 6 раздел 4 се заменя със следното:

„Раздел 4
Опростен стандартизиран подход към метода на кредитния риск от контрагента

Член 281
Изчисляване на стойността на експозицията

1. Институцията изчислява една единствена стойност на експозиция на ниво нетираща съвкупност в съответствие с раздел 3 от настоящата глава, при спазване на параграф 2.

2. Стойността на експозицията на нетираща съвкупност се изчислява в съответствие със следните изисквания:

а) институциите не прилагат третирането, посочено в член 274, параграф 6;

б) чрез дерогация от член 275, параграф 1 институциите прилагат следното:

за нетиращите съвкупности, които не са посочени в член 275, параграф 2, институциите изчисляват разменната стойност съгласно следната формула:

$$RC = max\{CMV, 0\}$$;

в) чрез дерогация от член 275, параграф 2 институциите прилагат следното:

за нетиращи съвкупности от сделки, които се търгуват на призната борса, за нетиращи съвкупности от сделки, които са предмет на централизиран клиринг от ЦК, получил разрешение в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012 или признат в съответствие с член 25 от същия регламент, или за нетиращи съвкупности от сделки, за които с контрагента е разменено двустранно обезпечение в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) № 648/2012, институциите изчисляват разменната стойност в съответствие със следната формула:

$$RC = TH + MTA$$

където:

TH = маржин прага, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението, под който институцията не може да изиска обезпечението;

MTA = минималния размер на прехвърляемите средства, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението

г) чрез дерогация от член 275, параграф 3 институциите прилагат следното:

за нетиращи съвкупности, предмет на маржин споразумение, когато маржин споразумението се прилага към нетиращи съвкупности с множество контрагенти, институциите изчисляват разменната стойност като сбора от разменната стойност на всяка отделна нетираща съвкупност, изчислена в съответствие с параграф 1 все едно не е бил приложен маржин.

д) всички хеджиращи съвкупности се определят в съответствие с член 277а, параграф 1.

е) институциите присъждат стойност 1 на мултипликационния коефициент във формулата по член 278, параграф 1, използвана за изчисляване на потенциалната бъдеща експозиция, както следва:

$$PFE = \sum_{a} Addon^{(a)}$$;

ж) Чрез дерогация от член 279а, параграф 1 институциите прилагат следното:

за всички сделки институциите изчисляват регулаторната делта, както следва:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 \text{ where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases}$$;

з) Формулата, използвана за изчисляване на регулаторния коефициент на продължителност в член 279б, параграф 1, буква а), да се чете, както следва:

$$supervisory\ duration\ factor = E - S$$;

и) Матуритетният фактор по член 279в, параграф 1 се изчислява, както следва:

(iii) а) за сделки, включени в нетиращи съвкупности по член 275, параграф 1, MF = 1;

б) за сделки, включени в нетиращи съвкупности по член 275, параграфи 2 и 3, MF = 0,42;

й) Формулата, използвана за изчисляване на ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност „j“ в член 280а, параграф 3, да се чете, както следва:

$$EffNot_j^{IR} = \left|D_{j,1}\right| + \left|D_{j,2}\right| + \left|D_{j,3}\right|$$

к) Формулата по член 280в, параграф 3, използвана за изчисляване на добавката за категорията на кредитния риск за хеджиращата съвкупност „j“, да се чете, както следва:

$$AddOn_j^{Credit} = \sum_j \left|AddOn\left(Entity_j\right)\right|;$$

л) Формулата по член 280г, параграф 3, използвана за изчисляване на добавката за категорията на капиталовия риск за хеджиращата съвкупност „j“, да се чете, както следва:

$$AddOn_j^{Equity} = \sum_j \left|AddOn\left(Entity_j\right)\right|$$

м) Формулата по член 280д, параграф 3, използвана за изчисляване на добавката за категорията на стоковия риск за хеджиращата съвкупност „j“, да се чете, както следва:

$$AddOn_j^{Com} = \sum_j \left|AddOn\left(Type_k^j\right)\right|$$

"

(67) В част трета, дял II, глава 6 раздел 5 се заменя със следното:

„РАЗДЕЛ 5
МЕТОД НА ПЪРВОНАЧАЛНАТА ЕКСПОЗИЦИЯ

Член 282
Изчисляване на стойността на експозицията

1. Ако са изпълнени всички условия, определени в член 274, параграф 1, институциите могат да изчислят една единствена стойност на експозиция за всички сделки в рамките на договореното споразумение за нетиране. В противен случай институциите изчисляват стойността на експозицията отделно за всяка сделка и разглеждат сделката като отделна нетираща съвкупност.

2. Стойността на експозицията за дадена нетираща съвкупност или сделка е равна на сбора от текущата разменна стойност и потенциалната бъдеща експозиция, умножен по 1,4.

3. Текущата разменна стойност, посочена в параграф 2, се определя, както следва:

а) за нетиращи съвкупности от сделки, които се търгуват на призната борса, или за нетиращи съвкупности от сделки, които са предмет на централизиран клиринг от ЦК, получил разрешение в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012 или признат в съответствие с член 25 от същия регламент, или за нетиращи съвкупности от сделки, за които с контрагента е разменено двустранно обезпечение в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) № 648/2012, институциите изчисляват текущата разменна стойност, посочена в параграф 2, съгласно следната формула:

$$RC = TH + MTA$$

където:

ТН = маржин прага, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението, под който институцията не може да изиска обезпечението;

МТА = минималния размер на прехвърляемите средства, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението

б) за всички други нетиращи съвкупности или отделни сделки институциите изчисляват текущата разменна стойност, посочена в параграф 2, както следва:

$$RC = max\{CMV, 0\}$$

За да изчислят текущата разменна стойност, институциите актуализират текущите пазарни стойности поне ежемесечно.

4. Институциите изчисляват потенциалната бъдеща експозиция, посочена в параграф 2, както следва:

а) потенциалната бъдеща експозиция на нетираща съвкупност представлява сборът на потенциалната бъдеща експозиция на всички сделки, включени в нетираща съвкупност, изчислена в съответствие с буква б);

б) потенциалната бъдеща експозиция на единична сделка е нейната условна стойност, умножена по:

(iv) произведението на 0,5 % и остатъчния срок до падежа на сделката по лихвени договори;

(v) 4 % за договори, свързани с договори за валутни сделки;

(vi) 18 % за договори, свързани с договори за сделки със злато;

в) условната стойност, посочена в буква б), се определя в съответствие с член 279б, параграф 1, букви а) и б) и член 279б , параграфи 2 и 3, според случая;

г) потенциалната бъдеща експозиция на нетиращите съвкупности, посочени в параграф 3, буква а), се умножава по 0,42.

За изчисляване на потенциалната експозиция по лихвени договори в съответствие с буква б), подточка ii) институцията може да реши да използва първоначалния матуритет вместо остатъчния срок до падежа на договорите.“.

(68) В член 283 параграф 4 се заменя със следното:

„4. За всички сделки с извънборсови деривати и трансакции с удължен сетълмент, за които институцията не е получила разрешение съгласно

параграф 1 за използване на МВМ, институцията използва методите, посочени в раздел 3 или 5. Тези методи могат да бъдат използвани комбинирано и на непрекъсната основа в рамките на дадена група.“ .

(69) Член 298 се заменя със следното:

„Член 298

Последици от признаването на нетирането като намаляващо риска

Нетиране за целите на раздели 3—6 се признава съгласно посоченото в тези раздели.“

(70) В член 299, параграф 2 буква а) се заличава.

(71) Член 300 се изменя, както следва:

а) уводното изречение се заменя със следното:

„За целите на настоящия раздел и част седем се прилагат следните определения:“;

б) добавят се следните точки 5—11:

„5) „парични сделки“ означава сделки с парични средства, дългови инструменти и акции, както и спот валутни сделки и спот сделки със стоки; репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки не са сделки с парични средства;

6) „споразумение за непряк клиринг“ означава споразумение, което отговаря на условията, установени в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕС) № 648/2012;

7) „многостепенна структура на клиента“ означава споразумение за непряк клиринг, при които клирингови услуги са предоставени на институцията от субект, който не е клирингов член, но е клиент на клирингов член или на клиент от по-високо ниво;

8) „клиент от по-високо ниво“ означава субект, който предоставя клирингови услуги на клиент от по-ниско ниво;

9) „клиент от по-ниско ниво“ означава субект, който се ползва от услугите на ЦК чрез клиент от по-високо ниво;

10) „неизплатена вноска към гаранционен фонд“ означава вноска, която институция, действаща като клирингов член, се е задължила по договор да предостави на ЦК, след като той е изчерпал своя гаранционен фонд за покриване на загубите от неизпълнението на един или повече от неговите клирингови членове;

11) „сделка по предоставяне/получаване в заем на изцяло гарантиран депозит“ означава напълно обезпечена сделка на паричния пазар, при която два

контрагента си разменят депозити, като ЦК посредничи между тях, за да се гарантира, че тези контрагенти ще изпълнят задължението си за плащане.”;

(72) Член 301 се заменя със следното:

„Член 301
Материален обхват

1. Настоящият раздел се прилага за следните договори и сделки, доколкото те са в процес на осъществяване чрез ЦК:

а) договорите, изброени в приложение II, и кредитни деривати;

б) СФЦК и сделки по получаване/предоставяне в заеми на изцяло гарантирани депозити;

в) сделки с удължен сетълмент.

Настоящият раздел не се прилага за експозиции, произтичащи от сетълмент на парични сделки. Институциите прилагат третирането, предвидено в дял V на настоящата част, за експозициите по търговско финансиране, които произтичат от тези сделки, и използват 0 % рисково тегло по отношение на вноските в гаранционен фонд, покриващи само тези сделки. Институциите прилагат третирането, предвидено в член 307, по отношение на вноските в гаранционен фонд, които покриват всеки от изброените в първата алинея договори, в допълнение към паричните сделки.

2. За целите на настоящия раздел се прилага следното:

а) първоначалният марж не включва вноските към ЦК за споразумения за взаимно покриване на загуба;

б) първоначалният марж включва обезпечение, депозирано от институцията, действаща като клирингов член, или от клиент, превишаващо минималната сума, която се изисква съответно от ЦК или от институцията, действаща като клирингов член, при условие че ЦК или институцията, действаща като клирингов член, може да предотврати съответно институцията, действаща като клирингов член, или клиентът да изтегли допълнителното обезпечение;

в) когато ЦК използва първоначален марж за взаимно покриване на загуба измежду клиринговите членове, институциите, действащи като клирингови членове, третират този първоначален марж като вноска в гаранционен фонд.”.

(73) В член 302 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Чрез подходящ сценариен анализ и стрес тестове институциите преценяват дали размерът на собствените средства, държани срещу експозиции към ЦК, в т.ч. потенциални бъдещи или условни кредитни

експозиции, експозиции от вноски в гаранционен фонд и, когато институцията действа като клирингов член - експозиции, произтичащи от посочените в член 304 договорни споразумения, е адекватен спрямо произтичащите от тези експозиции рискове.“.

(74) Член 303 се заменя със следното:

„Член 303
Третиране на експозициите на клиринговите членове към ЦК

1. Институция, която действа като клирингов член за собствени цели или като финансов посредник между клиент и ЦК, изчислява капиталовите изисквания във връзка със своите експозиции към ЦК, както следва:

а) по отношение на експозициите си по търговско финансиране към ЦК тя прилага предвиденото в член 306 третиране;

б) по отношение на вноските си в гаранционния фонд към ЦК тя прилага предвиденото в член 307 третиране.

2. За целите на параграф 1 сборът на капиталовите изисквания за институцията във връзка с нейните експозиции към КЦК, произтичащи от експозициите по търговско финансиране и вноските в гаранционния фонд, не трябва да превишава сбора на капиталовите изисквания, които биха били приложени към същите тези експозиции, ако ЦК беше неквалифициран ЦК.”.

(75) Член 304 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институцията, която действа като клирингов член и в това си качество действа като финансов посредник между клиент и ЦК, изчислява капиталовите изисквания, произтичащи от нейните сделки с клиента, свързани с ЦК, в съответствие с раздели 1—8 от настоящата глава, с глава 4, раздел 4 от настоящия дял и с дял VI от настоящата част, както е приложимо.“;

б) параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следното:

„3. Когато за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите си институцията, действаща като клирингов член, използва методите, посочени в раздел 3 или раздел 6 от настоящата глава, тя прилага следното:

в) чрез дерогация от член 285, параграф 2 институцията може да използва рисков маржин период от най-малко пет работни дни за експозициите си към клиент;

г) институцията прилага рисков маржин период от най-малко 10 работни дни за експозициите си към ЦК;

д) чрез дерогация от член 285, параграф 3, когато дадена нетираща съвкупност, включена в изчислението, отговаря на условието по буква а) от същия параграф, институцията може да пренебрегне ограничението, предвидено в тази буква, при условие че нетиращата съвкупност не отговаря на условието по буква б) от същия параграф и не съдържа спорни сделки;

е) когато ЦК задържи вариационен маржин срещу сделка и обезпечението на институцията не е защитено от несъстоятелност на ЦК, институцията използва рисков маржин период, който е по-краткият срок от една година и остатъчния срок до падежа на сделката, но не по-кратък от 10 работни дни.

4. Чрез дерогация от член 281, параграф 2, буква з), когато институцията, действаща като клирингов член, използва метода от раздел 4 на настоящата глава за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите си към клиент, институцията може да използва за целите на това изчисляване матуритетен фактор, равен на 0,21.

5. Чрез дерогация от член 282, параграф 4, буква г), когато за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите си към клиент институцията, действаща като клирингов член, използва метода от раздел 5 на настоящата глава, тя може да използва за целите на това изчисляване матуритетен фактор, равен на 0,21.“;

в) добавят се следните параграфи 6 и 7:

„6. За целите на изчисляването на капиталовите изисквания във връзка с риска от корекция на кредитната оценка съгласно дял VI институция, действаща като клирингов член, може да използва намалената експозиция в неизпълнение, определена чрез изчисленията по параграфи 3, 4 и 5.

7. Институция, действаща като клирингов член, който събира обезпечение от клиент за свързана с ЦК сделка и прехвърля обезпечението на ЦК, може да признае това обезпечението, за да намали своята експозиция към клиента за свързаната с ЦК сделка.

В случай на клиент с многостепенна структура третирането, посочено в първа алинея, може да се прилага на всяко равнище на тази структура.”.

(76) Член 305 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институция, която е клиент, изчислява капиталовите изисквания за своите сделки с клирингов член, свързани с ЦК, в съответствие с раздели 1—8 от настоящата глава, с раздел 4 от глава 4 на настоящия дял и с дял VI от настоящата част, както е приложимо.“;

б) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) клиентът е извършил достатъчно задълбочен правен преглед, който се актуализира и който доказва, че правилата, които гарантират, че условието по буква б) е изпълнено, са законосъобразни, валидни, обвързващи и подлежащи на изпълнение съгласно съответното законодателство на съответната юрисдикция или юрисдикции;“;

в) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Когато институцията прави оценка на спазването на условията, посочени в първа алинея от буква б), тя може да вземе предвид всички безспорни прецеденти на прехвърляне на позиции на клиента и на съответното обезпечение за ЦК, както и всякакво намерение на сектора да продължи тази практика.“;

г) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член, когато институция, която е клиент, не отговаря на условието по буква а) от посочения параграф, тъй като тази институция не е защитена от загуби в случай, че клиринговият член и друг клиент на клиринговия член заедно изпаднат в неизпълнение, но всички други условия, определени в буква а) и в другите букви от същия параграф са изпълнени, институцията може да изчислява капиталовите изисквания за експозициите си по търговско финансиране във връзка с нейните сделки с клирингов член, свързани с ЦК, в съответствие с член 306, при условие че замени рисковото тегло от 2 % по член 306, параграф 1, буква а) с рисково тегло от 4 %.

4. В случай на клиент със многостепенна структура институция, която е клиент от по-ниско ниво с достъп до услугите на ЦК чрез клиент от по-високо ниво, може да приложи третирането, предвидено в параграф 2 или 3, само ако условията в тези параграфи са спазени на всяко ниво от тази структура.”.

(77) Член 306 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) когато институцията действа като финансов посредник между клиент и ЦК и условията на свързаната с ЦК сделка предвиждат, че институцията не е задължена да възстанови на клиента каквито и да било загуби, произтичащи от промени в стойността на тази сделка в случай на неизпълнение от страна на ЦК, институцията може да присъди стойност нула на експозицията по търговско финансиране към ЦК, съответстваща на тази свързана с ЦК сделка;”;

б) в параграф 1 се добавя следната буква г):

„г) когато институцията действа като финансов посредник между клиент и

ЦК и условията на свързаната с ЦК сделка предвиждат, че институцията е задължена да възстанови на клиента всички загуби, произтичащи от промени в стойността на тази сделка в случай на неизпълнение от страна на ЦК, институцията може да прилага третирането, предвидено в буква а) или б) според случая, по отношение на експозицията по търговски финансиране с ЦК, съответстваща на тази свързана с ЦК сделка;";

в) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Чрез дерогация от параграф 1, когато активите, заложени като обезпечение при ЦК или клирингов член, са защитени от несъстоятелност, в случай че ЦК, клиринговият член или един или няколко от останалите клиенти на клиринговия член изпаднат в неплатежоспособност, институцията може да присъди стойност нула на експозициите за кредитния риск от контрагента във връзка с тези активи.

3. Институцията изчислява стойностите на експозициите си по търговско финансиране към ЦК в съответствие с раздели 1—8 от настоящата глава и с глава 4, раздел 4 от настоящия дял, според случая.“.

(78) Член 307 се заменя със следното:

„Член 307
Капиталови изисквания за вноски към гаранционния фонд на ЦК

Институцията, действаща като клирингов член, прилага следното третиране по отношение на експозициите, произтичащи от нейните вноски в гаранционния фонд на ЦК:

а) изчислява капиталовото изискване за предварителните си вноски към гаранционния фонд на КЦК в съответствие с подхода по член 308;

б) изчислява капиталовото изискване за предварителните си вноски и вноските с гаранция към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК в съответствие с подхода по член 309;

в) изчислява капиталовото изискване за вноските с гаранция към гаранционния фонд на ЦЦК в съответствие с подхода по член 310.“.

(79) Член 308 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Институцията изчислява капиталовото изискване (K_i) за покриване на експозицията, произтичаща от нейната предварителна вноска (DF_i), по следния начин:

$$K_i = max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i\right\}$$

където:

i = индекса, обозначаващ клиринговия член;

K_{CCP} = хипотетичния капитал на КЦК, съобщен на институцията от страна на КЦК в съответствие с член 50в от Регламент (ЕС) № 648/2012;

DF_{CM} = сбора от предварителните вноски на всички клирингови членове на КЦК, съобщени на институцията от страна на КЦК в съответствие с член 50в от Регламент (ЕС) № 648/2012;

DF_{CCP} = предварителните финансови средства на ЦК, съобщени на институцията от страна на ЦК в съответствие с член 50в от Регламент (ЕС) № 648/2012.

3. Институцията изчислява рисково претегления размер на експозициите, произтичащи от предварителната вноска на институцията в гаранционния фонд на КЦК за целите на член 92, параграф 3, като капиталовото изискване (K_{CMi}), определено в съответствие с параграф 2, умножено по 12,5.“;

б) параграфи 4 и 5 се заличават.

(80) Член 309 се заменя със следното:

„Член 309

Капиталови изисквания за предварителни вноски към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК и за вноски с гаранция към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК

1. Институцията използва следната формула за изчисляване на капиталовото изискване (K) за експозициите, произтичащи от нейните предварителни вноски в гаранционния фонд на неквалифициран ЦК (DF) и вноските с гаранция (UC) към такъв ЦК:

$$K = DF + UC.$$

2. Институцията изчислява рисково претегления размер на експозициите, произтичащи от вноската на институцията в гаранционния фонд на неквалифициран ЦК за целите на член 92, параграф 3, като капиталовото изискване (Ki), определено в съответствие с параграф 1, умножено по 12,5.“.

(81) Член 310 се заменя със следното:

„Член 310

Капиталови изисквания за вноски с гаранция към гаранционния фонд на КЦК

Институцията прилага рисково тегло от 0 % за вноските си с гаранция към гаранционния фонд на КЦК.”.

(82) Член 311 се заменя със следното:

„Член 311
Капиталови изисквания за експозициите към ЦК, които престават да отговарят на определени условия

1. Институциите прилагат третирането, предвидено в настоящия член, когато разберат — чрез публично съобщение или уведомление от съответния компетентен за ЦК орган, използвано от институциите или от самия ЦК — че ЦК вече не отговаря на условията за предоставяне на разрешение или признаване, според случая.

2. Когато условието по параграф 1 е изпълнено, институцията, в рамките на три месеца от обстоятелството, посочено в същия параграф, или по-рано, когато компетентните за тези институции органи го изискват, предприема следните действия по отношение на експозициите си към този ЦК:

   а) прилага третирането по член 306, параграф 1, буква б), към експозициите си по търговско финансиране към този ЦК;

   б) прилага предвиденото в член 309 третиране към предварителните си вноски в гаранционния фонд на този ЦК и към вноските си с гаранция в този ЦК;

   в) третира експозициите си към този ЦК, различни от експозициите, изброени в букви а) и б) от настоящия параграф, като експозиции към предприятие в съответствие със стандартизирания подход за кредитен риск в глава 2 от настоящия дял.”.

(83) В част трета дял IV глава 1 се заменя със следното:

„Глава 1
Общи разпоредби

Член 325
Подходи за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарни рискове

1. Институцията изчислява капиталовите изисквания за пазарните рискове на всички позиции в търговския портфейл и за тези в банковия портфейл, които подлежат на валутен риск или стоков риск, в съответствие със следните подходи:

   а) считано от [датата на прилагане на настоящия регламент], стандартизирания подход, посочен в глава 1а от настоящия дял;

   б) считано от [датата на прилагане на настоящия регламент], подхода на вътрешния модел, предвиден в глава 1б от настоящия дял, само за

позициите, включени в търговски звена, за които институцията е получила разрешение от страна на компетентните органи да използват този подход, както е посочено в член 325ба;

в) след [датата на прилагане на настоящия регламент] само институции, които отговарят на условията по член 325а, параграф 1, могат да използват опростения стандартизиран подход, посочен в параграф 4, за да определят собствените си капиталови изисквания за пазарни рискове;

г) до [датата на прилагане на настоящия регламент] опростения подход на вътрешен модел, предвиден в глава 5 от настоящия дял, за тези рискови категории, за които институцията е получила разрешение в съответствие с член 363 да използва този подход. След [датата на прилагане на настоящия регламент] институциите не използват подхода на опростения вътрешен модел, определен в глава 5, за да определят капиталовите изискванията за пазарни рискове.

2. Капиталовите изисквания за пазарни рискове, изчислени съгласно опростения стандартизиран подход, посочен в параграф 1, буква в), означават сборът от следните капиталови изисквания, според случая:

а) капиталовите изисквания за позиционните рискове, посочени в глава 2 от настоящия дял;

б) капиталовите изисквания за валутните рискове, посочени в глава 3 от настоящия дял;

в) капиталовите изисквания за стоковите рискове, посочени в глава 4 от настоящия дял.

3. Институцията може да използва в комбинация подходите, изложени в параграф 1, букви а) и б), на непрекъсната основа в рамките на дадена група, при условие че капиталовите изисквания за пазарни рискове, изчислени в съответствие с подхода, предвиден в буква а), не надвишават 90 % от общата стойност на капиталовите изисквания за пазарни рискове. В противен случай институцията използва подхода по параграф 1, буква а) за всички позиции, за които се прилагат капиталовите изисквания за пазарни рискове.

4. Институцията може да използва комбинация от подходите, посочени в параграф 1, букви в) и г), на непрекъсната основа в рамките на дадена група в съответствие с член 363.

5. Институцията не може да използва някой от подходите, посочени в параграф 1, букви а) и б), в комбинация с подхода по буква в).

6. Институциите не могат да използват подхода, изложен в параграф 1, буква б), по отношение на инструментите в търговския портфейл, които са

секюритизиращи позиции или позиции, включени в портфейла за корелационно търгуване съгласно определението в член 104, параграфи 7—9.

7. За целите на изчисляването на капиталовите изисквания за риск във връзка с корекция на кредитната оценка чрез използване на усъвършенствания подход по член 383 институциите могат да продължат да използват опростения подход на вътрешен модел, определен в глава 5 от настоящия дял след [датата на прилагане на настоящия регламент], на която дата институции престават да използват този подход за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарни рискове.

8. ЕБО разработва регулаторни технически стандарти, с които определя по-подробно как институциите определят капиталовите изисквания за пазарни рискове за позициите в банковия портфейл, за които съществува валутен риск или стоков риск, в съответствие с подходите, посочени в параграф 1, букви а) и б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [6 месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

Член 325а

Условия за използване на опростения стандартизиран подход

1. Институцията може да изчислява капиталовите изискванията за пазарни рискове посредством подхода, посочен в член 325, параграф 1, буква в), при условие че размерът на балансовата и задбалансовата дейност на институцията, изложена на пазарни рискове, е по-малък или равен на следните прагове въз основа на извършваната ежемесечно оценка:

а) 10 % от общите активи на институцията;

б) 300 млн. EUR.

2. Институциите изчисляват размера на своята балансова и задбалансова дейност, изложена на пазарни рискове към определена дата, в съответствие със следните изисквания:

а) включват се всички позиции в търговския портфейл с изключение на кредитни деривати, признати за вътрешно хеджиране срещу експозиции към кредитен риск в банковия портфейл;

б) включват се всички позиции в банковия портфейл, генериращи валутен и

стоков риск;

в) всички позиции се оценяват по пазарната им цена на тази дата, с изключение на позициите по буква б). Ако пазарната цена на дадена позиция не е налична за определена дата, институциите използват най-актуалната пазарна стойност за тази позиция;

г) всички позиции в банковия портфейл, генериращи стокови рискове, се считат за цялостна нетна позиция в чуждестранна валута и се оценяват в съответствие с член 352;

д) всички позиции в банковия портфейл, генериращи стокови рискове, се оценяват, като се прилагат разпоредбите на членове 357—358;

е) абсолютната стойност на дългите позиции се сумира с абсолютната стойност на късите позиции.

3. Институциите уведомяват компетентните органи, когато изчисляват или престанат да изчисляват капиталовите си изисквания за пазарни рискове в съответствие с настоящия член.

4. Институция, която вече не изпълнява някое от условията по параграф 1, незабавно уведомява компетентния орган за това.

5. Институциите престават да изчисляват капиталовите изисквания за пазарни рискове в съответствие с параграф 1 в срок от три месеца от настъпването на една от следните ситуации:

а) институцията не отговаря на някое от условията по параграф 1 за три последователни месеца;

б) институцията не отговаря на някое от условията по параграф 1 през 6 от последните 12 месеца;

6. Когато институцията престане да изчислява капиталовите изисквания за пазарни рискове в съответствие с параграф 1, тя има право да изчислява капиталовите изисквания за пазарни рискове съгласно параграф 1 само ако докаже на компетентния орган, че всички условия по параграф 1 са били изпълнени в продължение на цяла година без прекъсване.

7. Институциите не сключват позиции единствено с цел да изпълнят по време на месечната оценка някое от условията по параграф 1.

Член 325б

Разпоредби за консолидираните изисквания

1. При спазване на параграф 2 и единствено за целите на изчисляването на нетните позиции и на капиталовите изисквания съгласно настоящия дял на консолидирана основа институциите могат да използват позициите си в дадена

институция или предприятие, за да компенсират позициите си в друга институция или предприятие.

2. Институциите могат да прилагат параграф 1 само с разрешението на компетентните органи, което се дава, ако е спазено всяко едно от следните условия:

а) налице е задоволително разпределение на собствения капитал в рамките на групата;

б) регулаторната, правната или договорната рамка, съгласно която институциите извършват дейност, гарантира взаимна финансова помощ в рамките на групата.

3. Когато има предприятия, намиращи се в трети държави, освен условията по параграф 2 се спазва и всяко едно от следните условия:

а) тези предприятия са лицензирани в трета държава и отговарят на определението за кредитна институция или са признати инвестиционни посредници от трета държава;

б) тези предприятия спазват поотделно капиталови изисквания, които са еквивалентни на определените в настоящия регламент;

в) не съществуват разпоредби в съответните трети държави, които биха могли да засегнат в значителна степен прехвърлянето на средства в рамките на групата.

Член 325в

Структурирано хеджиране срещу валутен риск

1. Всяка позиция, която институцията съзнателно поема за хеджиране срещу неблагоприятния ефект на валутните курсове върху показателите ѝ по член 92, параграф 1, може, с разрешение на компетентните органи, да бъде изключена от изчисляването на капиталовите изисквания за пазарни рискове, при условие че са спазени следните условия:

а) изключването е ограничено до най-голямата от следните суми:

(i) размера на деноминираната в чуждестранна валута инвестиция в свързани субекти, които обаче не са консолидирани с институцията;

(ii) размера на инвестицията в консолидирани дъщерни предприятия, деноминирана в чуждестранни валути.

б) изключването от изчисляването на капиталовите изискванията за пазарни рискове се прави за най-малко шест месеца;

в) институцията е предоставила на компетентните органи подробна информация за тази позиция, обосновала е, че тази позиция е сключена с цел частично или пълно хеджиране срещу неблагоприятния ефект от валутния курс върху показателите, определени в съответствие с член 92, параграф 1, и е посочила сумите на тази позиция, които са изключени от капиталовите изисквания за пазарни рискове, както е посочено в буква а).

2. Всяко изключване на позиции от капиталовите изисквания за пазарни рискове в съответствие с параграф 1 се прилага последователно и остава в сила за срока на активите или другите позиции.

3. Компетентните органи одобряват всякакви последващи промени, направени от институцията по отношение на сумите, които трябва да бъдат изключени от капиталовите изисквания за пазарните рискове в съответствие с параграф 1.“.

(84) В част 3, дял IV се добавят следните глави 1а и 1б:

„Глава 1а
Стандартизиран подход

РАЗДЕЛ 1
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 325 г
Обхват и структура на стандартизирания подход

Институцията изчислява капиталовите изисквания за пазарни рискове съгласно стандартизирания подход за портфейл от позиции от търговския или банковия портфейл, генериращи валутен и стоков риск, като сбора от следните три компонента:

а) капиталовото изискване съгласно метода, основан на чувствителността, определен в раздел 2 от настоящата глава;

б) капиталовото изискване за риска от неизпълнение, посочено в раздел 5 на настоящата глава, което се прилага само за позиции от търговския портфейл, определени в същия раздел;

в) капиталовото изискване за остатъчните рискове, посочено в раздел 4 на настоящата глава, което се прилага само за позиции от търговския портфейл, определени в същия раздел;

РАЗДЕЛ 2
КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ СЪГЛАСНО МЕТОДА, ОСНОВАН НА ЧУВСТВИТЕЛНОСТТА

Член 325д
Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

1) „рисков клас“ означава една от следните седем категории: i) общ лихвен риск; ii) риск от кредитния спред при несекюритизиращи позиции; ii) риск от кредитния спред при секюритизиращи позиции (извън портфейла за корелационна търговия); iv) риск от кредитния спред при секюритизиращи позиции (част от портфейла за корелационна търговия); v) капиталов риск; vi) стоков риск; и vii) валутен риск.

2) „чувствителност“ означава съответната промяна в стойността на позицията, изчислена съгласно използвания от институцията модел за ценообразуване, в резултат на промяна в стойността на един от съответните рискови фактори на позицията;

3) „група“ означава подкатегория от позиции в рамките на един рисков клас, които имат сходен рисков профил, на който е присъдено рисково тегло, както е определено в подраздел 1 от раздел 3 на настоящата глава.

Член 325е
Елементи на метода, основан на чувствителността

1. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за пазарни рискове съгласно метода, основан на чувствителността, като сумират следните три вида капиталови изисквания в съответствие с член 325и:

   а) капиталовите изисквания за делта риска, който отразява риска от промени в стойността на даден инструмент поради движения в неговите рискови фактори, които не са свързани с променливостта, и следва линейна функция спрямо ценообразуването;

   б) капиталовите изисквания за вега риска, който отразява риска от промени в стойността на даден инструмент поради движения в неговите рискови фактори, свързани с променливостта;

   в) капиталовите изисквания за риска от кривината (curvature risk), който обхваща риска от промени в стойността на даден инструмент поради движения в основните рискови фактори, несвързани с променливостта, които не са отразени в делта риска.

2. За целите на изчислението по параграф 1

   г) всички позиции на инструменти, включващи опции, подлежат на

капиталовите изисквания, посочени в параграф 1, букви а), б) и в);

д) всички позиции на инструменти, невключващи опции, подлежат само на капиталовите изисквания, посочени в параграф 1, буква а).

За целите на настоящата глава към инструментите, включващи опция, спадат наред с другите: кол и пут опции, опции с горна (caps) и с долна граница (floors), суапции, опции с ограничения (barrier options) и екзотични опции. Внедрени опции, като например предварително плащане или поведенчески опции, се считат за самостоятелни позиции по опции за целите на изчисляването на капиталовите изисквания за пазарни рискове.

За целите на настоящата глава инструменти, чиито парични потоци могат да бъдат представени като линейна функция на условната стойност на базисния инструмент, се считат за инструменти, невключващи опция.

Член 325ж
Капиталови изисквания за делта риск и вега риск

1. Институциите прилагат рисковите фактори за делта и вега рисковете, описани в подраздел 1 на раздел 3 от настоящата глава, при изчисляване на капиталовите изисквания за делта и вега рисковете.
2. При изчисляване на капиталовите изисквания за делта и вега рисковете институциите прилагат процедурата, описана в параграфи 3—8.
3. За всеки рисков клас чувствителността на всички инструменти, за които се прилагат капиталовите изисквания за делта или вега риска, към всеки от приложимите фактори за делта или вега рискове, включени в този рисков клас, се изчислява, като се използват съответните формули в подраздел 2 на раздел 3 от настоящата глава. Ако стойността на даден инструмент зависи от няколко рискови фактора, чувствителността се определя поотделно за всеки рисков фактор.
4. Чувствителностите се отнасят към една от групите b във всеки рисков клас.
5. В рамките на всяка група b положителната и отрицателната чувствителност към един и същи рисков фактор се нетират, в резултат на което се получава нетната чувствителност (s_k)) към всеки рисков фактор к в групата.
6. Нетната чувствителност към всеки риск фактор (s_k) в рамките на всяка група се умножава по съответните рискови тегла (RW_k), определени в раздел 6, в резултат на което се получава претеглената чувствителност (WS_k) към всеки риск фактор в рамките на групата в съответствие със следната формула:

$$\mathrm{WS_k} = \mathrm{RW_k} \cdot \mathrm{s_k}$$

7. Претеглената чувствителност към различните рискови фактори в рамките на

всяка група се сумира в съответствие с формулата по-долу, където най-ниската стойност на количеството във функцията корен квадратен е равна на нула, в резултат на което се получава специфичната за групата чувствителност (K_b). В рамките на една и съща група се използват съответните корелации за претеглената чувствителност (ρ_{kl}), посочени в раздел 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} \, WS_k \, WS_l}$$

8. Специфичната за групата чувствителност (K_b) се изчислява за всяка група в рамките на рисковия клас в съответствие с параграфи 5—7. След като специфичната за групата чувствителност е изчислена за всички групи, претеглената чувствителност по отношение на всички рискови фактори за всички групи се сумира в съответствие с формулата по-долу, като се използват определените в раздел 6 съответни корелации γ_{bc} за претеглената чувствителност в различните групи, в резултат на което се получава специфичното за рисковия клас капиталово изискване за делта или вега риска:

$$Risk - class\ specific\ \text{delta or vega}\ own\ fund\ requirement = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} \, S_b S_c}$$

където $S_b = \sum_k WS_k$ за всички рискови фактори в група b и $S_c = \sum_k WS_k$ в група c. Когато тези стойности за S_b и S_c водят до отрицателен общ сбор на $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} \, S_b S_c$, институцията изчислява специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта или вега риска, като използва алтернативна спецификация, при която $S_b = \max [\min (\sum_k WS_k , K_b), -K_b]$ за всички фактори в група b и $S_c = \max [\min (\sum_k WS_k , K_c), -K_c]$ за всички рискови фактори в група c.

Специфичната за рисковия клас капиталови изисквания за делта или вега риска се изчисляват за всеки рисков клас в съответствие с параграфи 1—8.

Член 325з

Капиталови изисквания за риска от кривината

1. Институциите прилагат процедурата, описана в параграфи 2—6, за изчисляване на капиталовите изисквания за риска от кривината.

2. Използвайки чувствителностите, изчислени в съответствие с член 325ж, параграф 4 за всеки рисков клас, изискването за нетния риск на кривината CVR_k за всеки рисков фактор (k), включен в този рисков клас, се изчислява в съответствие с формулата по-долу.

$$CVR_k = -min\left\{\sum_i \left[V_i\left(x_k^{(RW^{(curvature\ )+})}\right) - V_i(x_k) - RW_k^{(curvature\ )} \cdot s_{ik}\right], \sum_i \left[V_i\left(x_k^{(RW^{(curvature\ )-})}\right) - V_i(x_k) + RW_k^{(curvature\ )} \cdot s_{ik}\right]\right\}$$

където:

i = индекса, с който се обозначава инструмент, изложен на рисковете на кривината, свързани с рисков фактор k;

x_k = текущото ниво на рисков фактор κ;

$V_i(x_k)$ = стойността на инструмента i, изчислена съгласно модела за ценообразуване на институцията, като се използва текущата стойност на рисков фактор k;

$V_i\left(x_k^{(RW^{(curvature)}+)}\right)$ и $V_i\left(x_k^{(RW^{(curvature)}-)}\right)$ = стойността на инструмента i след като x_k се измества съответно нагоре и надолу според съответните рискови тегла;

$RW_k^{(curvature)}$ = рисковото тегло за фактора на риска от кривината k за инструмента i , определено в съответствие с раздел 6.

s_{ik} = делта чувствителността на инструмента i по отношение на рисковия фактор за делта риска, съответстващ на риска от кривината за фактор k.

3. За всеки рисков клас изискванията за нетния риск от кривината CVR_k, изчислени в съответствие с параграф 2, се отнасят към една от групите b в рамките на същия рисков клас.

4. Всички изисквания за нетния риск от кривината CVR_k в рамките на всяка група b се сумират в съответствие с формулата по-долу, като се използват съответните зададени корелации ρ_{kL} между двойки на рисковите фактори k,l в рамките на всяка група, в резултат на което се получава специфичните за групата капиталови изисквания за риска от кривината:

$$K_b = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl}\, CVR_k CVR_l\, \psi(CVR_k, CVR_l)\right)}$$

където:

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = функция, която приема стойност 0, ако както CVR_k, така и CVR_l са с отрицателен знак. Във всички останали случаи $\psi(CVR_k, CVR_l)$ приема стойност 1.

5. Капиталовите изисквания за нетния риск на кривината се сумират за различните групи в рамките на всеки рисков клас в съответствие с формулата по-долу, като се използват съответните зададени корелации γ_{bc} за наборите от капиталови изисквания за нетния риск на кривината, принадлежащи към различни групи. В резултат на това се получават специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за риска от кривината.

$$Risk\ class\ specific\ curvature\ risk\ own\ funds\ requirements = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc}\, S_b S_c\, \psi(S_b,\, S_c)}$$

където:

$S_b = \sum_k CVR_k$ за всички рискови фактори в група b и $S_c = \sum_k CVR_k$ в група c;

$\psi(S_b,\, S_c)$ е функция, която приема стойност 0, ако както S_b, така и S_c са с отрицателен знак. Във всички останали случаи $\psi(S_b,\, S_c)$ приема стойност 1.

Когато тези стойности на S_b и S_c водят до отрицателен общ сбор от $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc}\, S_b S_c\, \psi(S_b,\, S_c)$

институцията изчислява капиталовото изискване за риска от кривината, като използва алтернативна спецификация, при която $S_b = max[\min(\sum_k CVR_k\,, K_b), -K_b]$ за всички рискови фактори в група b и $S_c = max[\min(\sum_k CVR_k\,, K_c), -K_c]$ за всички рискови фактори в група c.

6. Специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за риска от кривината се изчисляват за всеки рисков клас в съответствие с параграфи 2—5.

Член 325и

Сумиране на специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината

1. Институциите сумират специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината в съответствие с процедурата, определена в параграфи 2—5.
2. Описаната в членове 325ж и 325з процедура за изчисляване на специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината се прилага три пъти за всеки рисков клас, като всеки път се използва различен набор от корелационни параметри ρ_{kl} (корелация между рисковите фактори в рамките на една група) и γ_{bc} (корелация между групите в рамките на даден рисков клас). Всеки от тези три набора изчисления отговаря на различен сценарий, както следва:

а) сценарий със средна корелация, при който корелационните параметри ρ_{kl} и γ_{bc} остават непроменени спрямо посочените в раздел 6;

б) сценарий с висока корелация, при който корелационните параметри ρ_{kl} и γ_{bc}, посочени в раздел 6, се умножават всички по 1,25, като ρ_{kl} и γ_{bc} имат горна граница от 100 %;

в) сценарий с ниска корелация, при който съответните корелационни параметри, определени в раздел 6, се умножават всички по 0,75.

3. Всички специфични за рисковия клас капиталови изисквания, произтичащи от всеки сценарий, се сумират поотделно за делта риска, вега риска и риска от кривината, в резултат на което се получават три различни специфични за сценария капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината.

4. Окончателните капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината са най-големите от трите специфични за сценария капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината, изчислени в съответствие с параграф 3.

5. Капиталовите изисквания съгласно метода, основан на чувствителността, представляват сбора от трите окончателни капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината.

Член 325й

Третиране на свързани с индекс инструменти и опции с няколко базисни инструмента

1. За свързани с индекс инструменти и опции с няколко базисни инструмента, при които всички компоненти на индекса или на опцията имат делта чувствителности по отношение на риска с един и същи знак, институциите използват подхода на подробен преглед. Разрешено е нетирането без ограничения на чувствителността към рискови фактори на компонент на свързаните с индекс инструменти и опции с няколко базисни инструмента срещу чувствителността към инструмент върху задълженията на едно лице, с изключение на позициите в портфейла за корелационна търговия.

2. Опции с няколко базисни инструмента, чиито делта чувствителности по отношение на риска са с различни знаци, са освободени от изискването за делта и вега рисковете, но подлежат на добавката за остатъчен риск по раздел 4 от настоящата глава.

Член 325к

Третиране на предприятия за колективно инвестиране

1. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за пазарен риск на позиция

в предприятие за колективно инвестиране („ПКИ“), като използват един от следните подходи:

а) институция, която е в състояние ежедневно да идентифицира базисните инвестиции на ПКИ или свързания с индекс инструмент, преглежда внимателно тези базисни инвестиции, за да изчисли капиталовите изисквания за пазарен риск за тази позиция съгласно подхода, посочен в член 325й, параграф 1;

б) когато могат да бъдат получени ежедневните цени за ПКИ, но институцията е осведомена за мандата на ПКИ, тя разглежда позицията в ПКИ като капиталов инструмент за целите на модела, основан на чувствителността;

в) когато могат да бъдат получени ежедневните цени за ПКИ, но институцията не е осведомена за мандата на ПКИ, тази институция разглежда позицията в ПКИ като капиталов инструмент за целите на модела, основан на чувствителността, и присъжда на тази позиция в ПКИ рисковото тегло за капиталовия риск от групата „друг сектор“.

2. Институциите могат да разчитат на следните трети страни при изчисляването и отчитането на капиталовите си изисквания за пазарен риск във връзка с позиции в ПКИ в съответствие с методите, определени в настоящата глава:

а) депозитара на ПКИ, ако ПКИ инвестира само в ценни книжа и депозира всичките си ценни книжа при този депозитар;

б) за другите ПКИ - управляващото дружество на ПКИ, ако това дружество отговаря на критериите по член 132, параграф 3, буква а).

3. ЕБО разработва регулаторни технически стандарти, с които определя по-подробно кои рискови тегла се присъждат на позициите в ПКИ, посочени в параграф 1, буква б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [петнадесет месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

Член 325л
Поети позиции

1. Институциите могат да използват процедурата по настоящия член за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарните рискове във връзка с поетите позиции по дългови или капиталови инструменти.

2. Институциите прилагат един от подходящите мултипликационни коефициенти, изброени в таблица 1, към нетната чувствителност на всички поети позиции за всеки отделен емитент, с изключение на поетите позиции, които са записани или поети наново от трети страни въз основа на официални споразумения, и изчисляват капиталовите изисквания за пазарните рискове в съответствие с подхода, изложен в настоящата глава въз основа на коригираната нетна чувствителност.

Таблица 1

работен ден 0	100 %
работен ден 1	90 %
работни дни 2—3:	75 %
работен ден 4	50 %
работен ден 5	25 %
след работен ден 5	0 %

За целите на настоящия член „работен ден 0“ означава работният ден, в който институцията поема безусловно задължение да приеме определено количество ценни книжа по договорена цена.

3. Институциите уведомяват компетентните органи за прилагането на процедурата, определена в настоящия член.

РАЗДЕЛ 3
ОПРЕДЕЛЕНИЯ НА РИСКОВ ФАКТОР И ЧУВСТВИТЕЛНОСТ

ПОДРАЗДЕЛ 1
ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА РИСКОВ ФАКТОР

Член 325м
Рискови фактори на общия лихвен риск

1. За всички рискови фактори на общия лихвен риск, включително инфлационния риск и риска от спреда при кръстосан валутен суап, се определя по една група за всяка валута, като всяка група включва различни видове рискови фактори.

Делта рисковите фактори на общия лихвен риск, приложими към инструментите, чувствителни към промените в лихвения процент, е съответният безрисков лихвен процент за всяка отделна валута и за всеки от следните срокове до падежа: 0,25 година, 0,5 година, 1 година, 2 години, 3

години, 5 години, 10 години, 15 години, 20 години, 30 години. Институциите присъждат рискови фактори на точките, определени чрез линейна интерполация или метод, който отговаря най-добре на функциите на ценообразуването, използван от независимата функция по контрола на институцията, за да докладва на висшето ръководство пазарните рискове или печалбите и загубите.

2. Институциите получават безрисковия лихвен процент за всяка валута от инструменти на паричния пазар, държани в търговския портфейл на институцията, които имат най-ниския кредитен риск, като например обвързаните с индекс овърнайт суапове.

3. Когато институциите не могат да приложат подхода, посочен в параграф 2, безрисковите проценти се основават на една или повече производни на пазара суап-криви, използвани от институцията за оценяване на позиции по пазарни цени, като например суап-кривите на междубанковия лихвен процент .

Когато липсват достатъчно данни за производните на пазара суап-криви, описани в параграф 2 и в първата алинея на настоящия параграф, безрисковите проценти могат да бъдат получени от най-подходящата крива на държавните облигации за дадена валута.

Когато институциите използват рисковите фактори, получени в съответствие с процедурата за държавните дългови инструменти, описана във втора алинея от настоящия параграф, държавният дългов инструмент не се освобождава от капиталовите изисквания за риска от кредитния спред. В случаите, когато не е възможно да бъдат разграничени безрисковия лихвен процент от компонента на кредитния спред, чувствителността към този рисков фактор се отнася както към рисковия клас на общия лихвен риск, така и към този на риска от кредитния спред.

4. При рискови фактори на общия лихвен риск всяка валута представлява отделна група. Институциите присъждат различно рисково тегло на рисковите фактори в рамките на една и съща група, но с различни срокове до падежа в съответствие с раздел 6.

Институциите прилагат допълнителни рискови фактори на инфлационен риск към дългови инструменти, чиито парични потоци са функционално зависими от инфлацията. Тези допълнителни рискови фактори се състоят от един вектор на производния на пазара инфлационен процент за различните срокове до падежа за всяка отделна валута. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото проценти на инфлация институцията е използвала като променлива в модела за ценообразуване за този инструмент.

5. Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към допълнителния рисков фактор на инфлационния риск, посочен в параграф 4, като промяната в стойността на инструмента, според техния модел за

ценообразуване, която настъпва при промяна с 1 базисна точка във всеки компонент на вектора. Всяка валута представлява отделна група. В рамките на всяка група институциите третират инфлацията като единичен рисков фактор, независимо от броя на компонентите на всеки вектор. Институциите правят прихващане между всички чувствителности към инфлацията, изчислени както е посочено по-горе, в рамките на дадена група, за да получат единичната нетна чувствителност за всяка група.

6. По отношение на дългови инструменти, които включват плащания в различни валути, се прилага също рискът от спреда при кръстосан валутен суап между тези валути. За целите на метода, основан на чувствителността, рисковите фактори, които институциите трябва да прилагат, са рискът при кръстосан валутен суап за всяка валута към евро или щатски долар. Институциите изчисляват спредовете при кръстосан валутен суап, който не включва евро или щатски долар, като „базисен спред за EUR“ или „базисен спред за USD“.

Всеки рисков фактор на риска от спреда при кръстосан валутен суап се състои от един вектор за спреда при кръстосан валутен суап за различните срокове до падежа за всяка отделна валута. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото кръстосани валутни спреда институцията е използвала като променлива в модела за ценообразуване за този инструмент. Всяка валута представлява отделна група.

Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към този рисков фактор, като промяната в стойността на инструмента, според техния модел на ценообразуване, която настъпва при промяна с 1 базисна точка във всеки компонент на вектора. Всяка валута представлява отделна група. В рамките на всяка група има два възможни отделни рискови фактора: базисен спред върху евро и базисен спред върху щатски долар, независимо от броя на компонентите във всеки вектор за кръстосания валутен спред. Максималният брой на нетните чувствителности за всяка група е две.

7. Вега рисковите фактори за общия лихвен риск, приложими към опциите с базисни инструменти, които са чувствителни по отношения на общия лихвен процент, са присъщата променливост на съответните безрискови проценти, описани в параграфи 2 и 3, които биват отнесени към съответните групи в зависимост от валутата и разпределени към следните срокове до падежа в рамките на всяка група: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. За всяка валута има една група.

За целите на нетирането институциите приемат, че присъщите променливости, свързани с един и същи безрисков процент и разпределени към един и същи срок до падежа, представляват един и същи рисков фактор.

Когато институциите разпределят присъщите променливости по сроковете до падежа, както е посочено в настоящия параграф, се прилага следното:

а) ако срокът до падежа на опцията е приведен в съответствие със срока до падежа на базисния инструмент, се приема единичен рисков фактор, който се разпределя в съответствие с този срок до падежа;

б) ако срокът до падежа на опцията е по-кратък от срока до падежа на базисния инструмент, се разглеждат следните рискови фактори:

(i) първият рисков фактор се разпределя в съответствие със срока до падежа на опцията;

(ii) вторият рисков фактор се разпределя в съответствие с остатъчния срок до падежа на базисния инструмент на опцията към датата на изтичане на опцията.

8. Факторите на риска от кривината при общия лихвен риск, които институциите прилагат, се състоят от по един вектор за безрисковите лихвени проценти, представляващи специфична безрискова крива на доходността, за всяка валута. Всяка валута представлява отделна група. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото на брой различни срокове до падежа на безрисковите проценти е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент.

9. Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към всеки рисков фактор, използван във формулата за риска от кривината s_{ik} в съответствие с 325з. За целите на риска от кривината институциите разглеждат векторите, отговарящи на различни криви на доходността и с различен брой компоненти, като един и същи рисков фактор, при условие че тези вектори отговарят на една и съща валута. Институциите извършват прихващане между чувствителностите към един и същи рисков фактор. За всяка група има само една нетна чувствителност.

По отношение на инфлационния риск и риска от спреда при кръстосан валутен суап не се прилагат капиталови изисквания за риска от кривината.

Член 325н

Фактори на риска от кредитния спред при несекюритизиращи инструменти

1. Факторите за делта риска от кредитния спред, прилагани от институциите за несекюритизиращи инструменти, които са чувствителни към кредитния спред, представляват процентите на кредитния спред на емитента, изведени от съответните дългови инструменти и суапове за кредитно неизпълнение и разпределени за всеки от следните срокове до падежа: 0,25 година, 0,5 година,

1 година, 2 години, 3 години, 5 години, 10 години, 15 години, 20 години, 30 години. Институциите прилагат един рисков фактор за всеки емитент и срок до падежа, независимо дали тези проценти на кредитния спред на емитента произтичат от дългови инструменти или суапове за кредитно неизпълнение. групите са секторни групи, както е посочено в раздел 6, и всяка група включва всички рискови фактори, определени за съответния сектор.

2. Вега рисковите фактори за риска от кредитния спред, които институциите прилагат за опциите с несекюритизиращи базисни инструменти, които са чувствителни към кредитния спред, представляват присъщата променливост на кредитния спред на емитента на базисните инструменти, получени по начина, описан в параграф 1, които се групират към следните срокове до падежа в съответствие със срока на падежа на опцията, за която се прилагат капиталовите изисквания: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. Използват се същите групи, които са използвани за делта рисковия фактор на риска от кредитния спред при несекюритизиращи инструменти.

3. Факторите на риска от кривината при кредитния спред, които институциите трябва да прилагат за несекюритизиращи инструменти, се състоят от един вектор от проценти на кредитния риск, представляващи кривата на кредитния риск за конкретния емитент. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото на брой различни срокове до падежа за процентите на кредитния спред е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент. Използват се същите групи, които са използвани за делта рисковия фактор на риска от кредитния спред при несекюритизиращи инструменти.

4. Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към всеки рисков фактор, използван във формулата за риска от кривината s_{ik}, в съответствие с член 325з. За целите на риска от кривината институциите разглеждат векторите, изведени от съответните дългови инструменти или от суаповете за кредитно неизпълнение и с различен брой компоненти, като един и същи рисков фактор, при условие че тези вектори съответстват на един и същи емитент.

Член 325о

Рискови фактори за риска от кредитния спред при секюритизиращи инструменти

1. Институциите прилагат посочените в параграф 3 рискови фактори за риска от кредитния спред, свързан със секюритизиращи позиции, които са част от портфейла за корелационно търгуване, по отношение на секюритизиращите

позиции, които са част от портфейла за корелационно търгуване, както е посочено в член 104, параграфи 7—9.

Институциите прилагат посочените в параграф 5 рискови фактори за риска от кредитния спред, свързан със секюритизиращи позиции, които не са част от портфейла за корелационно търгуване, по отношение на секюритизиращите позиции, които не са част от портфейла за корелационно търгуване, както е посочено в член 104, параграфи 7—9.

2. Групите, приложими за риска от кредитния спред във връзка със секюритизиращи позиции, които са част от портфейла за корелационно търгуване, са същите като групите, приложими към риска от кредитен спред във връзка с несекюритизиращи позиции, както е посочено в раздел 6.

Групите, приложими за риска от кредитния спред във връзка със секюритизиращи позиции, които не са част от портфейла за корелационно търгуване, са специфични за тази категория рисков клас, както е посочено в раздел 6.

3. Рисковите фактори за риска от кредитния спред, които институциите прилагат към секюритизиращите позиции, които са част от портфейла за корелационно търгуване, са следните

а) делта рисковите фактори са всички приложими проценти на кредитния спред на емитентите на базисните експозиции на секюритизиращата позиция, изведени от съответните дългови инструменти и суапове за кредитно неизпълнение, и за всеки от следните срокове до падежа: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години.

б) вега рисковите фактори, приложими към опциите, чиито базисни инструменти са секюритизиращи позиции, които са част от портфейла за корелационно търгуване, са присъщите променливости на кредитния спред на емитентите на базисните експозиции на секюритизиращата позиция, изведени по начина, описан в буква а) на настоящия параграф, които се разпределят по съответните срокове до падежа спрямо срока до падежа на съответната опция, за която се прилагат капиталовите изисквания: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години.

в) факторите на риска от кривината са съответните криви на доходността на кредитния спред на емитентите на базисните експозиции на секюритизиращата позиция, изразени като вектор от процентите на кредитния спред за различните срокове до падежа, получени по начина, описан в буква а) от настоящия параграф. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото на брой различни срокове до падежа на процентите на кредитния спред, е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент.

4. Институциите изчисляват чувствителността на секюритизиращата позиция към

всеки рисков фактор, използван във формулата за риска от кривината s_{ik}, в съответствие с член 325з. За целите на риска от кривината институциите разглеждат векторите, изведени от съответните дългови инструменти или от суаповете за кредитно неизпълнение и с различен брой компоненти, като един и същи рисков фактор, при условие че тези вектори съответстват на един и същи емитент.

5. Рисковите фактори за риска от кредитния спред, които институциите прилагат по отношение на секюритизиращите позиции, които не са част от портфейла за корелационно търгуване, се отнасят за спреда на транша, а не за спреда на базисните инструменти и са равни на следното:

а) делта рисковите факторите са равни на процентите на кредитния спред за съответния транш, разпределени към следните срокове до падежа според срока до падежа на транша: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години.

б) вега рисковите фактори, приложим към опциите, чиито базисни инструменти са секюритизиращи позиции, които не са част от портфейла за корелационно търгуване, представляват присъщите променливости на кредитните спредове на траншовете, всяка от тях разпределена по съответните срокове до падежа спрямо срока до падежа на опцията, за която се прилагат капиталовите изисквания: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години.

в) факторите на риска от кривината са същите като описаните в буква а) на настоящия параграф. За всички тези рискови фактори се определя общо рисково тегло, както е посочено в раздел 6.

Член 325п
Рискови фактори на капиталовия риск

1. Групите за всички рискови фактори на капиталовия риск са секторните групи, посочени в раздел 6.

2. Делта рисковите фактори на капиталовия риск, които институциите трябва да прилагат, представляват всички спот цени на акции и всички лихви по споразуменията за репо сделки.

За целите на капиталовия риск конкретна крива на доходността по репо сделки представлява единичен рисков фактор, който е изразен като вектор на доходността по репо сделки за различните срокове до падежа. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото на брой различни срокове до падежа на репо сделката е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент.

Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към този рисков

фактор, като промяната в стойността на инструмента, според техния модел на ценообразуване, в резултат на промяна с 1 базисна точка във всеки компонент на вектора. Институциите извършват прихващане между чувствителностите към рисковия фактор на доходността по репо сделка за един и същи капиталов инструмент, независимо от броя на компонентите на всеки вектор.

3. Вега рисковите фактори на капиталовия риск, които институциите трябва да прилагат за опциите, чиито базисни инструменти са чувствителни към капиталовия риск, представляват присъщите променливости на спот цените на капиталовия инструмент, които се групират към следните срокове до падежа според срока на падежа на съответната опция, за която се прилагат капиталовите изисквания: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. За доходността по репо сделки не се прилага капиталово изискване за вега риска.

4. Факторите на риска от кривината при капиталовия риск, които институциите трябва да прилагат за опциите с базисни инструменти, които са чувствителни към капиталовия риск, представляват всички спот цени на капиталови инструменти, независимо от срока до падежа на съответните опции. За доходността по репо сделки не се прилага капиталово изискване за риска от кривината.

Член 325р

Рискови фактори на стоковия риск

1. Групите за всички рискови фактори на стоковия риск са секторните групи, посочени в раздел 6.

2. Делта рисковите фактори на стоковия риск, които институциите трябва да прилагат за инструментите с чувствителност към стоковия риск, представляват всички стокови спот цени за вид и категория стока: основна или стандартна. Институциите приемат, че две стокови цени за един и същ вид стока, с един и същи падеж и с една и съща договорена категория представляват един и същи рисков фактор само когато правните разпоредби по отношение на доставката са идентични.

3. Вега рисковите фактори на стоковия риск, които институциите прилагат за опциите, чиито базисни инструменти са чувствителни км стоковия риск, представляват присъщите променливости на цените на стоките по вид стока, които се групират към следните срокове до падежа според срока до падежа на съответната опция, за която се прилагат капиталовите изисквания: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. Чувствителностите към един и същи вид стока, които са разпределени към един и същи срок до падежа, се разглеждат от

институциите като единичен рисков фактор, за които институциите извършват прихващане.

4. Факторите на риска от кривината при стоковия риск, които институциите прилагат към опциите, чиито базисни инструменти са чувствителни към стоковия риск, са равни на набор от стокови цени с различни срокове до падежа по вид стока, изразени като вектор. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото на брой цени на тази стока е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент. Институциите не правят разлика между цените на стоките по категории или по място на доставката.

Чувствителността на инструмента по отношение на всеки рисков фактор, използван във формулата за риска от кривината s_{ik}, се изчислява, както е посочено в член 325з. За целите на риска от кривината институциите приемат, че векторите, имащи различен брой компоненти, представляват един и същ рисков фактор, при условие че тези вектори отговарят на един и същ вид стока.

Член 325с
Рискови фактори на валутния риск

1. Делта рисковите фактори на валутния риск, които институциите прилагат по отношение на чувствителните към валутния курс инструменти, представляват всички спот валутни курсове между валутата, в която е деноминиран инструментът, и отчетната валута на институцията. На всяка двойка валути отговаря една група, съдържаща единичен рисков фактор и единична нетна чувствителност.

2. Делта рисковите фактори на валутния риск, които институциите прилагат по отношение на опции с базисни инструменти, които са чувствителни към валутния риск, представляват присъщата променливост на валутните курсове между двойките валути, посочени в параграф 1. Тези присъщи променливости на валутните курове се разпределят към съответните срокове до падежа според сроковете до падежа на съответните опции, за които се прилагат капиталовите изисквания: 0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години.

3. Факторите на риска от кривината при валутния риск, които институциите трябва да прилагат по отношение на опции с базисни инструменти, които са чувствителни към валутния риск, са същите като посочените в параграф 1.

4. От институциите не се изисква да правят разграничение между националните (onshore) и извънграничните (offshore) варианти на валутата за всички фактори на делта риска, вега риска и риска от кривината при валутния риск.

ПОДРАЗДЕЛ 2:
ОПРЕДЕЛЕНИЯ НА ЧУВСТВИТЕЛНОСТТА

Член 325m
Делта чувствителности по отношение на риска

1. Институциите изчисляват делта чувствителността към общия лихвен риск, както следва:

а) чувствителността към рисковите фактори, състоящи се от безрискови проценти, се изчислява, както следва:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0.0001}$$

където:

r_{kt} = процента на безрисковата крива k със срок до падежа t;

Vi (.) = ценообразуващата функция на инструмента i;

x,y = други променливи в ценообразуващата функция.

б) чувствителността към рисковите фактори, състоящи се от инфлационен риск и риска при кръстосан валутен суап (s_{x_j}), се изчислява, както следва:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0.0001\,\overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0.0001}$$

където:

$\bar{x}_{ji}$ = вектора на компонентите m, представляващи присъщата крива на инфлацията или кривата на спреда при кръстосан валутен суап за дадена валута *j*, като m е равно на броя на променливите, свързани с инфлацията или с кръстосаните валути и използвани в модела за ценообразуване на инструмент i;

$\overline{I_m}$ = единична матрица на измерението (1 x m)

Vi (.) = ценообразуващата функция на инструмента *i*;

x,y = други променливи в ценообразуващия модел.

2. Институциите изчисляват делта чувствителността към риска от кредитния спред за всички секюритизиращи и несекюритизиращи позиции ($s_{cs_{kt}}$), както следва:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(\ cs_{kt} + 0.0001, x, y, \ldots) - V_i(cs_{kt}, x, y \ldots)}{0.0001}$$

където:

cs_{kt} = стойността на кредитния спред на емитента j към падежа t;

Vi (.) = ценообразуващата функция на инструмента i;

x,y = други променливи в ценообразуващата функция.

3. Институциите изчисляват делта чувствителността към капиталовия риск, както следва:

а) чувствителността към рисковите фактори k (s_k), състоящи се от спот цените на капиталовите ценни книжа, се изчислява, както следва:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0.01}$$

където:

k е специфичен капиталов инструмент;

EQ_k е спот цената на този капиталов инструмент; и

V_i (.) е ценообразуващата функция на инструмента i.

x,y са други променливи в ценообразуващия модел.

б) чувствителността към рисковите фактори, състоящи се от доходността по репо сделки с капиталови инструменти, се изчислява, както следва:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0.0001}$$

където:

k = индекса, с който се обозначава капиталовият инструмент;

$\bar{x}_{ki}$ = векторъта на компонентите m, представляващ структурата на репо сделка за конкретния капиталов инструмент k, като m е равно на броя на доходностите по репо сделката, съответстващи на различните срокове до падежа, използвани в ценообразуващия модел на инструмент i;

$\overline{I_m}$ = единична матрица на измерението (1 x m)

Vi (.) = ценообразуващата функция на инструмента i;

x,y = други променливи в ценообразуващия модел на инструмента i.

4. Институциите изчисляват делта чувствителността към стоковия риск за всеки рисков фактор k (s_k), както следва:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

където:

k = даден рисков фактор на стоковия риск;

CTY_k = стойността на рисков фактор k;

V_i (.) = пазарната стойност на инструмента *i* като функция от рисковия фактор *k*.

5. Институциите изчисляват делта чувствителността към валутния риск за всеки валутен рисков фактор k (s_k), както следва:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

където:

k = даден рисков фактор на валутния риск;

FX_k = стойността на рисковия фактор;

V_i (.) = пазарната стойност на инструмента *i* като функция на рисковия фактор *k*.

Член 325y
Вега чувствителности по отношение на риска

1. Институциите изчисляват вега чувствителността към риска при опция по отношение на даден рисков фактор k (s_k), както следва:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

където:

k = специфичен вега рисков фактор, състоящ се от производна променливост;

vol_k = стойността на този рисков фактор, която следва да бъде изразена като процент;

x,y = други променливи в ценообразуващата функция.

2. В случай на рискови класове, в които вега рисковите фактори засягат срока до

падежа, но за които не се прилагат правилата за разпределяне на рисковите фактори, тъй като опциите нямат срок до падежа, институциите отнасят тези рискови фактори, към най-дългия предписан срок до падежа. За тези опции се прилага добавката за остатъчните рискови.

3. В случай на опции, чийто базисен инструмент е с предварително зададена минимална (strike) и максимална (barrier) цена, и опции, чийто базисен инструмент има няколко предварително зададени минимални и максимални цени, институциите правят разпределението спрямо минималните цени и срока до падежа, използвани вътрешно от институцията при ценообразуването на опцията. За тези опции се прилага също добавката за остатъчните рискови.

4. Институциите не изчисляват вега риска за секюритизиращите траншове, включени в портфейла за корелационно търгуване, посочен в член 104, параграф 7 — 9, които нямат присъща променливост. Капиталовите изисквания за делта риска и риска от кривината се изчисляват за тези секюритизиращи траншове.

Член 325ф

Изисквания за пресмятане на чувствителността

1. Институциите извличат чувствителността от модела за ценообразуване на институцията, използван при отчитане на печалбата и загубата.

2. Институциите приемат, че присъщата променливост остава постоянна, когато изчисляват делта чувствителността за инструменти, в които са включени опции.

3. При изчисляване на вега чувствителността към общия лихвен риск или към риска от кредитния спред институциите приемат, че базисният актив на опцията следва логаритмично нормално или нормално разпределение в моделите за ценообразуване, посредством които е получена чувствителността. При изчисляване на делта чувствителността към капиталовия, стоковия или валутния риск институциите приемат, че базисният актив следва логаритмично нормално или нормално разпределение в моделите за ценообразуване, посредством които е получена чувствителността.

4. Институциите изчисляват всички чувствителности, като изключват корекциите на кредитната оценка.

РАЗДЕЛ 4
ДОБАВКА ЗА ОСТАТЪЧНИЯ РИСК

Член 325х

Капиталови изисквания за остатъчните рискове

1. В допълнение към капиталовите изисквания за пазарен риск, посочени в раздел 2 от настоящата глава, институциите прилагат допълнителни капиталови изисквания в съответствие с настоящия член за инструменти, изложени на остатъчни рискове.

2. Инструментите са изложени на остатъчни рискове, когато отговарят на някое от следните условия:

   а) инструментът е свързан с екзотичен базисен инструмент;

   б) инструментът е изложен на други остатъчни рискове.

3. Институциите изчисляват допълнителните капиталови изисквания по параграф 1 като сбора от брутните условни стойности на инструментите, посочени в параграф 2, умножени по следните рискови тегла:

   а) 1,0 % за инструментите, посочени в параграф 2, буква а);

   б) 0,1 % за инструментите, посочени в параграф 2, буква б).

4. Чрез дерогация от параграф 1 институцията не прилага капиталовите изискванията за остатъчни рискове по отношение на инструмент, който отговаря на някое от следните условия:

   а) инструментът се търгува на призната борса;

   б) инструментът е отговаря на критериите за централен клиринг в съответствие с Регламент (ЕС) № 648/2012;

   в) инструментът напълно компенсира пазарните рискове на друга позиция в търговския портфейл, като в този случай двете напълно съвпадащи позиции в търговския портфейл са освободени от капиталовото изискване за остатъчните рискове.

5. ЕБО разработва регулаторни технически стандарти, с които определя по-подробно какво е екзотичен базисен инструмент и кои инструменти са изложени на други остатъчни рискове за целите на параграф 2.

   При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти ЕБО взема под внимание следните елементи:

   г) екзотичните базисни инструменти включват експозиции, които не са в обхвата на третирането на делта, вега и гама риска съгласно модела, основан на чувствителността, изложен в раздел 2, или на капиталовото изискване за риска от неизпълнение, предвидено в раздел 5. ЕБО преценява като минимум дали рискът от дълголетие, климатични и природни бедствия и бъдещата реализирана променливост следва да се разглеждат като екзотични базисни експозиции;

д) при определяне на това кои инструменти са изложени на други остатъчни рискове ЕБО разглежда като минимум инструментите, които отговарят на един от следните критерии:

(i) инструментът подлежи на капиталовите изисквания за вега риска и риска от кривината при описания в раздел 2 модел, основан на чувствителността, и създава ползи, които не могат да бъдат възпроизведени като ограничена линейна комбинация от обикновени опции;

(ii) инструментът е секюритизираща позиция, която е част от портфейла за корелационно търгуване, както е посочено в член 104, параграф 7 — 9. Хеджиращи позиции, които не са част от секюритизиращи позиции, и принадлежат към портфейла за корелационно търгуване, не се вземат предвид.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [петнадесет месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

РАЗДЕЛ 5
КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА РИСКА ОТ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 325ц
Определения и общи разпоредби

1. Капиталовите изисквания за риска от неизпълнение се прилагат по отношение на дълговите и капиталовите инструменти, на дериватни инструменти, чиито базови инструменти са дългови или капиталови инструменти, както и по отношение на деривати, чиято полезна или справедлива стойност ще бъде засегната в случай на неизпълнение от длъжник, различен от контрагента по самия дериватен инструмент. Институциите изчисляват изискванията за риска от неизпълнение поотделно за всеки от следните видове инструменти: несекюритизиращи позиции, секюритизиращи позиции, които не са част от портфейла за корелационно търгуване, и секюритизиращи позиции, които са част от портфейла за корелационно търгуване. Сборът на тези три елемента представлява окончателните капиталови изисквания за риска от неизпълнение за институцията.
2. За целите на настоящия раздел се прилагат следните определения:

а) „къса експозиция“ означава, че неизпълнението от страна на емитент или

група от емитенти води до печалба за институцията, независимо от вида на инструмента или сделката, пораждаща експозицията.

б) „дълга експозиция“ означава, че неизпълнението от страна на емитент или група от емитенти води до загуба за институцията, независимо от вида на инструмента или сделката, пораждаща експозицията;

в) „брутна сума, изложена на риск от внезапно неизпълнение“ означава прогнозираният размер на загубата или печалбата, до която ще доведе неизпълнението от страна на длъжника, по конкретна експозиция

г) „нетна сума, изложена на риск от внезапно неизпълнение“ означава прогнозираният размер на загубата или печалбата, до която ще доведе неизпълнението от страна на длъжника за конкретна институция след извършване на прихващане срещу брутните суми, изложена на риск от внезапно неизпълнение.

д) LGD е загубата при неизпълнение от страна на длъжника по инструмент, емитиран от този длъжник, изразена като дял от условната стойност на инструмента;

е) „тегла на риска от неизпълнение“ означава процентът, представляващ прогнозираната вероятност от неизпълнение на всеки длъжник, според кредитоспособността на този длъжник.

ПОДРАЗДЕЛ 1
КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА РИСКА ОТ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ ПРИ НЕСЕКЮРИТИЗИРАЩИ ПОЗИЦИИ

Член 325ч

Брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение

1. Институциите изчисляват брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка дълга експозиция към дългови инструменти чрез следните формули:

$$JTD_{long} = max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

където:

$V_{notional}$ = условната стойност на инструмента;

$P\&L_{long}$ = понятие, с което се извършва корекция за печалби или загуби, които вече са отчетени от институцията, поради промени в справедливата стойност на инструмента, пораждащ дългосрочна експозиция. Във формулата печалбите се вписват с положителен знак, а загубите — с отрицателен знак.

$Adjustment_{long}$ = сумата, с която загубата за институцията в случай на

неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисен инструмент поради структурата на дериватния инструмент. Увеличението се вписва в $Adjustment_{long}$ с положителен знак, а намалението — с отрицателен знак.

2. Институциите изчисляват брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка къса експозиция към дългови инструменти със следните формули:

$$JTD_{short} = max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

където:

$V_{notional}$ = условната стойност на инструмента, която се вписва във формулата с отрицателен знак;

$P\&L_{short}$ = понятие, с което се извършва корекция за печалби или загуби, които вече са отчетени от институцията, поради промени в справедливата стойност на инструмента, пораждащ късата експозиция. Печалбите се вписват във формулата с положителен знак, а загубите — с отрицателен знак.

$Adjustment_{short}$ = сумата, с която печалбата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисния инструмент поради структурата на дериватния инструмент. Намалението се вписва в $Adjustment_{short}$ с положителен знак, а увеличението — с отрицателен знак.

3. За целите на изчислението по параграфи 1 и 2 институциите прилагат следната загуба при неизпълнение (LGD) за дългови инструменти:

а) експозиции към дългови инструменти от второстепенен ранг получават (LGD) от 100 %;

б) експозиции към дългови инструменти от първостепенен ранг получават (LGD) от 75 %;

в) експозиции към покрити облигации, както е посочено в член 129, получават LGD от 25 %.

4. За целите на изчислението по параграфи 1 и 2 условните стойност в случай на дългови инструменти е номиналната стойност на дълговия инструмент. За целите на изчислението по параграфи 1 и 2 условните стойност в случай на дериватни инструменти, чийто базисен инструмент е дългова ценна книга, е номиналната стойност на базисния дългов инструмент.

5. За експозиции към капиталови инструменти институциите изчисляват брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, вместо посочените в параграфи 1 и 2:

$$JTD_{long} = max\{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$
$$JTD_{short} = max\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

където:

V = справедливата стойност на капиталовия инструмент или в случай на деривати върху капиталови инструменти — справедливата стойност на базисния капиталов инструмент на дериватния инструмент.

6. За целите на изчислението по параграф 6 институциите присъждат LGD от 100 % за капиталовите инструменти.

7. В случай на експозиции към риск от неизпълнение, произтичащ от дериватни инструменти, приходите по който в случай на неизпълнение от страна на длъжника не са свързани с условната стойност на даден инструмент, емитиран от този длъжник, или с LGD на длъжника или на инструмент, емитиран от този длъжник, институциите използват алтернативни методики за оценяване на брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, които отговарят на определението за брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение по член 325у, параграф 3.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които определя по-подробно как институциите изчисляват сумите, изложени на риск от внезапно неизпълнение, за различните видове инструменти в съответствие с настоящия член, и какви алтернативни методики ще се използват от институциите за целите на определянето на брутните суми, изложени на риск от внезапно неизпълнени, посочени в параграф 7.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [петнадесет месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

Член 325ш
Нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение

1. Институциите изчисляват нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, чрез прихващане между брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, на късите и дългите експозиции. Прихващането е възможно само за експозиции към един и същи длъжник, като късите експозиции имат същия или по-нисък ранг от дългите експозиции.

2. Прихващането е пълно или частично в зависимост от срока до падежа на прихванатите експозиции:

а) прихващането е пълно, когато всички прихванати експозиции имат срок до падежа от една или повече години;

б) прихващането е частично, когато поне една от прихванатите експозиции има срок до падежа, по-малък от една години, в който случай размерът на сумата, изложена на риска от внезапно неизпълнение, на всяка експозиция със срок до падежа, по-малък от една година, се намалява със съотношението на срока до падежа на експозицията спрямо една година.

3. Когато не е възможно да се извърши прихващане, брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, са равни на нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, при експозиции със срок до падежа от една или повече години. Брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, със срок до падежа под една година се намаляват, за да се изчислят нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение.

Коефициентът на намаление за тези експозиции е равен на съотношението на срока до падежа на експозицията спрямо една година, като минималната стойност е 3 месеца.

4. За целите на параграфи 2 и 3 се вземат предвид сроковете до падежа на договорите за деривати, а не тези на техните базисни инструменти. На експозициите към наличен капитал се определя срок до падежа от една година или три месеца по преценка на институцията.

Член 325щ

Изчисляване на капиталовото изискване за риска от неизпълнение

1. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, независимо от вида на контрагента, се умножават по съответното тегло на риска от неизпълнение в съответствие с тяхното кредитно качество съгласно таблица 2:

Таблица 2

Категория на кредитно качество	Тегло на риска от неизпълнение
Степен на кредитно качество 1	0,5 %
Степен на кредитно качество 2	3 %
Степен на кредитно качество 3	6 %
Степен на кредитно качество 4	15 %
Степен на кредитно качество 5	30 %

Степен на кредитно качество 6	50 %
Без рейтингова оценка	15 %
В неизпълнение	100 %

2. При изчисляване на капиталовите изискванията, свързани с риска от неизпълнение, експозициите, които биха получили 0 % рисково тегло съгласно стандартизирания подход за кредитен риск в съответствие с част III, дял II, глава 2, получават 0 % рисково тегло за риска от неизпълнение.

3. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се отнасят към следните групи: предприятия, централни правителства и местни органи/общини.

4. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се сумират за всяка група в съответствие със следната формула:

$$max\left\{\left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right);\ 0\right\}$$

където:

i = индекса, с който се обозначава инструмент, принадлежащ към група *b;*

DRC_b = капиталовото изискване за риска от неизпълнение за група b;

WtS = съотношението, с което се признава ползата от хеджиращото взаимоотношение в рамките на групата, което се изчислява, както следва:

$$WtS = \frac{\sum net\ JTD_{long}}{\sum net\ JTD_{long} + \sum |net\ JTD_{short}|}$$

Сумирането на дълги и къси позиции за целите на DRC_b и WtS се прави за всички позиции в рамките на групата, независимо от степента на кредитното качество, към която са разпределени тези позиции, в резултат на което се получават специфичните за групата капиталови изисквания за риска от неизпълнение.

5. Окончателното капиталово изискване за риска от неизпълнение при несекюритизиращи позиции се изчислява като простия сбор на капиталовите изисквания на равнището на групата.

ПОДРАЗДЕЛ 2
КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА РИСКА ОТ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ ПРИ СЕКЮРИТИЗИРАЩИ ПОЗИЦИИ (ИЗВЪН ПОРТФЕЙЛА ЗА

КОРЕЛАЦИОННО ТЪРГУВАНЕ)

Член 325аа

Суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение

1. Брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за секюритизиращи експозиции представляват справедливата стойност на секюритизиращите експозиции.
2. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се определят чрез прихващане между брутните сумите, изложени на риска от внезапно неизпълнение, на дългите и късите експозиции. Прихващането е възможно само сред секюритизиращите експозиции с една и съща базисна група активи и принадлежащи към един и същи транш. Не се допуска прихващане между секюритизиращи експозиции с различни базисни групи активи, дори в случаите, когато началната и крайната точки са едни и същи.
3. Когато чрез разграждане или комбиниране на съществуващи секюритизиращи експозиции, могат да бъдат напълно възпроизведени други съществуващи секюритизиращи експозиции, с изключение на срока до падежа, експозициите, получени от разграждането и комбинирането, може да се използват вместо оригиналните за целите на прихващането.
4. Когато цялостната структура на съществуваща експозиция може да бъде напълно възпроизведена чрез разграждане или комбиниране на съществуващи секюритизиращи експозиции до лицата, върху чиито задължения е издаден инструмента, експозициите, получени от разграждането или комбинирането, може да се използват вместо оригиналните за целите на прихващането. Когато лицата, върху чиито задължения е издаден инструмента, са използвани по този начин, те се изключват от третирането на риска от неизпълнение при несекюритизиращи позиции.
5. Член 325ш се прилага както за първоначалните, така и за възпроизведените секюритизиращи експозиции. Съответните срокове до падежа са тези на секюритизиращите траншове.

Член 325аб

Изчисляване на капиталовото изискване за риска от неизпълнение при секюритизиращи позиции

1. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за секюритизиращите експозиции се умножават по рисковото тегло от 8 %, което се прилага за съответната секюритизираща позиция в банковия портфейл, включително при прозрачни и стандартизирани (ППС) секюритизации, в

съответствие с йерархията на подходите, определени в дял II, глава 5, раздел 3, и независимо от вида на контрагента.

2. Когато рисковите тегла са изчислени в съответствие с вътрешнорейтинговия подход и подхода на външните рейтинги при секюритизация, към всички траншове се прилага срок до падежа от една година.

3. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за отделни парични секюритизиращи експозиции са ограничени до справедливата стойност на позицията.

4. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се разпределят към следните групи:

   а) една обща група за всички предприятия, независимо от региона;

   б) 44 различни групи, съответстващи на 1 група за всеки регион, за всеки от определените единадесет класа активи. Единайсетте класа активи са: обезпечени с активи търговски ценни книжа (ABCP), заеми за покупка/лизинг на автомобил, жилищниипотечни облигации (RMBS), кредитни карти, ценни книжа, обезпечени с ипотека върху търговски имот (CMBS), обезпечени задължения по заеми, ценни книжа, гарантирани с вземания (CDO), малки и средни предприятия, студентски заеми, други — на дребно, други — на едро. Четирите региона са Азия, Европа, Северна Америка и други региони.

5. Институциите определят групата, към която да отнесат дадена секюритизираща експозиция, въз основа на класификация, която обикновено се използва на пазара. Институциите отнасят всяка секюритизираща експозиция само към една от посочените по-горе групи. Всяка секюритизираща експозиция, която институцията не може да отнесе към даден вид или регион на базисния инструмент, се отнася съответно към категориите „други търгувани на дребно“, „други търгувани на едро“ или „други региони“.

6. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се сумират в рамките на всяка група по същия начин както това се прави за риска от неизпълнение при несекюритизиращите експозиции, като се използва формулата в член 325щ, параграф 4, в резултат на което се получава капиталовото изискване за риска от неизпълнение за всяка група.

7. Окончателното капиталово изискване за риска от неизпълнение при несекюритизиращи позиции се изчислява като простия сбор на капиталовите изисквания на равнището на групата.

ПОДРАЗДЕЛ 3
КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА РИСКА ОТ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ ПРИ

СЕКЮРИТИЗИРАЩИ ПОЗИЦИИ (ЧАСТ ОТ ПОРТФЕЙЛА ЗА КОРЕЛАЦИОННО ТЪРГУВАНЕ)

Член 325ав
Обхват

1. За портфейла за корелационно търгуване капиталовото изискване включва риска от неизпълнение за секюритизиращи експозиции и несекюритизиращо хеджиране. Тези хеджиращи позиции се изключват от изчисляването на риска от неизпълнение за несекюритизиращи позиции. Не трябва да има полза от диверсификацията между капиталовото изискване за риска от неизпълнение при несекюритизиращи позиции, изискването за риска от неизпълнение при секюритизиращи позиции (извън портфейла за корелационно търгуване) и изискването за риска от неизпълнение при секюритизиращи позиции (част от портфейла за корелационно търгуване).
2. За търгувани несекюритизиращи кредитни и капиталови деривати сумата, изложена на риск от внезапно неизпълнение, от отделен съставен правен субект-емитент се определя чрез прилагане на подхода на подробния преглед.

Член 325аг
Суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за портфейла за корелационно търгуване

1. Брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за секюритизиращи и несекюритизиращи експозиции от портфейла за корелационно търгуване, представляват справедливата стойност на тези експозиции.
2. Продуктите, компенсиращи загубата от n-то неизпълнение, се разглеждат като продукт, разделен на траншове, със следните начална и крайна точки:

   а) начална точка = (N – 1) / общия брой на лицата

   б) крайна точка = (N) / общия брой на лицата

   Където „общия брой на лицата“ е общият брой на лицата в базисната група или съвкупност.

3. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се определят чрез прихващане между брутните сумите, изложени на риска от внезапно неизпълнение, на дългите и късите експозиции. Прихващането е възможно само за експозиции, които иначе са еднакви, с изключение на срока до падежа. Допуска се прихващане само в следните случаи:

   а) за продукти, свързани с индекси, прихващането се допуска за всички

срокове до падежа в рамките на едно и също семейство, групи и транш от индекси, при спазване на предвидените в член 325ш спецификации за експозиции с падеж по-кратък от една година. Брутните сумите, изложени на риска от внезапно неизпълнение, по дългите и късите експозиции, които са напълно възпроизведени, може да се прихванат чрез разграждане в еквивалентни експозиции към едно лице, чрез използване на съответния модел на оценка. За целите на настоящия член „разграждане чрез съответния модел за оценка“ означава, че експозиция към едно лице, която е съставна част от секюритизация, се оценява като разликата между абсолютната и условната стойност на секюритизацията, ако се предположи, че при неизпълнение на това лице LGD е 100 %. В такива случаи сборът от брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, на еквивалентни експозиции към едно лице, получени чрез разграждане, е равен на брутната сума, изложена на риска от внезапно неизпълнение, на експозицията, която не е подложена на разграждане.

б) За пресекюритизиращите позиции не се допуска прихващане чрез разграждане, както е описано в буква а).

в) За индекси и траншове от индекси, прихващането се допуска за всички срокове до падежа в едно и също семейство индекси, групи и транш от индекси, получени чрез възпроизвеждане или разграждане. За целите на настоящия член:

(i) „възпроизвеждане“ означава, че отделните секюритизиращи траншове, свързани с индекс, са комбинирани за възпроизвеждане на друг транш от същата група индекси или за възпроизвеждане на позиция, която не е разделена на траншове, в групата индекси.

(ii) „разграждане“ означава възпроизвеждане на индекс чрез секюритизация, при която базисните експозиции в групата са еднакви с експозициите към едно лице, от които е съставен индексът.

Когато дългите и късите експозиции са иначе еквивалентни, освен за един остатъчен компонент, прихващането се допуска и нетната сума, изложена на риска от внезапно неизпълнение, отразява остатъчната експозиция.

г) Не се допуска прихващане за различни траншове от едни и същи групи на индекса, за различни групи от един и същи индекс и за различни семейства от индекса.

Член 325ад

Изчисляване на капиталовото изискване за риска от неизпълнение за портфейла за корелационно търгуване

1. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се умножават по:

а) за продукти, разделени на траншове — теглата на риска от неизпълнение,

съответстващи на тяхното кредитно качество, както е посочено в член 348, параграфи 1 и 2;

б) за продукти, които не са разделени на траншове — теглата на риска от неизпълнение, посочени в член 325ш, параграф 1.

2. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се отнасят към групи, които съответстват на индекс.

3. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се сумират за всяка група в съответствие със следната формула:

$$DRC_b = max\left\{\left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS_{CTP} \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right);\ 0\right\}$$

където:

i = инструмент, принадлежащ към група *b*;

DRC_b = капиталовото изискване за риска от неизпълнение за група b;

WtS_{ctp} = съотношението, признаващо ползата за хеджиращото отношение в рамките на групата, което се изчислява в съответствие с WtS формула, посочена в член 325щ, параграф 4, но с използването на дългите и късите позиции в целия портфейл за корелационно търгуване, а не само позициите в съответната група.

4. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за риска от неизпълнение на портфейла за корелационно търгуване (DRC_{CTP}), като използват следната формула:

$$DRC_{CTP} = max\left\{\sum_b (max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot min\{DRC_b, 0\}), 0\right\}$$

РАЗДЕЛ 6
РИСКОВИ ТЕГЛА И КОРЕЛАЦИИ

ПОДРАЗДЕЛ 1
ТЕГЛА НА ДЕЛТА РИСКА И КОРЕЛАЦИИ

Член 325ае
Рискови тегла за общия лихвен риск

1. За валути, които не са включени в подкатегорията на най-ликвидните валути, както е посочено в член 325бд, параграф 5, буква б), рисковите тегла на рисковите фактори на безрисковия лихвен процент са следните:

Таблица 3

Срок до падежа	0,25 година	0,5 година	1 година	2 години	3 години
Рисково тегло (%)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Срок до падежа	5 години	10 години	15 години	20 години	30 години
Рисково тегло (%)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

2. Общо рисково тегло от 2,25 % се определя за всички рискови фактори за инфлационния риск и за риска от спреда при кръстосан валутен суап.

3. За валутите, включени в подкатегорията на най-ликвидните валути, както е посочено в член 325бд, параграф 7, буква б), и националните валути на институциите, рисковите тегла на рисковите фактори за безрисковия лихвен процент са посочените в таблица 3 в настоящия член, разделени на $\sqrt{2}$.

Член 325аж

Вътрешногрупови корелации за общия лихвен риск

1. Корелацията ρ_{kl} между рисковите фактори на лихвения риск в рамките на една и съща група, на които е присъден един и същи срок до падежа, но съответстват на различни криви, се определя на 99,90 %.

2. Корелацията между рисковите фактори на лихвения риск в рамките на една и съща група, които съответстват на една и съща крива, но имат различни срокове до падежа, се определя в съответствие със следната формула:

$$max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{min\{T_k;T_l\}}\right)};40\%\right]$$

където:

T_k (respectively T_l) = срокът до падежа, свързан с безрисковия лихвен процент;

θ = 3%.

3. Корелацията ρ_{kl} между рисковите фактори на лихвения риск в рамките на една и съща група, които съответстват на различни криви и имат различни срокове до падежа, е равна на корелационния коефициент в параграф 2, умножен по 99,90 %.

4. Корелацията между рисковите фактори на безрисковия лихвен процент и на инфлацията се определя на 40 %.

5. Корелацията между факторите на риска от спреда при кръстосан валутен суап

и други фактори на общия лихвен риск, включително друг фактор на риска от спреда при кръстосан валутен суап, се определя на 0 %.

Член 325аз

Междугрупови корелации за общия лихвен риск

Параметърът γ_{bc} = 50 % се използва за сумиране на рискови фактори, които принадлежат към различни групи.

Член 325аи

Рискови тегла за риска от кредитния спред (несекюритизиращи позиции)

1. Рисковите тегла са еднакви за всички срокове до падежа (0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години) в рамките на една група.

Таблица 4

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор
1	Всички	Централно правителство, включително централни банки, на
2	Степен на кредитно качество от 1 до 3	Централно правителство, включително централни банки, на многостранни банки за развитие и международни организа член 117, параграф 2 и член 118
3		Регионални или местни органи и субекти от публичния сект
4		Предприятия от финансовия сектор, включително кредит учредени или създадени от централно правителств правителство или местен орган на властта, и насърчителни з
5		Основни материали, енергия, промишленост, селск производство, добивна промишленост
6		Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, адм спомагателни дейности
7		Технологии, телекомуникации
8		Здравни грижи, комунални услуги, професионални и технич
9		Покрити облигации, емитирани от кредитни институци членки
10		Покрити облигации, емитирани от кредитни институции в т
11	Степен на кредитно качество	Централно правителство, включително централни банки, на многостранни банки за развитие и международни организа

	от 4 до 6	член 117, параграф 2 и член 118
12		Регионални или местни органи и субекти от публичния сект
13		Предприятия от финансовия сектор, включително кредит учредени или създадени от централно правителств правителство или местен орган на властта, и насърчителни з
14		Основни материали, енергия, промишленост, селск производство, добивна промишленост
15		Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, адм спомагателни дейности
16		Технологии, телекомуникации
17		Здравни грижи, комунални услуги, професионални и технич
18	Друг сектор	

2. Кредитните институции определят сектора, към който да отнесат дадена рискова експозиция, въз основа на класификация, която обикновено се използва на пазара за групиране на емитенти от промишления сектор. Кредитните институции разпределят всеки емитент към само една от групите сектори в таблицата по параграф 1. Рисковите позиции от емитент, които кредитната институция не може да отнесе по този начин към определен сектор, се отнасят към група 18.

Член 325ай

Вътрешногрупови корелации за риска от кредитния спред (за несекюритизиращи позиции)

1. Корелационният параметър между две чувствителности S и S в рамките на една и съща група се определя, както следва:

$$_{l} = {}_{l}^{(name)} \cdot {}_{l}^{(tenor)} \cdot {}_{l}^{(basis)}$$

където:

$_{l}^{(name)}$ е равно на 1, където двете имена на чувствителностите k и l са еднакви, в противен случай — на 35 %;

$_{l}^{(tenor)}$ е равно на 1, когато двете точки на чувствителности k и l са еднакви, в противен случай — на 65 %;

$_{l}^{(basis)}$ е равно на 1, когато двете чувствителности са свързани към една и съща крива, в противен случай — на 99,90%.

2. Гореупоменатите корелации не се прилагат към група 18, посочен в член

325аи, параграф 1. Капиталовите изисквания за формулата за сумиране на делта риска в рамките на група 18 са равни на сбора от абсолютните стойности на нетните претеглени чувствителности, отнесени към група 18.

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

Член 325ак

Междугрупови корелации за риска от кредитния спред (за несекюритизиращи позиции)

1. Корелационният параметър γ_{bc}, който се прилага към сумирането на чувствителностите между различните групи, се определя, както следва:

$$\gamma_c = \gamma_c^{(rating)} \cdot \gamma_c^{(sector)}$$

където:

$\gamma_{C(rating)}^{(rating)}$ е равен на 1, когато две групи имат една и съща категория кредитно качество (степен на кредитно качество 1 — 3 или степен на кредитно качество от 4 — 6), в противен случай е равно на 50 %. За целите на това изчисление група 1 се счита, че има една и съща категория на кредитно качество като групите с кредитно качество от 1 до 3;

$\gamma_{C(sector)}^{(sector)}$ е равно на 1 , когато две групи имат един и същи сектор, в противен случай е равно на следния процент:

Таблица 5

Група	1,2 и 11	3 и 12	4 и 13	5 и 14	6 и 15	7 и 16	8 и 17	9 и 10
1,2 и 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 и 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 и 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 и 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 и 15						25 %	5 %	15 %
7 и 16							5 %	20 %
8 и 17								5 %
9 и 10								

2. Капиталовото изискване за група 18 се добавя към общия капитал на ниво рисков клас, като в другите групи не се признават ефектите от диверсифициране или хеджиране.

Член 325ал

Рискови тегла за риска от кредитния спред при секюритизиращи позиции (портфейл за корелационно търгуване)

Рисковите тегла са еднакви за всички падежи (0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години) в рамките на една група.

Таблица 6

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор
1	Всички	Централно правителство, включително централни банки, на държави
2	Степен на кредитно качество 1 до 3	Централно правителство, включително централни банки, на трети д банки за развитие и международни организации, посочени в член 1 118
3		Регионални или местни органи и субекти от публичния сектор
4		Предприятия от финансовия сектор, включително кредитни инсти създадени от централно правителство, регионално правителство властта, и насърчителни заемодатели
5		Основни материали, енергия, промишленост, селско стопанство, п промишленост
6		Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, администра дейности
7		Технологии, телекомуникации
8		Здравни грижи, комунални услуги, професионални и технически дей
9		Покрити облигации, издадени от кредитни институции, установени Съюза
10		Покрити облигации, издадени от кредитни институции в трети държа
11	Степен на кредитно качество 4 до 6	Централно държавно управление, включително централни банки многостранни банки за развитие и международни организации, параграф 2 и член 118
12		Регионални или местни органи и субекти от публичния сектор
13		Предприятия от финансовия сектор, включително кредитни инсти създадени от централно правителство, регионално правителство властта, и насърчителни заемодатели
14		Основни материали, енергия, промишленост, селско стопанство, п

		промишленост
15		Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, администра дейности
16		Технологии, телекомуникации
17		Здравни грижи, услуги, професионални и технически дейности
18	Друг сектор	

Член 325ам

Корелации за риска от кредитния спред при секюритизиращи позиции (част от портфейла за корелационно търгуване)

1. Корелацията на делта риска $_{l}$ се извлича в съответствие с член 325ай, с изключение на това, че за целите на настоящия параграф, $_{l}^{(basis)}$ е равно на 1, когато двете чувствителности са свързани към една и съща крива, в противен случай — на 99,90 %.
2. Корелацията $_{c}$ се извлича в съответствие с член 325ак.

Член 325ан

Рискови тегла за риска от кредитния спред при секюритизиращи позиции (извън портфейла за корелационно търгуване)

1. Рисковите тегла са еднакви за всички падежи (0,5 година, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години) в рамките на всяка група.

Таблица 7

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор	Рисково тегло (процентни пункта)
1	Първостепенност и степен на кредитно качество от 1 до 3	Първокласни жилищни ипотечни облигации (RMBS)	0,9 %
2		Среднорискови жилищни ипотечни облигации (RMBS)	1,5 %
3		Високо рискови жилищна ипотечни облигации (RMBS)	2,0 %
4		Обезпечени с ипотека върху търговски имот ценни книжа (CMBS)	2,0 %
5		Обезпечени с активи ценни книжа - студентски заеми	0,8 %

6		Обезпечени с активи ценни книжа - кредитни карти	1,2 %
7		Обезпечени с активи ценни книжа - автомобили	1,2 %
8		Извън портфейла за корелационно търгуване	1,4 %
9	Непървостепенни и степен на кредитно качество от 1 до 3	Първокласни жилищни ипотечни облигации (RMBS)	1,125 %
10		Среднорискови жилищни ипотечни облигации (RMBS)	1,875 %
11		Високо рискови жилищни ипотечни облигации (RMBS)	2,5 %
12		Обезпечени с ипотека върху търговски имот ценни книжа (CMBS)	2,5 %
13		Обезпечени с активи ценни книжа - студентски заеми	1 %
14		Обезпечени с активи ценни книжа - кредитни карти	1,5 %
15			1,5 %
16		Извън портфейла за корелационно търгуване	1,75 %
17	Степен на кредитно качество 4 до 6	Първокласни жилищни ипотечни облигации (RMBS)	1,575 %
18		Среднорискови жилищни ипотечни облигации (RMBS)	2,625 %
19		Високо рискови жилищни ипотечни облигации (RMBS)	3,5 %
20		Обезпечени с ипотека върху търговски имот ценни книжа	3,5 %
21		Обезпечени с активи ценни книжа - студентски заеми	1,4 %
22		Обезпечени с активи ценни книжа - кредитни карти	2,1 %

23		Обезпечени с активи ценни книжа - автомобили	2,1 %
24		Извън портфейла за корелационно търгуване	2,45 %
25	Друг сектор		3,5 %

2. Кредитните институции определят сектора, към който да отнесат дадена рискова експозиция, въз основа на класификация, която обикновено се използва на пазара за групиране на емитенти от промишления сектор. Кредитните институции отнасят всеки транш към една от групите сектори в таблицата в параграф 1. Рисковите позиции от един транш, които кредитната институция не може да отнесе по този начин към определен сектор, се отнасят към група 25.

Член 325ао

Вътрешногрупови корелации за риска от кредитния спред при секюритизиращи позиции (извън портфейла за корелационно търгуване)

1. Корелационният параметър между две чувствителности S и S в рамките на една и съща група се определя, както следва:

$_{l}= {}_{l}^{(\text{tranche})} \cdot {}_{l}^{(\text{tenor})} \cdot {}_{l}^{(\text{basis})}$

където:

$_{l}^{(\text{tranche})}$ е равно на 1, когато двете имена на чувствителностите k и l са в една и съща група и са свързани към един и същ секюритизиращ транш (повече от 80 % се припокриват в условно изражение), в противен случай на 40 %;

$_{l}^{(\text{tenor})}$ е равно на 1, когато двете точки на чувствителности k и l са еднакви, в противен случай — 80 %;

$_{l}^{(\text{basis})}$ е равно на 1, когато двете чувствителности са свързани към една и съща крива, в противен случай — на 99,90%.

2. Горепосочените корелации не се прилагат за група 25. Капиталовото изискване за формулата за сумиране на делта риска в рамките на група 25 е равно на сбора от абсолютните стойности на нетните претеглени чувствителности, отнесени към тази група:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Член 325ап

Междугрупови корелации за риска от кредитния спред при секюритизиращи позиции (извън портфейла за корелационно търгуване)

1. При сумирането на чувствителностите между различните групи се прилага корелационния параметър $_c$, който е равен на 0 %.

2. Капиталовото изискване за група 25 се добавя към общия капитал на ниво рисков клас, като в другите групи не се признават ефекти от диверсифициране или хеджиране.

Член 325ар

Рискови тегла за капиталовия риск

1. Рисковите тегла за чувствителността към капиталови инструменти и към спредовете по репо сделки с капиталови инструменти са определени в следната таблица:

Таблица 8

Номер на групата	Пазарна капитализация	Икономика	Сектор	Рисково тегло за спот цена на капиталови инструменти (процентни пункта)	Рисково тегло за спреда при репо сделки с капиталови инструменти (процентни пункта)
1	Голяма	Нововъзникваща пазарна икономика	Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, административни и спомагателни дейности, здравеопазване, обществени услуги	55 %	0,55 %
2			Телекомуникации, промишленост	60 %	0,60 %
3			Основни материали, енергия, селско стопанство, производство, добивна промишленост	45 %	0,45 %

4			Финансови услуги, включително финансови услуги, подкрепяни от правителството, операции с недвижими имоти, технологии	55 %	0,55 %
5		Развита икономика	Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, административни и спомагателни дейности, здравеопазване, обществени услуги	30 %	0,30 %
6			Телекомуникации, промишленост	35 %	0,35 %
7			Основни материали, енергия, селско стопанство, производство, добивна промишленост	40 %	0,40 %
8			Финансови услуги, включително финансови услуги, подкрепяни от правителството, операции с недвижими имоти, технологии	50 %	0,50 %
9	Малка	Нововъзникваща пазарна икономика	Всички сектори, описани в групи с номера 1, 2, 3 и 4	70 %	0,70 %
10		Развита	Всички сектори, описани в групи с	50 %	0,50 %

		икономика	номера 5, 6, 7 и 8		
11	Друг сектор			70 %	0,70 %

2. За целите на настоящия член ЕБО определя подробно в съответствие с член 325бд какво представлява малка и голяма пазарна капитализация.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които уточнява какво представлява нововъзникващ пазар и развити икономики за целите на настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [петнадесет месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Кредитните институции определят сектора, към който да отнесат дадена рискова експозиция, въз основа на класификация, която обикновено се използва на пазара за групиране на емитенти от промишления сектор. Кредитните институции отнасят всеки емитент към една от групите сектори в таблицата по параграф 1, като отнасят всички емитенти от една и съща промишленост към един и същи сектор. Рисковите позиции от емитент, които кредитната институция не може да отнесе по този начин към определен сектор, се отнасят към група 11. Многонационални или многосекторни емитенти на капиталови инструменти се отнасят към определена група въз основа на най-съществения регион и сектор, в който извършва дейност емитентът на капиталови инструменти.

Член 325ас

Вътрешногрупови корелации за капиталовия риск

1. Корелационният коефициент на делта риска ρ_{kl} е равен на 99,90 % между две чувствителности S и S в рамките на една и съща група, където едната е чувствителността към спот цената на капиталовите инструменти, а другата — чувствителността към доходността при репо сделки с капиталови инструменти, когато и двете са свързани с един и същи емитент на капиталови инструменти.

2. В случаи, различни от посочените в параграф 1, корелационният коефициент ρ_{kl} между две чувствителности S и S към спот цената на капиталовите инструменти в рамките на една и съща група се определя, както следва:

а) 15 % между две чувствителности в рамките на една и съща група, която попада в колони „голяма пазарна капитализация“, „нововъзникваща

пазарна икономика“ (групи номер 1, 2, 3 или 4).

б) 25 % между две чувствителности в рамките на една и съща група, която попада в колони „голяма пазарна капитализация“, „развита пазарна икономика“ (групи номер 5, 6 , 7 или 8).

в) 7,5 % между две чувствителности в рамките на една и съща група, която попада в колона „малка пазарна капитализация“, „нововъзникваща пазарна икономика“ (група номер 9).

г) 12,5 % между две чувствителности в рамките на една и съща група, която попада в колона „малка пазарна капитализация“, „развита пазарна икономика“ (група номер 10).

3. Корелационният коефициент ρ_{kl} между две чувствителности S и S към спреда при репо сделки с капиталови инструменти в рамките на една и съща група се определя в съответствие с буква б).

4. Корелационният параметър ρ_{kl} между две чувствителности S и S в рамките на една и съща група, където едната е чувствителността към спот цената на капиталовите инструменти, а другата — чувствителността към доходността при репо сделки с капиталови инструменти, и двете чувствителности са свързани с различен емитент на капиталови инструменти, е равен на стойността на корелациите, посочени в параграф 2, умножена по 99,90 %.

5. Горепосочените корелации не се прилагат за група 11. Капиталовото изискване за формулата за сумирането на делта риска в рамките на група 11 е равно на сбора от абсолютните стойности на нетните претеглени чувствителности, отнесени към тази група.

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Член 325ат
Междугрупови корелации за капиталовия риск

1. При сумирането на чувствителностите между различни групи се прилага корелационният коефициент $_c$. Той е равен на 15 %, когато двете групи попадат в групи от 1 до 10;

2. Капиталовото изискване за група 11 се добавя към общия капитал на ниво рисков клас, като в другите групи не се признават ефекти от диверсифициране или хеджиране.

Член 325ау
Рискови тегла за стоковия риск

Рисковите тегла за чувствителността към стоковия риск са определени в следната таблица:

Таблица 9

Номер на групата	Име на групата	Рисково тегло (процентни пункта)
1	Енергия — твърди горива	30 %
2	Енергия — течни горива	35 %
3	Енергия — електричество и търговия с въглеродни емисии	60 %
4	Навло	80 %
5	Нескъпоценни метали	40 %
6	Газообразни горива	45 %
7	Благородни метали (включително злато)	20 %
8	Зърнени и маслодайни култури	35 %
9	Животновъдство и млечни продукти	25 %
10	Нетрайни продукти и други земеделски продукти	35 %
11	Други стоки	50 %

Член 325аф
Вътрешногрупови корелации за стоковия риск

1. За целите на признаване на корелацията всеки две стоки се приемат за отделни стоки, когато на пазара съществуват два договора, различаващи се само по базисната стока, която трябва да бъде доставена съгласно всеки от договорите.

2. Корелационният коефициент $_{l}$ между две чувствителности S и S в рамките на една и съща група се определя, както следва:

$$_{l} = {}_{l}^{(commodity)} \cdot {}_{l}^{(tenor)} \cdot {}_{l}^{(basis)}$$

където:

$_{l}^{(commodity)}$ е равно на 1, когато двете стоки за чувствителности k и l са еднакви, в противен случай — на вътрешносерийните корелации в таблицата по параграф 3;

$_{l}^{(tenor)}$ е равно на 1, когато двете точки на чувствителностите k и l са еднакви, в противен случай — на 99 %;

$_{l}^{(basis)}$ е равно на 1, когато двете чувствителности са еднакви както по отношение на i) договорената категория на стоката, така и на ii) мястото на доставка на стоката, в противен случай — на 99,90 %.

3. Вътрешносерийните корелации $_{l}^{(commodity)}$ са:

Таблица 10

Номер на групата	Име на групата	Корелация ($_{commodity}$)
1	Енергия — твърди горива	55 %
2	Енергия — течни горива	95 %
3	Енергия — електричество и търговия с въглеродни емисии	40 %
4	Навло	80 %
5	Нескъпоценни метали	60 %
6	Газообразни горива	65 %
7	Благородни метали (включително злато)	55 %
8	Зърнени и маслодайни култури	45 %
9	Животновъдство и млечни продукти	15 %
10	Нетрайни продукти и други земеделски продукти	40 %
11	Други стоки	15 %

Член 325ах
Междугрупови корелации за стоковия риск

При сумирането на чувствителностите между различните групи се прилага корелационният параметър $_{c}$, който е равен на:

а) 20 %, когато двете групи попадат в групи с номер 1 до 10;

б) 0 %, когато една от двете групи е група с номер 11.

Член 325ац
Рискови тегла за валутния риск

1. За всички чувствителности към валутния риск се прилага рисково тегло от 30 %.

2. Рисковото тегло на рисковите фактори на валутния риск във връзка с двойки валути, които се състоят от евро и валута на държава членка, участваща във втората фаза на икономическия и паричен съюз, е рисковото тегло по параграф 1, делено на $\sqrt{2}$.

3. Рисковото тегло на рисковите фактори на валутния риск във връзка с двойки валути, включени в подкатегорията на най-ликвидните двойки валути, както е посочено в член 325бд, параграф 7, буква в), е рисковото тегло по параграф 1, делено на $\sqrt{2}$.

Член 325ач
Корелации за валутния риск

При сумирането на чувствителностите към валутния риск се прилага еднакъв корелационен коефициент от 60 %.

ПОДРАЗДЕЛ 2
РИСКОВИ ТЕГЛА И КОРЕЛАЦИИ НА ВЕГА РИСКА И РИСКА ОТ КРИВИНАТА

Член 325аш
Рискови тегла за вега риска и риска от кривината

1. Делта групите, посочени в подраздел 1, се прилагат към вега рисковите фактори.

2. Рисковото тегло за даден вега рисков фактор $k(RW_k)$ се определя като делът на настоящата стойност на този фактор k, който представлява присъщата променливост на базисния инструмент, както е посочено в раздел 3.

3. Делът, посочен в параграф 2, зависи от предполагаемата ликвидност на всеки вид рисков фактор в съответствие със следната формула:

$$RW_k = (Value\ of\ risk\ factor\ k)x \min\left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{risk\ class}}}{\sqrt{10}}; 100\%\right]$$

където:

RW_σ се определя на 55 %;

$LH_{risk\ class}$ е регулаторният хоризонт на ликвидност, който се задава при определяне на всеки вега рисков фактор k. $LH_{risk\ class}$се определя в съответствие със следната таблица:

Таблица 11

Рисков клас	$LH_{risk\ class}$
Общ лихвен риск	60
Риск от кредитния спред за несекюритизиращи позиции	120
Риск от кредитния спред за секюритизиращи позиции (част от портфейла за корелационно търгуване)	120
Риск от кредитния спред за секюритизиращи позиции (извън портфейла за корелационно търгуване)	120
Собствен капитал (голяма пазарна капитализация)	20
Собствен капитал (малка пазарна капитализация)	60
Стоки	120
FX	40

4. Групите, използвани в контекста на делта риска в подраздел 1, се използват в контекста на риска от кривината, ако в настоящата глава не е посочено друго.

5. За фактори на валутния риск и риска от кривината, теглата на риска от кривината са съответните промени, равни на делта рисковите тегла, посочени в подраздел 1.

6. За факторите на риска от кривината при общия лихвен риск, риска от кредитния спред и стоковия риск, теглото на риска от кривината е паралелната промяна на всички точки за всяка крива, въз основа на най-високото зададено тегло на делта риска в подраздел 1 за всеки рисков клас.

Член 325ащ

Корелации между вега риска и риска от кривината

1. Корелационният коефициент ρ_{kl} между чувствителностите към вега риска в рамките на една и съща група от класа на общия лихвен риск се определя,

както следва:

$$\rho_{kl} = min\left[\rho_{kl}^{(opti\ on\ maturity\ )} \cdot \rho_{kl}^{(underlying\ \ maturity\ )}; 1\right]$$

където:

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ е равно на $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{min\{T_k; T_l\}}}$, ако α е определено на 1 %, T_k и T_l са сроковете до падежа на опциите, за които са получени чувствителности към вега риска, изразени като брой години;

$\rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}$ е равно на $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, ако α е определено на 1 %, T_k^U и T_l^U са сроковете до падежа на базисните инструменти на опцията, за която са получени чувствителностите към вега рискаare, минус сроковете до падежа на съответстващите опции, изразени и в двата случая като брой години.

2. Корелационният коефициент ρ_{kl} между чувствителностите към вега риска в рамките на група от другите рискови класове се определя, както следва:

$$\rho_{kl} = min\left[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(option\ \ maturity\ )}; 1\right]$$

където:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ е равно на делта вътрешногруповата корелация, съответстващата на групата, към която биха били разпределени вега рисковите фактори k и l.

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ се определя съгласно параграф 1.

1. По отношение на чувствителностите към вега риска между серии в рамките на рисков клас (общ лихвен риск или различен от общ лихвен риск), в контекста на вега риска се използват едни и същи корелационни коефициенти за $\gamma_{bc,}$, както е посочено за корелациите за делта риска за всеки рисков клас в раздел 4.
2. При стандартизирания подход не се допуска признаване на печалба от диверсификацията или хеджирането между рисковите фактори на гама и делта рисковете. Капиталовите изисквания за вега и делта риска се получават чрез просто сумиране.
3. Корелациите на риска от кривината са квадрата на съответстващите корелации на делта риска $\rho_{kl}\ and\ \ \gamma_{bc}$, посочени в подраздел 1.

Глава 1б
Подход на вътрешния модел

РАЗДЕЛ 1

РАЗРЕШЕНИЕ И КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 325ба
Разрешение за използване на вътрешните модели

1. След като проверят спазването от страна на институциите на изискванията, определени в членове 325би — 325бк, компетентните органи дават разрешение на институциите да изчисляват капиталовите си изисквания, като използват своите вътрешни модели в съответствие с член 325бб за портфейл, в който всички позиции са разпределени в търговски звена, които отговарят на следните изисквания:

   а) търговските звена са установени в съответствие с член 104б;

   б) търговските звена отговарят на изискването за разпределяне на печалбата и загубата, посочено в член 325бз за предходните 12 месеца;

   в) търговските звена отговарят на изискванията за извършване на бек-тестване, посочено в член 325бж, параграф 1 за предходните 250 работни дни;

   г) търговските звена, на които е разпределена поне една от позициите от търговския портфейл, посочени в член 325бм, изпълняват изискванията по член 325бн за вътрешния модел за риска от неизпълнение.

2. Институциите, които са получили разрешението по параграф 1 да използват вътрешните си модели за всяко търговско звено, докладват на компетентните органи, както следва:

   а) седмичния неограничен размер на очакваната загуба UES_t, изчислен в съответствие с параграф 5, за всички позиции в търговското звено, който се докладва на компетентните органи ежемесечно;

   б) месечните капиталови изисквания за пазарните рискове, изчислени в съответствие с глава 1а от настоящия дял, все едно институцията не е получила разрешението по параграф 1 и с всички позиции, разпределени към търговското звено, разглеждани самостоятелно като отделен портфейл. Тези изчисления се докладват на компетентните органи ежемесечно.

3. Институция, която е получила разрешеното по параграф 1, уведомява незабавно компетентните органи, когато едно от търговските звена не отговаря вече на изискванията по параграф 1. Тази институция не може повече да прилага разпоредбите на настоящата глава по отношение на позициите, разпределени към това търговско звено, и изчислява капиталовите си изисквания за пазарните рискове в съответствие с подхода по глава 1а за

всички позиции, разпределени към това търговско звено, към най-ранната отчетна дата и докато институцията демонстрира пред компетентните органи, че търговското звено отново изпълнява изискванията по параграф 1.

4. Чрез дерогация от параграф 3 компетентните органи могат да разрешат при извънредни обстоятелства на дадена институция да продължи да използва вътрешните си модели за целите на изчисляване на капиталовите изисквания за пазарните рискове на дадено търговско звено, което вече не отговаря на условията по параграф 1, буква б) или в). Когато компетентните органи упражнят това свое правомощие, те уведомяват ЕБО, като мотивират решението си.

5. За позиции, разпределени към търговски звена, за които институцията не е получила разрешението по параграф 1, капиталовите изисквания за пазарен риск се изчисляват в съответствие с глава 1а от настоящия дял. За целта всички тези позиции се разглеждат самостоятелно като отделен портфейл.

6. За дадено търговско звено неограниченият размер на очакваната загуба, посочен в параграф 2, буква а), означава неограниченият размер на очакваната загуба, изчислен в съответствие с член 325бв за всички позиции, разпределени към това търговско звено, разглеждани самостоятелно като отделен портфейл. Чрез дерогация от член 325бг институциите спазват следните изисквания при изчисляването на неограничения размер на очакваната загуба за всяко търговско звено:

   а) стрес периодът, използван при изчисляване на частичния размер на очакваната загуба PES_t^{FC} за дадено търговско звено, е стрес периодът, определен в съответствие с член 325бг, параграф 1, буква в), за целите на определяне на PES_t^{FC} за всички търговски звена, за които институциите са получили разрешението по параграф 1;

   б) при изчисляването на частичните размери на очакваната загуба PES_t^{RS} и PES_t^{RC} за дадено търговско звено, сценариите на бъдещите сътресения се прилагат само по отношение на подлежащите на моделиране рискови фактори на позициите, разпределени към търговското звено, които са включени в подгрупата на подлежащите на моделиране рискови фактори, избрани от институцията в съответствие с член 325бг, параграф 1, буква а) за целите на определяне на PES_t^{RS} за всички търговски звена, за които институцията е получила разрешението по параграф 1.

7. Институцията трябва да получи отделно разрешение от компетентните органи, за да извърша съществени промени в използването на вътрешните модели, за които е получила разрешение, да разшири обхвата на употребата им и да въведе съществени изменения в избора на поднабора от подлежащи на

моделиране рискови фактори, посочени в член 325бг, параграф 2.

Институциите уведомяват компетентните органи за всяко друго разширяване на обхвата на употребата и промени в използването на вътрешните модели, за които институцията е получила разрешение.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които определя следното:

а) условията, съгласно които се преценява съществеността на разширяването на обхвата и промени в употребата на вътрешните модели, както и промените в подгрупата на подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в член 325бг;

б) методиката за оценка, съгласно която компетентните органи проверяват дали институцията спазва изискванията, посочени в членове 325би—370;

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [две години след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които подробно определя извънредните обстоятелства, при които компетентните органи могат да разрешат на дадена институция да продължи да използва вътрешни модели с цел изчисляване на капиталовите изисквания за пазарните рискове за дадено търговско звено, което вече не отговаря на условията по параграф 1, буква б) или в).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

Член 325бб

Капиталови изисквания при използването на вътрешни модели

1. Институция, която използва вътрешен модел, изчислява капиталовите изискванията за портфейла на всички позиции, разпределени към търговските звена, за които институцията е получила разрешението по член 325ба, параграф 1, като сбора от следните:

а) по-високата измежду следните стойности:

(i) мярката на риска от очаквана загуба, изчислена от институцията през предходния ден в съответствие с член 325бв (ES_{t-1});

(ii) средната дневна мярка на риска от очаквана загуба, изчислена в съответствие с член 325бв за всеки от предходните шестдесет работни дни (ES^{avg}), умножена по мултипликатора (m_c) в съответствие с член 325бж;

б) по-високата измежду следните стойности:

(i) мярката на риска при стрес сценария, изчислена от институцията предходния ден в съответствие с раздел 5 от настоящия дял (SS_{t-1});

(ii) средната дневна мярка на риска при стрес сценария, изчислена в съответствие с раздел 5 от настоящия дял, за всеки предходен период от шестдесет работни дни (SS^{avg}).

2. Институции, които държат позиции в търгувани дългови и капиталови инструменти, които са включени в обхвата на вътрешния модел за оценяване на риска от неизпълнение и са отнесени към търговски звена, посочени в параграф 1, спазват допълнително капиталово изискване, равно на по-високата от следните стойности:

а) последното капиталово изискване за риск от неизпълнение, изчислено в съответствие с раздел 3;

б) средната стойност на сумата, посочена в буква а), за предходните 12 седмици.

РАЗДЕЛ 2
ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 325бв
Мярка на риска от очакваната загуба

1. Институциите изчисляват мярката на риска от очакваната загуба 'ES_t', посочен в член 325бб, параграф 1, буква а), за всеки ден t и за всеки портфейл с позиции в търговския портфейл, както следва:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

където:

i = индекса, с който се обозначават петте най-широки категории на рискови фактори, изброени в първата колона на таблица 13 в член 325бд;

UES_t = неограничената мярка на очакваната загуба, изчислена, както следва:

$$UES_t = PES_t^{RS} * max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = Неограничената мярка на очакваната загуба за широка категория на рисков фактор и изчислена, както следва:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = регулаторния корелационен коефициент за широки рискови категории; ρ = 50%;

PES_t^{RS} = частичния размер на очакваната загуба, който се изчислява за всички позиции в портфейла в съответствие с член 325бг, параграф 2;

PES_t^{RC} = частичния размер на очакваната загуба, който се изчислява за всички позиции в портфейла в съответствие с член 325бг, параграф 3;

PES_t^{FC} = частичния размер на очакваната загуба, който се изчислява за всички позиции в портфейла в съответствие с член 325бг, параграф 4;

$PES_t^{RS,i}$ = частичния размер на очакваната загуба за широка категория на рисков фактори i, който се изчислява за всички позиции в портфейла в съответствие с член 325бг, параграф 2;

$PES_t^{RC,i}$ = частичния размер на очакваната загуба за широка категория на рисков фактори i, който се изчислява за всички позиции в портфейла в съответствие с член 325бг, параграф 3;

$PES_t^{FC,i}$ = размера на очакваната загуба за широка категория на рисков фактор „i“, който се изчислява за всички позиции в портфейла в съответствие с член 325бг, параграф 4.

2. Когато определят всеки частичен размер на очакваната загуба за изчисляването на мярката на риска от очакваната загуба в съответствие с параграф 1, институциите прилагат сценарии на бъдещи сътресения по отношение на специфичен набор от подлежащи на моделиране рискови фактори, приложими за всички частични мерки на очакваната загуба, както е посочено в член 325бг.

3. Когато поне една трансакция от портфейла има поне един подлежащ на моделиране рисков фактор, който е бил разпределен към широката категория на рисков фактор „i“ в съответствие с член 325бд, институциите изчисляват неограничената мярка на очакваната загуба за широката категория на рисков

фактор „i“ и включват получения резултат във формулата за мярката на риска от очаквана загуба, посочена в параграф 2.

Член 325бг

Изчисляване на частичния размер на очакваната загуба

1. Институциите изчисляват частичните размери на очакваната загуба, посочена в член 325бв, параграф 1, както следва:

а) дневните стойности на изчисленията на частичните размери на очакваната печалба;

б) с 97,5—процентов едностранен доверителен интервал;

в) за даден портфейл от позиции в търговския портфейл институцията изчислява частичния размер на очакваната загуба ES_t към момента „t“ в съответствие със следната формула:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)^2}$$

j = индекса, с който се обозначават петте хоризонта на ликвидност, изброени в първата колона на таблица 1;

LH_j = дължината на хоризонтите на ликвидност *j*, изразена в дни в таблица 1;

T = базовият времеви хоризонт, където T= 10 дни;

$PES_t(T)$ = частичния размер на очакваната загуба, определен чрез прилагане на сценарии за бъдещи сътресения с времеви хоризонт от 10 дни, само за специфичен набор от подлежащи на моделиране рискови фактори за позициите в портфейла, определени в параграфи 2, 3 и 4, за всеки частичен размер на очакваната загуба, посочен в член 325бв, параграф 2.

$PES_t(T, j)$ = частичния размер на очакваната загуба, определен чрез прилагане на сценарии за бъдещи сътресения с времеви хоризонт от 10 дни, само за специфичен набор от подлежащи на моделиране рискови фактори за позициите в портфейла, определени в параграфи 2, 3 и 4, за всеки частичен размер на очакваната загуба, посочен в член 325бв, параграф 2, и чийто ефективен хоризонт на ликвидност, определен съгласно член 325бд, параграф 2, е равен или по-дълъг от LH_j.

Таблица 1

Хоризонт на ликвидност	Дължина на хоризонта на ликвидност *j*

j	(в дни)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. За целите на изчисляване на частичните размери на очакваната загуба PES_t^{RS} и $PES_t^{RS,i}$, посочени в член 325бв, параграф 2, институциите в допълнение към изискванията по параграф 1, изпълняват следните изисквания:

а) при изчисляване на PES_t^{RS} институциите прилагат сценарии на бъдещи сътресения само по отношение на подгрупа от подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в портфейла, който е избран от институцията и отговаря на изискванията на компетентните органи, така че да бъде изпълнено следното условие към момент във времето *t*, като се взема сборът за предходните 60 работни дни:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Институция, която вече не отговаря на изискването, посочено в първа алинея на настоящата буква, незабавно уведомява за това компетентните органи и актуализира подгрупата от подлежащи на моделиране рискови фактори в рамките на две седмици, за да спази това изискване. Ако след две седмици институцията не е успяла да изпълни това изискване, тя започва отново да прилага подхода от глава 1а за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарни рискове за някои търговски звена, докато институцията може да демонстрира пред компетентния орган, че отговаря на изискването по алинея първа от настоящата буква;

б) при изчисляването на $PES_t^{RS,i}$ институциите прилагат сценариите на бъдещи сътресения само по отношение на подгрупата от подлежащите на моделиране рискови фактори на позициите в портфейла, избран от институцията за целите на буква а) и които са разпределени към широка категория на рисков фактор *i* в съответствие с член 325бд;

в) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи сътресения, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в букви а) и б), се калибрират към данните от непрекъснат 12-месечен период на финансови сътресения, който се

определя от институцията, за да се получи възможно най-висока стойност на PES_t^{RS}. Институциите преразглеждат определянето на този стрес период поне ежемесечно и уведомяват компетентните органи за резултатите от това. За целите на определяне на този стрес период институциите използват период на наблюдение, започващ поне на 1 януари 2007 г., в изпълнение на изискванията на компетентните органи.

г) Входящите данни за моделиране на $PES_t^{RS,i}$ се калибрират към 12-месечния стрес период, определен от институцията за целите на буква в).

3. За целите на изчисляване на частичните размери на очакваната загуба PES_t^{RC} и $PES_t^{RC,i}$, посочени в член 325бв, параграф 2, институциите в допълнение към изискванията по параграф 1, изпълняват следните изисквания:

а) при изчисляването на PES_t^{RC} институциите прилагат сценариите на бъдещи сътресения само по отношение на подгрупата от подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в портфейла, посочени в параграф 3, буква а);

б) при изчисляването $PES_t^{RC,i}$ институциите прилагат сценариите на бъдещите сътресения само по отношение на подгрупата от подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в портфейла, посочени в параграф 3, буква б);

в) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи сътресения, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в букви а) и б), се калибрират към данните за предходния 12-месечен период. Тези данни се актуализират най-малко веднъж месечно.

4. За целите на изчисляване на частичните размери на очакваната загуба PES_t^{FC} и $PES_t^{FC,i}$, посочени в член 325бв, параграф 2, институциите в допълнение към изискванията по параграф 1, изпълняват следните изисквания:

а) при изчисляването на PES_t^{FC} институциите прилагат сценарии на бъдещите сътресения по отношение на всички подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в портфейла;

б) при изчисляването на $PES_t^{FC,i}$ институциите прилагат сценариите на бъдещи сътресения по отношение на всички подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в портфейла, които са разпределени към широката категория на рисков фактор *i* в съответствие с член 325бд;

в) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи сътресения, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в букви а) и б), се калибрират към данните за предходния 12-месечен период. Тези данни се актуализират най-малко ежемесечно. При значително увеличаване на ценовата променливост на съществен брой подлежащи на моделиране рискови фактора за портфейла

на институцията, които не са част от подгрупата от рискови фактори, посочени в параграф 2, буква а), компетентните органи могат да изискват от институцията да използва данни от минали периоди за период, по-кратък от предходните 12 месеца, но не по-кратък от предходните 6 месеца. Компетентните органи уведомяват ЕБО и обосновават всяко решение да изискат от институцията да използва данни от минали периоди за период, по-кратък от 12 месеца.

5. При изчисляването на частичните размери на очакваната загуба, посочени в член 325бв, параграф2, институциите запазват стойностите на подлежащите на моделиране рискови фактори, за които съгласно параграфи 2, 3 и 4 не трябва да прилагат сценарии за бъдещи сътресения за този частичен размер на очакваната загуба.

6. Чрез дерогация от параграф 1, буква а) институциите може да решат да изчисляват ежеседмично частичните размери на очакваната загуба $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ и $PES_t^{FC,i}$.

Член 325бд
Хоризонти на ликвидност

1. Институциите отнасят всеки рисков фактор на позиции, разпределени към търговски звена, за които са получили разрешението по член 325ба, параграф 1 или са в процес на получаване на това разрешение, към една от широките категории рискови фактори, изброени в таблица 2, както и към една от широките подкатегории рискови фактори, посочени в същата таблица.

2. Хоризонтът на ликвидност на рисков фактор за позициите, посочени в параграф 1, е съответният хоризонт на ликвидност на съответните общи подкатегории рискови фактори, към които е отнесен.

3. Чрез дерогация от параграф 1 институцията може да реши за дадено търговско звено да замени хоризонта на ликвидност на широката подкатегория рискови фактори, изброени в таблица 2, с един от по-дългите хоризонти на ликвидност, посочени в таблица 1. Когато институцията вземе такова решение, по-дългият хоризонт на ликвидност се прилага за всички подлежащи на моделиране рискови фактор за позициите, отнесени към това търговско звено, разпределени към тази широка рискова подкатегория за целите на изчисляването на частичните размери на очакваната загуба в съответствие с член 325бг, параграф 1, буква в).

Институцията уведомява компетентните органи за търговските звена и широките рискови подкатегории, за които тя решава да прилага третирането, посочено в първа алинея.

4. За изчисляване на частичните размери на очакваната загуба в съответствие с член 325бг, параграф 1, буква в), ефективният хоризонт на ликвидност „EffectiveLH“ на даден подлежащ на моделиране рисков фактор за дадена позиция от търговския портфейл, се изчислява, както следва:

$$EffectiveLH = \begin{cases} SubCatLH & if\ Mat > LH_6 \\ min\left(SubCatLH, \underset{j}{min}\{LH_j / LH_j \geq Mat\}\right) & if\ LH_1 \leq Mat \leq LH_6 \\ LH_1 & if\ Mat < LH_1 \end{cases}$$

където:

Mat = срока до падежа на позицията от търговския портфейл;

SubCatLH = дължината на хоризонта на ликвидност на подлежащия на моделиране рисков фактор, определен в съответствие с параграф 1;

$min_j \{LH_j/LH_j \geq Mat\}$ = дължината на един от хоризонтите на ликвидност, изброени в таблица..., който е най-близко над срока на падеж на позицията от търговския портфейл.

5. Валутни двойки, които се състоят от EUR и валутата на държава членка, участваща във втория етап на икономическия и паричен съюз, се включват в подкатегорията на най-ликвидните валутни двойки в широката категория на рисковия фактор на валутния риск в таблица 2.

6. Институцията проверява целесъобразността на отнасянето по параграф 1 поне ежемесечно.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които подробно определя:

а) как институциите разпределят позициите в търговския портфейл към широките категории на рискови фактори и към широките подкатегории на рискови фактори за целите на параграф 1;

б) валутите, които представляват най-ликвидната подкатегория валути в широката категория рисков фактор, свързан с лихвения риск, в таблица 2;

в) валутите, които представляват най-ликвидната подкатегория двойки валути в широката категория на рисковия фактор на валутния риск в таблица 2;

г) определението за малка и голяма капитализация за подкатегория „Цена на капиталовите инструменти“ и „Променливост“ в широката категория на рисковия фактор на капиталовия риск в таблица 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Таблица 2

Широки категории на рисков фактор	Широки подкатегории на рисков фактор	Хоризонти на ликвидност	Дължина на хоризонта на ликвидност (в дни)
Лихвен процент	Най-ликвидни валути и национална валута	1	10
	Други (без най-ликвидните двойки валути)	2	20
	Променливост	4	60
	Други видове	4	60
Кредитен спред	Централно държавно управление, включително централни банки на държавите — членки на Европейския съюз	2	20
	Покрити облигации, издадени от кредитни институции, които са установени в държави членки на Съюза (инвестиционен рейтинг)	2	20
	Държавен дълг (инвестиционен рейтинг)	2	20
	Държавен дълг (високодоходни)	3	40
	Корпоративен дълг (инвестиционен рейтинг)	3	40
	Корпоративен дълг (високодоходни)	4	60
	Променливост	5	120
	Други видове	5	120

Акции	Цена на акциите (голяма пазарна капитализация)	1	10
	Цена на акциите (малка пазарна капитализация)	2	20
	Променливост (голяма капитализация)	2	20
	Променливост (малка капитализация)	4	60
	Други видове	4	60
Валута	Най-ликвидни двойки валути	1	10
	Други двойки валути (без най-ликвидните двойки валути)	2	20
	Променливост	3	40
	Други видове	3	40
Стоки	Цени на енергията и на въглеродните емисии	2	20
	Цена на благородните метали и на цветните метали	2	20
	Цени на други стоки (без цени на енергията, на въглеродните емисии, благородните метали и цветните метали)	4	60
	Променливост на цените на енергията и променливост на цените на въглеродните емисии	4	60
	Променливост на цените на благородните метали и променливост на цените на цветните метали	4	60
	Променливост на цените на други стоки (без променливост на цените на енергията, на въглеродните емисии, благородните метали и цветните метали)	5	120
	Други видове	5	120

Член 325бд

Оценка на податливостта към моделиране на рисковите фактори

1. Институциите оценяват ежемесечно податливостта към моделиране на всички рискови фактори на позициите, отнесени към търговски звена, за които са получили разрешението по член 325ба, параграф 1 или са в процес на получаване на това разрешение.

2. Институцията приема, че даден рисков фактор на позицията в търговския портфейл полежи на моделиране, когато са изпълнени всички от следните условия:

   а) институцията е идентифицирала най-малко 24 проверими цени, които съдържат този рисков фактор през предходния 12-месечен период;

   б) между две последователни наблюдения на проверимите цени, идентифицирани от институцията в съответствие с буква а), не е минал повече от месец;

   в) съществува ясна и очевидна връзка между стойността на рисковия фактор и всяка проверима цена, идентифицирана от институцията в съответствие с буква а).

3. За целите на параграф 2 „проверима цена“ означава всяко едно от следното:

   а) пазарната цена на действителна сделка, по която институцията е страна;

   б) пазарната цена на действителна сделка, която е сключена от трети страни и за която информацията за цената и датата на сделката е публично достъпна или се предоставя от трета страна;

   в) цената, получена от твърдата оферта, предоставена от трета страна.

4. За целите на букви б) и в) от параграф 3 институциите могат да считат цена или твърда оферта, предоставена от трета страна, за проверима цена, при условие че третата страна е съгласна да предостави на компетентните органи при поискване доказателство за сделката или твърдата оферта.

5. Институцията може да идентифицира проверима цена за целите на параграф 2, буква а) за повече от един рисков фактор.

6. Институциите считат, че рискови фактори подлежат на моделиране, когато те произтичат от комбинация от подлежащи на моделиране рискови фактори.

7. Когато институцията счита, че даден рисков фактор подлежи на моделиране съгласно параграф 1, институцията може да използва данни, различни от проверимите цени, които е използвала, за да докаже, че рисковият фактор подлежи на моделиране съгласно параграф 2, за да изчисли сценариите на бъдещи сътресения, приложими спрямо този рисков фактор за целите на

изчисляването на частичния размер на очакваната загуба, посочен в член 365, при условие че тези входящи данни отговарят на съответните изисквания по член 325бг.

8. Институциите считат, че даден рисков фактор не подлежи на моделиране, когато той не отговаря на всички условия по параграф 2, и изчисляват капиталовите изискванията за този рисков фактор в съответствие с член 325бл.

9. Институциите считат, че рискови фактори не подлежат на моделиране, когато те произтичат от комбинация от подлежащи на моделиране и неподлежащи на моделиране рискови фактори.

10. Чрез дерогация от параграф 2 компетентните органи може да разрешат на институцията да разглежда даден рисков фактор, който отговаря на всички условия по параграф 2, като неподлежащ на моделиране за период от по-малко от една година.

Член 325бж

Регулаторни изисквания за бек-тестове и мултипликационни коефициенти

1. За всяка дата, на която търговското звено на институцията отговаря на изискванията, посочени в член 325ба, параграф 1, когато броят на превишенията, посочени в параграф 2 за това търговско звено, настъпили през последните 250 работни дни, не надвишава което и да е от следните:

   а) 12 превишения за стойността под риск, изчислена с 99-процентов едностранен доверителен интервал, въз основа на бек-тестването на хипотетичните промени в стойността на портфейла;

   б) 12 превишения за стойността под риск, изчислена с 99-процентов едностранен доверителен интервал, въз основа на бек-тестването на действителните промени в стойността на портфейла;

   в) 30 превишения за стойността под риск, изчислена с 97,5-процентов едностранен доверителен интервал, въз основа на бек-тестването на хипотетичните промени в стойността на портфейла;

   г) 30 превишения за стойността под риск, изчислена с 97,5-процентов едностранен доверителен интервал, въз основа на бек-тестването на действителните промени в стойността на портфейла;

2. За целите на параграф 1 институциите броят превишенията за деня въз основа на бек-тестването на хипотетичните и действителните промени в стойността на портфейла, съставен от всички позиции, разпределени към търговското звено. Превишение означава еднодневна промяна в стойността на портфейла, която надвишава съответната стойност под риск, изчислена чрез вътрешния модел на

институцията в съответствие със следните изисквания:

а) еднодневен период на държане;

б) сценарии на бъдещи сътресения се прилагат за рисковите фактори на позициите от търговското звено, посочени в член 325бз, параграф 3, и за които се смята, че подлежат на моделиране съгласно член 325бе;

в) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи сътресения, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, се калибрират към данните за предходен 12-месечен период. Тези данни се актуализират поне ежемесечно;

г) ако не е предвидено друго в настоящия член, вътрешният модел на институцията се основава на едни и същи допускания относно податливостта на моделиране, като допусканията, използвани при изчисляване на мярката на риска от очакваната загуба, посочена в член 325бб, параграф 1, буква а).

3. Институциите броят дневните превишения по параграф 2 в съответствие със следното:

а) бек-тестването на хипотетични промени в стойността на портфейла се основават на сравнение между стойността на портфейла в края на деня и стойността му в края на следващия ден при допускане, че позициите са непроменени;

б) бек-тестването на действителните промени в стойността на портфейла се основават на сравнение между стойността на портфейла в края на деня и действителната му стойност в края на следващия ден, без таксите, комисионите и нетния доход от лихви;

в) превишение се брои всеки ден, в който институция не е в състояние да оцени стойността на портфейла или не е в състояние да изчисли стойността под риск съгласно параграф 1.

4. Институцията изчислява, в съответствие с параграфи 5 и 6, мултипликационния коефициент (m_c) по член 325бб за портфейла с всички позиции, разпределени в търговското звено, за което са получили разрешението по член 325ба, параграф 1. Това изчисление се актуализира поне ежемесечно.

5. Мултипликационният коефициент е (m_c) е сборът на 1,5 и добавката между 0 и 0,5 в съответствие с таблица 3. За портфейла по параграф 4 добавката се изчислява по броя на превишенията, настъпили през последните 250 работни дни, установени посредством извършваните от институцията бек-тестове на стойността под риск, изчислена съгласно буква а) от настоящия параграф в

съответствие със следното:

а) „превишение“ е еднодневна промяна в стойността на портфейла, която превишава съответната стойност под риск, изчислена чрез вътрешния модел на институцията, в съответствие със следното:

(i) еднодневен период на държане;

(ii) 99-процентов едностранен доверителен интервал;

(iii) сценарии на бъдещи сътресения се прилагат за рисковите фактори на позициите от търговското звено, посочени в член 325бз, параграф 3 и за които се смята, че подлежат на моделиране съгласно член 325бе;

(iv) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи сътресения, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, се калибрират към данните от предходния 12-месечен период. Тези данни да се актуализират поне ежемесечно;

(v) ако не е предвидено друго в настоящия член, вътрешният модел на институцията се основава на едни и същи допускания относно податливостта на моделиране, като допусканията, използвани при изчисляване на мярката на риска от очаквана загуба, посочена в член 325бб, параграф 1, буква а);

б) броят на превишенията е равен на броя на превишенията при хипотетичните или при действителните промени в стойността на портфейла, който от тях е по-голям;

в) при преброяването на дневните превишения институциите прилагат разпоредбите по параграф 3.

Таблица 3

Брой превишения	Добавки
По-малко от 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Над 9	0,50

6. Компетентните органи могат да ограничат добавката до резултата, получен от превишенията при бек-тестването на хипотетичните промени, когато броят на превишенията при бек-тестване на действителните промени не произтича от слабости на вътрешния модел.

7. Компетентните органи следят дали мултипликационният коефициент по параграф 4 е целесъобразен или дали дадено търговско звено отговаря на изискванията за бек-тестове по параграф 1. Институциите уведомяват компетентните органи за превишенията, установени чрез програмите им за бек-тестване, своевременно и във всеки случай не по-късно от пет работни дни след настъпването на превишение, като им предоставят обяснения за тези превишения.

8. Чрез дерогация от параграфи 2 и 5 компетентните органи може да разрешат на институцията да не брои превишенията, когато еднодневна промяна в стойността на портфейла, превишаваща съответната стойност под риск, изчислена посредством вътрешния модел на институцията, се дължи на неподлежащ на моделиране рисков фактор. За целта институцията доказва пред компетентните органи, че мярката на риска при стрес сценария, изчислена в съответствие с член 325бл за този неподлежащ на моделиране рисков фактор, е по-висок от положителната разлика между стойността на портфейлите на институцията и съответната стойност под риск.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които определя по-подробно техническите елементи, които да бъдат включени в действителните и хипотетичните промени в стойността на портфейла на институцията за целите на настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 325бз

Изисквания за разпределяне на печалбата и загубата

1. Дадено търговско звено на институцията отговаря всеки месец на изискванията за разпределяне на печалбата и загубата за целите на член 325ба, параграф 1, ако то изпълнява изискванията на настоящия член.

2. Изискванията за разпределянето на печалбата и загубата гарантират, че

теоретичната промени в стойността на портфейла на дадено търговско звено, въз основа на модела за измерване на риска на институцията, са достатъчно близки до хипотетичните промени в стойността на портфейла на търговското звено въз основа на модела за ценообразуване на институцията.

3. В резултат на спазването от институцията на изискванията за разпределянето на печалбата и загубата, за всяка позиция в дадено търговско звено се определя точен списък от рискови фактори, които се смятат за подходящи за проверка на спазването от страна на институцията на изискването по член 325бж относно бек-тестовете.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които определя по-конкретно:

   а) с оглед на международните регулаторни промени, техническите критерии, които гарантират, че теоретичните промени в стойността на портфейла на търговско звено са достатъчно близки до хипотетичните промени в стойността на портфейла на търговското звено за целите на параграф 2;

   б) техническите елементи, които да бъдат включени в теоретичните и хипотетичните промени в стойността на портфейла на търговското звено за целите на настоящия член.

   ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

   На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 325би
Изисквания към измерването на риска

1. Институциите, които използват вътрешен модел за оценка на риска за нуждите на изчисляване на капиталовите изисквания за пазарните рискове, както е посочено в член 325бб, гарантират, че моделът отговаря на всички изисквания:

   а) вътрешният модел за измерване на риска отчита достатъчен брой рискови фактори, които включват най-малко рисковите фактори, определени в глава 1а, раздел 3, подраздел 1 на, освен ако институцията не докаже пред компетентните органи, че изключването на тези рискови фактори не оказва съществено въздействие върху изискванията за разпределение на печалбата и загубата, както е посочено в член 325бз. Институцията може да обясни пред компетентните органи защо даден рисков фактор е включен в модела за ценообразуване, но не е включен във вътрешния модел за измерване на риска;

б) вътрешният модел за измерване на риска обхваща нелинейността на опциите и другите продукти, както и корелационния риск и базисния риск. Аналогичните данни за рисковите фактори се подкрепят от убедителни исторически данни за държаната действителна позиция;

в) вътрешният модел за измерване на риска включва набор от рискови фактори, съответстващи на лихвените проценти във всяка валута, в която институцията има балансови или задбалансови позиции, чувствителни към лихвените проценти. Институцията моделира кривите на доходността, използвайки един от общоприетите подходи. За съществените експозиции към лихвения риск в основните валути и на основните пазари кривата на доходността се разделя на най-малко шест падежни интервала, за да обхване колебанията на променливостта на лихвените проценти по цялата крива на доходността, а броят на рисковите фактори, използвани за моделиране на кривата на доходността, е пропорционален на естеството и сложността на търговските стратегии на институцията. Моделът отразява и риска от движения с непълна функционална зависимост между различните криви на доходност;

г) вътрешният модел за измерване на риска включва рисковите фактори, съответстващи на златото и на отделните чуждестранни валути, в които са деноминирани позициите на институцията. За ПКИ се вземат предвид действителните им валутни позиции. Институциите могат да използват отчетната документация на трета страна за позицията на ПКИ в чуждестранна валута, когато точността на тази документация е надлежно осигурена. Позиции не ПКИ в чужда валута, за които институцията няма сведение, се изключват от подхода на вътрешните модели и се третират в съответствие с глава 1а на настоящия дял;

д) вътрешният модел за измерване на риска използва отделен рисков фактор най-малко за всеки от капиталовите пазари, на които институцията държи значителни позиции. Сложността на моделиращите техники съответства на значимостта на дейността на институцията на пазарите на акции. Моделът включва поне един рисков фактор, който отчита систематични промени в цените на капиталовите инструменти и обвързаността на този рисков фактор с индивидуални рискови фактори за всеки капиталов пазар. За големите експозиции към капиталови пазари моделът включва поне един несистемен рисков фактор за всяка експозиции в капиталови инструменти;

е) вътрешният модел за измерване на риска използва отделен рисков фактор най-малко за всяка стока, в която институцията държи значителни позиции, освен ако институцията има малка агрегирана позиция в стоки спрямо всички свои търговски дейности, в който случай се допуска използването на отделен рисков фактор за всяка широка група стоки. За съществените експозиции към стоковите пазари моделът обхваща и риска от движения с непълна функционална зависимост между подобни, но нееднакви стоки, експозицията към промените на форуърдните цени,

възникващи от несъответствия на сроковете до падежа и приемливата печалба между дериватните позиции и паричните средства;

ж) аналогичните данни са достатъчно консервативни и се използват само когато наличните данни са недостатъчни, включително по време на периоди на сътресение;

з) за съществените експозиции към рискове от променливост при инструменти с опции, вътрешният модел за измерване на риска отчита зависимостта на присъщите колебания в цените на упражняване на опцията и в техните срокове до падежа.

2. Институциите могат да използват емпирични корелации в рамките на широки категории на рискови фактори и за целите на изчисляване на неограничения размер на очакваната загубаUES_t, както е посочено в член 325бв, параграф 1, за спектър широки категории на рискови фактор, само ако подходът им за измерване на тези корелации е надежден в съответствие с приложимите хоризонти на ликвидност и се прилага цялостно.

Член 325бй
Качествени изисквания

1. Всеки вътрешен модел за измерване на риска, използван за целите на настоящата глава, е надеждно разработен, цялостно внедрен и отговаря на всяко едно от следните качествени изисквания:

а) всеки вътрешен модел за измерване на риска, използван за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарните рискове, е тясно интегриран в процеса на институцията за ежедневно измерване на риска и служи като основа за отчитане на рисковите експозиции пред висшето ръководство;

б) институцията има звено за контрол на риска, което е независимо от звената, участващи в търговската дейност, и се отчита директно пред висшето ръководство. Това звено отговаря за разработването и прилагането на всеки вътрешен модел за измерване на риска. Звеното извършва първоначалното и текущото утвърждаване на всеки вътрешен модел, използван за целите на настоящата глава, като носи отговорност за цялостната система за управление на риска. Звеното ежедневно изготвя и анализира отчети за резултатите от прилагането на всички вътрешни модели, използвани за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарни рискове, и по отношение на целесъобразността на мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на ограниченията на търговските дейности;

в) ръководният орган и висшето ръководство на институцията участват активно в процеса по контрол на риска, а всекидневните отчети, изготвяни от звеното за контрол на риска, се преглеждат от лица на такова ниво в йерархията, което им дава достатъчно правомощия да

налагат както намаляване на позициите, заемани от отделните търговци, така и намаляване на общата рискова експозиция на институцията;

г) институцията разполага с достатъчно на брой опитни служители в зависимост от сложността на вътрешните модели за измерване на риска, с квалификация в областта на търгуването, контрола на риска, одита и бек офиса;

д) институцията разполага с документиран набор от вътрешни политики, процедури и контролни механизми за наблюдение и гарантиране на съответствието с цялостното функциониране на вътрешните модели за измерване на риска;

е) за всеки вътрешен модел за измерване на риска е доказано в практиката, че измерва рисковете с приемлива точност;

ж) институцията периодично провежда строга програма от стрес тестове, включително обратни стрес тестове, които обхващат всеки вътрешен модел за измерване на риска. Резултатите от тези тестове се преглеждат от висшето ръководство поне ежемесечно и се привеждат в съответствие с политиката и ограниченията, одобрени от ръководния орган на институцията. Институцията предприема подходящи действия, когато резултатите от тези стрес тестове показват прекомерни загуби, произтичащи от търговската дейност на институцията при определени обстоятелства;

з) институцията извършва независим преглед на вътрешните модели за измерване на риска, като част от редовния си процес на вътрешен одит, или чрез възлагане на трето предприятие да извършва този преглед по начин, удовлетворяващ компетентните органи.

За целите на буква з) трето предприятие означава предприятие, което предоставя одиторски или консултантски услуги за институции и разполага с персонал, който е достатъчно квалифициран в областта на пазарните рискове в дейности по търгуване с финансови инструменти.

2. Прегледът по параграф 1, буква з) включва както дейностите на търговските звена, така и тази на независимото звено за контрол на риска. Институцията извършва преглед на своя процес на управление на риска най-малко веднъж годишно. При този преглед се оценява следното:

а) адекватността на документацията във връзка със системата и процеса на управление на риска и организацията на звеното за контрол на риска;

б) отразяването на мерките на рисковете във всекидневното управление на риска и надеждността на информационната система за управление;

в) процесът, прилаган от институцията за одобряване на моделите за ценообразуване въз основа на риска и на системите за оценка, които се

използват от служителите в звеното за сключване на сделките (фронт-офис) и в звеното за отчитане на сделките (бек-офис);

г) обхватът на рисковете, отчитани от модела, точността и целесъобразността на системата за измерване на риска и утвърждаването на всички съществени промени във вътрешния модел за измерване на риска;

д) точността и пълнотата на данните за позициите, точността и целесъобразността на допусканията за променливостта и корелационната зависимост, точността на оценките и изчисленията за чувствителността към риск, както и точността и целесъобразността при генерирането на аналогични данни, когато наличните данни са недостатъчни, за да се отговори на изискването, посочено в настоящата глава;

е) проверките, извършвани от институцията за оценка на последователността, навременността и надеждността на източниците на данни, използвани за вътрешните модели, включително независимостта на такива източници на данни;

ж) извършваните от институцията проверки за оценка на изискванията относно бек-тестовете и разпределянето на печалбата и загубата, които се провеждат с цел да се оцени точността на вътрешния модел за измерване на риска;

з) когато прегледът се извършва от трето предприятие в съответствие с параграф 1, буква з), проверка дали вътрешният процес на утвърждаване, посочен в член 325бк, изпълнява своите цели.

3. Институциите актуализират техниките и практиките, приложими по отношение на вътрешните модели за измерване на риска за целите на настоящата глава, в съответствие с развитието на нови техники и най-добри практики във връзка с тези вътрешни модели за измерване на риска.

Член 325бк
Вътрешно утвърждаване

1. Институциите въвеждат процеси, осигуряващи надлежно утвърждаване на всичките им вътрешни модели за измерване на риска за целите на настоящата глава от страна на лица с подходяща квалификация, които не са свързани с процеса на разработване на моделите, за да се гарантира, че те са надеждно разработени и обхващат всички съществени рискове по подходящ начин.

2. Институциите извършват утвърждаването по параграф 1 при следните обстоятелства:

а) при първоначалното разработване на вътрешния модел за измерване на риска и при последващи съществени промени в него;

б) периодично, по-специално когато има значителни структурни промени на пазара или промени в състава на портфейла, които биха могли да доведат до неадекватност на вътрешния модел за измерване на риска.

3. Утвърждаването на вътрешния модел за измерване на риска на институцията не се ограничава до бек-тестването и изискванията за разпределянето на печалбата и загубата, а включва минимум следното:

а) тестове с цел проверка дали допусканията, направени във вътрешния модел, са подходящи и не подценяват или надценяват риска;

б) тестове за утвърждаване на вътрешния модел, включително бек-тестове в допълнение към надзорните програми за бек-тестване на рисковете и структурата на портфейлите им;

в) използване на хипотетични портфейли, които гарантират, че вътрешният модел за измерване на риска е в състояние да отчита специфични структурни характеристики, които биха могли да възникнат, като например съществени базисни рискове и риск от концентрация или рисковете, свързани с използването на аналогични данни.

Член 325бл

Изчисляване на мярката на риска при стрес сценарий

1. Към момент t институцията изчислява мярката на риска при стрес сценарий за всички неподлежащи на моделиране рискови фактори за търговските позициите в даден портфейл по следния начин:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t)} + \sum_l SS_t^l(t)$$

където:

m = индекса, с който се обозначават всички неподлежащи на моделиране рискови фактори

за позициите в портфейла, които представляват несистемен риск, който е разпределен към широката категория на рисковите фактори, свързани с кредитния спред в съответствие с член 325бд, параграф 1 и за които институцията е доказала по удовлетворителен за компетентните органи начин, че тези рискови фактори не са свързани помежду си;

l = индекса, с който се обозначават всички неподлежащи на моделиране рискови фактори за позициите в портфейла, различни от обозначените с индекса „m“;

$ICSS_t^m$ = мярката на риска при стрес сценарий, както е определена в

параграфи 2 и 3, на неподлежащия на моделиране рисков фактор „m“;

SS_t^l = мярката на риска при стрес сценарии, както е определена в параграфи 2 и 3, на неподлежащия на моделиране рисков фактор „l“;

2. мярката на риска при стрес сценарий на даден неподлежащ на моделиране рисков фактор означава загубата, която възниква по всички търговски позиции в портфейла, който включва този неподлежащ на моделиране рисков фактор, когато към този рисков фактор се приложи извънреден сценарий на бъдещо сътресение.

3. Институцията определя по удовлетворителен за компетентните органи начин съответни екстремни сценарии за бъдещо сътресение за всички подлежащи на моделиране рискови фактори.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които подробно определя:

а) как институциите определят екстремния сценарий на бъдещи сътресения, приложим към неподлежащите на моделиране рискови фактори, и как прилагат този екстремен сценарий на бъдещи сътресения към рисковите фактори;

б) регулаторен екстремен сценарий на бъдещи сътресения за всяка широка подкатегория на рисков фактор, изброена в таблица 2 от член 325бд, който институциите могат да използват, когато не могат да определят екстремен сценарий на бъдещи сътресения в съответствие с буква а), или който компетентните органи могат да изискат от институцията да използва, когато не са удовлетворени от екстремния сценарий на бъдещи сътресения, определен от институцията.

При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти ЕБО взема предвид, че равнището на капиталовите изисквания за пазарен риск за неподлежащ на моделиране рисков фактор, както е определено в настоящия член, е равно на равнището на капиталовите изисквания за пазарните рискове, които биха били изчислени съгласно настоящата глава, ако рисковият фактор подлежеше на моделиране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

РАЗДЕЛ 2
ВЪТРЕШЕН МОДЕЛ ЗА РИСКА ОТ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 325бм

Обхват на вътрешния модел за риска от неизпълнение

1. За всички позиции на институцията, които са разпределени в търговски звена, за които тя е получила разрешението по член 325ба, параграф 1, се прилагат капиталовите изисквания за риска от неизпълнение, когато позициите съдържат поне един рисков фактор, разпределен към широката категория на капиталовия риск или на риска от кредитния спред в съответствие с член 325бд, параграф 1. Това капиталово изискване, което е част от рисковете, отчитани в капиталовите изисквания по член 325бб, параграф 1, се изчислява посредством вътрешния модел на институцията за риска от неизпълнение, който отговаря на изискванията, изложени в настоящия раздел.
2. Всеки емитент на търгувани дългови или капиталови инструменти е свързан с поне един рисков фактор за всяка от позициите по параграф 1.

Член 325бн

Разрешение за използване на вътрешен модел за риска от неизпълнение

1. Компетентните органи издават разрешение на институцията да използва вътрешен модел за риска от неизпълнение при изчисляване на капиталовите изисквания по член 325бб, параграф 2 за всички търговски позиции по член 325бм, които са разпределени към търговско звено, при условие че този вътрешен модел за риска от неизпълнение отговаря на разпоредбите на членове 325бо, 325бп, 325бр, 325бй и 325бк за това търговско звено.
2. ЕБО издава насоки относно изискванията на членове 325бо, 325бп и 325бр в рамките на [две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент].
3. Когато търговско звено на институцията, към което е разпределена поне една от търговските позиции по член 325бм, не отговаря на изискванията по параграф 1, капиталовите изисквания за пазарните рискове на всички позиции в това търговско звено се изчисляват в съответствие с подхода, описан в глава 1а.

Член 325бо

Капиталови изисквания за риска от неизпълнение, изчислени посредством вътрешен модел за риска от неизпълнение

1. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за риска от неизпълнение посредством вътрешен модел за риска от неизпълнение за портфейла на всички позиции по член 325бм, както следва:

а) капиталовите изисквания са равни на стойността под риск, с която се измерват потенциалните загуби в пазарната стойност на портфейла в следствие на неизпълнение от страна на емитентите, свързани с тези позиции към 99,9-процентов доверителен интервал с хоризонт от една година;

б) потенциалната загуба, посочена в буква а), означава пряка или косвена загуба в пазарната стойност на позицията в резултат на неизпълнение от страна на емитента и която е в допълнение към загубите, които вече са взети предвид в текущата оценка на позицията. Неизпълнението от страна на емитентите на капиталови позиции се изразява като цената на емитираните от тях инструменти падне до 0;

в) институциите определят корелации при неизпълнението между различните емитенти въз основа на логически надеждна методология, при която се използват обективни данни за минали периоди за пазарния кредитен спред и цените на капиталовите инструменти, обхващащи поне 10 годишен период, включително стрес период, определен от институцията в съответствие с член 325бг, параграф 2. Изчислението на корелациите на неизпълнение между различните емитенти се калибрира към хоризонт от една година;

г) вътрешният модел за риска от неизпълнение се основава на допускането на непромяна на позицията в рамките на една година.

2. Институциите изчисляват поне ежеседмично капиталовите изисквания за риска от неизпълнение посредством вътрешния модел за риска от неизпълнение, както е посочено в параграф 1.

3. Чрез дерогация от параграф 1, букви а) и в) институцията може да замести времевия хоризонт от една година с хоризонт от шестдесет дни за целите на изчисляване на риска от неизпълнение на капиталовите позиции, като в този случай изчисляването на корелациите при неизпълнение между цените на капиталовите инструменти и вероятността от неизпълнение съответства на времевия хоризонт от шестдесет дни, а изчисляването на корелациите при неизпълнение между цените на капиталовите инструменти и на облигациите съответства на времеви хоризонт от една година.

Член 325бп

Признаване на хеджиращи позиции във вътрешния модел за риска от неизпълнение

1. Институциите може да включат хеджиращи позиции в своя вътрешен модел за риска от неизпълнение и могат да нетират позиции, когато дългите и късите позиции се отнасят за един и същи финансов инструмент.

2. В своя вътрешен модел на риска от неизпълнение институциите могат да признават само ефектите от хеджирането и диверсификацията, свързани с

дългите и късите позиции, включени в различни инструменти или различни ценни книжа на един и същи длъжник, както и дългите и късите позиции в различни емитенти, като изрично моделират брутните дълги и къси позиции в различни инструменти, включително моделиране на базисните рискове между различните емитенти.

3. Институциите отразяват в своя вътрешен модел за риска от неизпълнение съществените рискове, които биха могли да възникнат в интервала между падежа на хеджираните позиции и времевия хоризонт от една година, както и възможните съществени базисни рискове в стратегиите за хеджиране по продукти, ранга в капиталовата структура, вътрешния или външния рейтинг, срока до падеж, годината на емитиране и други разлики в инструментите. Институциите признават хеджираща позиция само до степента, до която тя може да бъде поддържана, дори когато длъжникът наближава кредитно или друго събитие.

Член 325бр

Специфични изисквания за вътрешния модел за риска от неизпълнение

1. Посредством вътрешния модел за риска от неизпълнение по член 325бн, параграф 1 може да се моделира неизпълнението на отделните емитенти, както и едновременното неизпълнение на няколко емитента и се взема предвид въздействието на тези неизпълнения върху пазарната стойност на позициите, обхванати от модела. За тази цел неизпълнението на отделен емитент бива моделирано посредством поне два вида пазарни рискови фактора и поне един вид несистемен рисков фактор.

2. Вътрешният модел за риска от неизпълнение отразява икономическия цикъл, включително зависимостта между степента на възстановяване и пазарните рискови фактори по параграф 1.

3. Вътрешният модел за риска от неизпълнение отразява нелинейното въздействие на опциите и други позиции в съществено нелинейно поведение по отношение на ценовите промени. Институцията надлежно отчита и размера на риска, свързан с модела, присъщ на измерването и оценяването на ценовите рискове, свързани с такива продукти.

4. Вътрешният модел за риска от неизпълнение се основава на обективни и актуални данни.

5. Когато за целите на вътрешния модел за риска от неизпълнение институциите правят симулация на неизпълнението на емитенти, използваната от тях оценка на вероятността от неизпълнение отговаря на следните изисквания:

а) най-ниската стойност на вероятността от неизпълнение е 0,03 %;

б) вероятността от неизпълнение се основава на времеви хоризонт от една година, ако в настоящия раздел не е посочено друго;

в) вероятността от неизпълнение се измерва, като се използват данни за неизпълнение от минали периоди за поне пет години — самостоятелно или в комбинация с настоящите пазарни цени; вероятността от неизпълнение не се извлича единствено от настоящите пазарни цени;

г) институция, която е получила разрешение да оценява вероятността от неизпълнение в съответствие с раздел 1, глава 3, дял II, част 3, използва за целта методиката, описана в раздел 1, глава 3, дял II, част 3;

д) институция, която не е получила разрешение да оценява вероятността от неизпълнение в съответствие с раздел 1, глава 3, дял II, част 3, разработва вътрешна методика или използва външен източник за оценка на вероятността от неизпълнение. И в двата случая оценката на вероятността от неизпълнение съответства на изискванията, изложени в настоящия член.

6. Когато за целите на вътрешния модел за риска от неизпълнение институциите правят симулация на неизпълнението на емитент, използваната от тях оценка на загубата при неизпълнение отговаря на следните изисквания:

а) най-ниското равнище на оценката на загубата при неизпълнение е определено на 0 %;

б) оценката на загубата при неизпълнение отразява ранга на всяка позиция;

в) институция, която е получила разрешение да оценява загубата при неизпълнение в съответствие с раздел 1, глава 3, дял II, част 3, използва за целта методиката, описана в раздел 1, глава 3, дял II, част 3;

г) институция, която не е получила разрешение да оценява загубата при неизпълнение в съответствие с раздел 1, глава 3, дял II, част 3, разработва вътрешна методика или използва външни източници за оценка на вероятността от неизпълнение. И в двата случая оценката на загубата при неизпълнение съответства на изискванията, изложени в настоящия член.

7. Като част от независим преглед и утвърждаване на вътрешните си модели за целите на настоящата глава, включително системата за измерване на риска, институциите извършват следното:

а) проверяват дали подходът им на моделиране на зависимостите и ценовите промени е подходящ за техния портфейл, включително изборът и теглата на пазарните рискови фактори на модела;

б) извършват различни стрес тестове, включително анализ на

чувствителността и на сценария, за да оценят количествената и качествената надеждност на вътрешния модел за риска от неизпълнение, по-специално по отношение на третирането на концентрациите. Тези тестове не се ограничават до различни събития, настъпили в миналото;

в) извършват подходящо утвърждаване чрез количествени техники, включително подходящи сравнителни показатели за вътрешно моделиране.

8. Вътрешният модел за риска от неизпълнение отразява по подходящ начин концентрациите по отношение на емитентите и концентрациите, които могат да възникнат в рамките на един клас или в различни класове продукти при неблагоприятни пазарни условия.

9. Вътрешният модел за риска от неизпълнение отговаря на прилаганите от институцията вътрешни методи за управление на риска с цел установяване, измерване и управление на рисковете, свързани с търгуването.

10. Институциите имат ясно определени политики и процедури за определяне на допусканията за зависимостите при неизпълнение на различни емитенти в съответствие с член 325бо, параграф 2.

11. Институциите документират вътрешните си модели, така че допусканията във връзка с корелациите и другите допускания при моделирането да бъдат прозрачни за компетентните органи.

12. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на изискванията, на които трябва да отговаря вътрешната методика на институцията или външните източници за оценяване на вероятностите от неизпълнение и загубата при неизпълнение в съответствие с параграф 5, буква д) и параграф 6, буква г).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [15 месеца след влизането в сила на настоящия регламент].

В съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

(85) В дял IV от част трета заглавието на глава 2 се заменя със следното:

„Глава 2
Капиталови изисквания за позиционните рискове при опростения стандартизиран подход“.

(86) В дял IV от част трета заглавието на глава 3 се заменя със следното:

„Глава 3
Капиталови изисквания за валутния риск при опростения стандартизиран подход“.

(87) В дял IV от част трета заглавието на глава 4 се заменя със следното:

„Глава 4
Капиталови изисквания за стоковите рискове при опростения стандартизиран подход“.

(88) В дял IV от част трета заглавието на глава 5 се заменя със следното:

„Глава 5
Капиталови изисквания при използване на опростения подход на вътрешните модели“.

(89) В член 384, параграф 1 въвеждащата част се заменя със следното:

“1. Всяка институция, която не изчислява капиталовите изисквания за риска от корекция на кредитната оценка за своите контрагенти съгласно член 383, изчислява за всеки портфейл капиталови изисквания за риска от корекция на кредитната оценка за всеки контрагент съгласно следната формула, отчитайки хеджиращите позиции за намаляване на риска от корекция на кредитната оценка, които са допустими съгласно член 386:“

(90) Определението на EAD_i^{total} в член 384, параграф 1 се заменя със следното:

„(EADitotal) = общата стойност на експозицията към кредитен риск от контрагента за контрагент „i“ (изчислена като сбор за всички нетиращи съвкупности), включително ефекта на обезпечението съгласно методите по дял II, глава 6, раздели 3—6, приложима към изчислението на капиталовите изисквания за кредитния риск от контрагента за този контрагент.“

(91) Член 390 се заменя със следното:

„Член 390
Изчисляване на стойността на експозицията

1. Експозициите към група от свързани клиенти се изчисляват чрез събиране на експозициите към отделните клиенти в тази група.
2. Общата експозиция към отделни клиенти се изчислява чрез събиране на експозициите от търговския портфейл и експозициите от банковия портфейл.
3. По отношение на експозициите от търговския портфейл институциите могат:
   а) да нетират своите дълги и къси позиции в едни и същи финансови инструменти, емитирани от даден клиент, като нетната позиция във всеки

отделен инструмент се изчислява по методите, посочени в трета част, дял IV, глава 2;

б) да нетират своите дълги и къси позиции в различни финансови инструменти, емитирани от даден клиент, но само когато късата позиция е с по-нисък ранг спрямо дългата позиция или позициите са от един и същ ранг.

За целите на букви а) и б) ценните книжа могат да бъдат разпределени в групи въз основа на различни степени на приоритет, за да се определи относителният ранг на позициите.

4. Институциите изчисляват експозициите, произтичащи от договорите, посочени в приложение II, и кредитните деривати, за които има сключена пряко с клиент сделка, в съответствие с един от методите, изложени в трета част, дял II, глава 6, раздели 3—5, според случая.

Произтичащите от тези договори експозиции от търговския портфейл трябва да отговарят на изискванията, посочени в член 299.

5. Институциите добавят към експозициите към даден клиент експозициите, произтичащи от договорите, посочени в приложение II, и кредитните деривати, за които няма сключена пряко с клиента сделка, но които са базисни по отношение на емитиран от този клиент дългов или капиталов инструмент.

6. Експозициите не могат да включват който и да е от следните елементи:

а) при сделки с чуждестранна валута — експозициите, възникнали при обичайния сетълмент в рамките на два работни дни след плащането;

б) при сделки за покупка или продажба на ценни книжа — експозициите, възникнали при обичайния сетълмент в рамките на петте работни дни след плащането или доставката на ценните книжа, в зависимост от това кое от двете настъпва по-рано;

в) при извършване на парични преводи, включително изпълнение на платежни услуги, клиринг и сетълмент във всяка валута и кореспондентски банкови отношения или услуги за клиентите по клиринг, сетълмент и доверителни услуги, свързани с финансови инструменти — забавеното получаване на средствата, както и другите експозиции, произтичащи от дейността на клиента, чийто падеж е най-късно на следващия работен ден;

г) при извършване на парични преводи, включително изпълнение на платежни услуги, клиринг и сетълмент във всяка валута и кореспондентски банкови отношения — експозициите в рамките на един ден към институции, предоставящи тези услуги;

д) експозициите, които се приспадат от елементите на базовия капитал от

първи ред или допълнителния капитал от първи ред в съответствие с членове 36 и 56, или всяко друго приспадане от тези елементи, което намалява коефициента на платежоспособност и се оповестява в съответствие с член 437.

7. С цел определяне на цялостната експозиция към клиент или група от свързани клиенти, по отношение на клиенти, към които институцията има експозиции чрез сделки по член 112, букви м) и о) или чрез други сделки, когато има експозиция към базисни активи, институцията прави оценка на базисните експозиции, като отчита икономическата същност на структурата на сделката и рисковете, присъщи на структурата на сделката, за да определи дали тя представлява допълнителна експозиция.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) условията и методологиите, които трябва да се използват, за да се определи цялостната експозиция към клиент или група от свързани клиенти за видовете експозиции, посочени в параграф 7;

б) условията, при които структурата на сделките по параграф 7 не представлява допълнителна експозиция.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

9. За целите на параграф 5 ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на начина за определяне на експозициите, произтичащи от договорите, посочени в приложение II, и кредитните деривати, за които няма сключена пряко с даден клиент сделка, но които са базисни по отношение на емитиран от този клиент дългов или капиталов инструмент, за да бъдат добавени към експозициите към клиента.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [9 месеца след влизането в сила].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“.

(92) В член 391 се добавя следната алинея:

„За целите на първа алинея Комисията може да приеме, посредством актове за

изпълнение, решение за определяне на това дали трета държава прилага пруденциални надзорни и регулаторни изисквания, които са поне равностойни на прилаганите в Съюза. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 464, параграф 2.“.

(93) Член 392 се заменя със следното:

„Член 392
Определение на понятието „голяма експозиция“

Експозиция на институция към клиент или група от свързани клиенти се счита за голяма експозиция, когато стойността ѝ е 10 % или повече от нейния капитал от първи ред.“.

(94) Член 394 се заменя със следното:

„Член 394
Изисквания за предоставяне на информация

1. Институциите представят на компетентните за тях органи следната информация за всяка голяма експозиция, която държат, включително за големите експозиции, за които член 395, параграф 1 не се прилага:

а) самоличността на клиента или групата от свързани клиенти, към които институцията има голяма експозиция;

б) стойността на експозицията преди отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, когато е приложимо;

в) вида на кредитната защита с обезпечения или гаранции, когато се използват такива;

г) стойността на експозицията след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, изчислен за целите на член 395, параграф 1, когато е приложимо.

Институциите, по отношение на които се прилага трета част, дял II, глава 3, представят на компетентните за тях органи консолидирана информация за своите 20 най-големи експозиции, с изключение на експозициите, за които член 395, параграф 1 не се прилага.

Институциите представят на компетентните за тях органи и информация за експозициите на стойност 300 милиона евро или повече, но по-малка от 10 % от капитала от първи ред на институцията.

2. Освен посочената в параграф 1 информация институциите представят на компетентните за тях органи следната консолидирана информация за своите 10 най-големи експозиции към институции и към паралелни банкови предприятия, които извършват банкови дейности извън регулираната рамка,

включително големите експозиции, за които член 395, параграф 1 не се прилага:

а) самоличността на клиента или групата от свързани клиенти, към които съответната институция има голяма експозиция;

б) стойността на експозицията преди отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, когато е приложимо;

в) вида на кредитната защита с обезпечения или гаранции, когато се използват такива;

г) стойността на експозицията след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, изчислен за целите на член 395, параграф 1, когато е приложимо.

3. Информацията по параграфи 1 и 2 се представя на компетентните органи със следната честота:

а) малките институции по определението в член 430а представят информацията веднъж годишно;

б) при спазване на параграф 4 другите институции представят информацията на всеки шест месеца или по-често.

4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) единните формати за представяне на информацията по параграф 3 и указанията за използването на тези формати;

б) честотата и датите на представяне на информацията по параграф 3;

в) информационно-технологичните решения за представяне на информацията по параграф 3.

Изискванията за представяне на информация, определени в проекта на технически стандарти за изпълнение, трябва да бъдат пропорционални и да отчитат размера и сложността на институциите, както и естеството и нивото на риска на техните дейности.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на критериите за идентифициране на паралелните банкови предприятия, посочени в параграф 2.

При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти

ЕБО взема предвид тенденциите в международен план и договорените на международно равнище стандарти относно паралелната банкова система и преценява дали:

а) връзката с лице или група от субекти може да носи рискове по отношение на платежоспособността или ликвидността на институцията;

б) субекти, които подлежат на изискванията за платежоспособност или ликвидност, подобни на наложените с тази директива и с Регламент (ЕС) № 1093/2010, трябва да са изцяло или частично изключени от посочените в параграф 2 задължения за представяне на информация за паралелните банкови предприятия.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [една година след влизането в сила на регламента за изменение].

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“.

(95) Член 395 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институцията не формира към даден клиент или група от свързани клиенти експозиция, чиято стойност надвишава 25 % от нейния капитал от първи ред след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403. Когато този клиент е институция или когато група от свързани клиенти включва една или повече институции, тази стойност не може да надвишава по-голямата от следните две стойности — 25 % от капитала от първи ред на институцията или 150 милиона евро, при условие че сборът на стойностите на експозициите, след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403, към всички свързани клиенти, които не са институции, не надвишава 25 % от капитала от първи ред на институцията.

Когато сумата от 150 милиона евро представлява повече от 25 % от капитала от първи ред на институцията, стойността на експозицията, след като е отчетен ефектът от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403, не може да надвишава разумен максимален размер от капитала от първи ред на тази институция. Този максимален размер се определя от институцията в съответствие с политиките и процедурите по член 81 от Директива 2013/36/ЕС с цел преодоляване и контролиране на риска от концентрация. Максималният размер не може да надвишава 100 % от капитала от първи ред на институцията.

Компетентните органи могат да определят максимален размер, по-нисък от 150 милиона евро, като уведомяват ЕБО и Комисията за това.

Чрез дерогация от първа алинея дадена институция, определена като глобална системно значима институция (Г-СЗИ) в съответствие с член 131 от Директива 2013/36/ЕС, не формира към друга такава институция експозиция, чиято стойност надвишава 15 % от нейния капитал от първи ред след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403. Институцията трябва да изпълни изискването за този максимален размер не по-късно от 12 месеца след определянето ѝ за Г-СЗИ.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Експозициите от търговския портфейл на институцията могат да надвишат максималните размери по настоящия член, когато са спазени следните условия:

в) експозицията към съответния клиент или група от свързани клиенти по позиции от банковия портфейл не надвишава максималния размер по параграф 1, изчислен по отношение на капитала от първи ред, така че превишението произтича изцяло от позиции от търговския портфейл;

г) институцията спазва допълнително капиталово изискване по отношение на частта от експозицията, която превишава максималния размер по параграф 1, като това изискване се изчислява в съответствие с членове 397 и 398;

д) когато са изминали 10 дни или по-малко от възникването на посоченото в буква б) превишение, експозицията по търговския портфейл към съответния клиент или група от свързани клиенти не превишава 500 % от капитала от първи ред на институцията;

е) всички превишения, продължили повече от 10 дни, не могат да превишават сумарно 600 % от капитала от първи ред на институцията.

При всяко превишение на максималния размер институцията своевременно съобщава на компетентните органи размера на превишението и наименованието на съответния клиент и когато е приложимо — наименованието на групата от съответните свързани клиенти.“.

(96) Член 396 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

(i) първа алинея се заменя със следното:

„Когато за максимален размер се прилага сумата от 150 милиона евро, посочена в член 395, параграф 1, компетентните органи могат да разрешават за всеки отделен случай превишаване на максималния размер от 100 % от капитала от първи ред на институцията.“,

(ii) добавя се следната алинея:

„Когато в посочените в първа и втора алинея изключителни случаи компетентен орган позволи на дадена институция да надвиши максималния размер, определен в член 395, параграф 1, за по-дълъг от 3 месеца период, институцията представя удовлетворителен за компетентния орган план за своевременно възобновяване на спазването на изискването за този максимален размер и изпълнява този план в рамките на съгласуван с компетентния орган срок. Компетентните органи наблюдават изпълнението на плана и при необходимост изискват от институцията да възобнови спазването по-бързо.“;

б) добавя се следният параграф 3:

„3. За целите на параграф 1 ЕБО издава насоки, в които се уточнява следното:

в) изключителните случаи, в които компетентният орган може да разреши максималният размер да бъде надхвърлен, в съответствие с параграф 1;

г) срокът, считан за подходящ за възобновяване на спазването;

д) мерките, които компетентните органи трябва да предприемат, за да гарантират своевременното възобновяване на спазването от страна на институцията.

Тези насоки се приемат в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“.

(97) В член 397, колона 1 на таблица 1 терминът „приемливия капитал“ се заменя с термина „капитала от първи ред“.

(98) Член 399 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Дадена институция използва определена техника за редуциране на кредитния риск при изчисляването на експозиция, когато е използвала тази техника за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск в съответствие с трета част, дял II и при условие че отговаря на предвидените в настоящия член условия.

За целите на членове 400—403 понятието „гаранция“ включва кредитните деривати, признати съгласно трета част, дял II, глава 4 и различни от дълговите ценни книжа, обвързани със заеми.“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Когато дадена институция използва стандартизирания подход за целите на редуцирането на кредитния риск, член 194, параграф 3, буква а) не се прилага за целите на настоящия параграф.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Техниките за редуциране на кредитния риск, които са достъпни само за институциите, използващи един от вътрешнорейтинговите подходи, не отговарят на условията за намаляване на стойността на експозицията за целите на големите експозиции, с изключение на обезпечените с недвижими имоти експозиции в съответствие с член 402.“.

(99) Член 400 се изменя, както следва:

а) параграф 1, първа алинея се изменя, както следва:

(iii) буква й) се заменя със следното:

„й) експозиции по търговско финансиране към квалифицирани централни контрагенти и вноски в гаранционни фондове на квалифицирани централни контрагенти;“,

(iv) добавя се следната буква л):

„л) позиции на подлежащи на преструктуриране субекти в инструментите и приемливите капиталови инструменти, посочени в член 45, параграф 3, буква ж) от Директива 2014/59/ЕС и емитирани от други субекти, принадлежащи към същата подлежаща на преструктуриране група.“;

б) в параграф 2 буква к) се заличава;

в) в параграф 3 втората алинея се заменя със следното:

„Компетентните органи информират ЕБО за това дали възнамеряват да използват някое от предвидените в параграф 2 изключения в съответствие с букви а) и б) от настоящия параграф и предоставят на ЕБО основанията за използването на тези изключения.“;

г) добавя се следният параграф 4:

„4. Не се разрешава едновременното прилагане по отношение на една и съща експозиция на повече от едно от предвидените в параграфи 1 и 2 изключения.“.

(100) Член 401 се заменя със следното:

„Член 401

Изчисляване на ефекта от използването на техники за редуциране на кредитния риск

1. За изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 395, параграф 1 дадена институция може да използва параметъра „напълно коригирана стойност на експозицията“ (E*), изчислен съгласно трета част, дял II, глава 4 чрез отчитане на редуцирането на кредитния риск, корекциите за

променливост и всички падежни несъответствия, посочени в трета част, дял II, глава 4.

2. За целите на първа алинея институциите използват разширения метод за финансово обезпечение, независимо от метода, използван за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск.

3. При изчисляване на стойността на експозициите за целите на член 395, параграф 1 институциите провеждат периодични стрес тестове за своите концентрации на кредитен риск, включително във връзка с реализуемата стойност на всяко прието обезпечение.

Периодичните стрес тестове, посочени в първа алинея, са ориентирани към рисковете, произтичащи от потенциални промени в пазарните условия, които биха могли да окажат отрицателно въздействие върху адекватността на собствените средства на институцията, както и към рисковете, произтичащи от реализацията на обезпечения в ситуации на стрес.

Извършваните стрес тестове трябва да са подходящи за оценяването на тези рискове.

Институциите включват следните елементи в своите стратегии за преодоляване на риска от концентрация:

а) политики и процедури за справяне с рисковете, произтичащи от падежни несъответствия между експозициите и предоставената кредитна защита за тези експозиции;

б) политики и процедури, свързани с риска от концентрация, произтичащ от прилагането на техники за редуциране на кредитния риск, и по-конкретно от непреките големи кредитни експозиции, например към отделен емитент на ценни книжа, приети като обезпечение.

4. Когато дадена институция намалява експозиция към клиент поради приемливи техники за редуциране на кредитния риск в съответствие с член 399, параграф 1, тя третира частта от експозицията, с която е намалена експозицията към клиента, като възникнала към доставчика на защита, вместо към клиента.“.

(101) В член 403, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Когато експозиция към даден клиент е гарантирана от трето лице или е обезпечена с издадено от трето лице обезпечение, институцията трябва:“.

(102) В шеста част заглавието на дял I се заменя със следното:

„ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЛИКВИДНОСТ“.

(103) Член 411 се заменя със следното:

„ Член 411
Определения

За целите на настоящата част се прилагат следните определения:

1) „финансов клиент“ означава клиент, включително финансови клиенти, принадлежащи към нефинансови корпоративни групи, който извършва една или повече от дейностите по приложение I към Директива 2013/36/ЕС като своя основна дейност или представлява някое от следните:

а) кредитна институция;

б) инвестиционен посредник;

в) дружество със специална инвестиционна цел — секюритизация („ДСИЦС“);

г) предприятие за колективно инвестиране („ПКИ“);

д) инвестиционна схема от затворен тип;

е) застрахователно предприятие;

ж) презастрахователно предприятие;

з) финансов холдинг или смесен финансов холдинг;

и) финансова институция;

2) „депозити на дребно“ означава задължение към физическо лице или към малко или средно предприятие („МСП“), когато МСП би отговаряло на изискванията за класа експозиции на дребно съгласно стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск, или задължение към дружество, което отговаря на условието за третиране, предвидено в член 153, параграф 4, и когато съвкупният размер на депозитите на това МСП или дружество въз основа на група от свързани клиенти в съответствие с определението в член 4, параграф 1, подточка 39 не надвишава 1 милион евро;

3) „фонд за лично инвестиране“ означава предприятие или тръст, чийто собственик или действителен собственик е или физическо лице, или група от тясно свързани физически лица, което/който е създаден(о) с единствената цел да управлява имуществото на собствениците и което/който не извършва друга търговска, промишлена и професионална дейност. Целта на фонда за лично инвестиране може да включва извършването на други спомагателни дейности, като отделяне на активите на собствениците от корпоративните активи, улесняване на прехвърлянето на активите в рамките на семейството или предотвратяване на разделянето на активите след смъртта на член на семейството, при условие че тези дейности са свързани с основната цел за управление на имуществото на собствениците;

4) „депозитен посредник“ означава физическо лице или предприятие, което срещу възнаграждение внася депозити на трети лица, включително депозити на дребно и корпоративни депозити, но без депозити на финансови институции, в кредитни институции;

5) „свободни от тежести активи“ означава активи, които не са обхванати от правно, договорно, регулаторно или друго ограничение, възпрепятстващо институцията да ликвидира, продаде, прехвърли, предостави или, общо казано, да се разпореди с тези активи чрез незабавна продажба или репо споразумение по собствена инициатива;

6) „незадължителна свръхобезпеченост“ означава всеки размер на активите, които институцията не е задължена да обвърже с емитирането на покрити облигации по силата на правни или регулаторни изисквания, договорни задължения или по свързани с пазарната дисциплина причини, и по-специално включително когато:

а) активите са предоставени над минималните законови, нормативни или регулаторни изисквания за свръхобезпеченост, приложими за покритите облигации в съответствие с националното законодателство на държава членка или трета държава;

б) в съответствие с методиката на избрана АВКО активите не са необходими, за да може покритите облигации да запазят актуалната си кредитна оценка;

в) активите не са необходими за целите на съществено кредитно подобрение;

7) „изискване за покритие с активи“ означава съотношението на активите към пасивите, определено в съответствие с националното законодателство на държава членка или на трета държава, за целите на кредитното подобрение по отношение на покрити облигации;

8) „маржин заеми“ означава обезпечени заеми, които се предоставят на клиентите с цел заемане на търговски позиции чрез ливъридж;

9) „договори за деривати“ означава посочените в приложение II договори за деривати и кредитните деривати;

10) „стрес“ означава внезапно или силно влошаване на платежоспособността или ликвидността на институция поради промени в пазарните условия или специфични за институцията фактори, в резултат на което съществува значителен риск институцията да стане неспособна да изпълнява задълженията си, когато същите станат изискуеми в рамките на следващите 30 календарни дни;

11) „активи от ниво 1“ означава активи с извънредно висока ликвидност и кредитно качество в съответствие с член 416, параграф 1, втора алинея;

12) „активи от ниво 2“ означава активи с висока ликвидност и кредитно качество в съответствие с член 416, параграф 1, втора алинея от настоящия регламент. Активите от ниво 2 са допълнително подразделени на активи от ниво 2А и активи от ниво 2Б в съответствие с дял II, глава 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2015/61;

13) „ликвиден буфер“ означава размерът на активите от ниво 1 и ниво 2, които дадена институция държи в съответствие с дял II от Делегиран Регламент (ЕС) 2015/61;

14) „нетни изходящи ликвидни потоци“ означава разликата между изходящите и входящите ликвидни потоци на дадена институция;

15) „отчетна валута“ означава валутата, в която ликвидните елементи, посочени в настоящата част, дялове II, III и IV, трябва да бъдат отчетени пред компетентните органи в съответствие с член 415, параграф 1.“.

(104) Член 412 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Институциите не отчитат двукратно изходящите ликвидни потоци, входящите ликвидни потоци и ликвидните активи.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Разпоредбите по дял II се прилагат само за определяне на задълженията за отчитане по член 415 за инвестиционните посредници, които не са със системно значение.“,

в) вмъква се следният нов параграф 4а:

„4а. Посочените в член 460 делегирани актове се прилагат по отношение на кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение.“.

(105) Член 413 се заменя със следното:

„Член 413
Изискване за стабилно финансиране

1. Институциите гарантират, че дългосрочните задължения се покриват по подходящ начин чрез разнообразие от стабилни инструменти за финансиране както при нормални условия, така и при условия на стрес.
2. Разпоредбите на дял III се прилагат само за определяне на задълженията за отчитане по член 415 за инвестиционните посредници, които не са със системно значение, и за всички институции, докато бъдат определени и въведени в Съюза задълженията за отчитане по член 415 за отношението на

нетното стабилно финансиране, определено в дял IV.

3. Разпоредбите, съдържащи се в глава IV, се прилагат за определяне на изискването за стабилно финансиране по параграф 1 и задълженията за отчитане по член 415 за кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение.

4. Държавите членки могат да запазят или да въведат национални разпоредби в областта на изискванията за стабилно финансиране преди да започнат да се прилагат задължителните минимални стандарти за изискванията за нетно стабилно финансиране по параграф 1.“.

(106) Член 414 се заменя със следното:

„Член 414
Спазване на изискванията за ликвидност

Институция, която нарушава или очаква да наруши изискванията по член 412 или по член 413, параграф 1, включително в период на стрес, незабавно уведомява затова компетентните органи и своевременно им представя план за бързо възобновяване на спазването на разпоредбите по член 412 или по член 413, параграф 1, според случая. Докато не бъде възобновено спазването на разпоредбите, ежедневно до края на всеки работен ден институцията отчита елементите, посочени съответно в дял II, III или IV, освен ако компетентният орган не ѝ разреши да ги отчита по-рядко и в рамките на по-дълъг срок. Компетентните органи дават тези разрешения само въз основа на конкретното положение на дадена институция и при отчитане на мащаба и сложността на нейната дейност. Компетентните органи наблюдават изпълнението на плана за възобновяване на спазването на разпоредбите и при необходимост изискват от институцията да възобнови спазването по-бързо.“.

(107) В член 415 параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. Кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение отчитат пред компетентните органи елементите по дял IV в една валута, която е валутата на държавата членка, в която се намира главното им управление, независимо от действителната деноминация на тези елементи. Докато задължението за отчитане и форматът за отчетност за отношението на нетното стабилно финансиране по дял IV бъдат определени и въведени в Съюза, кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение отчитат пред компетентните органи елементите по дял III в една валута, която е валутата на държавата членка, в която се намира главното им управление, независимо от действителната деноминация на тези елементи.

Инвестиционните посредници, които не са със системно значение, отчитат пред компетентните органи елементите по дялове II и III и по приложение III, както и техните компоненти, включително състава на ликвидните си активи в съответствие с член 416, в една валута, която е валутата на държавата членка, в която се намира главното им управление, независимо от действителната

деноминация на тези елементи.

Отчитането се извършва не по-рядко от веднъж месечно за елементите, посочени в дял II и приложение III, и не по-рядко от веднъж на всеки три месеца за елементите, посочени в дялове III и IV.

2. Дадена институция отчита в отчетната валута отделно пред компетентните органи на държавата членка по произход елементите, посочени в дялове II, III и IV и в приложение III, според случая, и деноминирани във валутите, определени в съответствие със следното:

а) когато институцията има съвкупни задължения, деноминирани във валута, различна от отчетната, които възлизат на 5 % или повече от общия размер на задълженията на институцията или на обособената ликвидна подгрупа, с изключение на елементите на регулаторния капитал и задбалансовите позиции;

б) когато институцията има значим клон в съответствие с член 51 от Директива 2013/36/ЕС в приемаща държава членка, в която се използва валута, различна от отчетната;

в) в отчетната валута, когато размерът на съвкупните задължения, деноминирани във валути, различни от отчетната, възлиза на 5 % или повече от общия размер на задълженията на институцията или на обособената ликвидна подгрупа, с изключение на елементите на регулаторния капитал и задбалансовите позиции.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) единни формати за отчетност и информационно-технологични решения, заедно със съответните указания за установяване на честотата, датите и сроковете за отчитане. Форматите за отчетност и честотата на отчитане съответстват на естеството, мащаба и сложността на различните дейности на институциите и обхващат отчитането по параграфи 1 и 2;

б) допълнителни показатели за наблюдение на ликвидността, които са необходими на компетентните органи за получаване на цялостен поглед върху ликвидния рисков профил и които трябва да са в съответствие с естеството, мащаба и сложността на дейностите на институцията.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение за посочените в буква а) елементи до [една година след влизането в сила на регламента за изменение], а за посочените в буква б) елементи — до 1 януари 2014 г.

До окончателното въвеждане на обвързващи изисквания за ликвидност компетентните органи могат да продължат да събират информация посредством инструменти за наблюдение за целите на наблюдението на

спазването на съществуващите национални стандарти за ликвидност.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“.

(108) Член 416 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. В съответствие с параграф 1институциите отчитат като ликвидни активите, които отговарят на следните условия:

а) свободни са от тежести или са на разположение в групи обезпечения, за да бъдат използвани за получаването на допълнително финансиране в рамките на налични за институцията кредитни линии, за които е поето задължение, но още не са финансирани;

б) не са емитирани от самата институция, от нейната институция майка, от нейна дъщерна институция, от друго дъщерно предприятие на институцията майка или финансовия холдинг майка;

в) за цената им е налице принципно съгласие между участниците на пазара и тя може лесно да се наблюдава на него или цената им може да бъде определена по формула, която е лесна за изчисление въз основа на публично достъпни данни и не зависи от хипотетични допускания, както обикновено е при структурираните или екзотичните продукти;

г) допуснати са за търгуване на призната борса или могат да се търгуват на активни пазари чрез незабавна продажба или чрез обикновена репо сделка на репо пазари. Тези критерии се оценяват поотделно за всеки пазар.

Условията, посочени в първа алинея, букви в) и г), не се прилагат за активите, посочени в параграф 1, буква д).“;

б) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Акциите или дяловете в ПКИ могат да се третират като ликвидни активи до абсолютната сума от 500 милиона евро в портфейла с ликвидни активи на всяка институция, при условие че са спазени изискванията по член 132, параграф 3 и че ПКИ, освен в деривати за редуциране на лихвения или кредитния или валутния риск, инвестира само в ликвидните активи, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Използването или потенциалното използване на дериватни инструменти с цел хеджиране на риска на разрешените инвестиции от страна на ПКИ не възпрепятства допустимостта на въпросното ПКИ. Когато акциите или дяловете в ПКИ не се оценяват редовно по пазарни цени от трето лице, както е посочено в член 418, параграф 4, букви а) и б), и компетентният орган не се е

уверил, че дадена институция е разработила устойчиви методологии и процеси за подобно оценяване, както е посочено в член 406, параграф 4, първо изречение, акциите и дяловете в това ПКИ не се третират като ликвидни активи.

в) 6. Когато определен ликвиден актив престане да отговаря на условията за ликвиден актив, институцията може все пак да продължи да го смята за ликвиден актив за допълнителен период от 30 календарни дни. Ако ликвиден актив в ПКИ престане да отговаря на условията за третирането, посочено в параграф 5, акциите или дяловете в ПКИ може въпреки това да се считат за ликвиден актив за допълнителен период от 30 дни, при условие че тези активи не надвишават 10 % от всички активи на това ПКИ.“;

г) параграф 7 се заличава.

(109) Член 419 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато доказаните потребности от ликвидни активи с оглед на изискването по член 412 надхвърлят наличността на тези ликвидни активи в дадена валута, се прилагат една или няколко от следните дерогации:

а) чрез дерогация от член 417, буква е) ликвидните активи могат да бъдат деноминирани във валути по начин, който не съответства на разпределението по валути на изходящите ликвидни потоци след приспадане на входящите потоци;

б) за валутите на държава членка или на трети държави изискваните ликвидни активи може да бъдат заменени от кредитни линии от централната банка на съответната държава членка или трета държава, които са отпуснати съгласно неотменяемо договорно задължение за следващите 30 дни, а цената им е справедлива, независимо от текущо усвоената сума, при условие че компетентните органи на тази държава членка или трета държава прилагат същото третиране и че тази държава членка или трета държава има сходни изисквания за отчитане;

в) когато има недостиг на активи от ниво 1, институцията може да държи допълнителни активи от ниво 2А, а всяка горна граница, приложима за тези активи в съответствие с член 17 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, може да бъде изменена.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на дерогациите по параграф 2, включително на условията за тяхното прилагане.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [шест месеца след влизането в сила на регламента за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“.

(110) Член 422 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Услугите по клиринг, попечителство или управление на парични средства, или други сравними услуги, посочени в параграф 3, букви а) и г), обхващат тези услуги само доколкото те се предоставят в рамките на установено взаимоотношение, от което вложителят има значителна зависимост. Тези услуги не се състоят само в кореспондентско банкиране или основни посреднически услуги, а институциите трябва да разполагат с данни, според които клиентът не може да изтегли средства, правно дължими в срок от 30 дни, без да застраши оперативната си дейност.

До изготвянето на единно определение за установено оперативно взаимоотношение, посочено в параграф 3, буква в), институциите сами приемат критерии за определяне на установено оперативно взаимоотношение, за което разполагат с данни, според които клиентът не може да изтегли средства, правно дължими в срок от 30 дни, без да застраши оперативната си дейност, и докладват тези критерии на компетентните органи. При липса на единно определение компетентните органи могат да предоставят общи насоки, които институциите спазват при установяването на депозитите, които в рамките на установено оперативно взаимоотношение не могат да се изтеглят от вложителя.“;

б) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Компетентните органи могат за отделни случаи да дадат разрешение за прилагане на по-нисък процент на изходящите потоци по отношение на посочените в параграф 7 задължения, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) контрагентът е:

(i) институция майка или дъщерна институция на институцията или друго дъщерно предприятие на същата институция майка,

(ii) свързан с институцията чрез определено отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО,

(iii) институция, която попада в обхвата на същата институционална защитна схема съгласно изискванията на

член 113, параграф 7,

(iv) централната институция или участник в мрежа, отговаряща на изискванията по член 400, параграф 2, буква г);

б) има основания да се очаква по-малък изходящ поток през следващите 30 дни дори при сценарий на възникване на стрес едновременно за самата институцията и за целия пазар;

в) контрагентът отчита симетрично или по-консервативно съответстващия входящ поток чрез дерогация от член 425;

г) институцията и контрагентът са установени в една и съща държава членка.“.

(111) В член 423 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Дадена институция уведомява компетентните органи за всички сключени договори, чиито условия пораждат в рамките на 30 дни след съществено влошаване на кредитното качество на институцията изходящи ликвидни потоци или потребност от допълнителни обезпечения. Когато компетентните органи сметнат тези договори за значими по отношение на потенциалните изходящи ликвидни потоци на институцията, те изискват от нея да добави за тези договори допълнителен изходящ поток, който трябва да съответства на потребността от допълнителни обезпечения, възникваща от съществено влошаване на кредитното качество на институцията, като например понижаване на външната ѝ кредитна оценка с три степени. Институцията редовно преразглежда степента на това съществено влошаване в контекста на съответните клаузи на сключените от нея договори и уведомява компетентните органи за резултатите от прегледа.

3. Институцията предвижда допълнителен изходящ поток, който трябва да съответства на потребността от обезпечение, която би възникнала в резултат на въздействието на сценарий на неблагоприятно развитие на пазарните условия върху сключените от нея сделки с деривати, ако е съществена.

ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, при които може да се приложи понятието за същественост, и за определяне на методи за измерване на допълнителния изходящ поток.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [шест месеца след влизането в сила на регламента за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените във втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“.

(112) В член 424 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Договореният размер на ликвидно улеснение, предоставено на дружество

със специална цел — секюритизация, за да се даде възможност на това дружество да придобие активи, различни от ценни книжа, от клиенти, които не са финансови клиенти, се умножава по 10 %, доколкото този договорен размер надвишава размера на закупуваните обикновено активи от клиенти и доколкото максималната сума, която може да бъде усвоена, е договорно ограничена до размера на закупуваните обикновено активи.“.

(113) В член 425, параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) заемите без определена крайна договорна дата се отчитат с 20 % входящ поток, при условие че договорът позволява на институцията да се откаже и да поиска плащане в рамките на 30 дни;“.

(114) В шеста част след член 428 се вмъква следният нов дял IV:

„ДЯЛ IV
отношение на нетното стабилно финансиране

ГЛАВА 1
отношение на нетното стабилно финансиране

Член 428а
Прилагане на консолидирана основа

Когато определеното в настоящия дял отношение на нетното стабилно финансиране се прилага на консолидирана основа в съответствие с член 11, параграф 4, важат следните изисквания:

а) коефициентите на изискваното стабилно финансиране за дъщерно предприятие, чието главно управление се намира в трета държава, за които по силата на националното законодателство на тази трета държава, в което е определено изискването за нетно стабилно финансиране, се прилагат по-високи проценти от определените в глава 4 от настоящия дял, подлежат на консолидация в съответствие с по-високите проценти, определени в националното законодателство на третата държава;

б) коефициентите на наличното стабилно финансиране за дъщерно предприятие, чието главно управление се намира в трета държава, за които по силата на националното законодателство на тази трета държава, в което е определено изискването за нетно стабилно финансиране, се прилагат по-ниски проценти от определените в глава 3 от настоящия дял, подлежат на консолидация в съответствие с по-ниските проценти, определени в националното законодателство на третата държава;

в) активите от трети държави, които отговарят на изискванията по дял II от Делегиран Регламент (ЕС) 2015/61 и които се притежават от дъщерно предприятие, чието главно управление се намира в трета държава, не се признават за ликвидни активи за целите на консолидацията, когато не отговарят на критериите за ликвидни активи по националното законодателство на тази трета държава, в което се определя изискването за ликвидно покритие;

г) инвестиционните посредници, различни от инвестиционните посредници в групата със системно значение, подлежат на разпоредбите по член 428б на консолидирана основа и на разпоредбите по член 413 както за индивидуални цели, така и за целите на консолидацията. С изключение на определеното в настоящата буква, инвестиционните посредници, които не са със системно значение, продължават да изпълняват подробното изискване за нетно стабилно финансиране за инвестиционните посредници, определено в националното законодателство на държавите членки.

Член 428б

отношение на нетното стабилно финансиране

1. Подробното изискване за нетно стабилно финансиране, определено в член 413, параграф 1, е равно на съотношението на наличното стабилно финансиране на дадена институция, посочено в глава 3 от настоящия дял, към изискваното стабилно финансиране на институцията, посочено в глава 4 от настоящия дял, за период от една година и се изразява в проценти. Институциите изчисляват своето отношение на нетното стабилно финансиране по следната формула:

$$\frac{Available\ Stable\ Funding}{Required\ Stable\ Funding} = Net\ Stable\ Funding\ Ratio\ (\%)$$

2. Институциите поддържат отношение на нетното стабилно финансиране от най-малко 100 %.

3. Когато отношението на нетното стабилно финансиране на дадена институция спадне или има основание да се очаква, че ще спадне под 100 %, се прилага определеното в член 414 изискване. Институцията се стреми да възстанови своето отношение на нетното стабилно финансиране до посоченото в параграф 2 ниво. Компетентните органи оценяват причините за неспазване на посоченото в параграф 2 ниво, преди да предприемат при необходимост каквито и да било надзорни мерки.

4. Институциите изчисляват и наблюдават своето отношение на нетното стабилно финансиране в отчетната валута за всички свои сделки, независимо от валутата, в която действително са деноминирани, и отделно за своите сделки във всяка от валутите, които подлежат на отделно отчитане в съответствие с член 415, параграф 2.

5. Институциите гарантират, че валутната деноминация на техните пасиви съответства на валутното разпределение на техните активи. Когато е целесъобразно, компетентните органи могат да изискат от институциите да ограничат валутното несъответствие чрез въвеждане на лимити върху частта от изискваното стабилно финансиране в определена валута, която може да бъде покрита от наличното стабилно финансиране, което не е деноминирано в тази валута. Това ограничение може да бъде прилагано само по отношение на валута, която подлежи на отделно отчитане в съответствие с член 415, параграф 2.

При определянето на нивото на ограничението върху валутното несъответствие, което може да бъде приложено в съответствие с настоящия член, компетентните органи следва да вземат предвид най-малко следното:

а) дали институцията има възможност да прехвърля налично стабилно финансиране от една валута в друга и между различни юрисдикции и

юридически лица в рамките на своята група, както и да заменя валути и да набира средства на валутните пазари в едногодишния период, който се прилага за отношението на нетното стабилно финансиране;

б) въздействието на неблагоприятни изменения на валутните курсове върху съществуващите несъгласувани позиции и върху ефективността на съществуващото хеджиране на валутните курсове.

Счита се, че всяко ограничение върху валутното несъответствие, наложено в съответствие с настоящия член, представлява специално изискване за ликвидност по член 105 от Директива 2013/36/ЕС.

ГЛАВА 2
Общи правила за изчисляване на отношението на нетното стабилно финансиране

Член 428в
Изчисляване на отношението на нетното стабилно финансиране

1. Освен ако в настоящия дял е посочено друго, институциите отчитат активите, пасивите и задбалансовите позиции на брутна основа.
2. За целите на изчисляването на своето отношение на нетното стабилно финансиране институциите прилагат съответните коефициенти на стабилно финансиране, посочени в глави 3 и 4 от настоящия дял, към счетоводната стойност на своите активи, пасиви и задбалансови позиции, освен ако в настоящия дял е посочено друго.
3. Институциите не могат да отчитат двойно изискваното стабилно финансиране и наличното стабилно финансиране.

Член 428г
Договори за деривати

1. Институциите прилагат разпоредбите на настоящия член, за да изчислят размера на изискваното стабилно финансиране за договорите за деривати, посочени в глава 4 от настоящия дял.
2. Чрез дерогация от член 428в, параграф 1 институциите отчитат счетоводната стойност на позициите в деривати на нетна основа, когато тези позиции са включени в една и съща нетираща съвкупност, която отговаря на изискванията по членове 295, 296 и 297. Когато случаят не е такъв, институциите отчитат счетоводната стойност на позициите в деривати на брутна основа и третират тези позиции в деривати като тяхна собствена нетираща съвкупност за целите

на глава 4 от настоящия дял.

3. За целите на настоящия дял „пазарната стойност на нетираща съвкупност“ означава сборът от пазарните стойности на всички сделки, включени в съответната нетираща съвкупност.

4. Всички договори за деривати, посочени в приложение II, параграф 2, букви а)—д), които включват пълна обмяна на главниците на една и съща дата, се изчисляват на нетна основа за всички валути, включително за целите на отчитането във валута, която подлежи на отделно отчитане в съответствие с член 415, параграф 2, дори когато тези сделки не са включени в една и съща нетираща съвкупност, която отговаря на изискванията, посочени в членове 295, 296 и 297.

5. Паричните средства, получени като обезпечение с цел редуциране на риска на експозиция в деривати, трябва да се разглеждат като такива, а не като депозити, за които се прилага глава 3 от настоящия дял.

6. С одобрението на съответната централна банка компетентните органи могат да решат да предоставят освобождаване по отношение на въздействието на договорите за деривати върху изчисляването на отношението на нетното стабилно финансиране, включително чрез определяне на коефициентите на изискваното стабилно финансиране и на провизиите и загубите, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) тези договори са с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца;

   б) контрагентът е ЕЦБ или централната банка на държава членка;

   в) договорите за деривати обслужват паричната политика на ЕЦБ или на централната банка на държава членка.

   Когато дъщерно предприятие с главно управление в трета държава се ползва от посоченото в първа алинея освобождаване в съответствие с националното законодателство на тази трета държава, която определя изискването за нетно стабилно финансиране, това освобождаване, посочено в националното законодателство на третата държава, се взема предвид за целите на консолидацията. В противен случай дъщерното предприятие в трета държава не се ползва от това освобождаване.

Член 428д

Нетиране на обезпечени кредитни сделки и сделки, обусловени от капиталовия пазар

Чрез дерогация от член 428в, параграф 1 активите и пасивите, произтичащи от обезпечени кредитни сделки и обусловени от капиталовия пазар сделки в съответствие с определенията в член 192, параграфи 2 и 3 с един контрагент, се

изчисляват на нетна основа, при условие че тези активи и пасиви отговарят на условията за нетиране, посочени в член 429б, параграф 4.

Член 428е
Взаимозависими активи и пасиви

1. При предварително разрешение от компетентните органи дадена институцията може да счита определена двойка актив и пасив са взаимозависими, при условие че е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) институцията действа единствено като междинно звено за насочване на средствата от пасива към съответния зависим от него актив;

б) отделните взаимозависими активи и пасиви могат ясно да бъдат идентифицирани и са с една и съща номинална стойност;

в) няма съществено разминаване между падежа на актива и на зависимия от него пасив, като максимално допустимият период между падежа на актива и този на пасива е 20 дни;

г) зависимият от актива пасив се изисква съгласно законово, подзаконово или договорно задължение и не се използва за финансиране на други активи;

д) основните платежни потоци от актива се използват само за погасяване на зависимия от него пасив;

е) контрагентите за всяка двойка взаимозависими активи и пасиви не са едни и същи.

2. Активи и пасиви, които са пряко свързани със следните продукти или услуги, се считат за отговарящи на условията по параграф 1 и за взаимозависими:

а) централно регулирани спестявания, когато институциите са правно задължени да прехвърлят регулираните депозити в централизиран фонд, който се създава и контролира от централното правителство на държава членка и предоставя заеми за преследване на цели от обществен интерес, при условие че прехвърлянето на депозити към централизирания фонд се извършва най-малко веднъж месечно;

б) насърчителни заеми и кредитни и ликвидни улеснения, които отговарят на критериите по член 31, параграф 9 от Делегиран Регламент (ЕС) 2015/61, за институции, действащи като обикновени посредници, които не поемат никакъв риск, свързан с финансирането;

в) покрити облигации в съответствие с посоченото в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО;

г) покрити облигации, които отговарят на изискванията за допустимост за

третирането, изложено в член 129, параграф 4 или 5 според случая, когато базисните заеми са изцяло финансирани чрез покритите облигации или когато по отношение на покритите облигации са предвидени недискреционни клаузи за отлагане на падежа с една година или повече до изтичането на срока на базисните заеми в случай на неизпълнение по рефинансирането на падежа на покритата облигация;

д) дейности по клиринг на деривати за клиенти, при условие че институцията не дава гаранции на своите клиенти за изпълнението на ЦК, в резултат на което не поема никакъв риск, свързан с финансирането.

Член 428ж

Депозити в институционални защитни схеми и кооперативни мрежи

Когато дадена институция е член на институционална защитна схема от вида, описан в член 113, параграф 7, член на мрежа, за която се прилага освобождаването по член 10, или член на кооперативна мрежа в държава членка, по отношение на безсрочните депозити, които институцията поддържа при централната институция и които се считат за ликвидни активи за институцията вложител в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) 2015/61, се прилагат следните изисквания:

а) подходящият коефициент на изискваното стабилно финансиране, който се прилага за институцията вложител в съответствие с глава 4, раздел 2 от настоящия дял, в зависимост от третирането на тези безсрочни депозити като активи от ниво 1, ниво 2А или ниво 2Б в съответствие с член 16 от Делегиран Регламент (ЕС) 2015/61 и от съответното намаление на стойността, приложено по отношение на тези безсрочни депозити за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие;

б) симетричен коефициент на наличното стабилно финансиране за получаващата депозита централна институция.

Член 428з

Преференциално третиране в рамките на група или на институционална защитна схема

1. Чрез дерогация от член 428ж и от глави 3 и 4 от настоящия дял компетентните органи могат за всеки отделен случай да разрешат на институциите да прилагат по-висок коефициент на наличното стабилно финансиране или по-нисък коефициент на изискваното стабилно финансиране към активи, пасиви и кредитни или ликвидни улеснения с поето задължение, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) контрагентът е някое от следните:

      (i) предприятието майка или дъщерно предприятие на институцията,

      (ii) друго дъщерно предприятие на същата институция майка,

(iii) свързан с институцията чрез определено отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО,

(iv) член на същата институционална защитна схема, посочена в член 113, параграф 7 от настоящия регламент, като тази на институцията,

(v) централната институция или участник в мрежа или кооперативна група съгласно посоченото в член 10 от настоящия регламент;

б) има основания да се очаква, че полученият пасив или полученото кредитно или ликвидно улеснение с поето задължение представлява по-стабилен източник на финансиране или че предоставеният актив или предоставеното кредитно или ликвидни улеснение с поето задължение изисква по-малко стабилно финансиране в рамките на едногодишния период, който се прилага за отношението на нетното стабилно финансиране, спрямо същия пасив или актив или същото кредитно или ликвидно улеснение с поето задължение с други контрагенти;

в) контрагентът прилага по-висок коефициент на изискваното стабилно финансиране, който е симетричен на по-високия коефициент на наличното стабилно финансиране, или по-нисък коефициент на наличното стабилно финансиране, който е симетричен на по-ниския коефициент на изискваното стабилно финансиране;

г) институцията и контрагентът са установени в една и съща държава членка.

2. Когато институцията и контрагентът са установени в различни държави членки, компетентните органи могат да предоставят освобождаване от изискването по параграф 1, буква г), когато освен критериите по параграф 1 са изпълнени и следните критерии:

а) между субектите в групата съществуват правно обвързващи споразумения и задължения относно пасива, актива или кредитното или ликвидното улеснение с поето задължение;

б) доставчикът на финансиране се характеризира с нисък рисков профил на финансиране;

в) рисковият профил на финансиране на получателя на финансирането е надлежно взет предвид при управлението на ликвидния риск на доставчика на финансиране.

Компетентните органи се консултират взаимно в съответствие с член 20, параграф 1, буква б), за да преценят дали са спазени посочените в настоящия параграф допълнителни критерии.

ГЛАВА 3
Налично стабилно финансиране

РАЗДЕЛ 1
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 428и

Изчисляване на размера на наличното стабилно финансиране

Освен ако в настоящата глава е предвидено друго, размерът на наличното стабилно финансиране се изчислява, като счетоводната стойност на различните категории или видове пасиви и регулаторен капитал се умножат със съответните коефициенти на наличното стабилно финансиране, които се прилагат съгласно посоченото в раздел 2. Общият размер на наличното стабилно финансиране е сумата от претеглените стойности на пасивите и регулаторния капитал.

Член 428й

Остатъчен срок до падежа на пасив или на регулаторния капитал

1. Освен ако в настоящата глава е предвидено друго, институциите вземат предвид остатъчния договорно установен срок до падежа на своите пасиви и своя регулаторен капитал, за да определят съответните коефициенти на наличното стабилно финансиране, които се прилагат съгласно посоченото в раздел 2 от настоящата глава.
2. Институциите вземат предвид съществуващите възможности за определяне на остатъчния срок до падежа на пасив или на регулаторния капитал. Те правят това въз основа на допускането, че инвеститорите ще упражнят кол опция на възможно най-ранната дата. За опции, които могат да бъдат упражнени по усмотрение на институцията, институциите и компетентните органи вземат предвид свързаните с репутацията фактори, които могат да ограничат възможността на институцията да не упражни опцията, като отчитат по-специално пазарните очаквания, че институциите следва да изкупят обратно някои пасиви преди падежа им.
3. С цел определяне на коефициентите на наличното стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с посоченото в раздел 2 от настоящата глава, институциите третират която и да е част от пасивите с остатъчен срок до падежа от една година или повече, чийто падеж настъпва след по-малко от шест месеца или между шест месеца и по-малко от една година, като имаща остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца и съответно между шест месеца и по-малко от една година.

РАЗДЕЛ 2

КОЕФИЦИЕНТИ НА НАЛИЧНОТО СТАБИЛНО ФИНАНСИРАНЕ

Член 428к
Коефициент на наличното стабилно финансиране от 0 %

1. Освен ако в членове 428л—428о е предвидено друго, за всички пасиви без посочен падеж, включително късите позиции и позициите с отворен падеж, се прилага коефициент на наличното стабилно финансиране от 0 %, с изключение на следните видове пасиви:

а) отсрочени данъчни пасиви, които се третират в съответствие с най-близката възможна дата, на която тези пасиви могат да бъдат погасени;

б) малцинствени участия, които се третират в съответствие със срока на инструмента.

За отсрочените данъчни пасиви и малцинствените участия се прилага един от следните коефициенти:

(i) 0 %, когато ефективният остатъчен срок до падежа на отсрочения данъчен пасив или малцинственото участие е по-малко от шест месеца,

(ii) 50 %, когато ефективният остатъчен срок до падежа на отсрочения данъчен пасив или малцинственото участие е шест месеца или повече, но по-малко от една година,

(iii) 100 %, когато ефективният остатъчен срок до падежа на отсрочения данъчен пасив или малцинственото участие е една година или повече.

2. За следните пасиви се прилага коефициент на наличното стабилно финансиране от 0 %:

а) възникнали на датата на сделката задължения при покупки на финансови инструменти, чуждестранна валута и стоки, които се очаква да бъдат уредени в рамките на стандартния цикъл на сетълмент или в срок, който е обичаен за съответната обмяна или съответния вид сделки, или по които е настъпило неизпълнение, но които все още се очаква да бъдат уредени;

б) пасиви, които са категоризирани като взаимозависими с активи в съответствие с член 428е;

в) пасиви с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, предоставени от:

(i) ЕЦБ или централната банка на държава членка,

(ii) централната банка на трета държава,

(iii) финансови клиенти;

г) всякакви други пасиви и капиталови елементи или инструменти, които не са посочени в членове 428л—428о.

3. Институциите прилагат коефициент на наличното стабилно финансиране от 0 % към абсолютната стойност на разликата, ако е отрицателна, между сбора от пазарните стойности за всички нетиращи съвкупности с положителна пазарна стойност и сбора от пазарните стойности за всички нетиращи съвкупности с отрицателна пазарна стойност, изчислени в съответствие с член 428г от настоящия регламент.

По отношение на изчислението по първа алинея се прилагат следните правила:

а) вариационните маржини, които институциите са получили от своите контрагенти, се изваждат от пазарната стойност на нетираща съвкупност с положителна пазарна стойност, когато полученото обезпечение под формата на вариационни маржини отговаря на условията за определяне като актив от ниво 1 в съответствие с дял II от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в член 10, параграф 1, буква е) от същия регламент, и когато институциите имат законно право и оперативна възможност да използват повторно това обезпечение;

б) всички вариационни маржини, които институциите са предоставили на своите контрагенти, се изваждат от пазарната стойност на нетираща съвкупност с отрицателна пазарна стойност.

Член 428л
Коефициент на наличното стабилно финансиране от 50 %

Чрез дерогация от член 428к, за следните пасиви се прилага коефициент на наличното стабилно финансиране от 50 %:

а) получени депозити, които удовлетворяват критериите за оперативни влогове по член 27 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61;

б) пасиви с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, предоставени от:

(i) централното правителство на държава членка или на трета държава,

(ii) регионални правителства или местни органи на властта на държава членка или на трета държава,

(iii) субекти от публичния сектор в държава членка или в трета държава,

(iv) многостранните банки за развитие, посочени в член 117, параграф 2, и международните организации, посочени в член 118,

(v) кредитните институции, посочени в член 10, параграф 1, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61,

(vi) нефинансови корпоративни клиенти,

(vii) кредитни кооперации, лицензирани от компетентен орган, фондове за лично инвестиране и клиенти, които са депозитни посредници, доколкото тези пасиви не попадат в обхвата на буква а);

в) пасиви с остатъчен договорно установен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година, предоставени от:

(i) ЕЦБ или централната банка на държава членка,

(ii) централната банка на трета държава,

(iii) финансови клиенти;

г) всякакви други пасиви с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година, които не са посочени в членове 428м—428о.

Член 428м
Коефициент на наличното стабилно финансиране от 90 %

Чрез дерогация от член 428к, за безсрочните депозити на дребно и за срочните депозити на дребно с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, които отговарят на критериите, посочени в член 25 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, се прилага коефициент на наличното стабилно финансиране от 90 %.

Член 428н
Коефициент на наличното стабилно финансиране от 95 %

Чрез дерогация от член 428к, за безсрочните депозити на дребно и за срочните депозити на дребно с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, които отговарят на критериите, посочени в член 24 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, се прилага коефициент на наличното стабилно финансиране от 95 %.

Член 428о
Коефициент на наличното стабилно финансиране от 100 %

Чрез дерогация от член 428к, за следните пасиви и капиталови елементи и инструменти се прилага коефициент на наличното стабилно финансиране от 100 %:

а) елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията преди прилагане на корекциите, които се изискват от членове 32—35, приспаданията в съответствие с член 36 и освобожданията и алтернативните подходи,

установени в членове 48,49 и 79;

б) елементите на допълнителния капитал от първи ред на институцията преди приспадане на елементите, посочени в член 56, и преди да е приложен член 79;

в) елементите на капитала от втори ред на институцията преди прилагане на приспаданията, посочени в член 66, и преди прилагането на член 79, чийто остатъчен срок до падежа е една година или повече, с изключение на всякакви инструменти с изрични или внедрени опции, които ако бъдат упражнени, ще намалят очаквания срок до падежа на по-малко от една година;

г) всякакви други капиталови инструменти на институцията с остатъчен срок до падежа от една година или повече, с изключение на всякакви инструменти с изрични или внедрени опции, които ако бъдат упражнени, ще намалят очаквания срок до падежа на по-малко от една година;

д) всякакви други обезпечени и необезпечени заеми и пасиви с остатъчен срок до падежа от една година или повече, включително срочни депозити, освен ако в членове 428к—428н е посочено друго.

ГЛАВА 4
Изисквано стабилно финансиране

РАЗДЕЛ 1
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 428п
Изчисляване на размера на изискваното стабилно финансиране

1. Освен ако в настоящата глава е предвидено друго, размерът на изискваното стабилно финансиране се изчислява, като счетоводната стойност на различните категории или видове активи и задбалансови позиции се умножи със съответните коефициенти на изискваното стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с посоченото в раздел 2. Общият размер на изискваното стабилно финансиране е сумата от претеглените стойности на активите и задбалансовите позиции.
2. Активите, които институциите са получили в заем, включително чрез обезпечени кредитни сделки и обусловени от капиталовия пазар сделки в съответствие с определенията в член 192, параграфи 2 и 3, които се отчитат в счетоводния им баланс и за които институциите нямат право на ползване, не се включват в изчисляването на размера на изискваното стабилно финансиране.
3. Активите, които институциите са предоставили в заем, включително чрез обезпечени кредитни сделки и сделки, обусловени от капиталовия пазар, които

остават в счетоводния им баланс и за които институциите запазват право на ползване, се считат за обременени с тежести активи за целите на настоящата глава и за тях се прилагат съответните коефициенти на изискваното стабилно финансиране в съответствие с посоченото в раздел 2 от настоящата глава. В противен случай тези активи не се включват в изчисляването на размера на изискваното стабилно финансиране.

4. Следните активи се считат за свободни от тежести:

а) включени в група активи, които са достъпни за незабавно ползване като обезпечение за получаване на допълнително финансиране в рамките на налични за институцията кредитни линии, за които е поето задължение или за които не е поето задължение, когато групата се управлява от централна банка, но които още не са финансирани. В тези активи се включват активите, депозирани от кредитна институция в централната институция, в кооперативна мрежа или институционална защитна схема. Институциите приемат, че активите в групата са обременени с тежести във възходящ ред въз основа на класификацията на активите по ликвидност в глава 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, като се започва с активите, които не отговарят на изискванията за включване в ликвидния буфер;

б) активи, които институцията е получила като обезпечение с цел редуциране на кредитния риск в рамките на обезпечена кредитна сделка, обезпечена сделка по финансиране или сделка за размяна на обезпечения и с които кредитната институция може да се разпорежда;

в) активи, които са обвързани с емитирането на покрити облигации като незадължителна свръхобезпеченост.

5. Институциите не включват активите, които са свързани с обезпечения, признати за вариационни маржини, предоставени в съответствие с член 428к, параграф 3, буква б) и член 428аж, параграф 3, буква б), за предоставени първоначални маржини или за вноски в гаранционен фонд на ЦК в съответствие с член 428ае, букви а) и б), от други части на изчислението на размера на изискваното стабилно финансиране в съответствие с настоящата глава, с цел да се избегне двойното отчитане.

6. Институциите включват в изчислението на размера на изискваното стабилно финансиране финансовите инструменти, чуждестранната валута и стоките, за които е изпълнена поръчка за закупуване. Те не се включват в изчислението на размера на изискваното стабилно финансиране финансовите инструменти, чуждестранната валута и стоките, за които е изпълнена поръчка за продажба, при условие че тези сделки не са отразени като деривати или обезпечени сделки по финансиране в счетоводния баланс на институциите и че тези сделки

ще бъдат отразени в счетоводния баланс на институциите при уреждането им.

7. Компетентните органи могат да определят коефициентите на изискваното стабилно финансиране, които да се прилагат за задбалансовите експозиции, които не са посочени в настоящата глава, за да се гарантира, че институциите разполагат с подходящ размер на наличното стабилно финансиране за частта от тези експозиции, за която се очаква да е необходимо финансиране в рамките на едногодишния период, който се прилага за отношението на нетното стабилно финансиране. За определянето на тези коефициенти компетентните органи вземат предвид по-специално съществените щети върху репутацията на институцията, които биха могли да възникнат, ако тя не осигури това финансиране.

Най-малко веднъж годишно компетентните органи докладват на ЕБО за видовете задбалансови експозиции, за които са определили коефициенти на изискваното стабилно финансиране. В този доклад компетентните органи разясняват и методологията, която са използвали за определяне на тези коефициенти.

Член 428р
Остатъчен срок до падежа на актив

1. Освен ако в настоящата глава е предвидено друго, институциите вземат предвид остатъчния договорно установен срок до падежа на своите активи и задбалансови сделки, когато определят съответните коефициенти на изискваното стабилно финансиране, които се прилагат за техните активи и задбалансови позиции в съответствие с посоченото в раздел 2 от настоящата глава.

2. За обременени с тежести активи срокът до падежа, използван за определяне на подходящите коефициенти на изискваното стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с посоченото в раздел 2 от настоящата глава, е остатъчният срок до падежа на актива или срокът до падежа на сделката, която е източникът на обременяването с тежести, в зависимост от това кой от двата срока е по-дълъг. За актив, за който остатъчният период на обременяване с тежести е по-кратък от шест месеца, се прилага коефициентът на изискваното стабилно финансиране, който се прилага в съответствие с посоченото в раздел 2 от настоящата глава за същия актив, когато е свободен от тежести.

3. Когато дадена институция използва повторно или залага повторно получен в заем и отчитан задбалансово актив, включително по обезпечени кредитни сделки и обусловени от капиталовия пазар сделки в съответствие с определенията в член 192, параграфи 2 и 3, остатъчният срок до падежа на

сделката, чрез която активът е зает, който срок се използва за определяне на коефициента на изискваното стабилно финансиране, прилаган в съответствие с посоченото в раздел 2 от настоящата глава, е остатъчният срок до падежа на сделката, чрез която активът се използва или залага повторно.

4. Институциите третират активите, които са били отделени в съответствие с член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012, в съответствие с техните базисни експозиции. Институциите обаче прилагат за тези активи по-високи коефициенти на изискваното стабилно финансиране в зависимост от срока на обременяването с тежести, които следва да бъдат определени от компетентните органи, като тези органи проверяват дали институцията може свободно да се разпорежда или да заменя такива активи, както и срока на пасивите към клиентите на институциите, които създават това изискване за отделяне.

5. При изчисляването на остатъчния срок до падежа на даден актив институциите вземат под внимание опциите въз основа на допускането, че емитентът ще упражни всяка опция за удължаване на срока до падежа. За опции, които могат да бъдат упражнени по усмотрение на институцията, институциите и компетентните органи вземат предвид свързаните с репутацията фактори, които могат да ограничат възможността на институцията да не упражни опцията, като отчитат по-специално пазарните очаквания и очакванията на клиентите, че институцията следва да удължи срока до падежа на определени активи при настъпването на техния падеж.

6. За амортизируемите заеми с остатъчен договорно установен срок до падежа от една година или повече, частта, чийто срок до падежа е по-малко от шест месеца и между шест месеца и по-малко от една година, се счита за имаща остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца и съответно между шест месеца и по-малко от една година за целите на определянето на подходящите коефициенти на изискваното стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с посоченото в раздел 2 от настоящата глава.

РАЗДЕЛ 2
КОЕФИЦИЕНТИ НА ИЗИСКВАНОТО СТАБИЛНО ФИНАНСИРАНЕ

Член 428c
Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 0 %

1. За следните активи се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 0 %:

   а) свободни от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като висококачествени ликвидни активи от ниво 1 в съответствие с

член 10 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в член 10, параграф 1, буква е) от същия делегиран регламент, независимо дали отговарят на оперативните изисквания, посочени в член 8 от същия регламент;

б) свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за прилагане на 0 % намаление за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 15, параграф 2, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени съответно в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент;

в) всички резерви на централните банки, държани в ЕЦБ или в централната банка на държава членка или на трета държава, включително задължителните резерви и свръхрезервите;

г) всички вземания от ЕЦБ или от централната банка на държава членка или на трета държава с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца;

д) възникнали на датата на сделката вземания при продажби на финансови инструменти, чуждестранна валута и стоки, които се очаква да бъдат уредени в рамките на стандартния цикъл на сетълмент или в срок, който е обичаен за съответната обмяна или съответния вид сделка, или по които е настъпило неизпълнение, но които все още се очаква да бъдат уредени;

е) активи, които са категоризирани като взаимозависими с пасиви в съответствие с член 428е.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква в) от настоящия член, със съгласието на съответната централна банка компетентните органи могат да решат да прилагат по-висок коефициент на изискваното стабилно финансиране към задължителните резерви, като вземат предвид по-специално степента, в която изискванията за резерви съществуват за период от една година и поради това налагат необходимостта от съответното стабилно финансиране.

За дъщерни предприятия, чието главно управление се намира в трета държава, когато за задължителните резерви на централната банка се прилага по-висок коефициент на изискваното стабилно финансиране в съответствие с националното законодателство на тази трета държава, в което е определено изискването за нетно стабилно финансиране, за целите на консолидацията се взема предвид този по-висок коефициент на изискваното стабилно финансиране.

Член 428т

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 5 %

За следните активи и задбалансови позиции се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 5 %:

а) свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за прилагане на 5 % намаление за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 15, параграф 2, буква б) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент;

б) активи с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, произтичащи от обезпечени кредитни сделки и обусловени от капиталовия пазар сделки в съответствие с определенията в член 192, параграфи 2 и 3 с финансови клиенти, когато тези активи са обезпечени с активи, които отговарят на условията за определяне като активи от ниво 1 в съответствие с дял II от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в член 10, параграф 1, буква е) от същия делегиран регламент, и когато институцията би имала законно право и оперативна възможност да използва повторно тези активи за целия срок на сделката, независимо от това дали обезпечението вече е било използвано повторно. Институциите отчитат тези активи на нетна основа, когато се прилага член 428д, параграф 1 от настоящия регламент;

в) неусвоената част от неотменяеми или условно отменяеми кредитни и ликвидни улеснения с поето задължение, посочени в член 31, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61;

г) продукти за търговско финансиране, водещи до задбалансови позиции, посочени в член 111, параграф 1 от настоящия регламент, с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца.

Член 428у

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 7 %

За свободните от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като изключително висококачествени покрити облигации от ниво 1 в съответствие с член 10, параграф 1, буква е) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 7 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент.

Член 428ф

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 10 %

1. За следните активи и задбалансови позиции се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 10 %:

а) активи с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, произтичащи от обезпечени кредитни сделки и обусловени от капиталовия пазар сделки в съответствие с определенията в член 192, параграфи 2 и 3 с финансови клиенти, различни от посочените в член 428т, буква б). Тези активи се отчитат на нетна основа, когато се прилага член 428д, параграф 1;

б) активи с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, произтичащи от сделки с финансови клиенти, различни от посочените в член 428т, буква б) и в буква а) от настоящия член;

в) продукти за търговско финансиране, водещи до балансови позиции, с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца;

г) продукти за търговско финансиране, водещи до задбалансови позиции, посочени в член 111, параграф 1, с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година.

2. За всички нетиращи съвкупности от договори за деривати, които не са предмет на маржин споразумения, съгласно които институциите предоставят вариационни маржини на своите контрагенти, институциите прилагат коефициент на изискваното стабилно финансиране от 10 % към абсолютната пазарна стойност на тези нетиращи съвкупности от договори за деривати, преди отчитане на всякакви предоставени обезпечения, когато тези нетиращи съвкупности има отрицателна пазарна стойност.

Член 428х

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 12 %

За свободните от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за прилагане на 12 % намаление за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 15, параграф 2, буква в) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 12 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент.

Член 428ц

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 15 %

За следните активи и задбалансови позиции се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 15 %:

а) свободни от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2А в съответствие с член 11 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент;

б) продукти за търговско финансиране, водещи до задбалансови позиции, посочени в член 111, параграф 1, с остатъчен срок до падежа от една година или повече.

Член 428ч

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 20 %

1. За свободните от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за прилагане на 20 % намаление за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 15, параграф 2, буква г) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 20 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент.

2. За всички нетиращи съвкупности от договори за деривати, които са предмет на маржин споразумения, съгласно които институциите предоставят вариационни маржини на своите контрагенти, институциите прилагат коефициент на изискваното стабилно финансиране от 20 % към абсолютната пазарна стойност на тези нетиращи съвкупности от договори за деривати, преди отчитане на всякакви предоставени обезпечения, когато тези нетиращи съвкупности има отрицателна пазарна стойност.

3. Дадена институция може да замени изискването за стабилно финансиране по параграф 2 за всички нетиращи съвкупности от договори за деривати, които са предмет на маржин споразуменията, съгласно които институцията предоставя вариационни маржини на своя контрагент, с размера на изискваното стабилно финансиране, изчислено като абсолютната стойност на разликата между:

а) за всички нетиращи съвкупности с отрицателна пазарна стойност, преди отчитане на предоставените обезпечения, които са предмет на маржин споразумение, съгласно което институцията предоставя вариационен маржин на своя контрагент — сбора на всички надбавки за категорията на риска[(a)], изчислени в съответствие с член 278, параграф 1;

б) за всички нетиращи съвкупности с положителна пазарна стойност, преди отчитане на получените обезпечения, които са предмет на маржин споразумение, съгласно което институцията получава вариационен маржин от своя контрагент — сбора на всички надбавки за категорията на риска[(a)], изчислени в съответствие с член 278, параграф 1.

За целите на това изчисление и за определянето на рисковата позиция на договорите за деривати, включени в посочените в първа алинея нетиращи съвкупности, институциите заместват матуритетния фактор, изчислен в съответствие с член 279в, параграф 1, буква б), с матуритетния фактор,

изчислен в съответствие с член 279в, параграф 1, буква а), или със стойността 1.

4. Институциите, които използват методите, изложени в трета част, дял II, глава 6, раздел 4 или 5, за да определят стойността на експозицията по своите договори за деривати, не прилагат изискването за стабилно финансиране по параграф 2 от настоящия член по отношение на нетиращите съвкупности от договори за деривати, предмет на маржин споразумения, съгласно които институциите предоставят вариационни маржини на своите контрагенти, когато тези нетиращи съвкупности имат отрицателна пазарна стойност.

Член 428ш

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 25 %

За свободните от тежести секюритизации от ниво 2Б, посочени в член 13, параграф 14, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 25 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент.

Член 428щ

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 30 %

За следните активи се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 30 %:

а) свободни от тежести висококачествени покрити облигации, посочени в член 12, параграф 1, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент;

б) свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за прилагане на 30 % намаление за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 15, параграф 2, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент.

Член 428аа

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 35 %

За следните активи се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 35 %:

а) свободни от тежести секюритизации от ниво 2Б, посочени в член 13, параграф 14, буква б) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент;

б) свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за прилагане на 35 % намаление за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 15, параграф 2, буква е) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент.

Член 428аб
Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 40 %

За свободните от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за прилагане на 40 % намаление за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 15, параграф 2, буква ж) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 40 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент.

Член 428ав
Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 50 %

За следните активи се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 50 %:

а) свободни от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2Б в съответствие с член 12 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, с изключение на секюритизациите от ниво 2Б и висококачествените покрити облигации, посочени в член 12, параграф 1, букви а) и д) от същия делегиран регламент, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент;

б) депозити, държани от институцията в друга финансова институция, които удовлетворяват критериите за оперативни влогове по член 27 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61;

в) активи с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, произтичащи от сделки със:

(i) централното правителство на държава членка или на трета държава,

(ii) регионални правителства или местни органи на властта на държава членка или на трета държава,

(iii) субекти от публичния сектор на държава членка или на трета държава,

(iv) многостранните банки за развитие, посочени в член 117, параграф 2, и международните организации, посочени в член 118,

(v) кредитните институции, посочени в член 10, параграф 1, буква д) от

Делегиран регламент (ЕС) 2015/61,

(vi) нефинансови предприятия, клиенти на дребно и малки и средни предприятия (МСП),

(vii) кредитни кооперации, лицензирани от компетентен орган, фондове за лично инвестиране и клиенти, които са депозитни посредници, доколкото тези активи не попадат в обхвата на буква б) от настоящия параграф;

г) активи с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година, произтичащи от сделки със:

(i) Европейската централна банка или централната банка на държава членка,

(ii) централната банка на трета държава,

(iii) финансови клиенти;

д) продукти за търговско финансиране, водещи до балансови позиции, с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година;

е) обременени с тежести активи с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година, с изключение на случаите, когато за тези активи би бил определен по-висок коефициент на изискваното стабилно финансиране в съответствие с членове 428аг—428аж от настоящия регламент, ако бяха свободни от тежести, в който случай се прилага по-високият коефициент на изискваното стабилно финансиране, който се прилага за свободния от тежести актив;

ж) всякакви други активи с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, освен ако в членове 428с—428аб от настоящия регламент е предвидено друго.

Член 428аг

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 55 %

За свободните от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за прилагане на 55 % намаление за целите на изчисляването на отношението на ликвидно покритие в съответствие с член 15, параграф 2, буква з) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 55 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, посочени в членове 8 и 17 от същия делегиран регламент.

Член 428ад

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 65 %

За следните активи се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 65 %:

а) свободни от тежести заеми, обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти, или свободни от тежести жилищни заеми, гарантирани изцяло от приемлив доставчик на защита, посочени в член 129, параграф 1, буква д), с остатъчен срок до падежа от една година или повече, при условие че за тези заеми е определено рисково тегло от 35 % или по-малко в съответствие с трета част, дял II, глава 2;

б) свободни от тежести заеми с остатъчен срок до падежа от една година или повече, с изключение на заемите за финансови клиенти и на заемите, посочени в членове 428c—428ав, при условие че за тези заеми е определено рисково тегло от 35 % или по-малко в съответствие с трета част, дял II, глава 2.

Член 428ае

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 85 %

За следните активи се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 85 %:

а) всякакви активи, включително парични средства, предоставени като първоначален маржин за договори за деривати, освен когато за тези активи би бил определен по-висок коефициент на изискваното стабилно финансиране в съответствие с член 428аж, ако бяха свободни от тежести, в който случай се прилага по-високият коефициент на изискваното стабилно финансиране, който се прилага за свободния от тежести актив;

б) всякакви активи, включително парични средства, предоставени като вноска в гаранционния фонд на ЦК, освен когато за тези активи би бил определен по-висок коефициент на изискваното стабилно финансиране в съответствие с член 428аж, ако бяха свободни от тежести, в който случай се прилага по-високият коефициент на изискваното стабилно финансиране, който се прилага за свободния от тежести актив;

в) свободни от тежести заеми с остатъчен срок до падежа от една година или повече, с изключение на заемите за финансови клиенти и на заемите, посочени в членове 428c—428ад, които не са просрочени с повече от 90 дни и за които е определено рисково тегло от повече от 35 % в съответствие с трета част, дял II, глава 2;

г) продукти за търговско финансиране, водещи до балансови позиции, с остатъчен срок до падежа от една година или повече;

д) свободни от тежести ценни книжа с остатъчен срок до падежа от една година или повече, които не са в неизпълнение в съответствие с член 178 и които не отговарят на условията за определяне като ликвидни активи в съответствие с членове 10—13 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61;

е) свободни от тежести борсово търгувани капиталови инструменти, които не отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2Б в съответствие с член 12 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61;

ж) физически търгувани стоки, включително злато, но без да се включват стоковите деривати.

Член 428аж

Коефициент на изискваното стабилно финансиране от 100 %

1. За следните активи се прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране от 100 %:

а) всякакви обременени с тежести активи за остатъчен срок до падежа от една година или повече;

б) всякакви активи, различни от посочените в членове 428с—428ае, включително заеми за финансови клиенти с остатъчен договорно установен срок до падежа от една година или повече, необслужвани заеми, приспаднати от регулаторния капитал позиции, дълготрайни активи, извънборсово търгувани капиталови инструменти, запазен интерес, застрахователни активи, ценни книжа в неизпълнение.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква а), за активите, които са обременени с тежести за период от една година или повече за целите на нестандартни, временни операции, провеждани от ЕЦБ или от централната банка на държава членка в изпълнение на мандата ѝ в период на обхванали целия пазар финансови сътресения или извънредни макроикономически предизвикателства, може да бъде определен по-нисък коефициент на изискваното стабилно финансиране.

Със съгласието на съответната централна банка компетентните органи определят подходящия коефициент на изискваното стабилно финансиране, който да бъде приложен за тези обременени с тежести активи, като този коефициент не може да бъде по-нисък от коефициента на изискваното стабилно финансиране, който би бил приложен за тези активи, ако те бяха свободни от тежести в съответствие с настоящия раздел.

3. Институциите прилагат коефициент на изискваното стабилно финансиране от 100 % към разликата, ако е положителна, между сбора от пазарните стойности за всички нетиращи съвкупности с положителна пазарна стойност и сбора от пазарните стойности за всички нетиращи съвкупности с отрицателна пазарна стойност, изчислени в съответствие с член 428г.

По отношение на изчислението по първа алинея се прилагат следните правила:

а) вариационните маржини, които институциите са получили от своите контрагенти, се изваждат от пазарната стойност на нетираща съвкупност с положителна пазарна стойност, когато полученото обезпечение под формата на вариационни маржини отговаря на условията за определяне

като актив от ниво 1 в съответствие с дял II от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в член 10, параграф 1, буква е) от посочения делегиран регламент, и когато институциите биха имали законно право и оперативна възможност да използват повторно това обезпечение;

б) всички вариационни маржини, които институциите са предоставили на своите контрагенти, се изваждат от пазарната стойност на нетираща съвкупност с отрицателна пазарна стойност.“.

(115) Седма част се заменя със следното:

„СЕДМА ЧАСТ
ЛИВЪРИДЖ

„ Член 429
Изчисляване на отношението на ливъридж

1. Институциите изчисляват отношението си на ливъридж в съответствие с методологията по параграфи 2—4 от настоящия член.

2. Отношението на ливъридж се изчислява, като мярката за капитал на институцията се разделя на мярката за обща експозиция на тази институция, и се изразява в проценти.

   Институциите изчисляват отношението на ливъридж към отчетната референтна дата.

3. За целите на параграф 2 мярката за капитал е капиталът от първи ред.

4. За целите на параграф 2 мярката за обща експозиция е сборът на стойностите на експозициите по:

   а) активите, с изключение на посочените в приложение II договори, кредитните деривати и позициите, определени в член 429д, изчислени в съответствие с член 429б, параграф 1;

   б) посочените в приложение II договори и кредитните деривати, включително задбалансовите договори и кредитни деривати, изчислени в съответствие с членове 429в и 429г;

   в) добавките за кредитен риск от контрагента за СФЦК, включително задбалансовите, изчислени в съответствие с член 429д;

   г) задбалансовите позиции, с изключение на посочените в приложение II договори, кредитните деривати, СФЦК и позициите, определени в членове 429г и 429ж, изчислени в съответствие с член 429е;

   д) редовни покупки или продажби, чийто сетълмент предстои, изчислени в съответствие с член 429ж.

   Институциите третират сделките с удължен сетълмент в съответствие с първа алинея, букви а)—г), според случая.

   Институциите могат да намалят размера на посочената в първа алинея сума с общия размер на корекциите за общ кредитен риск на балансовите и задбалансовите позиции при спазване на долна граница 0.

5. Чрез дерогация от параграф 4, буква г) се прилагат следните разпоредби:

   а) дериватен инструмент, който се счита за задбалансова позиция в съответствие с параграф 4, буква г), но се третира като дериват в

съответствие с приложимата счетоводна рамка, подлежи на третирането, предвидено в параграф 4, буква б);

б) когато клиент на институция, действаща като клирингов член, сключи сделка с деривати пряко с ЦК и институцията гарантира изпълнението на произтичащите от тази сделка експозиции по търговско финансиране на своя клиент към ЦК, институцията изчислява своята експозиция, произтичаща от гаранцията, в съответствие с параграф 4, буква б), както би го направила, ако беше сключила сделката пряко с клиента, включително по отношение на получаването или предоставянето на вариационен маржин в парични средства.

Третирането, предвидено в първа алинея, буква б), се прилага и по отношение на институция, действаща като клиент на по-високо равнище, която гарантира изпълнението на експозициите по търговско финансиране на своя клиент.

За целите на първа алинея, буква б) и на втора алинея, буква б) институциите могат да считат свързан субект за клиент само когато този субект е извън обхвата на регулаторната консолидация на равнището, на което се прилага изискването, посочено в член 92, параграф 3, буква г).

6. За целите на параграф 4, буква д) от настоящия член и на член 429ж „редовна покупка или продажба“ означава покупка или продажба на ценна книга по договор, чиито условия изискват доставка на ценната книга в срок, обикновено установен със закон или конвенция, приложими за съответния пазар.

Член 429а
Експозиции, изключени от мярката за експозиция

1. Чрез дерогация от член 429, параграф 4, буква а) дадена институция може да изключи която и да е от следните експозиции от мярката за експозиция:

а) сумите, приспаднати от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква г);

б) активите, приспаднати при изчисляването на мярката за капитал, посочена в член 429, параграф 3;

в) експозициите, за които е определено рисково тегло от 0 % в съответствие с член 113, параграф 6;

г) когато институцията е публична кредитна институция за развитие — експозициите, произтичащи от активи, които представляват вземания към регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор във връзка с инвестиции в публичния сектор;

д) експозициите, произтичащи от посредничество за други кредитни институции по предоставяни от тях насърчителни заеми;

е) гарантираната част от експозициите, произтичащи от експортни кредити, които отговарят на всяко от следните две условия:

(i) гаранцията се предоставя от агенция за експортно кредитиране или от централно правителство,

(ii) по отношение на гарантираната част от експозицията се прилага рисково тегло от 0 % в съответствие с член 114, параграф 4 или член 116, параграф 4;

ж) когато институцията е клирингов член на КЦК — експозициите на тази институция по търговско финансиране, при условие че те са обект клиринг чрез този КЦК и че отговарят на условията, посочени в член 306, параграф 1, буква в);

з) когато институцията е клиент на по-високо равнище в рамките на многостепенна структура на клиентите — експозициите по търговско финансиране към клиринговия член или към субект, който представлява клиент на по-високо равнище за тази институция, при условие че са изпълнени условията, предвидени в член 305, параграф 2, и че институцията не е задължена да възстанови на клиента каквито и да било загуби, понесени в случай на неизпълнение от страна на клирингов член или на КЦК;

и) активите, предмет на доверително управление, които отговарят на всяко едно от следните условия:

(i) признати са в баланса на институцията по национални общоприети счетоводни принципи в съответствие с член 10 от Директива 86/635/ЕИО,

(ii) отговарят на критериите за непризнаване, изложени в Международен счетоводен стандарт (МСС) 39, прилаган в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002,

(iii) отговарят на критериите за консолидация, изложени в Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО) 10, прилаган в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1606/2002, когато е приложимо;

й) експозициите, които отговарят на всяко едно от следните условия:

(i) представляват експозиции към субект от публичния сектор,

(ii) третират се в съответствие с член 116, параграф 4,

(iii) произтичат от депозити, които институцията е правно задължена да прехвърли на посочения в подточка i) субект от публичния сектор за целите на финансирането на инвестиции от общ интерес;

к) излишъка по обезпечението, депозиран при посредници — трети лица, който не е предоставен в заем;

л) когато съгласно приложимата счетоводна рамка дадена институция признава вариационния маржин, изплатен на контрагента в парични средства, за актив под формата на вземане — актива под формата на вземане, при условие че са изпълнени условията по член 429в, параграф 3, букви а)—д);

м) секюритизираните експозиции от традиционни секюритизации, които отговарят на условията за прехвърляне на значителен риск по член 243.

2. За целите на параграф 1, буква г) „публична кредитна институция за развитие“ означава кредитна институция, която отговаря на всяко едно от следните условия:

а) създадена е съгласно публичното право от централно правителство, регионално правителство или местен орган на властта на държава членка;

б) дейността ѝ е ограничена до преследване на определени цели на публичната политика във финансовата, социалната или икономическата сфера в съответствие с уреждащите дейността ѝ закони и разпоредби на неконкурентна основа. В този смисъл целите на публичната политика може да включват предоставянето на финансиране за насърчаване или развитие, предназначено за определени икономически сектори или географски райони на съответната държава членка;

в) целта ѝ не е увеличаване на печалбата или на пазарния дял;

г) при спазване на правилата за държавна помощ централното правителство, регионалното правителство или местният орган на властта е задължен да защитава жизнеспособността на кредитната институция или пряко или косвено да гарантира най-малко 90 % от капиталовите изисквания, изискванията за финансиране или експозициите на кредитната институция;

д) забранено ѝ е да приема гарантирани депозити в съответствие с определението в член 2, параграф 1, точка 5 от Директива 2014/49/ЕС или в националното законодателство на държавите членки в изпълнение на тази директива.

3. Институциите не прилагат третирането, предвидено в параграф 1, букви ж) и з), когато не е изпълнено условието по член 429, параграф 5, последна алинея.

Член 429б

Изчисляване на стойността на експозицията на активите

1. Институциите изчисляват стойността на експозицията на активите, с изключение на посочените в приложение II договори, кредитните деривати и

позициите, определени в член 429д, в съответствие със следните принципи:

а) стойностите на експозициите на активите са стойностите на експозициите в съответствие с определението в член 111, параграф 1, първо изречение;

б) закупено физическо или финансово обезпечение, както и гаранции или редуциране на кредитния риск не се използват за намаляване на стойността на експозицията на активите;

в) активите не се нетират с пасиви;

г) СФЦК не се нетират.

2. За целите на параграф 1, буква в) предложен от институцията механизъм за групиране на парични средства не нарушава условието по същата буква само когато механизмът отговаря на всяко от следните две условия:

а) институцията, която предлага механизма за групиране на парични средства, прехвърля кредитните и дебитните салда по няколко индивидуални сметки на група включени в механизма субекти („първоначални сметки“) в една отделна сметка и по този начин занулява салдата на първоначалните сметки;

б) институцията извършва действията, посочени в настоящия параграф, буква а), ежедневно.

3. Чрез дерогация от параграф 2 механизъм за групиране на парични средства, който не отговаря на условието по посочения параграф, буква б), но отговаря на условието по същия параграф, буква а), не нарушава условието по параграф 1, буква в), при условие че механизмът отговаря на всяко едно от следните условия:

а) институцията има законното право на прихващане на салдата на първоначалните сметки чрез прехвърляне в една сметка във всеки един момент;

б) не са налице падежни несъответствия между салдата по първоначалните сметки;

в) институцията начислява или плаща лихва въз основа на комбинираното салдо от първоначалните сметки;

г) компетентният за институцията орган смята, че честотата, с която се прехвърлят салдата по първоначалните сметки, е подходяща за целта в мярката за експозиция с оглед на отношението на ливъридж да бъде включено само комбинираното салдо от механизма за групиране на парични средства.

4. Чрез дерогация от параграф 1, буква г) институциите могат да изчислят

стойността на експозицията на парично вземане и парично задължение по СФЦК с един и същ контрагент на нетна основа само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) сделките са със същата изрично посочена дата за окончателен сетълмент;

б) правото на прихващане на дължимата сума към даден контрагент със сумата на вземането от този контрагент е правно изпълнимо във всеки един от следните случаи:

(i) при обичайните условия на стопанска дейност,

(ii) в случай на неизпълнение, неплатежоспособност и несъстоятелност;

в) когато контрагентите възнамеряват да извършат сетълмент на нетна основа или едновременно, или когато сделките подлежат на механизъм за сетълмент, водещ до резултат, който е функционално равностоен на нетен сетълмент.

5. За целите на параграф 4, буква в) институциите могат да заключат, че механизъм за сетълмент води до резултат, който е функционално равностоен на нетен сетълмент, само когато на датата на сетълмента нетният резултат от паричните потоци по сделките в рамките на този механизъм е равен на единичната нетна сума по нетния сетълмент и когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) сделките се уреждат чрез една и съща система за сетълмент;

б) механизмите за сетълмент са обезпечени с парични средства или с кредитни улеснения в рамките на деня, предназначени да гарантират, че сетълментът на сделките ще се извърши до края на работния ден;

в) всякакви въпроси, възникващи във връзка с рамото на ценните книжа на СФЦК, не пречат на приключването на нетния сетълмент на паричните вземания и задължения.

Условието по първа алинея, буква в) е изпълнено само когато неизпълнението по която и да е СФЦК в рамките на механизма за сетълмент може да отложи сетълмента само на съответното парично рамо или може да създаде задължение за механизма за сетълмент, обезпечен със съответното кредитно улеснение.

При неизпълнение на рамото на ценните книжа на СФЦК в рамките на механизма за сетълмент в края на периода за сетълмент на механизма, институциите отделят тази сделка и съответното ѝ парично рамо от нетиращата съвкупност и ги третират на брутна основа.

6. За целите на параграфи 2 и 3 „механизъм за групиране на парични средства“ означава механизъм за комбиниране на кредитните или дебитните салда по няколко индивидуални сметки за целите на управлението на паричните средства или ликвидността.

Член 429в

Изчисляване на стойността на експозицията на деривatите

1. Институциите изчисляват стойността на експозицията на посочените в приложение II договори и на кредитните деривати, включително задбалансовите, в съответствие с метода, изложен в трета част, дял II, глава 6, раздел 3.

При определянето на стойността на експозицията институциите могат да отчитат ефектите на договорите за новация и други споразумения за нетиране в съответствие с член 295. Институциите не могат да отчитат кръстосаното нетиране на продукти, но могат да нетират в рамките на продуктовата категория, посочена в член 272, буква в), точка 25), и кредитните деривати, когато те са предмет на договорно споразумение за кръстосано нетиране на продукти, посочено в член 295, буква в).

Институциите включват в мярката за експозиция продадените опции, дори когато стойността на експозицията може да бъде занулена в съответствие с третирането, предвидено в член 274, параграф 5.

2. Когато предоставянето на обезпечения, свързани с договори за деривати, намалява размера на активите съгласно приложимата счетоводна рамка, институциите сторнират това намаление.

3. За целите на параграф 1 от настоящия член институциите, които изчисляват разменната стойност на договорите за деривати в съответствие с член 275, могат да признаят само обезпеченията, които са получили от своите контрагенти в парични средства под формата на вариационен марж в съответствие с посоченото в член 275, когато по приложимата счетоводна рамка вариационният маржин не е вече признат за намаление на стойността на експозицията и когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) за сделки, които не са обект на клиринг чрез КЦК, паричните средства, получени от получаващия контрагент, не се отделят;

б) вариационният маржин се изчислява и обменя най-малко веднъж на ден въз основа на пазарна оценка на позиции в деривати;

в) полученият вариационен маржин е във валута, определена в договора за деривати, пораждащото основното задължение рамково споразумение за нетиране, приложението за кредитната подкрепа към рамково

споразумение за нетиране или което и да е споразумение за нетиране с КЦК;

г) полученият вариационен маржин е цялата сума, която би била необходима за погасяване на пазарната експозиция на договора за деривати при спазване на прага и минималния размер на прехвърляемите средства, приложими към контрагента;

д) договорът за деривати и вариационният маржин между институцията и нейния контрагент по този договор са обхванати от едно споразумение за нетиране, което институцията може да третира като намаляващо риска в съответствие с член 295.

За целите на първа алинея, когато дадена институция предостави на контрагент парично обезпечение, което отговаря на условията, определени в букви а)—д) от посочената алинея, институцията счита обезпечението за предоставен на контрагента вариационен маржин и го включва в изчисляването на разменната стойност.

За целите на първа алинея, буква б) се счита, че дадена институция е изпълнила посоченото там условие, когато вариационният маржин се обменя сутринта в деня за търговия, следващ деня за търговия, в който е сключен договорът за деривати, при условие че обменът е въз основа на стойността на договора в края на деня за търговия, в който е сключен договорът.

За целите на първа алинея, буква г), когато възникне спор по отношение на маржина, институциите могат да признаят размера на неоспореното обезпечение, което е обменено.

4. За целите на параграф 1 от настоящия член институциите не включват получените обезпечения при изчисляването на NICA по определението в член 272, точка 12а, освен в случая на договори за деривати с клиенти, когато клирингът по тези договори се извършва от КЦК.

5. За целите на параграф 1 от настоящия член институциите фиксират стойността на множителя, който се използва при изчисляването на потенциалната бъдеща експозиция в съответствие с член 278, параграф 1, на единица, освен в случая на договори за деривати с клиенти, когато клирингът по тези договори се извършва от КЦК.

6. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите могат да използват метода по трета част, дял II, глава 6, раздел 4 или 5, за да определят стойността на експозицията по договорите в приложение II, точки 1 и 2, но само ако използват този метод и за определяне на стойността на експозицията по тези договори с цел спазване на капиталовите изисквания по член 92.

Когато институциите прилагат един от методите по първа алинея, те не могат

да намалят мярката за експозиция с размера на получения маржин.

Член 429г

Допълнителни разпоредби за изчисляването на стойността на експозицията на издадените кредитни деривати

1. Освен предвиденото в параграф 1 третиране институциите включват в изчисляването на стойността на експозицията на издадените кредитни деривати посочените в издадените кредитни деривати ефективни условни стойности, намалени с всички отрицателни изменения в справедливата стойност, включени в капитала от първи ред по отношение на тези издадени кредитни деривати.

   Институциите изчисляват ефективната условна стойност на издадените кредитни деривати чрез коригиране на условната стойност на тези деривати, за да отразява реалната експозиция на договорите, за които се използва ливъридж или които са оптимизирани по друг начин чрез структурата на сделката.

2. Институциите могат изцяло или частично да намалят стойността на експозицията, изчислена в съответствие с параграф 1, с ефективната условна стойност на закупените кредитни деривати, при условие че е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) остатъчният срок до падежа на закупения кредитен дериват е равен на остатъчния срок до падежа на издадения кредитен дериват или по-голям от него;

   б) закупеният кредитен дериват е по друг начин обект на същите съществени условия като предвидените в съответния издаден кредитен дериват или на по-консервативни;

   в) закупеният кредитен дериват не е закупен от контрагент, който би изложил институцията на специфичния утежняващ риск, определен в член 291, параграф 1, буква б);

   г) когато ефективната условна стойност на издадения кредитен дериват е намалена с което и да е отрицателно изменение в справедливата стойност, включено в капитала от първи ред на институцията, ефективната условна стойност на закупения кредитен дериват се намалява с всяко положително изменение в справедливата стойност, което е включено в капитала от първи ред;

   д) закупеният кредитен дериват не е включен в сделка, по която институцията е извършила клиринг от името на клиент или в качеството ѝ на клиент от по-високо равнище в рамките на многостепенна структура за обслужване на клиентите и за която ефективната условна стойност,

посочена в съответния издаден кредитен дериват, не е включена в мярката за експозиция в съответствие с член 429а, буква ж) или з) според случая.

За целите на изчисляването на потенциалната бъдеща експозиция в съответствие с член 429в, параграф 1 институциите могат да изключат от нетиращата съвкупност частта на издаден кредитен дериват, която не е нетирана в съответствие с първа алинея от настоящия параграф и за която ефективната условна стойност е включена в мярката за експозиция.

3. За целите на параграф 2, буква б) „съществено условие“ означава всяка характеристика на кредитния дериват, която е от значение за неговата оценка, в това число нивото на подчиненост, възможностите за избор, кредитните събития, базисните референтни субекти или група от субекти и базисното референтно задължение или група от задължения, с изключение на условната стойност и на остатъчния срок до падежа на кредитния дериват.

За целите на първа алинея две референтни лица се считат за идентични само ако се отнасят до едно и също юридическо лице.

4. Чрез дерогация от параграф 2, буква б) институциите могат да използват закупени кредитни деривати върху група референтни лица за нетиране на издадени кредитни деривати върху отделни референтни лица в рамките на тази група, когато групата от референтни субекти и нивото на подчиненост при двете сделки са идентични.

5. Институциите не намаляват ефективната условна стойност на издадените кредитни деривати, когато купуват кредитна защита посредством суап за обща доходност, и отчитат нетните постъпления по сделката като нетен доход, но не отчитат съответното намаление в стойността на издадения кредитен дериват в капитала от първи ред.

6. В случаите на закупени кредитни деривати върху група от референтни задължения институциите могат да намалят ефективната условна стойност на издадените кредитни деривати върху отделни референтни задължения с ефективната условна стойност на закупените кредитни деривати в съответствие с параграф 2 само когато закупената защита е икономически еквивалентна на купуването на защита отделно за всяко от задълженията в групата.

7. За целите на настоящия член „издаден кредитен дериват“ означава финансов инструмент, посредством който дадена институция ефективно предоставя кредитна защита, в т.ч. суапове за кредитно неизпълнение, суапове за обща доходност и опции, когато институцията е задължена да предостави кредитна защита при посочените в опциите условия.

Член 429д

Добавка за кредитен риск от контрагента за СФЦК

1. Освен изчисляването на стойността на експозицията на СФЦК, включително задбалансовите в съответствие с член 429б, параграф 1, институциите включват в мярката за експозиция добавка за кредитен риск от контрагента, определена в съответствие с параграф 2 или 3 от настоящия член, според случая.

2. Институциите изчисляват добавката за сделките с даден контрагент, които не са предмет на рамково споразумение за нетиране, отговарящо на условията по член 206 (E_i^*), за всяка отделна сделка по следната формула:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

където:

i = индексът, който указва сделката,

E_i = справедливата стойност на ценните книжа или паричните средства, отдадени в заем на контрагента по сделка *i*,

C_i = справедливата стойност на паричните средства или ценните книжа, получени от контрагента по сделка *i*.

Институциите могат да използват стойност 0 за E_i^*, когато E_i представлява паричните средства, отдадени в заем на контрагент, а свързаното с тях парично вземане не отговаря на условията за нетиране по член 429б, параграф 4.

3. Институциите изчисляват добавката за сделките с даден контрагент, които са предмет на рамково споразумение за нетиране, отговарящо на условията по член 206 ($E_¡^*$), за всяко отделно споразумение по следната формула:

$$E_i^* = max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

където:

i = индексът, който указва споразумението за нетиране,

E_i = справедливата стойност на ценните книжа или паричните средства, отдадени в заем на контрагента за сделките, които са предмет на рамково споразумение за нетиране *i*,

C_i = справедливата стойност на получените от контрагента парични средства или ценни книжа, които са предмет на рамково споразумение за нетиране *i*.

4. За целите на параграфи 2 и 3 терминът „контрагент“ включва и посредниците — трети лица, които получават обезпечение като депозит и управляват

обезпечението в случай на тристранни сделки.

5. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите могат да използват предвидения в член 222 метод, при спазване на 20 % долна граница за приложимото рисково тегло, за определяне на добавката за СФЦК, включително задбалансовите. Институциите могат да използват този метод само тогава, когато го използват също и за изчисляване на стойността на експозицията по посочените сделки за целите на спазването на капиталовите изисквания по член 92, параграф 1, букви а)—в).

6. При осчетоводяване на продажбата по отношение на репо сделки съгласно действащата счетоводна рамка, институцията сторнира всички свързани с продажбата счетоводни статии.

7. Когато дадена институция действа като посредник между две страни по СФЦК, включително задбалансова СФЦК, по отношение на изчисляването на мярката за експозиция на институцията се прилагат следните изисквания:

   а) когато институцията предоставя обезщетение или гаранция на една от страните по СФЦК и обезщетението или гаранцията е ограничено(а) до всяка разлика между стойността на ценните книжа или паричните средства, които страната е дала в заем, и стойността на обезпечението, предоставено от кредитополучателя, институцията включва в мярката за експозиция единствено добавката, определена в съответствие с параграф 2 или параграф 3, в зависимост от случая;

   б) когато институцията не предоставя обезщетение или гаранция на някоя от участващите страни, сделката не се включва в мярката за експозиция;

   в) когато от икономическа гледна точка експозицията на институцията към базисните ценни книжа или парични средства по сделката надвишава експозицията, покрита от добавката, тя включва в мярката за експозиция също и пълната стойност на ценните книжа или паричните средства, към които има експозиция;

   г) когато институцията, действаща като посредник, предоставя обезщетение или гаранция и на двете страни по СФЦК, институцията изчислява своята мярка за експозиция в съответствие с букви а)—в) поотделно за всяка от страните по сделката.

Член 429е

Изчисляване на стойността на експозицията на задбалансовите позиции

1. Институциите изчисляват стойността на експозицията на задбалансовите позиции, с изключение на посочените в приложение II договори, кредитните деривати, СФЦК и позициите, определени в член 429г, в съответствие с член 111, параграф 1.

В съответствие с член 166, параграф 9 когато даден ангажимент се отнася до продължаването на друг ангажимент, институциите използват по-ниския от двата конверсионни коефициента, приложими за съответните индивидуални ангажименти.

2. Чрез дерогация от параграф 1 институциите могат да намалят еквивалентния на кредитната експозиция размер на задбалансова позиция със съответния размер на корекциите за специфичен кредитен риск. За изчисляването се прилага долна граница 0.

3. Чрез дерогация от параграф 1 институциите прилагат конверсионен коефициент от 10 % към задбалансовите позиции с нисък риск, посочени в член 111, параграф 1, буква г).

Член 429ж

Изчисляване на стойността на експозицията на редовни покупки и продажби, чийто сетълмент предстои

1. Институциите третират свързаните с редовни продажби парични средства и свързаните с редовни покупки ценни книжа, които остават в счетоводния баланс до датата на сетълмента, като активи в съответствие с член 429, параграф 4, буква а).

2. Институциите, които в съответствие с приложимата счетоводна рамка прилагат счетоводно отчитане на база датата на сделката за редовните покупки и продажби, чийто сетълмент предстои, сторнират всяко разрешено по тази рамка нетиране между парични вземания за редовни продажби, чийто сетълмент предстои, и парични задължения за редовни покупки, чийто сетълмент предстои. След като институциите сторнират счетоводното нетиране, те могат да извършат нетиране между паричните вземания и паричните задължения, при които сетълментът както за свързаните редовни продажби, така и за свързаните редовни покупки се извършва на база „доставка срещу плащане“.

3. Институциите, които в съответствие с приложимата счетоводна рамка прилагат счетоводно отчитане на база датата на сетълмента за редовните покупки и продажби, чийто сетълмент предстои, включват в мярката за експозиция пълната номинална стойност на ангажиментите за плащане, свързани с редовни покупки.

За целите на първа алинея институциите могат да нетират пълната номинална стойност на ангажиментите, свързани с редовни покупки, с пълната номинална стойност на паричните вземания, свързани с редовни продажби, чийто сетълмент предстои, само когато сетълментът както за редовните покупки, така и за редовните продажби се извършва на база „доставка срещу

плащане“.

Член 430
Изискване за предоставяне на информация

1. Институциите предоставят на компетентните за тях органи информация за определеното в настоящата част отношение на ливъридж. Информация за отношението на ливъридж се представя ежегодно от малките институции, които отговарят на определението в член 430a, а при спазване на условията по параграф 2 — ежегодно или по-често от другите институции.

2. За целите на изискването за предоставяне на информация в параграф 1 ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които да се определят единни образци за предоставяне на информация, указанията за използване на тези образци, честотата и датите на предоставяне на информация и информационно-технологичните решения.

   Изискванията за предоставяне на информация, определени в проекта на технически стандарти за изпълнение, трябва да бъдат пропорционални и да отчитат размера и сложността на институциите, както и естеството и нивото на риска на техните дейности.

   ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти до [12 месеца след влизането в сила].

   На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“.

(116) Осма част се заменя със следното:

„ОСМА ЧАСТ
ОПОВЕСТЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ
ДЯЛ I
ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Член 430a
Определения

За целите на настоящата част и членове 13, 99, 100, 394 и 430 се прилагат следните определения:

1) „голяма институция“ означава институция, която отговаря на някое от следните условия:

   а) институцията е определена за глобална системно значима институция (Г-СЗИ) в съответствие с член 131, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/36/ЕС;

   б) институцията е определена за друга системно значима институция (Д-СЗИ) в съответствие с член 131, параграфи 1 и 3 от Директива 2013/36/ЕС;

   в) в държавата членка, в която е установена, институцията е една от трите най-големи институции по обща стойност на активите;

   г) общата стойност на активите на институцията на консолидирана основа е 30 млрд. евро или повече;

   д) общата стойност на активите на институцията е 5 млрд. евро или повече и съотношението на общите ѝ активи спрямо БВП на държавата членка, в която е установена, е средно 20 % или повече за четиригодишния период, непосредствено предхождащ текущия годишен период за оповестяване.

2) „голямо дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие, което отговаря на условията за определяне като голяма институция в съответствие с определението в параграф 1.

3) „институция, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар“ означава институция, която не е емитирала ценни книжа, които са допуснати до търговия на регулиран пазар на която и да е държава членка, определен в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС.

4) „малка институция“ означава институция, стойността на активите на която е средно 1,5 млрд. евро или по-малко за четиригодишния период, непосредствено предхождащ текущия годишен период за оповестяване.

Член 431
Изисквания и политики за оповестяване на информация

1. Институциите оповестяват публично информацията по дялове II и III в съответствие с разпоредбите на настоящия дял при спазване на посочените в член 432 изключения.

2. Институциите оповестяват публично всяко разрешение за инструментите и методологиите по дял III, предоставено от компетентните органи в съответствие с трета част.

3. Ръководният орган или висшето ръководство на институциите приемат официални политики с цел спазване на предвидените в настоящата част изисквания за оповестяване и въвеждат вътрешни процеси, системи и контролни механизми с цел проверка на това дали оповестената от институциите информация е подходяща и в съответствие с предвидените в настоящата част изисквания. Поне един от членовете на ръководния орган или на висшето ръководство на институциите декларира в писмена форма, че съответната институция е оповестила изискваната по настоящата част информация в съответствие с посочените в настоящия параграф политики и вътрешни процеси, системи и контролни механизми. Писмената декларация по настоящия параграф се включва в оповестяваната от институциите информация.

   Институциите прилагат и политики за проверка на това дали оповестената от тях информация е достатъчна, за да могат участниците на пазара да оценят рисковия им профил. Когато институциите установят, че изискваната по настоящата част информация за оповестяване не е достатъчна, за да могат участниците на пазара да оценят техния рисков профил, те оповестяват публично допълнителна информация към информацията, която се изисква да бъде оповестена по настоящата част. Независимо от посоченото по-горе от институциите се изисква да оповестяват само информация, която е съществена и не представлява търговска тайна или поверителна информация в съответствие с член 432.

4. Всяка оповестена количествена информация се придружава от обяснение с качествен характер и всяка друга допълнителна информация, която може да бъде необходима на ползвателите на тази информация, за да разберат оповестената количествена информация, като се отбелязва по-специално всяка значителна промяна в която и да е оповестена информация в сравнение с оповестената преди това информация.

5. При поискване институциите обясняват своите решения по отношение на присъдения от тях рейтинг на МСП и на други предприятия кредитоискатели,

като предоставят и обяснение в писмена форма, ако това бъде поискано от тях. Административните разходи за това обяснение са пропорционални на размера на заема.

Член 432

Несъществена информация, търговска тайна или поверителна информация

1. Институциите могат да не оповестяват един или повече елементи от информацията за оповестяване по дялове II и III, когато съответната информация не се смята за съществена, с изключение на информацията за оповестяване по член 435, параграф 2, буква в), член 437и член 450.

   Информацията за оповестяване се счита за съществена, когато пропускането ѝ или невярното ѝ представяне би могло да промени или да повлияе върху оценката или решението на даден ползвател на тази информация, разчитащ на нея за вземане на икономически решения.

   В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава насоки за начина, по който институциите трябва да прилагат принципа на същественост по отношение на изискванията за оповестяване по дялове II и III.

2. Институциите могат да не оповестят също един или повече елементи от информацията по дялове II и III, когато тези елементи съдържат информация, която се смята за търговска тайна или за поверителна информация в съответствие с настоящия параграф, с изключение на информацията за оповестяване по член 437 и член 450.

   Информацията се смята за търговска тайна на институциите, когато оповестяването ѝ би нарушило конкурентната им позиция. Търговската тайна може да обхваща информация за продукти или системи, чието споделяне с конкурентите би намалило стойността на инвестициите на институциите в тях.

   Информацията се счита за поверителна, когато институциите имат задължения към клиенти или по други взаимоотношения с контрагенти да запазят поверителността на тази информация или когато, в изключителни случаи и с предварителното съгласие на компетентния орган, информацията може значително да засегне конкурентната позиция на институцията.

   В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава насоки за начина, по който институциите трябва да прилагат принципите на търговска тайна и на поверителност по отношение на изискванията за оповестяване по дялове II и III.

3. В изключителните случаи по параграф 2 при оповестяването на информация институцията обявява факта, че определени елементи от информацията не са

оповестени и причината, поради която не са оповестени, и публикува по-обща информация по предмета на изискването за оповестяване, освен когато този предмет сам по себе си представлява търговска тайна или поверителна информация.

Член 433
Честота и обхват на оповестяването на информация

Институциите публикуват информацията за оповестяване по дялове II и III по начина, определен в членове 433а—433в.

Оповестяваната ежегодно информация се публикува на същата дата като тази, на която институции публикуват своите финансови отчети, или възможно най-скоро след това.

Информацията, която се оповестява на шест и три месеца, се публикува на същата дата като тази, на която институциите публикуват своите финансови отчети за съответния период според случая, или възможно най-скоро след това.

Всяко несъответствие между датата на публикуване на информацията, чието оповестяване се изисква съгласно настоящата част, и съответните финансови отчети трябва да бъде в разумни граници и при всички случаи не може да надвишава срока, определен от компетентните органи съобразно член 106 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 433а
Оповестяване на информация от големите институции

1. Големите институции оповестяват изложената по-долу информация най-малко със следната честота:

   а) цялата информация, която се изисква съгласно настоящата част — веднъж годишно;

   б) информацията за оповестяване по член 439, букви д) и е), член 442, буква д), подточки 1 и 3, член 444, буква д), член 448, букви а) и б), член 449, букви к)—м), член 451, букви а) и б), член 451а, параграфи 2 и 3, член 452, буква е), член 453, буква е) и член 455, параграф 2, буква а) — на всеки шест месеца;

   в) информацията за оповестяване по член 437, буква а), член 438, буква в), член 442, буква в) и основните показатели по член 447 — на всеки три месеца.

2. Чрез дерогация от параграф 1 големите институции, освен Г-СЗИ, които са институции, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар, оповестяват изложената по-долу информация най-малко със следната честота:

   а) цялата информация, която се изисква съгласно настоящата част — веднъж годишно;

б) основните показатели по член 447 — на всеки шест месеца.

3. Големите институции, за които се прилага член 92а или 92б, оповестяват изискваната по член 437а информация на всеки шест месеца, с изключение на основните показатели по член 447, буква з).

Член 433б

Оповестяване на информация от малките институции

1. Малките институции оповестяват изложената по-долу информация най-малко със следната честота:

а) веднъж годишно:

(i) информацията по член 435, параграф 1, букви а), д) и е),

(ii) информацията по член 435, параграф 2, букви а), б) и в),

(iii) информацията по член 450,

(iv) информацията по член 437, буква а), член 438, буква в), член 439, букви д) и е), член 442, буква в) и буква д), подточки 1 и 3, член 444, буква д), член 448, букви а) и б), член 449, букви к)—м), член 451, букви а) и б), член 451а, параграфи 2 и 3, член 452, буква е), член 453, буква е) и член 455, параграф 2, буква а), според случая — на всеки шест месеца;

б) основните показатели по член 447 — на всеки шест месеца.

2. Чрез дерогация от параграф 1 малките институции, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар, оповестяват следната информация най-малко веднъж годишно:

а) информацията по член 435, параграф 1, букви а), д) и е);

б) информацията по член 435, параграф 2, букви а), б) и в);

в) информацията по член 450;

г) основните показатели по член 447.

Член 433в

Оповестяване на информация от други институции

1. Институциите, за които членове 433а и 433б не се прилагат, оповестяват изложената по-долу информация най-малко със следната честота:

а) цялата информация, определена в настоящата част — веднъж годишно;

б) основните показатели по член 447 — на всеки шест месеца.

2. Чрез дерогация от параграф 1 другите институции, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар, оповестяват изложената по-долу информация най-малко със следната честота:

а) информацията по членове 435 и 450, член 437, буква а), член 438, буква в), член 439, букви д) и е), член 442, буква в) и буква д), подточки 1 и 3, член 444, буква д), член 448, букви а) и б), член 449, букви к)—м), член 451, букви а) и б), член 451а, параграфи 2 и 3, член 452, буква е), член 453, буква е) и член 455, параграф 2, буква а) — веднъж годишно;

б) основните показатели по член 447 — на всеки шест месеца.

Член 434
Средства за оповестяване на информация

1. Институциите използват единно средство или едно място за оповестяване на цялата информация, която се изисква по глави II и III, в електронен формат. Единното средство или място за информация трябва да е самостоятелен документ, който представлява леснодостъпен източник на пруденциална информация за ползвателите на тази информация, или отделна част, която е включена или приложена към финансовите отчети на институциите, съдържа изискваната информация за оповестяване и е лесно разпознаваема за тези ползватели.
2. Институциите представят на своя уебсайт или при липса на уебсайт — на всяко друго подходящо място, архив на информацията, която се изисква да бъде оповестена в съответствие с настоящата част. Достъпът до този архив се поддържа за срок, който не може да е по-кратък от определения в националното законодателство срок за съхраняване на информацията, включена във финансовите отчети на институциите.
3. За целите на настоящия член „финансов отчет“ се разбира по смисъла на членове 4 и 5 от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[30].

Член 434а
Единни формати за оповестяване на информация

1. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определят единни формати за оповестяване на информация и свързаните с тях

[30] Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

инструкции, в съответствие с които се оповестява изискваната по дялове II и III информация.

Тези единни формати за оповестяване трябва да предоставят достатъчно изчерпателна и сравнима информация на нейните ползватели, която да им позволява да оценяват рисковите профили на институциите и степента, в която институциите изпълняват изискванията, предвидени в първа до седма част. За да се улесни съпоставимостта на информацията, с техническите стандарти за изпълнение трябва да се цели поддържане на съгласуваност на форматите за оповестяване с международните стандарти за оповестяване на информация.

Формати за оповестяване трябва да са от табличен вид, когато това е целесъобразно.

2. ЕБО представя на Комисията проектите на технически стандарти за изпълнение по параграф 1 до [30 юни 2019 г.].

На Комисията се предоставя правомощието да приеме тези технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ДЯЛ II
ТЕХНИЧЕСКИ КРИТЕРИИ ОТНОСНО ПРОЗРАЧНОСТТА И ОПОВЕСТЯВАНЕТО НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 435

Оповестяване на целите и политиките във връзка с управлението на риска

1. Институциите оповестяват целите и политиките си във връзка с управлението на риска за всяка отделна категория риск, включително за рисковете по настоящия дял, по начина, определен в членове 433а, 433б и 433в. Оповестява се информация за:

а) стратегиите и процесите за управление на тези категории рискове;

б) структурата и организацията на съответното звено за управление на риска, включително информация за неговите компетенции и правомощия и неговата отчетност в съответствие с учредителната и управленската документация на институцията;

в) обхвата и естеството на системите за отчитане и измерване на риска;

г) политиките за хеджиране и редуциране на риска и стратегиите и процесите за наблюдение на текущата ефективност на средствата за хеджиране и редуциране на риска;

д) одобрено от ръководния орган изявление относно адекватността на механизмите на съответната институция за управление на риска, за да се гарантира, че въведените системи за управление на риска са адекватни по отношение на профила и стратегията на институцията;

е) кратък отчет за риска, който е одобрен от ръководния орган и в който се описва накратко цялостният рисков профил на съответната институция, свързан с търговската ѝ стратегия. В този отчет се включват:

(i) ключови показатели и данни, осигуряващи на външните заинтересовани лица цялостна представа за управлението на риска от институцията, включително за начина, по който рисковият профил взаимодейства с рисковия толеранс, определен от ръководния орган,

(ii) информация за вътрешногруповите сделки и за сделките със свързани лица, които могат да имат съществено въздействие върху рисковия профил на консолидираната група.

2. Институциите оповестяват следната информация за правилата за управление, актуализирана редовно и най-малко веднъж годишно, по начина, определен в членове 433а, 433б и 433в:

а) броя на директорските постове, заемани от членовете на ръководния орган;

б) политиката за подбор на членовете на ръководния орган и действителните им знания, умения и експертен опит;

в) политиката за осигуряване на разнообразие при подбора на членовете на ръководния орган, целите на тази политика и всички заложени целеви показатели, както и информация доколко са били изпълнени тези цели и целеви показатели;

г) информация дали институцията е създала отделен комитет по риска и колко пъти е заседавал този комитет;

д) описанието на потоците от информация за риска, изпращана към ръководния орган.

Член 436
Оповестяване на приложното поле

Институциите оповестяват следната информация за приложното поле на изискванията на настоящия регламент:

а) наименованието на институцията, за която се прилагат изискванията на настоящия регламент;

б) равнение между консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с приложимата счетоводна рамка, и консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с изискванията относно регулаторната консолидация в съответствие с първа част, дял II, раздели 2 и 3. Това равнение трябва да съдържа описание на различията между счетоводния и регулаторния обхват на консолидацията и на включените във всеки от тях юридически лица. Описанието на юридическите лица, включени в обхвата на пруденциалната консолидация, трябва да съдържа информация за това дали тези лица са напълно или пропорционално консолидирани и дали дяловите участия в тези юридически лица са били приспаднати от собствените средства;

в) всякакви текущи или очаквани съществени практически или правни пречки за бързо прехвърляне на собствени средства или за изплащане на задължения между предприятието майка и неговите дъщерни предприятия;

г) общата сума, с която действителният размер на собствените средства е под изисквания размер във всички дъщерни предприятия, които не са включени в консолидацията, и наименованията на тези предприятия;

д) когато е приложимо — обстоятелствата, при които се използва дерогацията по член 7 или методът на самостоятелното консолидиране по член 9.

Член 437
Оповестяване на собствените средства

Институциите оповестяват следната информация относно собствените си средства:

а) пълно равнение между елементите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред, капитала от втори ред и филтрите и приспаданията, приложени към собствените средства на институцията в съответствие с членове 32—35, 36, 56 и 66, и баланса ѝ съгласно заверените ѝ финансови отчети;

б) описание на основните характеристики на емитираните от институцията инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред;

в) пълните условия, отнасящи се до инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред;

г) отделна информация за естеството и размерите на следното:

(i) всеки пруденциален филтър, приложен съгласно членове 32—35,

(ii) всички приспадания съгласно членове 36, 56 и 66,

(iii) елементите, които не са приспаднати съгласно членове 47, 48, 56, 66 и 79;

д) описание на всички ограничения, прилагани при изчисляването на собствените

средства в съответствие с настоящия регламент, и инструментите, пруденциалните филтри и приспаданията, към които се прилагат тези ограничения;

е) пълно описание на методите, по които са изчислени съотношенията на капиталова адекватност, когато това изчисление е извършено чрез използване на елементи на собствените средства, които са определени по методи, различни от предвидените в настоящия регламент.

Член 437а

Оповестяване на капиталовите изисквания и на изискванията за приемливите пасиви

Институциите, за които се прилага член 92а или 92б, оповестяват следната информация за своите собствени средства и приемливи пасиви:

а) състава на своите собствени средства и приемливи пасиви, техния падеж и техните основни характеристики;

б) реда на приемливите пасиви в йерархията на кредиторите;

в) общия размер на всяка емисия на посочените в член 72б приемливи пасиви и сумата от тези емисии, която е включена в елементите на приемливите пасиви в рамките на ограниченията, посочени в член 72б, параграф 3;

г) общия размер на невключените пасиви, посочени в член 72а, параграф 2.

Член 438

Оповестяване на капиталовите изисквания и размера на рисково претеглените експозиции

Институциите оповестяват следната информация за спазването от тяхна страна на изискванията, предвидени в член 92 от настоящия регламент и член 73 от Директива 2013/36/ЕС:

а) обобщена информация за своя подход към оценяването на адекватността на вътрешния си капитал за поддържане на настоящите и бъдещите дейности;

б) състава на капиталовите изисквания за допълнителния базов собствен капитал от първи ред въз основа на процеса на надзорен преглед в съответствие с посоченото в член 104, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС;

в) при поискване от съответния компетентен орган — резултата от вътрешния процес на оценка на капиталовата адекватност на институцията;

г) общия размер на рисково претеглените експозиции и съответното общо капиталово изискване, определено в съответствие с член 92, които да бъдат разпределени по различните категории на риска, установени в трета част, и когато е приложимо — обяснение на въздействие върху изчисляването на собствените средства и рисково претеглените експозиции от прилагането на минимални равнища на капитал, вместо приспадане на позиции от собствените

средства;

д) размера на рисково претеглените експозиции за всяка от категориите специализирано кредитиране, посочени в таблица 1 от член 153, параграф 5, и за категориите експозиции в капиталови инструменти, посочени в член 155, параграф 2;

е) стойността на експозициите и размера на рисково претеглените експозиции на капиталовите инструменти, държани в което и да е застрахователно или презастрахователно предприятие или който и да е застрахователен холдинг, които институциите не приспадат от собствените си средства в съответствие с член 49 при изчисляването на своите капиталови изисквания на индивидуална, подконсолидирана и консолидирана основа;

ж) допълнителното капиталово изискване и съотношението на капиталова адекватност на финансовия конгломерат, изчислени в съответствие с член 6 от Директива 2002/87/ЕО и приложение I към тази директива, когато е приложен метод 1 или 2 от това приложение;

з) различията по отношение на размера на рисково претеглените експозиции за текущия отчетен период в сравнение с непосредствено предхождащия го отчетен период, които са резултат от използването на вътрешни модели, включително описание на основните причини, на които се дължат тези различия;

и) за институциите, на които е разрешено да използват вътрешни модели — хипотетичния размер на рисково претеглените експозиции, който би се получил, ако за съответните експозиции беше използван приложимият стандартизиран подход.

Член 439

Оповестяване на експозициите към кредитен риск от контрагента

Институциите оповестяват следната информация за своята експозиция към кредитен риск от контрагента в съответствие с посоченото в трета част, дял II, глава 6:

а) описание на методологията, използвана за определяне на вътрешен капитал и кредитни лимити за експозициите към кредитен риск от контрагента, включително методите за разпределяне на тези лимити за експозициите към централни контрагенти;

б) описание на политиките, свързани с гаранции и други средства за редуциране на кредитния риск, като например политиките за обезпечаване на експозициите и формиране на кредитни резерви;

в) описание на политиките по отношение на утежняващия риск, определен в член 291;

г) размера на получените и предоставените отделени и неотделени обезпечения

по вид обезпечение, допълнително разпределени между обезпечения за деривати и за сделки за финансиране с ценни книжа, както и размера на обезпечението, което институцията ще трябва да предостави при евентуално понижаване на кредитния ѝ рейтинг;

д) брутната положителна справедлива стойност на дериватите и договорите за сделки за финансиране с ценни книжа, ползите при нетиране, нетираната текуща кредитна експозиция, полученото обезпечение и нетната кредитна експозиция по деривати по вид деривати и сделки за финансиране с ценни книжа. За целите на настоящата буква нетираната текуща кредитна експозиция е кредитната експозиция по деривати и по сделки за финансиране с ценни книжа след отчитането на ползите от правно изпълнимите споразумения за нетиране и споразумения за обезпечение;

е) мерките за сделките с деривати, стойностите на експозициите преди и след редуцирането на кредитния риск, определени по съответно приложимия метод от изложените в трета част, дял II, глава 6, раздели 3—6 и разпределени между елементите на разменната стойности и на потенциалната бъдеща експозиция по методите, изложени в трета част, дял II, глава 6, раздели 3, 4 и 5;

ж) за сделките за финансиране с ценни книжа — стойностите на експозициите преди и след редуцирането на кредитния риск, определени по съответно използвания метод от изложените в трета част, дял II, глави 4 и 6;

з) условната стойност на използваните за хеджиране кредитни деривати и разпределението на текущата кредитна експозиция по видове кредитни експозиции;

и) условните стойности и справедливата стойност на сделките с кредитни деривати. Сделките с кредитни деривати се разпределят на кредитни деривати, използвани за целите на собствения кредитен портфейл на институциите, и кредитни деривати, използвани за посреднически цели, както и по вид на продукта. В рамките на всеки вид продукт сделките с кредитни деривати се разпределят допълнително на закупена кредитна защита и продадена кредитна защита;

й) оценката на параметъра α, когато институцията е получила разрешение от страна на компетентните органи да използва своя собствена оценка на параметъра α в съответствие с член 284, параграф 9;

к) за институциите, които използват методите, изложени в трета част, дял II, глава 6, раздели 4 и 5 — размера на свързаната с деривати балансова и задбалансова дейност, изчислен в съответствие с член 273а, параграфи 1 и 2, в зависимост от случая.

Член 440

Оповестяване на антицикличните капиталови буфери

Институциите оповестяват следната информация във връзка със спазването от тяхна страна на изискването за поддържане на антицикличен капиталов буфер съгласно дял VII, глава 4 от Директива 2013/36/ЕС:

а) географското разпределение на размерите на техните рисково претеглени кредитни експозиции, използвани като основа за изчисляване на техния антицикличен капиталов буфер;

б) размера на техния специфичен за съответната институция антицикличен капиталов буфер.

Член 441

Оповестяване на показателите от глобално системно значение

Институциите, определени като глобални системно значими институции (Г-СЗИ) в съответствие с член 131 от Директива 2013/36/ЕС, оповестяват ежегодно стойностите на показателите, използвани за определяне на тяхната оценка в съответствие с посочената в същия член методология за определяне.

Член 442

Оповестяване на експозициите към кредитен риск и риск от разсейване

Институциите оповестяват следната информация за своята експозиция към кредитен риск и риск от разсейване:

а) определенията за „просрочени“ и „обезценени“, които използват за счетоводни цели;

б) описание на подходите и методите, възприети за определяне на корекциите за общ и специфичен кредитен риск;

в) информация за размера и качеството на обслужваните, необслужваните и преструктурираните експозиции, включително свързаните с тях натрупана обезценка, провизии и отрицателни промени в справедливата стойност, произтичащи от кредитния риск, както и за размера на получените обезпечения и финансови гаранции;

г) анализ на „остаряването“ на счетоводните просрочени експозиции;

д) брутната и нетната балансова стойност както на експозициите в неизпълнение, така и на редовните експозиции, натрупаните корекциите за специфичен и общ кредитен риск и натрупаните отписвания срещу тези експозиции, както и тяхното разпределение по географски район и вид отрасъл;

е) всички промени в брутния размер на експозициите, дълговите ценни книжа и задбалансовите експозиции в неизпълнение, включително най-малко

информация за началните и крайните салда на тези експозиции, брутния размер на всички експозиции, които са с възстановен статут на редовни експозиции или подлежат на отписване, и разпределение на заемите и дълговите ценни книжа по остатъчен срок до падежа.

Член 443

Оповестяване на обремененните с тежести и свободните от тежести активи

Институциите оповестяват информация за своите обременени с тежести и свободни от тежести активи. За тези цели институциите използват балансовата стойност за всеки клас експозиции, разпределени според качеството на активите и според общата балансова стойност на обремененните с тежести и на свободните от тежести активи. При оповестяването на информация за обремененните с тежести и за свободните от тежести активи не се разкрива информация за предоставено от централните банки от ЕСЦБ извънредно ликвидно улеснение.

Член 444

Оповестяване на използването на стандартизирания подход

Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 2, оповестяват следната информация за всеки от класовете експозиции, посочени в член 112:

а) наименованията на избраните АВКО и АЕК и причините за евентуалните промени в този избор за периода за оповестяването;

б) класовете експозиции, за които се използва всяка АВКО или АЕК;

в) описание на процеса, използван за прехвърляне на кредитните оценки на емитента и емисията към позициите, които не са включени в търговския портфейл;

г) отнасянето на външната кредитна оценка на всяка призната АВКО или АЕК към рисковите тегла, които съответстват на степените на кредитно качество, посочени в трета част, дял II, глава 2, като се има предвид, че тази информация не е необходимо да се оповестява, когато институциите спазват стандартните присъдени степени на кредитно качество, публикувани от ЕБО;

д) стойностите на експозициите преди и след редуцирането на кредитния риск, свързани с всяка степен на кредитно качество по трета част, дял II, глава 2, както и стойностите на експозициите, приспаднати от собствените средства.

Член 445

Оповестяване на експозициите към пазарен риск в съответствие със стандартизирания подход

Институциите, които изчисляват своите капиталови изисквания в съответствие с трета част, дял IV, глава 1а, оповестяват общия размер на капиталовото изискване, капиталовите изисквания за мерките на основаните на чувствителността методи,

капиталовото изискване за риск от неизпълнение и капиталовите изисквания за остатъчни рискове за следните инструменти:

а) държани в търговския портфейл финансови инструменти, различни от секюритизиращите инструменти, с разпределение по вид на риска и отделно посочване на капиталовото изискване за риск от неизпълнение;

б) секюритизиращи инструменти, които не се държат в ПКТ, с отделно посочване на капиталовото изискване за риск от кредитния спред и на капиталовото изискване за риск от неизпълнение;

в) секюритизиращи инструменти, които се държат в ПКТ, с отделно посочване на капиталовото изискване за риск от кредитния спред и на капиталовото изискване за риск от неизпълнение.

Член 446
Оповестяване на управлението на операционния риск

Институциите оповестяват информация за извършваното от тях управление на операционния риск, включително:

а) общия размер на загубите от операционен риск през последните десет години с разпределяне на загубите от предходните периоди по години и с отделно посочване на размера на загубите, надхвърлящи 1 милион евро;

б) броя на загубите, надхвърлящи 1 млн. евро, общия размер на тези загуби за последните три години, както и общия размер на петте най-големи загуби;

в) показателите и компонентите за изчисляване на капиталовите изисквания, разпределени по съответните показатели за стопанска дейност.

Член 447
Оповестяване на основните показатели

Институциите оповестяват следните основни показатели в табличен формат:

а) състава на собствените си средства и капиталовите си изисквания, изчислени в съответствие с член 92;

б) размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3;

в) когато е приложимо — размера на базовия собствен капитал от първи ред, който институциите са длъжни да поддържат в съответствие с член 104, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС;

г) комбинираното изискване за буфер, който институциите са длъжни да поддържат в съответствие дял VII, глава 4 от Директива 2013/36/ЕС;

д) отношението си на ливъридж, изчислено в съответствие с член 429;

е) средната стойност или средните стойности, според случая, за всяко тримесечие на периода за оповестяване на тяхното отношение на ликвидно покритие, изчислено в съответствие с Делегиран Регламент (ЕС) 2015/61, въз основа на месечни данни;

ж) своето изискване за нетно стабилно финансиране, изчислено в съответствие с член 428б;

з) своето капиталово изискване и своето изискване за приемливите пасиви, изчислени в съответствие с членове 92а и 92б и разпределени според нивото на всяка подлежаща на преструктуриране група, според случая.

Член 448

Оповестяване на експозициите към лихвен риск по позициите, които не се държат в търговския портфейл

1. Считано от [две години след влизането в сила на Регламента за изменение на РКИ], институциите оповестяват следната количествена и качествена информация за рисковете, произтичащи от потенциални промени в лихвените проценти, които засягат както икономическата стойност на собствения капитал, така и нетния доход от лихви от дейности извън търговския портфейл, посочени в член 84 и член 98, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС:

а) промените в икономическата стойност на собствения капитал, изчислени по шестте сценария на сътресения за надзорни цели в съответствие с член 98, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС, за текущия период и за предходните периоди за оповестяване;

б) промените в нетния доход от лихви, изчислени по шестте сценария на сътресения за надзорни цели в съответствие с член 98, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС, за текущия период и за предходните периоди за оповестяване;

в) описание на основните за модела допускания и параметри, освен посочените в параграф 2 на настоящия член и в член 98, параграф 5а, буква б) от Директива 2013/36/ЕС, използвани за изчисляване на промените в икономическата стойност на собствения капитал и в нетния доход от лихви, изисквано съгласно букви а) и б) от настоящия параграф;

г) обяснение на значението на мерките на риска, оповестени в съответствие с букви а) и б) от настоящия параграф, и на всички значителни промени на тези мерки, настъпили след предходната отчетна дата;

д) описание на начина, по който институциите определят, измерват, редуцират и контролират лихвените рискове за дейностите по своя банков портфейл за целите на прегледа на компетентните органи в съответствие с член 84 от Директива 2013/36/ЕС, включително:

(i) описание на мерките на специфичния риск, които институциите използват, за да оценят промените в икономическата стойност на собствения си капитал и в нетния си доход от лихви,

(ii) описание на основните за модела параметри и допускания, използвани във вътрешните системи за измерване на институциите, които ще се различават от общите за модела допускания и параметри, посочени в член 98, параграф 5а от Директива 2013/36/ЕС и параграф 2 от настоящия член, за изчисляване на промените в икономическата стойност на собствения капитал и в нетния доход от лихви по шестте надзорни сценария, включително обосновката за тези различия,

(iii) описание на сценариите на сътресения за лихвените проценти, които институциите използват, за да оценят тези лихвени рискове,

(iv) потвърждаване на въздействието от хеджирането срещу тези лихвени рискове, включително вътрешното хеджиране, които отговарят на изискванията по член 106, параграф 3 от настоящия регламент,

(v) описание на честотата, с която се извършва оценката на тези лихвени рискове,

е) описание на общото управление на риска и на стратегиите за редуциране на тези рискове.

2. Чрез дерогация от параграф 1 изискванията по параграф 1, буква в) и буква д), подточки i)—iv) не се прилагат за институциите, които използват стандартизираната методология по член 84, параграф 1, от Директива 2013/36/ЕС.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на общите за модела допускания и параметри, които институциите трябва да използват при изчисляването на нетния доход от лихви, посочен в параграф 1, буква б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [две година след влизането в сила на регламента за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 449

Оповестяване на експозициите по секюритизиращи позиции

Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 5 или капиталовите изисквания в съответствие с член 337 или 338, оповестяват следната информация поотделно за дейностите по своя търговски и банков портфейл:

а) описание на своите дейности по секюритизация и пресекюритизация, включително управлението на риска и инвестиционните цели във връзка с тези дейности, ролята си в сделките за секюритизация и пресекюритизация и степента, в която използват тези сделки, за да прехвърлят кредитния риск на секюритизираните експозиции към трети лица;

б) вида рискове, на които са изложени в своите дейности по секюритизация и пресекюритизация, по ранг на съответните секюритизиращи позиции, като се прави разграничение между:

(i) задържания риск при инициирани от тях сделки,

(ii) поетия риск във връзка с инициирани от трети лица сделки;

в) описание на своите правила, уреждащи използването на хеджиране и защита с гаранции за редуциране на рисковете на задържаните секюритизиращи и пресекюритизиращи позиции, като се посочват и контрагентите по важните операции за хеджиране по съответните видове рискови експозиции;

г) своите подходи за изчисляване на размерите на рисково претеглените експозиции, които прилагат по отношение на своите дейности по секюритизация, включително видовете секюритизиращи позиции, към които се прилага всеки подход;

д) списък на ДСИЦС, попадащи в една от посочените тук категории, с описание на техните видове балансови и задбалансови експозиции към тези ДСИЦС:

(i) ДСИЦС, които придобиват инициирани от институциите експозиции,

(ii) ДСИЦС, спонсорирани от институциите,

(iii) ДСИЦС и други юридически лица, за които институциите предоставят свързани със секюритизация услуги, като например консултантски услуги и услуги по обслужване или управление на активи,

(iv) ДСИЦС, включени в регулаторния обхват на консолидацията на институциите;

е) списък на всички юридически лица, по отношение на които институциите са

оповестили информация, че са предоставили подкрепа в съответствие с трета част, дял II, глава 5;

ж) списък на юридическите лица, които са свързани с институциите и които инвестират в инициирани от институциите секюритизации или в секюритизиращи позиции, емитирани от спонсорирани от институциите ДСИЦС;

з) обобщена информация за своите счетоводни политики по отношение на дейностите по секюритизация, като когато е уместно, се прави разграничение между секюритизиращи и пресекюритизиращи позиции;

и) наименованията на използваните при секюритизация АВКО и видовете експозиции, за които се използва всяка агенция;

й) в съответните случаи — описание на подхода на вътрешната оценка съгласно трета част, дял II, глава 5, включително структурата на процеса на вътрешното оценяване и връзката между вътрешната оценка и външните кредитни оценки на съответните АВКО, оповестени в съответствие с буква и), контролните механизми за процеса на вътрешна оценка, включително по отношение на независимостта, отчетността и прегледа на процеса на вътрешно оценяване, видовете експозиции, към които се прилага процесът на вътрешна оценка, и стрес факторите за определяне на нивата на кредитното подобрение;

к) поотделно за търговския и банковия портфейл — следната информация:

(i) балансовата стойност на секюритизираните от институциите оставащи експозиции поотделно за традиционните секюритизации, за синтетичните секюритизации и за секюритизациите, за които институциите действат само като спонсори. За избягване на съмнения позоваването на секюритизирани експозиции в настоящата подточка включва само онези секюритизирани експозиции, във връзка с които институциите са прехвърлили значителен кредитен риск в съответствие с трета част, дял II, глава 5,

(ii) общия размер на активите, които предстои да бъдат секюритизирани,

(iii) размера на секюритизираните експозиции и признатите печалби или загуби от продажби за текущия период;

л) поотделно за търговския и банковия портфейл — следната информация:

(i) общия размер на задържаните или закупените секюритизиращи позиции и свързаните с тях рисково претеглени активи и капиталови изисквания, разпределени на традиционни и синтетични секюритизации и на секюритизиращи и пресекюритизиращи експозиции и допълнително групирани в

разумен брой интервали според рисковите тегла или капиталовите изисквания, за всеки от използваните подходи за определяне на капиталовите изисквания,

(ii) размера на задържаните или закупените секюритизиращи позиции, разпределени на традиционна и синтетична сделки и на секюритизиращи и пресекюритизиращи експозиции, които са приспаднати от собствените средства или са с рисково тегло от 1250 %;

м) за секюритизираните от институциите експозиции от банковия портфейл — размера на обезценените или просрочените секюритизирани активи и размера на загубите, признати от институциите за текущия период, и двете разграничени по видове експозиции.

Член 450

Оповестяване на политиката за възнагражденията

1. По начина, определен в членове 433а, 433б и 433в, институциите оповестяват следната информация за своята политика и своите практики по отношение на възнагражденията за тези категории персонал, чиито професионални дейности оказват съществено въздействие върху рисковия профил на институциите:

а) информация за процеса на вземане на решение, използван при определяне на политиката за възнагражденията, както и броя на заседанията, проведени от основния орган, който контролира възнагражденията, през финансовата година, включително — когато е приложимо — информация за състава и мандата на комитета по възнагражденията, външния консултант, чиито услуги са използвани за определяне на политиката за възнагражденията, и ролята на съответните заинтересовани участници;

б) информация за връзката между заплащането на служителите и постигнатите от тях резултати;

в) най-важните структурни характеристики на системата за възнагражденията, включително информация за използваните критерии за измерване на постигнатите резултати и отчитането на риска, политиката за разсрочване на плащанията и критериите за получаване на възнаграждение;

г) съотношенията между постоянно и променливо възнаграждение, определени в съответствие с член 94, параграф 1, буква ж) от Директива2013/36/ЕС;

д) информация относно критериите за постигнатите резултати, на базата на които се определя правото на получаване на акции, опции или променливи елементи на възнаграждението;

е) основните параметри и логиката на схемите за променливо възнаграждение и другите материални стимули;

ж) обобщена количествена информация за възнагражденията, разграничена по видове дейност;

з) обобщена количествена информация за възнагражденията, разграничена поотделно за висшето ръководство и за служителите, чиито дейности оказват съществено въздействие върху рисковия профил на институциите, като се посочва следното:

(i) размерите на отпуснатите за финансовата година възнаграждения, разделени на постоянно възнаграждение, включително описание на фиксираните елементи, и на променливо възнаграждение, както и броя на получателите,

(ii) размерите и вида на отпуснатите променливи възнаграждения, разделени на парични средства, акции, свързани с акции инструменти и други видове, поотделно за изплатената авансово част и за частта с отложено плащане,

(iii) размерите на отложените възнаграждения, отпуснати за предходни периоди на изпълнение, разделени на дължима за финансовата година сума и дължима за следващите години сума,

(iv) размерът на дължимите за финансовата година отложени възнаграждения, които се изплащат през финансовата година и са намалени посредством корекции въз основа на постигнатите резултати,

(v) отпуснатото през финансовата година гарантирано променливо възнаграждение и броят на получателите на това възнаграждение,

(vi) отпуснатите през предходни периоди обезщетения при освобождаване от работа, които са били изплатени през финансовата година,

(vii) отпуснатите през финансовата година обезщетения при освобождаване от работа, разделени на авансово изплатени и на отложени обезщетения, броят на получателите на тези плащания и най-високият размер на отпуснато на едно лице плащане;

и) броя на отделните лица, получили възнаграждение от 1 милион евро или повече за една финансова година, като за възнагражденията с размер от 1 милион евро до 5 милиона евро се използват интервали от по 500 000 евро, а за тези с размер от 5 милиона евро и повече — интервали от по 1 милион евро;

й) при поискване от съответната държава членка или съответния

компетентен орган — общото възнаграждение на всеки член на ръководния орган или на висшето ръководство,

к) информация за това дали институцията се ползва от дерогация по член 94, параграф 3 от Директива 2013/36/ЕС.

За целите на буква к) институциите, които се възползват от такава дерогация, посочват дали това е въз основа на член 94, параграф 3, буква а) и/или буква б) от Директива 2013/36/ЕС. Те посочват също така за кои принципи за възнаграждение се прилага(т) дерогацията(дерогациите), броя на служителите, които се ползват от дерогацията(дерогациите), и общия размер на техните възнаграждения, разделен на постоянни и променливи възнаграждения.

2. За големите институции количествената информация за възнаграждението на посочения в настоящия член колективен ръководен орган на институциите се предоставя също така на обществеността, като се прави разграничение между членовете с изпълнителни и тези с неизпълнителни функции.

Институциите спазват посочените в настоящия член изисквания по начин, съобразен с техния размер и вътрешна организация, както и с естеството, мащаба и сложността на техните дейности, без да се засягат разпоредбите на Директива 95/46/ЕО.

Член 451
Оповестяване на отношението на ливъридж

1. Институциите оповестяват следната информация за своето отношение на ливъридж, изчислено в съответствие с член 429, и за управлението на риска от прекомерен ливъридж:

а) отношението на ливъридж и по какъв начин институциите прилагат член 499, параграфи 2 и 3;

б) разпределение на мярката за общата експозиция и равнение между мярката за общата експозиция и съответната информация, оповестена в публикуваните финансови отчети;

в) размера на отписаните доверителни позиции в съответствие с член 429а, параграф 1, буква з), когато това е приложимо;

г) описание на процесите, използвани за управление на риска от прекомерен ливъридж;

д) описание на факторите, оказали влияние върху отношението на ливъридж през периода, за който се отнася оповестеното отношение на ливъридж.

2. Публичните кредитни институции за развитие по определението в член 429а, параграф 2 оповестяват отношението на ливъридж без корекцията на мярката

за експозицията с оглед на отношението на ливъридж, определена в съответствие с член 429, параграф 8.

Член 451а

Оповестяване на изискванията за ликвидност за кредитните институции и за инвестиционните посредници със системно значение

1. Кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение оповестяват информация за своето отношение на ликвидно покритие, своето отношение на нетното стабилно финансиране и своето управление на ликвидния риск в съответствие с настоящия член.

2. Кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение оповестяват следната информация за своето отношение на ликвидно покритие, изчислено в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията[31]:

   а) средната стойност или средните стойности според случая на своето отношение на ликвидно покритие въз основа на месечни данни за всяко тримесечие на съответния период за оповестяване;

   б) общия размер, след прилагането на съответните намаления на стойността, на висококачествените ликвидни активи, включени в ликвидния буфер в съответствие с дял II от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, и описание на състава на този ликвиден буфер;

   в) преглед на изходящите, входящите и нетните изходящи ликвидни потоци, изчислени в съответствие с дял III от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61.

3. Кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение оповестяват следната информация за своето отношение на нетното стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV от настоящия регламент:

   а) стойността в края на тримесечието на тяхното отношение на нетното стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV, глава 2 от настоящия регламент за всяко тримесечие на съответния период за оповестяване;

   б) преглед на изискваното стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV, глава 4 от настоящия регламент;

   в) преглед на наличното стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV, глава 3 от настоящия регламент.

[31] Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

4. Кредитните институции и инвестиционните посредници със системно значение оповестяват прилаганите механизми, системи, процеси и стратегии за установяване, измерване, управление и наблюдение на ликвидния риск в съответствие с член 86 от Директива 2013/36/ЕС.

ДЯЛ III
ИЗИСКВАНИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗПОЛЗВАНЕТО НА КОНКРЕТНИ ИНСТРУМЕНТИ ИЛИ МЕТОДОЛОГИИ

Член 452

Оповестяване на използването на вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск

1. Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените си експозиции чрез вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск, оповестяват следната информация:

   а) разрешението от компетентния орган за използване на подхода или одобрения преход към използването му;

   б) за всеки клас експозиции, посочен в член 147 — процента от общата стойност на експозициите за всеки клас експозиции, за които се прилага стандартизираният подход, предвиден в трета част, дял II, глава 2, или вътрешнорейтинговият подход, предвиден в трета част, дял II, глава 3, както и частта от всеки клас експозиции, за която се прилага план за въвеждане. Когато институциите са получили разрешение да използват собствени оценки за LGD и конверсионни коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции, те оповестяват отделно процента от общата стойност на експозициите за всеки клас експозиции, за който важи това разрешение. За целите на настоящата буква институциите използват стойност на експозицията по определението в член 166;

   в) разяснение и преглед на:

      (i) структурата и процеса на вътрешнорейтинговите системи, основните характеристики на одобрените модели и връзката между вътрешните и външните кредитни оценки,

      (ii) използването от институциите на вътрешни приблизителни оценки за цели, различни от изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции, в съответствие с трета част, дял II, глава 3,

      (iii) процеса на управление и признаване на системите за редуциране на кредитния риск,

      (iv) ролята на функциите, участващи в разработването, одобряването и последващите промени на моделите за кредитен риск,

      (v) приложното поле и основното съдържание на отчитането, свързано с моделите за кредитен риск;

г) според случая — следната информация за всеки клас експозиции, посочен в член 147:

(i) стойностите на своите балансови експозиции,

(ii) стойностите на своите задбалансови експозиции преди и след прилагането на съответния конверсионен коефициент,

(iii) стойностите на своите балансови и задбалансови експозиции след прилагането на съответното редуциране на кредитния риск,

(iv) когато институциите са получили разрешение да използват собствени оценки за LGD и конверсионни коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции — стойностите на експозициите, посочени в подточки i), ii) и iii), за които важи това разрешение;

д) описание на всеки параметър или всеки вид входни данни за модела, който е от значение за разбирането на рисковото претегляне за достатъчно представителен брой категории длъжници;

е) описание на факторите, които са оказали влияние върху загубите през предходния период за оповестяване;

ж) съпоставка на оценките на институциите спрямо действителните резултати за по-дълъг период с отделно оповестяване на следното:

(i) оценките на загубите спрямо действителните загуби за всеки клас експозиции, отделно за експозициите в неизпълнение и редовните експозиции, с подходяща информация за периода на наблюдение, използван за бек-тестване, и за показателите, използвани за определяне на действителните загуби. Информацията по настоящата подточка се оповестява за всяка от категориите експозиции на дребно, посочени в параграф 2, буква г), за достатъчно продължителен период, за да се даде възможност за извършване на съдържателна оценка на резултатите от процесите по вътрешно присъждане на кредитни оценки за всяка категория,

(ii) оценките на PD спрямо действителния процент на неизпълнение за всеки клас експозиции, с отделно оповестяване на диапазона на PD, средната стойност на PD, броя на длъжниците към края на предходния период за оповестяване и за текущия период за оповестяване, броя на длъжници в неизпълнение, в т.ч. новите длъжници в неизпълнение, и средния годишен процент на неизпълнение от предходните периоди,

(iii) за институциите, които използват собствени оценки за LGD или конверсионни коефициенти — действителните стойности на LGD и конверсионните коефициенти, съпоставени с оценките,

представени при предвиденото в настоящия член оповестяване на количествена информация за оценка на риска.

2. Информацията по параграф 1, буква в) се оповестява отделно за следните класове експозиции:

а) централни правителства и централни банки;

б) институции;

в) към предприятия, включително МСП, както и специализирано кредитиране и закупени вземания на предприятия;

г) експозиции на дребно — за всяка от категориите експозиции, на които съответстват различните корелационни коефициенти по член 154, параграфи 1—4; и

д) капиталови инструменти.

Член 453

Оповестяване на използването на техники за редуциране на кредитния риск

Институциите, които използват техники за редуциране на кредитния риск, оповестяват следната информация:

а) политиките и процесите за балансово и задбалансово нетиране и степента, в която институциите използват балансовото нетиране;

б) оценяване и управление на приемливите обезпечения;

в) описание на главните видове обезпечения, приемани от институцията;

г) за гаранции и кредитни деривати, използвани като кредитна защита — главните видове гаранти и контрагенти по кредитни деривати и тяхната кредитоспособност;

д) използваната кредитна защита и анализ на всяка концентрация, която може да засегне ефективността на кредитната защита;

е) за институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции по стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход — общата стойност на експозициите, които не са покрити чрез приемлива кредитна защита, и общата стойност на експозициите, които са покрити чрез приемлива кредитна защита след прилагане на корекциите за променливост. Информацията по настоящата буква се оповестява поотделно за всеки клас експозиции и за всеки от подходите за класа експозиции в капиталови инструменти, посочени в член 155;

ж) за институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените

експозиции по стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход — размера на обезпечените експозиции, които са покрити чрез приемлива кредитна защита. Информацията по настоящата буква се оповестява поотделно за всеки клас експозиции;

з) съответния конверсионен коефициент и свързаното с експозицията редуциране на кредитния риск, както и степента на използване на техники за редуциране на кредитния риск със и без ефект на заместване;

и) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции по стандартизирания подход — размера на рисково претеглената експозиция и съотношението между посочения размер на рисково претеглената експозиция и стойността на експозицията след прилагането по съответния конверсионен коефициент и свързаното с експозицията редуциране на кредитния риск. Информацията по настоящата буква се оповестява поотделно за всеки клас експозиции;

й) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции по вътрешнорейтинговия подход — размера на рисково претеглената експозиция преди и след отчитане на въздействието на кредитните деривати върху редуцирането на кредитния риск. Когато институциите са получили разрешение да използват собствени оценки за LGD и конверсионни коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции, те оповестяват информацията по настоящата буква поотделно за класовете експозиции, за които важи това разрешение.

Член 454

Оповестяване на използването на усъвършенстваните подходи за измерване на операционния риск

Институциите, които прилагат усъвършенстваните подходи за измерване по членове 321—324 за изчисляването на капиталовите изисквания за операционен риск, оповестяват описание на използваните от тях застрахователни средства и други механизми за прехвърляне на риск с цел редуциране на този риск.

Член 455

Използване на вътрешни модели за пазарен риск

1. Институциите, на които в съответствие с член 325ба компетентните за тях органи са разрешили да използват свои вътрешни модели за изчисляване на капиталовите си изисквания за пазарен риск, оповестяват обхвата, основните характеристики и основните параметри на различните вътрешни модели, използвани за изчисляване на размерите на рисковите експозиции за използваните на консолидирано равнище основни модели в съответствие с първа част, дял II. Тези институции обясняват до каква степен вътрешните модели представляват всички използвани на консолидирано равнище модели.

2. Когато е приложимо в съответствие с член 104б, институциите оповестяват поотделно за основните търговски звена и на съвкупна база за останалите търговски звена следната информация:

а) най-високата, най-ниската и средната стойност за отчетния период на следните елементи:

(i) неограничения размер на очакваната загуба, както е определено в член 325ба, параграф 2, буква а),

(ii) капиталовите изисквания за пазарни рискове, които биха били изчислени в съответствие с глава 1а от настоящия дял, ако на институциите не беше дадено разрешение да използват вътрешни модели за съответното търговско звено, както е определено в член 325ба, параграф 2, буква б);

б) относно моделите за очакваната загуба:

(i) броя на превишенията при бек-тестовете за последните 250 работни дни,

(ii) броя на нарушенията при разпределението на печалбата и загубата за последните 12 месеца.

3. Институциите оповестяват отделно следните елементи на капиталовото изискване по член 325бб:

а) неограничената мярка на риска от очаквана загуба за най-актуалните мерки на риска; и

б) средната стойност на мерките на риска за предходните 12 седмици за всеки от следните случаи:

(i) мярката на риска от очаквана загуба,

(ii) мярката на риска при стрес сценария за рисковите фактори, за които не може да бъде използван модел,

(iii) капиталовото изискване за риск от неизпълнение,

(iv) междинния сбор от стойностите, посочени в подточки i), ii) и iii), за средната стойност за 12-седмичния период, като към междинния сбор се прилага съответният множител,

(v) общия размер на капиталовото изискване.“

(117) В член 456 се добавя следната буква к):

„к) измененията на изискванията за оповестяване на информация по осма

част, дялове II и III, за да се отчетат измененията в международните стандарти за оповестяване на информация.“.

(118) Член 460 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 462, за да определи подробно общото изискване по член 412, параграф 1. Приетият в съответствие с настоящия параграф делегиран акт се основава на елементите, които се отчитат в съответствие с шеста част, дял II и приложение III, в него се уточнява при какви обстоятелства компетентните органи трябва да наложат специфични равнища на входящите и изходящите потоци на институциите, така че да бъдат отразени специфичните рискове, на които те са изложени, и се спазват праговете по параграф 2.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 462, за да измени или замени Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 за целите на прилагането на член 8, параграф 3 и членове 411, 412, 413, 416, 419, 422, 425, 428а, 428е, 428ж, 428к—428н, 428п, 428с, 428т, 428у, 428х—428аг, 428ае, 428аж и 451а от настоящия регламент.“;

б) добавя се следният параграф 3:

„3. На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 462, за да измени списъка на продуктите или услугите, посочени в член 428е, параграф 2, ако сметне, че активите и пасивите, които са пряко свързани с други продукти или услуги, отговарят на условията по член 428е, параграф 1.

Комисията приема делегирания акт по първа алинея до [три години след началната дата на прилагане на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV].“.

(119) След член 473 се вмъква следният нов член 473а:

„Член 473а
Въвеждане на МСФО 9

1. До [начална дата на прилагане на настоящия член + 5 години] институциите, които изготвят своите финансови отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети съгласно процедурата по член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002, могат да добавят към базовия си собствен капитал от първи ред сумата, изчислена в съответствие с параграф 2 от настоящия член, умножена по приложимия коефициент, определен в параграф 3.
2. Сумата по параграф 1 се изчислява като очакваните кредитни загуби за период

от дванадесет месеца, определени в съответствие с параграф 5.5.5 от Регламент (ЕС) № .../2016 на Комисията ([32]), и размера на коректива за загуби по финансови инструменти, равен на очакваните загуби за целия срок на съответния инструмент, определени в съответствие с параграф 5.5.3 от Регламент (ЕС) № .../2016 на Комисията (1).

3. При изчисляването на сумата по параграф 1 се прилагат следните коефициенти:

а) 1 в периода от [начална дата на прилагане на настоящия член] до [начална дата на прилагане на настоящия член + 1 година − 1 ден];

б) 0,8 в периода от [начална дата на прилагане на настоящия член + 1 година] до [начална дата на прилагане на настоящия член + 2 години − 1 ден];

в) 0,6 в периода от [начална дата на прилагане на настоящия член +2 години] до [начална дата на прилагане на настоящия член +3 години − 1 ден];

г) 0,4 в периода от [начална дата на прилагане на настоящия член +3 години] до [начална дата на прилагане на настоящия член +4 години − 1 ден];

д) 0,2 в периода от [начална дата на прилагане на настоящия член +4 години] до [начална дата на прилагане на настоящия член +5 години − 1 ден].

Институциите включват в оповестяването на информацията за собствените си средства сумата, която е добавена към базовия им собствен капитал от първи ред в съответствие с параграф 1.“.

(120) Член 493 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„Разпоредбите относно големите експозиции, предвидени в членове 387—403, не се прилагат по отношение на инвестиционните посредници, чиято основна дейност се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти, посочени в раздел B, точки 5, 6, 7, 9, 10 и 11 от приложение I към Директива 2014/65/ЕС, и спрямо които Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа (1) не се е прилагала към 31 декември 2006 г.“;

---

[32] Регламент (ЕС) № .../2016 на Комисията от … 2016 г. за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L …, … г., стр. …).

б) добавят се следните параграфи 4 и 5:

„4. Чрез дерогация от член 395 компетентните органи могат да разрешат на институциите да формират една от експозициите, посочени в член 400, параграф 1, букви а), в), г) и д), деноминирана и финансирана в националната валута на която и да е държава членка, до следните стойности след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403:

в) 100 % от капитала от първи ред на институцията до 31 декември 2018 г.;

г) 75 % от капитала от първи ред на институцията до 31 декември 2019 г.;

д) 50 % от капитала от първи ред на институцията до 31 декември 2020 г.

5. Член 395 не се прилага за експозициите, посочени в член 400, параграф 1, букви а), в), г) и д), деноминирани и финансирани в националната валута на която и да е държава членка и формирани от институциите преди 22 ноември 2016 г.“.

(121) Член 494 се заменя със следното:

„Член 494

Преходни разпоредби — капиталово изискване и изискване за приемливите пасиви

1. Чрез дерогация от член 92а, за периода от 1 януари 2019 г. до 31 декември 2021 г. институциите, които са определени за подлежащи на преструктуриране субекти и представляват Г-СЗИ или част от Г-СЗИ, трябва по всяко време да отговарят на следните капиталови изисквания и изисквания за приемливите пасиви:

а) основано на риска съотношение от 16 %, представляващо собствените средства и приемливите пасиви на институцията, изразени като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4;

б) независещо от риска съотношение от 6 %, представляващо собствените средства и приемливите пасиви на институцията, изразени като процент от мярката за общата експозиция, посочена в член 429, параграф 4.

2. Чрез дерогация от член 72б, параграф 3, за периода от 1 януари 2019 г. до 31 декември 2021 г. степента, до която инструментите на приемливите пасиви, посочени в член 72б, параграф 3, могат да бъдат включени в елементите на приемливите пасиви, е 2,5 % от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4.“.

(122) След член 494 се вмъква следният член 494а:

„Член 494а

Унаследяване при емитирането чрез предприятия със специално предназначение

1. Чрез дерогация от член 52 капиталовите инструменти, които не са емитирани пряко от институция, се считат за инструменти на допълнителния капитал от първи ред до 31 декември 2021 г. само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) условията, определени в член 52, параграф 1, с изключение на условието инструментите да са емитирани пряко от институцията;

   б) инструментите са емитирани чрез предприятие в рамките на консолидацията в съответствие с първа част, дял II, глава 2;

   в) постъпленията са незабавно и без ограничение на разположение на институцията във форма, която отговаря на условията в настоящия параграф.

2. Чрез дерогация от член 63 капиталовите инструменти, които не са емитирани пряко от институция, или подчинените заеми, които не са получени пряко от институция, в зависимост от случая, се считат за инструменти на капитала от втори ред до 31 декември 2021 г. само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) условията, определени в член 63, параграф 1, с изключение на условието инструментите да са емитирани пряко от институцията;

   б) инструментите са емитирани или подчинените заеми са получени, в зависимост от случая, чрез предприятие в рамките на консолидацията в съответствие с първа част, дял II, глава 2;

   в) постъпленията са незабавно и без ограничение на разположение на институцията във форма, която отговаря на условията в настоящия параграф.“.

(123) Член 497 се заменя със следното:

„Член 497

Капиталови изисквания за експозиции към ЦК

1. Когато ЦК от трета държава подава заявление за признаване в съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, институциите може да считат ЦК за КЦК за периода от датата, на която заявлението за признаване е подадено до ЕОЦКП, до една от следните дати:

   а) когато Комисията вече е приела акт за изпълнение в съответствие с член 25, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012 по отношение на третата държава, в която ЦК е установен, и този акт е влязъл в сила — две

години след датата на подаване на заявлението;

б) когато Комисията все още не е приела акт за изпълнение в съответствие с член 25, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012 по отношение на третата държава, в която ЦК е установен, или когато този акт още не е влязъл в сила — по-ранната от следните две дати:

(i) две години след влизането в сила на акта за изпълнение,

(ii) пет години след датата на подаване на заявлението.

2. До изтичането на крайния срок по параграф 1, когато посочен в този параграф ЦК нито има гаранционен фонд, нито е сключил обвързващо договорно споразумение с клиринговите си членове, което да му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от получения от клиринговите му членове първоначален маржин, институцията замества формулата за изчисляване на капиталовото си изискване (K_i) в член 308, параграф 2 със следната формула:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i\right\}$$

където:

i = индекс, указващ клиринговия член,

IM_i = първоначалният маржин, предоставен на ЦК от клирингов член i,

IM = общият размер на първоначалния маржин, съобщен на институцията от ЦК в съответствие с член 89, параграф 5а от Регламент (ЕС) № 648/2012.“.

(124) В член 498, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Разпоредбите относно капиталовите изисквания по настоящия регламент не се прилагат по отношение на инвестиционните посредници, чиято основна дейност се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти, посочени в раздел B, точки 5, 6, 7, 9, 10 и 11 от приложение I към Директива 2014/65/ЕС, и спрямо които Директива 93/22/ЕИО не се е прилагала към 31 декември 2006 г.“.

(125) Член 499, параграфи 3 се заличава.

(126) Член 501 се заменя със следното:

„Член 501
Коригиране на експозициите към МСП

1. Размерите на рисково претеглените експозициите към МСП се коригират по следните формули:

(iv) ако E' <= EUR 1 500 000, RW* = RW · 0,7612,

(v) ако E' > EUR 1 500 000, RW* = min {RW; EUR 1 500 000} · 0,7612 + max {0; RW – 1 500 000} · 0,85,

където:

RW* = коригираният размер на рисково претеглена експозиция към МСП,

E' = общият размер, дължим на институцията и на всяко предприятие майка и дъщерните му предприятия, включително всички експозиции, по които е имало неизпълнение, от страна на клиента длъжник или на групата от свързани клиенти, но като се изключат вземанията или условните вземания, обезпечени с жилищен имот,

RW = размерът на рисково претеглена експозиция към МСП, изчислен в съответствие с дял II, част II и с настоящия член.

2. За целите на настоящия член:

а) експозицията към МСП се включва или в класа на дребно, или към предприятията, или на обезпечените с ипотека върху недвижими имоти. Експозициите, при които е имало неизпълнение, не се включват;

б) МСП се определя в съответствие с Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малко и средно предприятие[33]. Сред критериите, изброени в член 2 от приложението към посочената препоръка, се взема предвид единствено годишният оборот.“.

(127) Вмъкват се следните членове 501а, 501б и 501в:

„Член 501а
Коригиране на капиталовите изисквания за кредитен риск за експозициите към предприятия, които експлоатират или финансират физически инфраструктури или съоръжения, системи и мрежи, чрез които се предоставят или поддържат основни обществени услуги

1. Капиталовите изисквания за кредитен риск, изчислени в съответствие с дял II, част III, се умножават с коефициент 0,75, при условие че експозицията отговаря на всеки един от следните критерии:

[33] ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.

а) експозицията е включена или в класа на корпоративните активи или в класа експозиции по специализирано кредитиране, с изключение на експозициите в неизпълнение;

б) експозицията е към предприятие, което е създадено специално за финансиране или експлоатиране на физически инфраструктури или съоръжения, системи и мрежи, чрез които се предоставят или поддържат основни обществени услуги;

в) основният източник за погасяване на задължението е доходът, генериран от финансираните активи, а не независимият капацитет на по-широкообхватно търговско предприятие;

г) длъжникът може да изпълнява финансовите си задължения дори при извънредни условия на стрес, които са от значение за свързания с проекта риск;

д) паричните потоци, които длъжникът генерира, са предвидими и обхващат всички бъдещи плащания по заема за целия му срок;

е) рискът във връзка с рефинансирането на експозицията е нисък или редуциран по подходящ начин;

ж) договорните условия предоставят на заемодателите висока степен на защита, включваща следното:

(i) когато приходите на длъжника не се финансират с плащания от голям брой ползватели, договорните условия трябва да включват разпоредби, които предоставят ефективна защита на заемодателите срещу загуби от прекратяване на проекта от страната, която се е съгласила да купува доставяните от длъжника стоки или услуги,

(ii) длъжникът разполага с достатъчни резерви, финансирани изцяло с парични средства, или други финансови механизми с гаранти с висока кредитна оценка, с които да покрие изискванията за финансирането при извънредни ситуации и за оборотния капитал за експлоатационния срок на активите, посочени в буква б) от настоящия параграф,

(iii) заемодателите имат значителен контрол над активите и над генерираните от длъжника доходи,

(iv) заемодателите се ползват до степента, разрешена в приложимото законодателство, от обезпечение в активи и договори с основно значение за стопанската дейност в областта на инфраструктурата или разполагат с алтернативни механизми, които да гарантират позицията им,

(v) на заемодателите се дават в залог капиталови инструменти, така че

те да могат да поемат контрол над предприятието в случай на неизпълнение,

(vi) използването на нетните оперативни парични потоци след задължителните плащания от проекта за цели, различни от обслужване на дълга, е ограничено,

(vii) има договорни ограничения върху способността на длъжника да извършва дейности, които може да бъдат в ущърб на заемодателите, в т.ч. забрана за поемането на нов дълг без съгласието на съществуващите заемодатели;

з) задължението е привилегировано спрямо всички други вземания, различни от законоустановените вземания и вземанията от контрагенти по деривати;

и) когато длъжникът е на етап строителство, инвеститорът в капиталови инструменти изпълнява долупосочените критерии, а когато има повече от един инвеститор в капиталови инструменти, цялата група инвеститори в капиталови инструменти изпълнява тези критерии:

(i) инвеститорите в капиталови инструменти имат успешен опит в надзора върху инфраструктурни проекти, необходимата финансова стабилност и съответните експертни познания,

(ii) инвеститорите в капиталови инструменти се отличават с нисък риск от неизпълнение или има нисък риск от съществени загуби за длъжника при неизпълнение от тяхна страна,

(iii) съществуват адекватни механизми за хармонизиране на интереса на инвеститорите в капиталови инструменти с интересите на заемодателите;

й) длъжникът е въвел подходящи предпазни мерки, с които да осигури завършването на проекта в съответствие с договорените спецификации, бюджет или краен срок, включително стабилни гаранции за завършване;

к) когато оперативните рискове са съществени, те се управляват по подходящ начин;

л) длъжникът използва технология и проектиране, които са преминали изпитвания;

м) получени са всички необходими разрешения;

н) длъжникът използва деривати само с цел редуциране на риска.

2. За целите на параграф 1, буква д) генерираните парични потоци не се смятат за предвидими, освен ако значителна част от приходите отговаря на следните

условия:

а) изпълнен е един от следните критерии:

(i) приходите зависят от наличността на проектния обект или продукт,

(ii) по отношение на приходите се прилага регулиране на нормата на възвръщаемост,

(iii) приходите са определени по негъвкав договор за продажба на принципа „вземи или плати“,

(iv) равнището на производството или използваемостта и цената трябва да отговарят поотделно на един от следните критерии:

– подлежат на регулиране,

– определени са по силата на договор,

– могат да бъдат предвиждани в достатъчна степен поради ниския риск във връзка с търсенето;

б) когато приходите на длъжника не се финансират с плащания от голям брой ползватели, страната, която се е съгласила да купува доставяните от длъжника стоки или услуги, трябва да е едно от следните:

(i) централно правителство, регионално правителство или местен орган на властта,

(ii) субект от публичния сектор с присъдена от АВКО кредитна оценка със степен на кредитно качество най-малко 3,

(iii) предприятие с присъдена от АВКО кредитна оценка със степен на кредитно качество най-малко 3,

(iv) субект, който може да бъде заменен без значителна промяна в равнището на приходите и момента на получаването им.

3. Институциите предоставят на компетентните органи на всеки 6 месеца информация за общия размер на експозициите към предприятия за инфраструктурни проекти, изчислен в съответствие с настоящия член.

4. Комисията докладва до [три години след влизането в сила] за въздействието на капиталовите изисквания по настоящия регламент върху кредитирането на предприятия за инфраструктурни проекти и представя доклада си на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако такова е необходимо.

5. За целите на параграф 4 ЕБО докладва на Комисията за следното:

а) анализ на промените в пазарните тенденции и условия за инфраструктурно кредитиране и финансиране на проекти за посочения в параграф 4 период;

б) анализ на ефективното равнище на риск, свързано с предприятията, посочени в параграф 1, буква б), за един завършен икономически цикъл;

в) съответствието между капиталовите изисквания, установени в настоящия регламент, и резултатите от анализа по букви а) и б).

Член 501б

Капиталови изисквания за пазарни рискове

1. До [начална дата на прилагане + 3 години] институциите, които използват подходите, посочени в трета част, дял IV, глави 1а и 1б, за да изчислят капиталовите изисквания за пазарни рискове, умножават своите капиталови изисквания за пазарен риск, изчислени по тези подходи, с коефициент 65 %.

2. ЕБО следи за целесъобразността на нивото на капиталовото изискване за пазарен риск, изчислено от институции в Съюза в съответствие с подходите, посочени в трета част, дял IV, глави 1а и 1б, и докладва на Комисията за възможността за промяна на калибрирането на тези подходи от [начална дата на прилагане + 2 години]. В този доклад се прави оценка най-малко на следното:

а) за най-често срещаните финансови инструменти в търговския портфейл на институциите в Съюза — дали нивото на капиталовите изисквания за пазарни рискове, изчислено от институциите в съответствие с подхода, предвиден в трета част, дял IV, глава 1а, е прекомерно в сравнение с капиталовите изисквания за пазарни рискове, изчислени от институциите в съответствие с подхода, посочен в член 325, параграф 1, буква а);

б) за най-често срещаните финансови инструменти в търговския портфейл на институциите в Съюза — дали нивото на капиталовите изисквания за пазарни рискове, изчислено от институциите в съответствие с подхода, предвиден в трета част, дял IV, глава 3, е прекомерно в сравнение с капиталовите изисквания за пазарни рискове, изчислени от институциите в съответствие с подхода, посочен в трета част, дял IV, глава 7;

в) за най-често срещаните финансови инструменти в търговския портфейл на институциите в Съюза — дали нивото на капиталовото изискване за пазарни рискове, изчислено от институциите в съответствие с подхода, предвиден в трета част, дял IV, глава 2, е прекомерно в сравнение с нивото на капиталовото изискване за пазарни рискове, изчислени от институциите в съответствие с подхода, посочен в трета част, дял IV, глава 3.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в рамките на три години след началната дата на прилагане на подходите, посочени в трета част, дял IV, глави 1а и 1б, делегиран акт в съответствие с член 462 от настоящия регламент, за да удължи прилагането на посоченото в параграф 1 третиране или да измени посочения в същия параграф коефициент, ако счете това за уместно, и като вземе под внимание доклада по параграф 2, международното регулаторно развитие, както и особеностите на финансовите и капиталовите пазари в Съюза.

4. Ако в определения срок делегираният акт по предходната алинея не бъде приет, посоченото в параграф 1 третиране престава да се прилага.

Член 501в

Дерогация за инвестиционните посредници, които не са със системно значение

Инвестиционните посредници, които не са инвестиционни посредници със системно значение по определението в член 4, параграф 1, точка 139, могат да продължат да прилагат разпоредбите на настоящия регламент във вида им към [деня преди датата на влизане в сила на регламента за изменение], при условие че не по-късно от [определена дата преди началната дата на прилагане] тези инвестиционни посредници уведомят съответния компетентен орган за намерението си да приложат настоящия член.

Член 501г

Дерогация от изискванията за предоставяне на информация

Чрез дерогация от членове 99, 100, 101, 394, 415 и 430 през периода от началната дата на прилагане на настоящия регламент до датата на първото изпращане на информация по всеки от посочените в тези членове технически стандарти институциите могат да изберат да не предоставят информация във формата, определена в образците, съдържащи се в Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014, когато тези образци не са били актуализирани, за да съответстват на разпоредбите в настоящия регламент.“.

(128) Член 507 се заменя със следното:

„Член 507

Големи експозиции

ЕБО наблюдава използването на изключенията, предвидени в член 390, параграф 6 и член 400, параграфи 1 и 2, и до [една година след датата на влизане в сила на регламента за изменение] представя на Комисията доклад за оценка на количественото въздействие, което би имало премахването на тези изключения или определянето на ограничение за тяхното използване. В доклада се оценява, по-специално, за всяко от предвидените в тези членове изключение:

а) броят на големите експозиции, за които се ползва изключение във всяка държава членка;

б) броят на институциите, които се ползват от изключението във всяка държава членка;

в) общият размер на експозициите, за които се ползва изключение във всяка държава членка.“.

(129) В член 510 се добавят следните параграфи 4—7:

„4. ЕБО наблюдава размера на изискваното стабилно финансиране, покриващо свързания с финансирането риск, който има връзка с посочените в приложение II договори за деривати и с кредитните деривати, за едногодишния период, който се прилага за отношението на нетното стабилно финансиране, по-конкретно свързания с бъдещото финансиране риск за договорите, посочени в член 428ф, параграф 2 и член 428ч, параграфи 2—4, и докладва на Комисията относно възможността да се приеме мярка с по-висока чувствителност към риска до [две години след началната дата на прилагане на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV]. В този доклад се прави оценка най-малко на следното:

а) доколко подходящо е използването на стандартизирания подход за измерване на експозициите към кредитен риск от контрагента, посочени в трета част, дял II, глава 6, раздел 3, или елементи от него, за изчисляване на свързания с бъдещото финансиране риск за договорите за деривати;

б) възможността да се направи разграничение между договорите за деривати със и без допълнително обезпечение;

в) възможността да се премахне или замени изискването по член 428ф, параграф 2 и член 428ч, параграфи 2—4;

г) възможността да се промени в по-широки граници третирането на договорите за деривати при изчисляването на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в член 428г, член 428к, параграф 3, член 428ф, параграф 2, член 428ч, параграфи 2—4, член 428ае, букви а) и б) и член 428аж, параграф 3, за да се отрази по-добре свързаният с финансирането риск, който има връзка с тези договори, за едногодишния период, който се прилага за отношението на нетното стабилно финансиране;

д) въздействието на предложените изменения върху размера на стабилното финансиране, изисквано за договорите за деривати на институциите.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 462, за да измени третирането на посочените в приложение II договори за деривати и на кредитните деривати за целите на изчисляването на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV, ако счете това за целесъобразно, като се има предвид въздействието на съществуващото третиране върху отношението на нетното стабилно финансиране на институциите и за да се отчете по-добре свързаният

с финансирането риск, който има връзка с тези сделки, за едногодишния период, който се прилага за отношението на нетното стабилно финансиране. За тази цел Комисията взема предвид доклада по параграф 4, всички международни стандарти, които може да бъдат разработени от международни форуми, и многообразието на банковия сектор в Съюза.

Комисията приема делегирания акт по първа алинея до [три години след началната дата на прилагане на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV].

Ако до [три години след началната дата на прилагане на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV] Комисията не приеме делегирания акт по първа алинея или не потвърди точността на третирането на посочените в приложение II договори за деривати и на кредитните деривати за целите на изчисляването на отношението на нетното стабилно финансиране, изискването по член 428ч, параграф 2 от настоящия регламент се прилага за всички институции, както и за всички посочени в приложение II договори за деривати и всички кредитни деривати, независимо от техните характеристики, а разпоредбите на член 428ф, параграф 2 и член 428ч, параграфи 3 и 4 престават да се прилагат.

6. ЕБО наблюдава размера на стабилното финансиране, изисквано за покриване на свързания с финансирането риск, който има връзка с обезпечените кредитни сделки и обусловените от капиталовия пазар сделки, включително с получените или предоставените при тези сделки активи, както и с необезпечените сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, и докладва на Комисията относно целесъобразността на това третиране до [две години след началната дата на прилагане на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV]. В този доклад се прави оценка най-малко на следното:

а) възможността да се прилагат по-високи или по-ниски коефициенти на стабилното финансиране към обезпечените кредитни сделки и обусловените от капиталовия пазар сделки с финансови клиенти, както и към необезпечени сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, за да се отчете по-добре техният свързан с финансирането риск за едногодишния период, който се прилага за отношението на нетното стабилно финансиране, и опасността от евентуална верижна дестабилизация между финансовите клиенти;

б) възможността да се прилага третирането по член 428т, буква б) по отношение на обезпечените кредитни сделки и обусловените от капиталовия пазар сделки, обезпечени с други видове активи;

в) възможността коефициентите на стабилното финансиране да се прилагат към задбалансовите позиции, използвани при обезпечени кредитни сделки и обусловени от капиталовия пазар сделки, като алтернатива на третирането по член 428р, параграф 3;

г) адекватността на асиметричното третиране между предоставените от финансови клиенти пасиви с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, към които се прилага коефициент на наличното стабилно финансиране от 0 % в съответствие с член 428к, параграф 2, буква в), и активите, произтичащи от сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, към които се прилага коефициент за изискваното стабилно финансиране от 5 % или 10 % в съответствие с член 428т, буква б) и член 428ф, букви а) и б);

д) въздействието от въвеждането на по-високи или по-ниски коефициенти на изискваното стабилно финансиране за обезпечените кредитни сделки и обусловените от капиталовия пазар сделки, по-специално тези с финансови клиенти и с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, върху пазарната ликвидност на получените като обезпечение по тези сделки активи, по-специално на държавните и корпоративните облигации;

е) въздействието на предложените изменения върху размера на стабилното финансиране, изисквано за сделките на тези институции, по-специално за обезпечените кредитни сделки и обусловените от капиталовия пазар сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, когато като обезпечение по тези сделки са получени държавни облигации.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 462, за да измени третиране на обезпечените кредитни сделки и обусловените от капиталовия пазар сделки, включително на получените или предоставените при тези сделки активи, както и третирането на необезпечените сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца за целите на изчисляването на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV, ако счете това за уместно предвид въздействието на съществуващото третиране върху отношението на нетното стабилно финансиране на институциите и за да отчете по-добре свързания с финансирането риск, който има връзка с тези сделки, за едногодишния период, който се прилага за отношението на нетното стабилно финансиране. За тази цел Комисията взема предвид доклада по параграф 6, всички разработени от международни форуми международни стандарти и многообразието на банковия сектор в Съюза.

Комисията приема делегирания акт по първа алинея до [три години след началната дата на прилагане на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV].

Ако до [три години след началната дата на прилагане на отношението на нетното стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV] Комисията не приеме делегирания акт по първа алинея или не потвърди точността на третирането на обезпечените кредитни сделки и обусловените от капиталовия пазар сделки, включително на получените или предоставените при тези

сделки активи, както и на необезпечените сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, коефициентите на изискваното стабилно финансиране, които се прилагат към сделките, посочени в член 428т, буква б) и член 428ф, букви а) и б), се увеличават съответно на 10 % и 15 %.“.

(130) Член 511 се заличава.

(131) Вмъква се следният член 519а:

Член 519а
Капиталови изисквания за пазарни рискове

1. До [пет години след влизането в сила на настоящия регламент] ЕБО представя на Комисията доклад относно пригодността на:

а) методологиите, използвани от институциите, за да изчислят чувствителността за целите на изчисляването на капиталовите изисквания за пазарни рискове по стандартизирания подход, посочен в трета част, дял IV, глава 1а;

б) използването на опростения стандартизиран подход, посочен в трета част, дял IV, член 325, параграф 1, буква в), за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарни рискове;

в) посочената в член 325бе оценка на податливостта на рисковите фактори на моделиране;

г) условията по член 325бж, по които се определя спазването на изискванията за бек-тестване.

Въз основа на този доклад Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящия регламент.

2. В доклада по параграф 1, буква а) се отчита следното:

а) степента, в която използването на чувствителността е източник на променливост на капиталовите изисквания за пазарни рискове, изчислени от институциите по стандартизирания подход;

б) степента, в която допълнителните спецификации в допусканията на моделите, използвани за изчисляване на чувствителността, биха били от полза, за да се гарантира целесъобразността на капиталовите изисквания за пазарни рискове;

3. В доклада по параграф 1, буква б) се отчита следното:

в) дали опростеният стандартизиран подход може да бъде запазен и калибриран отново, за да се постигне съпоставимо равнище на капиталовите изисквания като тези по методите;

г) дали опростеният стандартизиран подход може да бъде заменен от друг нов опростен метод за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарни рискове с оглед на международното регулаторно развитие, като същевременно се гарантира, че всеки нов опростен метод за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарни рискове няма да създаде прекомерни допълнителни усложнения за институциите, на които е разрешено да го прилагат.

4. В доклада по параграф 1, буква в) се отчита условието, посочено в член 325бе, параграф 1, буква б), и това дали той е в съответствие с хоризонта на ликвидност на рисковия фактор.

5. В доклада по параграф 1, буква г) се отчита следното:

а) доколко стойността под риск може да бъде заменена с по-подходяща мярка на риска за целите на бек-тестването на мярката на риска, изчислена за целите на подлежащите на моделиране рискови фактори, и ако случаят е такъв — по какъв начин ще бъдат определени отново мултипликационните коефициенти въз основа на по-подходящата мярка на риска;

б) дали дерогацията по член 325бж, параграф 8 е целесъобразна.“.

(132) В десета част се добавя следният дял IIа:

„Дял IIа
Прилагане на правилата

„ Член 519б
Инструмент за целите на спазването на изискванията

1. ЕБО разработва електронен инструмент за улесняване на институциите при спазването на настоящия регламент и на Директива 36/2013/ЕС, както и регулаторни технически стандарти, технически стандарти за изпълнение, насоки и образци, приети за целите на прилагането на настоящия регламент и на Директива 36/2013/ЕС.
2. Инструментът по параграф 1 дава възможност на всяка институция най-малко за следното:

   а) бързо да идентифицира съответните разпоредби, които трябва да бъдат спазени, имащи отношение към размера и бизнес модела на институцията;

   б) да следват промените, които са въведени в законодателството, както и в свързаните разпоредби за прилагане, насоки и образци.“.

(133) Приложение II се изменя, както е посочено в приложението към настоящия регламент.

Член 2
Изменения на Регламент (ЕС) № 648/2012

Регламент (ЕС) № 648/2012 се изменя, както следва:

(1) В член 50а параграф 2 се заменя със следното:

„2. ЦК изчислява хипотетичния капитал (K_{CCP}), както следва:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot capital\ ratio$$

където:

i = индекс, указващ клиринговия член,

EAD_i = стойността на експозицията на ЦК към клирингов член i, включително собствените сделки на клиринговия член с ЦК, гарантираните от клиринговия член сделки на клиенти и стойността на всяко държано от ЦК обезпечение, включително предварителната вноска на клиринговия член към гаранционния фонд, срещу тези сделки, отнасящи се до оценката в края на

регулаторната отчетна дата преди изпълнението на последното за същия ден искане за допълнително обезпечение,

RW = рисково тегло от 20 %,

capital ratio (съотношение на капиталова адекватност) = 8 %.“.

(2) Член 50б се заменя със следното:

„Член 50б
Общи правила за изчисляване на K_{CCP}

За целите на изчисляването на K_{CCP} по член 50а, параграф 2 се прилагат следните разпоредби:

а) ЦК изчисляват стойността на експозициите си към клиринговите си членове, както следва:

(i) за експозициите, които произтичат от договорите и сделките, посочени в член 301, параграф 1, букви а) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК изчисляват стойността в съответствие с метода по трета част, дял II, глава 6, раздел 3 от посочения регламент, като се използва рисков маржин период от 10 работни дни,

(ii) за експозициите, които произтичат от договорите и сделките, посочени в член 301, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК изчисляват стойността (EAD_i) по следната формула:

$$EAD_i = max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

където:
i = индекс, указващ клиринговия член,
$EBRM_i$ = стойността на експозицията преди редуциране на риска, която е равна на стойността на експозицията на ЦК към клирингов член *i*, произтичаща от всички договори и сделки с този клирингов член, изчислена без отчитане на обезпеченията, предоставени от този клирингов член,
IM_i = първоначалният маржин, предоставен на ЦК от клирингов член *i*,
DF_i = предварителната вноска на клирингов член *i* в гаранционен фонд.

Всички стойности във формулата в първа алинея от настоящата буква се отнасят до оценката в края на деня преди изпълнението на последното за същия ден искане за допълнително обезпечение,

(iii) за ситуациите, посочени в член 301, параграф 1, втора алинея, последното изречение от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК изчисляват стойността на сделките, посочени в първото изречение на тази алинея, в съответствие с формулата в буква а), подточка ii) от настоящия член и определят

$EBRM_i$ в съответствие с трета част, дял V от посочения регламент.

За целите на буква а), подточки i) и ii) от настоящия член изключението по член 285, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 не се прилага.

За целите на буква а), подточка ii) от настоящия член ЦК използват метода по член 223 от Регламент (ЕС) № 575/2013 с надзорните корекции за променливост, посочени в член 224 от този регламент, за да изчислят стойността на експозицията;

б) за институциите, които попадат в приложното поле на Регламент (ЕС) № 575/2013, нетиращите съвкупности са същите като определените в член 272, точка 4 от посочения регламент;

в) ЦК, който има експозиции към един или повече ЦК, третира тези експозиции като експозиции към клирингови членове и включва всеки маржин или всяка предварителна вноска в гаранционен фонд, получен(а) от тези ЦК, в изчислението на K_{CCP};

г) ЦК, който е сключил обвързващо договорно споразумение със своите клирингови членове, което позволява на този ЦК да използва като предварителни вноски в гаранционен фонд целия или част от първоначалния маржин, получен от неговите клирингови членове, разглежда този първоначален маржин като предварителни вноски за целите на изчисленията по параграф 1, а не като първоначален маржин;

д) когато се държи обезпечение срещу сметка, която съдържа повече от един от видовете договори и сделки, посочени в член 301, параграф 1, ЦК разпределят първоначалния маржин, предоставен от техните клирингови членове или клиенти, според случая, пропорционално на изчислените в съответствие с буква а) стойности EAD на съответните видове договори и сделки, без при изчисляването да отчитат първоначалното допълнително обезпечение;

е) ЦК, които имат повече от един гаранционен фонд, извършват изчислението поотделно за всеки гаранционен фонд;

ж) когато клирингов член предоставя клирингови услуги на клиенти и сделките и обезпеченията на клиентите на клиринговия член се държат в подсметки, които са отделени от собствените стопански дейности на клиринговия член, ЦК извършват изчислението на EAD_i поотделно за всяка подсметка и изчисляват общата стойност EAD_i за клиринговия член като сбор на стойностите EAD по подсметките на клиентите и стойността EAD по подсметката за собствените стопански дейности на клиринговия член;

з) за целите на буква е), когато DF_i не е разделена между подсметките на клиентите и подсметките на клиринговия член за собствените му стопански дейности, ЦК разпределят DF_i по всяка подсметка в съответствие със съответния дял на първоначалния маржин на тази подсметка от общия размер на първоначалния маржин, който е предоставен от клиринговия член или за

сметка на клиринговия член;

и) ЦК не може да извърши изчислението по член 50а, параграф 2, когато гаранционният фонд покрива само парични сделки.“.

(3) В член 50в, параграф 1 букви г) и д) се заличават.

(4) В член 50г буква в) се заличава.

(5) В член 89 параграф 5а се заменя със следното:

„5а. По време на преходния период, установен в член 497 от Регламент (ЕС) № 575/2013, посочен в този член ЦК включва в информацията, която трябва да докладва в съответствие с член 50в, параграф 1 от посочения регламент, общия размер на първоначалния маржин по определението в член 4, параграф 1, точка 140 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който е получил от клиринговите си членове, когато са изпълнени едновременно следните две условия:

а) ЦК няма гаранционен фонд;

б) ЦК не е сключил обвързващо споразумение със своите клирингови членове, което да му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от първоначалния маржин, получен от тези клирингови членове.“.

Член 3

Влизане в сила и начална дата на прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага от [две години след датата на влизане в сила], със следните изключения:

а) разпоредбите относно въвеждането на новите капиталови изисквания и изисквания за приемливите пасиви в точка 4, буква б), точки 7—9 и точки 12—40, които се прилагат от 1 януари 2019 г.;

б) разпоредбите в точка 119 относно измененията на член 473а от Регламент (ЕС) № 575/2013, които се прилагат от датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*